

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

นางสาวชรียนาท จิตต์บรรเทา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

DEVELOPMENT OF A STUDENT ADVISING SYSTEM FOR
HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN BANGKOK

Miss Charenart Jidbantao

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education
Department of Educational Policy, Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
โดย	นางสาวชรีรียา ท จิตต์บรรเทา
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร. อัจฉรา ไชยูปถัมภ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิภา ปรัชญพฤทธิ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. อัจฉรา ไชยูปถัมภ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร ฉัตรสุภกุล)

ชรีย์นาท จิตต์บรรเทา : การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร. (DEVELOPMENT OF A STUDENT ADVISING SYSTEM FOR HIGHER
EDUCATION INSTITUTIONS IN BANGKOK) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อ.ดร. อัจฉรา
ไชยูปถัมภ์, อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : ศ.กิตติคุณ ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 499 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบการให้
คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็นการศึกษา
สภาพปัจจุบันการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา และประเมินผลระบบการให้
คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยคัดเลือกสถาบันจากการแบ่งประเภท
สถาบันอุดมศึกษา และสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) กลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัยมี 3 กลุ่ม คือ (1) ผู้บริหารงานฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 20 คน (2) อาจารย์ที่
ปรึกษานิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 166 คน (3) นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัย คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบกิจกรรมการพัฒนาระบบการ
ให้คำปรึกษา และแบบประเมินผล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา สถิติเชิงบรรยาย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t - test) ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. กระบวนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
มีองค์ประกอบ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และการป้อนกลับ

2. ค่าเฉลี่ยโดยรวมของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร ผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) อาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.72$) เช่นเดียวกับนิสิตศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) ปัญหาและอุปสรรคในการ
บริหารงาน ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการพัฒนาระบบยังไม่เพียงพอ

3. การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ประกอบด้วย (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) หน่วยงานที่รับผิดชอบ (4) การดำเนินงาน (5) กิจกรรมเพื่อ
ประเมินผลระบบให้คำปรึกษา ได้แก่ การประชุมชี้แจง และกิจกรรมจำนวน 11 ครั้ง ๆ ละ 90-120 นาที

4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
พบว่า ก่อนและหลังการทดลอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิสิตนักศึกษาได้รับการ
พัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
และความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มีความสำคัญมากที่สุดร้อยละ 88.89

ภาควิชานโยบายการจัดการและ..... ลายมือชื่อนิสิต.....

.....ความเป็นผู้นำทางการศึกษา

สาขาวิชาอุดมศึกษา..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา 2554..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

5084534027 : MAJOR HIGHER EDUCATION

KEYWORDS : STUDENT ADVISING / HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

CHARENART JIDBANTAO : DEVELOPMENT OF A STUDENT ADVISING SYSTEM FOR HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN BANGKOK. ADVISOR : ATCHARA CHAIYOOPATHAM, Ph.D., CO-ADVISOR : EMERITUS WALLAPA DEVAHASTIN NA AYUDHYA, Ed.D., 499 pp.

The aim of this research was to analytically study and synthesize the concept of the development of a student advising system for higher educational institutions in Bangkok. The study procedures comprised of current developments in student advising systems, the development of student advising systems and evaluating the student advising system for higher educational institutions in Bangkok. Institutions selected for study were based on the category of higher institutions and the majors offered according to the International Standard Classification of Education (ISCED, UNESCO, 1997). There were three sampling groups (1) 20 Academic administrators and Student Affairs administrators (2) 166 freshmen advisors (3) 330 freshmen students. The research tools were content analysis, interviews, surveys, opinion questionnaires, advising activity development forms, and assessments. Method of data analysis was content analysis, descriptive statistics, means, percentage, standard deviation and t-tests. Results of study were as following:

1. The process of student advising system for higher educational institutions in Bangkok comprised of input, processes, output and feedback.

2. Total means of the development of a student advising system for higher educational institutions in Bangkok showed that there was a moderate level for administrators ($\bar{X} = 3.38$), high level for advisors ($\bar{X} = 3.72$) and students ($\bar{X} = 3.70$) respectively. Problems and challenges identified in advising administration were insufficient budget allocations for developing advising systems.

3. The development of a student advising system for higher educational institutions in Bangkok consisted of (1) Rationales (2) Objectives (3) Responsible Units (4) Implementations (5) Evaluation Activities such as conducting 11 briefing activities for 90-120 minutes per time.

4. Evaluation of the student advising system for higher educational institutions in Bangkok revealed that there was a significant difference between before and after the research study at 0.05. Students were developed in terms of virtues, ethics, knowledge, individual relations and responsibilities, and the percentage of satisfaction level towards the development of student advising system was highly important at 88.89.

Department : ... Education Policy Management Student's Signature
 ...and Leadership.....

Field of Study : ... Higher Education Advisor's Signature

Academic Year : 2011..... Co-advisor's Signature.....

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภูมิ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	26
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
1 แนวคิดเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	28
1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	29
1.2 ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	31
1.3 วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	33
1.4 ความสำคัญของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	34
1.5 ขอบข่ายงานด้านการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	35
1.6 คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	37
1.7 จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	39
1.8 ปัญหาของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	40
1.9 ตัวอย่างการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ.....	42

2	แนวคิดและทฤษฎีระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	56
3	หลักการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	59
4	องค์ประกอบเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	74
5	สภาพระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.....	130
6	กิจกรรมการให้คำปรึกษากลุ่ม.....	132
7	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	134
	7.1. งานวิจัยในประเทศ.....	134
	7.2. งานวิจัยในต่างประเทศ.....	141
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	145
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	145
2	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	152
3	วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	152
4	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	167
5	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	167
	ขั้นตอนการวิจัย.....	169
	ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการ ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาภายใน ประเทศและต่างประเทศ.....	169
	ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	170
	ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	171
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	176
	ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ.....	176
	ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	176

1. ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	176
2. ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ภายในประเทศและต่างประเทศ.....	181
ส่วนที่ 2 สํารวจสภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร...	183
1. บริบทของสถาบันอุดมศึกษา.....	184
2. แนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร.....	184
ตอนที่ 2 พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.....	188
ส่วนที่ 1 ร่างการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	190
ขั้นที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการ พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	193
ขั้นที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	195
ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม.....	195
ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร....	210
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำ ปรึกษานิสิตนิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร....	213

ตอนที่ 4 แนวทางการดำเนินงานการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร....	223
ตอนที่ 3 ประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	253
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	326
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	328
5.2 อภิปรายผล.....	336
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	348
รายการอ้างอิง.....	350
ภาคผนวก.....	367
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้สัมภาษณ์.....	368
ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	370
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC).....	373
ภาคผนวก ง สาขาวิชาตามมาตรฐานของ ISCED และแบบวิเคราะห์สาระ รายวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดดำเนินการ.....	425
ภาคผนวก จ กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	429
ภาคผนวก ฉ ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษา.....	470
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	499

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความหมายของการให้คำปรึกษา.....	30
2	การดำเนินการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา.....	50
3	คุณลักษณะของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	59
4	ขั้นตอนในการพัฒนาระบบ.....	71
5	การแบ่งกลุ่มประชากรตามประเภทการแบ่งสถานศึกษาของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.).....	146
6	จำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับผู้บริหาร.....	148
7	จำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	149
8	จำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับนิสิตนักศึกษา.....	150
9	จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา.....	151
10	จำนวนนิสิตนักศึกษาเข้าร่วมทดลองกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	152
11	การวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำแนกโดยคำหรือ ข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล.....	154
12	โครงสร้างแบบสอบถามคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา.....	160
13	ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาของกิจกรรมการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษา.....	162
14	ผลความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	163
15	ตารางการประชุมชี้แจงให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษา.....	164
16	ตารางแสดงกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา.....	165

ตารางที่		หน้า
17	ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านปัจจัยจำแนก โดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล.....	177
18	ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านกระบวนการ จำแนกโดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล.....	179
19	ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านผลผลิต จำแนก โดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล.....	180
20	การสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา จำแนกตาม ปัจจัย กระบวนการ ผลผลิต.....	181
21	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสำรวจ จำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์ การทำงาน ตำแหน่งทางวิชาการ และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน.....	185
22	สภาพปัจจุบันของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำ ปรึกษา.....	186
23	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานการให้คำปรึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ ปฏิบัติงาน.....	193
24	การวิเคราะห์แนวทางการบริหารงานและแนวทางแก้ไขการพัฒนาระบบ.....	194
25	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่ง วิชาการ และประสบการณ์ทำงาน.....	196
26	จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของ รัฐ.....	197
27	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกำกับจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่ง วิชาการ และประสบการณ์ทำงาน.....	198
28	จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยใน กำกับ.....	199
29	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่ง วิชาการ และประสบการณ์ทำงาน.....	200

ตารางที่		หน้า
30	จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏ.....	201
31	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่งวิชาการ และประสบการณ์ทำงาน.....	202
32	จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล.....	203
33	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเปิด จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่ง วิชาการ และประสบการณ์ทำงาน.....	204
34	จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย เปิด.....	205
35	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่ง วิชาการ และประสบการณ์ทำงาน.....	206
36	จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย เอกชน.....	207
37	สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่ง วิชาการ และประสบการณ์ทำงาน.....	208
38	จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษาสถาบันการพล ศึกษา.....	209
39	สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของผู้บริหาร.....	210
40	สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ ปรึกษา.....	211
41	สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษา.....	212
42	ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา....	213
43	ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง.....	214
44	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	215

ตารางที่	หน้า
45	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถของ อาจารย์ที่ปรึกษา..... 216
46	ความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษา..... 217
47	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา..... 217
48	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา..... 218
49	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือการให้คำปรึกษา..... 222
50	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี..... 223
51	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน..... 225
52	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณบดี..... 227
53	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา..... 228
54	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป..... 229
55	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ..... 230
56	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิต นักศึกษา..... 232
57	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงาน ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา..... 233
58	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี..... 234
59	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน..... 237
60	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณบดี..... 240
61	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา..... 241
62	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป... 243
63	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้าน วิชาการ..... 244

ตารางที่	หน้า
64	246
65	247
66	248
67	249
68	251
69	254
70	260
71	262
72	265
73	267
74	269
75	288
76	291
77	292

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	10
2	การจัดระบบการให้คำปรึกษาในมหาวิทยาลัยจอร์จ เมสัน George Mason University (2008).....	49
3	หลักการของระบบ (SDLC, Systems Development Life Cycle) ของ Shelly (1999).....	60
4	ลักษณะองค์ประกอบของระบบ.....	61
5	กรอบโครงสร้างพื้นฐานของระบบตามแนวคิดของบิทเทล (Bittel, 1978).....	62
6	องค์ประกอบของระบบตามแนวคิดของสชอเดอร์เบด และคณะ (Schoderbek and others, 1990).....	63
7	องค์ประกอบของระบบตามแนวคิดของลูเนนเบิร์ก และออสเตียน (Lunenburg and Ornstein, 1996).....	64
8	องค์ประกอบพื้นฐานของระบบตามแนวคิดของแคทซ์ และคานัน (Katz and Kahn, 1978).....	65
9	โครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษาของฮันเกต (Hungate, 1964).....	100
10	โครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา รูปแบบที่ 1 (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2543).....	102
11	โครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา รูปแบบที่ 2 (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2543).....	103
12	โครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา รูปแบบที่ 3 (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2543).....	104
13	โครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	105
14	สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	109
15	สรุปขั้นตอนการวิจัย การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	173

แผนภูมิที่		หน้า
16	สรุปผลจากการสำรวจสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้ คำปรึกษา.....	187
17	ร่างการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.....	189
18	แสดงผลการวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง.....	261
19	การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร.....	272
20	โครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา.....	283
21	แนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	290

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในปัจจุบัน เพราะภาวะของการเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้สังคมโลกมีความเจริญก้าวหน้ามาก แต่ขณะเดียวกันความเจริญนี้เป็นความเจริญด้านวัตถุเป็นส่วนใหญ่ทำให้สังคมโลกเริ่มเกิดปัญหาขึ้น ความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยีไม่ได้นำมาความสุขทางจิตใจมาให้มนุษย์เท่าที่ควร คนในสังคมต้องประสบปัญหาความคับข้องใจต่าง ๆ สังคมไทยเป็นส่วนหนึ่งในสังคมโลกก็ประสบปัญหาเช่นกัน เพราะความเจริญทางจิตใจก้าวไม่ทันความเจริญทางวัตถุ สิ่งนี้ทำให้สังคมไทยเริ่มมีปัญหาหลายด้าน (दनัย จันทรเจ้าฉาย, 2551) อาจกล่าวได้ว่า สังคมไทยกำลังอยู่ในระหว่างการเผชิญหน้าและก่อให้เกิดปัญหามากมาย

สถาบันอุดมศึกษา เป็นองค์กรหนึ่งในสังคมที่อยู่ในฐานะที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม ควรต้องตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และมีส่วนช่วยกันในการแก้ปัญหาสังคมนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดเพราะคนในสังคมขาดจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม สถาบันอุดมศึกษา จะต้องมีส่วนช่วยในการปลูกฝังในด้านคุณธรรม จริยธรรมให้แก่บัณฑิตนักศึกษาอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดผลอย่างยั่งยืน เพราะสังคมไทยต้องการเห็นภาพการพัฒนาเยาวชนไทยไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีรายงานผลการสำรวจของผู้ที่ถูกให้ออกจากงานเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของตัวพนักงานเองพบว่า 17% ถูกให้ออกจากงานเพราะขาดทักษะความรู้และประสบการณ์และ 83% ถูกให้ออกจากงานเพราะปัญหาเรื่องความประพฤติและบุคลิกภาพ ในขณะเดียวกันมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการพิจารณารับคนเข้าทำงานในหน่วยงาน องค์กร สถาบันต่าง ๆ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากต้องการบัณฑิตที่มีคุณลักษณะขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน เสียสละ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่ผู้ปฏิบัติงานในสังคมดังกล่าวมานี้ เป็นผลโดยตรงมาจากรื่องของการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรมนั่นเอง หากสถาบันอุดมศึกษาได้มีบทบาทที่ชัดเจนในเรื่องนี้จะมีส่วนช่วยให้นักบัณฑิตเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีคุณลักษณะตามที่ผู้ประกอบการต้องการ ซึ่งก็จะสามารถช่วยลดปัญหาสังคมได้

การผลิตบัณฑิตถือว่าเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา บัณฑิตหรือผู้สำเร็จการศึกษานั้นต้องเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ร่างกาย และจิตใจ กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้จัดทำเป้าหมายกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2565 ไว้ดังนี้ “ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาไทยในการสร้างนวัตกรรม และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกหลักธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ”

ประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้นเป็นกฎหมายหลักทางการศึกษาในวันที่ 19 สิงหาคม 2542 ต่อมาได้มีการปรับปรุงให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น เรียกว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) ซึ่งได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการไว้ดังนี้

มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 9 ระบุว่า ในการเรียนรู้ต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รักษา และส่งเสริมสิทธิ หน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

สถาบันอุดมศึกษาที่มีมาตรฐานที่ดีจะต้องได้รับการพัฒนาในรอบด้าน โดยการผ่านกระบวนการทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่ช่วยทำให้เกิดความคิด ทักษะคิด การประพฤติถูกต้อง ดีงามเป็นแบบอย่างของสังคมโดยเฉพาะบัณฑิตส่วนใหญ่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไปทำงานในสถานที่ต่างๆ ของสังคมและในอนาคตต้องเป็นผู้นำสังคม (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543)

นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาจนครบหลักสูตรปริญญาตรีอย่างน้อย 4 ปี ดังนั้นส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 17-22 ปีซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นและเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลายหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นวัยที่กำลังปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ

การพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะคุณธรรมที่ดี 7 ด้าน ส่วนสำคัญสิ่งแรกจะต้องเริ่มจากการพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของซิคเคอริงและไรส์เซอร์ (Chickering and Reisser, 1993 อ้างถึงใน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2552) ประกอบด้วย (1) การพัฒนาความสามารถ (Developing competence) หมายถึง พัฒนาด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ตลอดจนการพัฒนาในด้านสังคมและการติดต่อระหว่างบุคคล (2) การพัฒนาการควบคุมอารมณ์ (Moving Emotion) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ของตนเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยการปรับและการควบคุมอารมณ์ (3) การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Moving Autonomy) หมายถึง การพัฒนาความเป็นตัวของตนเองที่ต่อเนื่องจากวัยเด็ก วัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งจำเป็นต้องมีความเป็นของตัวเองมากทั้งในด้านการควบคุมตนเองการแก้ไขและการช่วยเหลือตนเอง (4) การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอื่นอย่างมีวุฒิภาวะ (Development Interpersonal Relationships) หมายถึง การรู้จักพัฒนาตนเองให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น (5) การเสริมสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง (Establishing Identity) หมายถึง การพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับเพศของตน การพัฒนาไปสู่ความสนใจในอาชีพและการดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับตนเอง (6) การพัฒนาเป้าหมายของตนเอง (Developing Purpose) หมายถึง การรู้จักตนเองพร้อมที่จะมีบูรณาการเพื่อการพัฒนาเป้าหมายของตนทั้งในด้านอาชีพงานอดิเรกและการดำรงชีวิต และ (7) การพัฒนาการบูรณาการ (Developing Integrity) หมายถึง ความสามารถในการบูรณาการทั้ง 6 ด้านให้สอดคล้องกับค่านิยมต่างๆ ของตนเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความสุขและพึงพอใจในชีวิต การที่นิสิตนักศึกษาจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ประการ ทั้งปัจจัยภายใน คือ ความสามารถของนิสิตนักศึกษาเองและยังมีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ได้แก่ ครอบครัว สื่อมวลชน และสถาบันการศึกษาที่มีส่วนสำคัญในการช่วยสนับสนุน

ดังนั้นกระบวนการพัฒนาที่เหมาะสมและถูกต้องในรั้วมหาวิทยาลัย จะทำให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีบุคลิกภาพเป็นตัวของตัวเองและมีความรับผิดชอบมากขึ้น และเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ตามเป้าหมายในการนิสิตพัฒนานิสิตนักศึกษา และปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา เพราะฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงให้ความสนใจกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมากและปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนานิสิตนักศึกษา คือ ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดระบบการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่มี

ปัญหาด้านการเรียนและด้านอื่น ๆ ได้เรียนจนสำเร็จการศึกษาและสามารถพัฒนาบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ นิสิตนักศึกษาจะมีอาจารย์ผู้ให้คำปรึกษาประจำตัวนักศึกษาเพื่อเป็นผู้ฟังปัญหาของนิสิตนักศึกษา ช่วยเหลือด้านวิชาการ และด้านอื่นแก่นักศึกษาตั้งแต่แรกเข้าจนสำเร็จการศึกษา (นิรมล เลิศวีระวัฒน์, 2546) อาจารย์ผู้ให้คำปรึกษาจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกในตัวผู้เรียน และความสามารถในด้านต่าง ๆ และยังมีปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ เทคโนโลยี และสถาบันการศึกษา ซึ่งมีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเหมาะสมและเกิดความคุ้มค่า (พรรณี คอนจจอหอ, 2542) ปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง คือ นิสิตนักศึกษาขาดการชี้แนะแนวทางในการปรับตัวเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในชีวิตจริง และการพัฒนาตนเองเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนสำเร็จการศึกษา ระบบการให้คำปรึกษาที่มีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถาบันอุดมศึกษา ดังที่ สุนนทา แก้วสุข (2544) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา จากการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่นิสิตนักศึกษาคาดหวังในด้านการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม จากการศึกษาเพื่อหาแนวทางช่วยวางแผนการดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาควรมีการพัฒนาทั้งระบบอย่างเหมาะสม

ในการจัดระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ปฏิบัติกันมาในระดับอุดมศึกษายังขาดความชัดเจนในการปฏิบัติจนไม่ทราบแนวทางในการทำงาน การขาดงบประมาณในการจัดหาวस्तุอุปกรณ์ให้กับงานการให้คำปรึกษาทั้งในส่วนของการจัดกิจกรรมให้กับนิสิตนักศึกษา และการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ดังที่ วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2543) กล่าวว่า เมื่อนักศึกษามีปัญหาต้องการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งมีเวลาให้คำปรึกษาน้อย และไม่มีภาระชี้แจงเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จึงทำให้นิสิตนักศึกษาไม่ทราบถึงการใช้สิทธิของตนในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อมีปัญหาจึงนำไปปรึกษาเพื่อน สอดคล้องกับ ชนัย วรรณะสี (2546) เสนอความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความหมายสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกฝนการแนะแนวการศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคในการทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ และที่สำคัญอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการลงนามเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียนในต้นภาคการเรียน หลังจากนั้นถือว่าหมดภาระของการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา

สถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันได้แบ่งประเภทของสถาบัน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ให้มีความ

สามารถในการประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริงได้ สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดหลักสูตรที่เน้นสาขาเฉพาะทางด้านพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยว จำเป็นต้องมีทักษะทั้งด้านวิชาการวิชาชีพ และการดำรงชีวิตพระโอรสในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา ณ อาคารใหญ่ สวนอัมพร เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2552 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ของนิสิตนักศึกษา กล่าวคือ "พลศึกษาคือศาสตร์แห่งการสร้างคนให้เป็นคนที่มีสมบุรณ์ ซึ่งมีได้หมายถึงความสมบูรณ์ทางกายเท่านั้น หากยังต้องมีสติปัญญาและคุณธรรมประกอบพร้อมกันอีกด้วย" (สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี อ้างถึงใน คู่มือพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร ในวันพุธที่ 4 พฤศจิกายน 2552) อาจกล่าวได้ว่าการเป็นบัณฑิตต้องประกอบด้วย เป็นผู้มีความใฝ่ใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ถ้อย มีน้ำใจนักกีฬา อันเป็นหนทางไปสู่สันติภาพของสังคม (มติชน, 2550) ถือเป็นหลักสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาการเตรียมบัณฑิตที่ออกไปสู่สังคม ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกคนต้องช่วยชี้แนะและฝึกให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักการควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีความอดทน อดกลั้นต่อสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด

คุณลักษณะดังกล่าวมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาสมควรได้รับการแก้ไข เพื่อศึกษาหาแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มีการกำหนดมาตรการที่ช่วยเรื่องงานติดตามระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีการปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีดังกล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงถึงความสำคัญที่ต้องพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น มีรูปแบบเน้นมาตรฐานเดียวกันดังที่ สุธีรา สุริวงค์ (2550) พบว่าการพัฒนาต้องมีความพร้อมที่จะจัดการต่อผลกระทบที่เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในและภายนอก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ รอบคอบ ระมัดระวังในการวางแผนและดำเนินงานทุกขั้นตอน เพื่อเป็นการดำเนินชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืนให้สามารถอยู่ได้ แม้ในยุคของโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันสูง ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของแอสติน (Astin, 1993: 10 – 15 อ้างถึงใน พรรณอร อุฑูภาพ, 2545) ได้กล่าวว่า การสำรวจข้อมูลย้อนกลับของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาทั้งในด้านการสอนและการประเมินผลเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ ในการให้คำแนะนำการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาจะส่งผลถึงผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาตนเอง การปรับปรุงนโยบายเพื่อใช้ในการพัฒนาระบบ (System Development) จะช่วยให้สามารถปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้มี

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถนำไปสู่กระบวนการส่งเสริมให้เกิดการประกันคุณภาพทั่วทั้งองค์กร อีกด้วย เช่นเดียวกับแนวคิดของ ไฮเนส (Hines, 1984) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการ พัฒนาการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1. นิสิตนักศึกษา (The Student) 2. อาจารย์ที่ปรึกษา (The Advisors) 3. โครงสร้างระบบอาจารย์ ที่ปรึกษา (The Organizational Structure of Academic Advising) 4. งบประมาณ (The Budget) และ (5) สิ่งอำนวยความสะดวก (The Facilities) อันเป็นองค์ประกอบที่จะเป็นกลไกสำคัญนำไปสู่ กระบวนการให้คำปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลที่ได้จะเป็นการ ยกย่องคุณภาพการบริหารงาน บุคลากร นิสิตนักศึกษา และคุณภาพของบัณฑิตที่สังคมต้องการ และสามารถนำระบบไปกำหนดเป็นนโยบายช่วยเหลือและป้องกันเพื่อลดปัญหาของนิสิตนักศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาตนและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้เป็นอย่างดี

คำถามการวิจัย

1. ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างไร
2. การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษามี ประสิทธิภาพผลอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ
2. พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร
3. ประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานครโดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งตามประเภทสถาบันการศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และตามมาตรฐานการจัดจำแนกการศึกษา (ISCED, UNESCO, 1997) เป็นสถาบันที่เปิดสาขาวิชาการศึกษาด้านการศึกษา และวิชาที่เกี่ยวข้อง

2. ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ใช้การศึกษาตามแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ประกอบระบบของแคทซ์และคาห์น (Katz and Kahn, 1978: 20) ซึ่งได้กล่าวถึงพื้นฐานของระบบ (Basic Systems Model) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

3. การศึกษาเพื่อใช้ในการทดลองระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการดูแล และปรับตัวให้เข้ากับสถาบันระดับอุดมศึกษา ใช้ระยะเวลาทดลอง 1 ภาคการศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นิยามคำศัพท์เฉพาะเพื่อใช้ในการศึกษา ดังนี้

การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา หมายถึง แนวคิดและวิธีการที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา ได้มีการแสดงพฤติกรรมสะท้อนถึงความสามารถของนิสิตนักศึกษาในการมีคุณธรรม การนำความรู้ และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบต่อกระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาในการนำไปใช้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา

การพัฒนาระบบ หมายถึง แนวทางการสร้างและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติไปในทิศทางที่ดีขึ้นและกระทำอย่างต่อเนื่อง

ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา หมายถึง แนวคิด หลักการ วิธีการบริหารงาน และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาการ สมรรถภาพของนิสิตนักศึกษา และด้านอื่น ๆ ให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการและการดำรงชีวิต มีองค์ประกอบด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านการป้อนกลับ

ด้านปัจจัย หมายถึง ลักษณะที่บ่งบอกถึงแนวคิดหรือหลักการในพัฒนาองค์ประกอบที่ส่งผลให้การบริหารงานได้อย่างมีคุณภาพ และผลผลิตเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ได้แก่ ด้านโครงสร้างการบริหารงาน เกี่ยวกับนโยบายการบริหารงาน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และการจัดสรรงบประมาณ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการบริหารงาน ด้านการให้คำปรึกษา และด้านเครื่องมือการให้คำปรึกษา

ด้านกระบวนการ หมายถึง ลักษณะที่บ่งบอกถึงวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดผลตามระบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย บทบาท ภาระหน้าที่ และลักษณะการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นคว้า และการดำเนินงานของระบบการให้คำปรึกษามีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินงานมีระยะเวลา 11 ครั้งต่อ 1 ภาคการศึกษา

ด้านผลผลิต หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกทางสังคมของนิสิตนักศึกษาที่ส่งเสริมคุณลักษณะอย่างน้อย 3 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ และความมีวินัย
2. การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง การจัดเวลาในการเรียน
3. การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ได้แก่ ความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

ด้านการป้อนกลับ หมายถึง การนำผลการประเมินผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น

อาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ผู้สอน พนักงานมหาวิทยาลัย บุคลากรสายงานวิชาการที่ทำหน้าที่ การสอน หรือการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการ แก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและปฏิบัติหน้าที่ภายในสถาบันอุดมศึกษา ได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันและคณะให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

เครื่องมือการให้คำปรึกษา หมายถึง เอกสาร และข้อมูลที่อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เพื่อให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา ได้แก่ คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตร ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ

งบประมาณ หมายถึง เงินที่ใช้ในส่วนของสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหารงานและเงินที่ใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

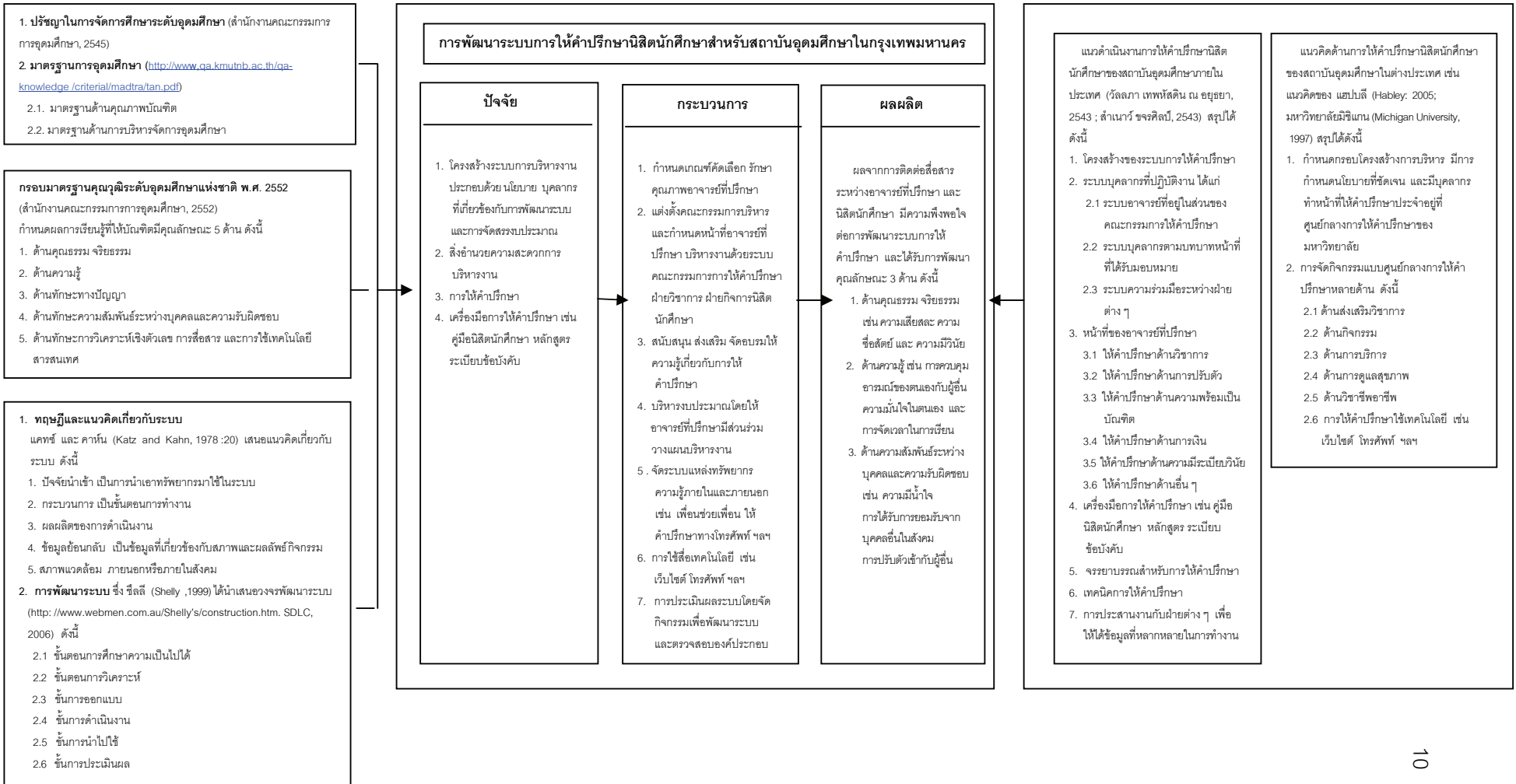
สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยการแบ่งประเภทของสถาบันการศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.)และตามมาตรฐานการจัดจำแนกการศึกษา (ISCED, UNESCO, 1997)

ความพึงพอใจ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนิสิตนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยรายละเอียด ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

รายละเอียดกรอบแนวคิดของการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ดังนี้

1. ปรัชญาในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สำหรับการจัดการศึกษาในปัจจุบันแนวทางการจัดการศึกษาคควรมีการจัดในลักษณะผสมผสานแนวปรัชญาการจัดการศึกษานบนพื้นฐานทางวินัยและทางจิตใจ การตั้งเป้าหมายในการผลิตนิสิตนักศึกษา โดยที่เน้นการศึกษาเพื่อให้เกิดเสรีภาพทางความคิดกับการศึกษา เพื่อมุ่งให้ประกอบอาชีพ เนื่องจากในปัจจุบันจะเน้นให้คนมีเสรีภาพทางความคิดและรู้จักใช้สติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขาดทักษะในการทำงาน ในทางกลับกันสถาบันการศึกษาจะผลิตบัณฑิตให้เป็นคนมีทักษะในการทำงานที่ดีเลิศ แต่ไม่สามารถคิดวิเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ในทางที่เป็นประโยชน์ หรือไม่มีความเก่งในเชิงวิชาการก็ได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีแนวคิดในการผสมผสาน ซึ่ง เคอร์ (Kerr, 1963) มีความเชื่อว่าสถาบันระดับอุดมศึกษาสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในลักษณะของการผสมผสานให้เกิดความหลากหลายภายในหลักสูตรการศึกษาเดียวกัน ซึ่งสามารถทำร่วมกันภายในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย กิจกรรม และบริการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยสถาบันการศึกษา จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบ และดำเนินการโดยฝ่ายวิชาการที่เน้นเรื่องการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและในข้อกำหนดที่พำขึ้นโดยสถาบัน

สำหรับพัฒนาการที่เกิดขึ้นเป็นส่วนเสริมและมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเป็นการเสริมกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาควบคู่กัน ในประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพทางสังคมและทักษะทางอาชีพ ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมของฝ่ายกิจการนักศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา (Student Activities) ที่เป็นลักษณะเป็นชมรมนิสิตนักศึกษา (Student Clubs) การแนะแนวเพื่อการประกอบอาชีพ (Career Guidance) การให้คำปรึกษาส่วนตัวและกลุ่ม (Personnel and Group Counseling) กิจกรรมที่จัดจึงมีลักษณะที่แตกต่างกันไป เช่น การฝึกงานในสถานที่จริง การจัดตลาดนัดอาชีพ การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวิธีการศึกษาของนิสิตนักศึกษา การออกค่ายอาสาพัฒนา เป็นต้น นอกเหนือจากการดำเนินการที่มุ่งไปตามปรัชญาและแนวคิดที่สถาบันการศึกษา มุ่งเน้นแล้ว กิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษาที่จัดควรจะต้องสอดคล้อง และเป็นไปเพื่อมุ่งเสริมสร้างและปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักรู้ว่าตนเองมีบุคลิกภาพและมีความชำนาญพิเศษในเรื่องใด ซึ่งมีจุดเด่นในด้านใดด้านหนึ่งแล้วมักจะมักจะมีทักษะในการประกอบกิจกรรมที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพที่โดดเด่นนั้นได้เป็นอย่างดี

ฉะนั้นปรัชญาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด อันเป็นแนวทางที่สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องเข้าใจ และดำเนินการให้สถาบันมีทิศทางในการจัดการดำเนินการที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นไปได้ในแนวทางที่ผสมผสานระหว่างการจัดการศึกษาเพื่อเสรีภาพทางความคิด และการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งให้ประกอบอาชีพที่เป็นแนวคิดทางการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาดั้งเดิม และยังคงปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ข้อควรพิจารณาต่อการจัดกิจกรรมให้แก่บัณฑิตนักศึกษาเป็นรายบุคคลควรต้องมุ่งเน้นทำความเข้าใจต่อลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้กิจกรรมที่ดำเนินการนั้นมีความสอดคล้องต่อตัวตนของนิสิตนักศึกษาในสังกัดได้มีโอกาสในการพัฒนา (วิภา เหมือนปิว, 2548) โดยได้รับความช่วยเหลือจากสถาบันการศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งวิธีการดำเนินการต่าง ๆ จะเป็นส่วนช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เกิดการตระหนักรู้ถึงความเป็นตัวตน และความต้อการที่แท้จริงของนิสิตนักศึกษา ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งความเป็นเลิศทั้งสองด้านที่กล่าวมาจะเกิดขึ้นได้เมื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาแต่ละคน

การจัดการอุดมศึกษาไทย เป็นไปเพื่อเสรีภาพทางความคิด สร้างปัญญา ความเชี่ยวชาญในด้านวิชาชีพ คุณธรรม สร้างความสมบูรณ์ให้กับนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตของแต่ละสถาบัน ตลอดจนเป็นไปเพื่อพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องต่อเป้าหมายของการจัดการอุดมศึกษานั้น สถาบันอุดมศึกษาควรมีการบริหารจัดการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับสูง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมต่อการผ่านไปสู่อะไรของโลกของการทำงานเป็นสำคัญ ทั้งนี้จุดมุ่งหมายสำคัญทำเพื่อให้นักศึกษาที่จบการศึกษาผ่านกระบวนการหล่อหลอมให้มีความเป็นผู้ใหญ่พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่อย่างมีคุณภาพ มีทักษะทางด้านวิชาชีพสามารถสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว พร้อมทั้งมีบทบาทในการแก้ปัญหาทั้งของตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญอยู่ 6 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2545) ได้แก่

1. จัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาไทยมีบทบาทและมีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอน และการฝึกอบรมพัฒนาคนไทยให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความสมดุลด้านความรู้ ความคิด มีทักษะความสามารถในการประกอบกิจกรรม มีความดีงาม มีวิจรณ์ญาณในการเลือกใช้วิธีการปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม รู้จักพึ่งตนเอง มีความสามารถในการประกอบอาชีพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. การวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อขยายพรมแดนความรู้ และสร้างองค์ความรู้ใหม่อย่างหลากหลายเพื่อการพัฒนาและนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ

3. การบริการสังคมและชุมชน สถาบันอุดมศึกษาทุกระบบจะต้องมีบทบาทในการรับผิดชอบต่อ ดูแล แก้ปัญหา ให้ความร่วมมือ ส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง ช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในการบริการทางด้านวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดความรู้ในชุมชนได้มีความสามารถในการแสวงหาความรู้และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชนโดยวิถีทางชี้นำและขจัดปัญหาสังคมในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และการดำรงชีวิต

4. อารง รักษา สืบสาน รัชสรรค์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย โดยการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสำคัญ มีจิตสำนึก และมีความภูมิใจในคุณค่าของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย พร้อมทั้งบูรณาการความรู้ที่มีอยู่ในบุคคลให้เกิดการเชื่อมโยงถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยให้สืบต่อไปยังบุคคลรุ่นหลังโดยผ่านกระบวนการการเรียนการสอน

5. สนับสนุนการเรียนรู้ชั้นสูงและการศึกษาตลอดชีวิต โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องเปิดโอกาสในการศึกษาให้แก่พลเมืองของประเทศ เพื่อมีโอกาสได้เลือกศึกษา และได้รับการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต

6. ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกันจัดการศึกษาทุกระดับ โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีบทบาทในการให้ความร่วมมือ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการศึกษาทุกระดับโดยผ่านกระบวนการพัฒนาการศึกษาครู การพัฒนาหลักสูตร และการวิจัยการศึกษา (พรชูลี อาชวอำรุง, 2543)

อนึ่งในการจัดการอุดมศึกษายังมีงานหลัก 4 งานที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพิจารณาจัดสรรทรัพยากรที่มีเพื่อการบริหารจัดการงานต่อไปนี้ (1) งานด้านการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา (2) งานด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน (3) งานด้านการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา (4) งานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งทั้ง 4 ด้าน เป็นงานที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องจัดให้มีขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของแต่ละสถาบัน ทั้งนี้เป้าหมายในการบริหารจัดการมุ่งตรงไปที่ผู้เรียนเป็นหลัก ฉะนั้นการวิจัยจึงมุ่งเน้นการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นสำคัญในแง่ของความต้องการที่ควรได้รับจากสถาบันอุดมศึกษาที่จัดให้มีการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (Advising) จึงจำเป็นต้องจัดบุคลากรที่มีความสามารถที่จะนำพานิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัว และบรรลุนิติภาวะในการเข้ามาศึกษาให้ได้ จากการเขียนร่วมกันของเอนเดอร์ วินส์ตัน และมิลเลอร์ (Ender; Winston; Miller, 1984) จากเรื่อง Academic Advising Reconsidered ได้ระบุถึงจุดประสงค์ของการให้คำปรึกษา

วิชาการภายใต้การบริการของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องมีการให้ความรู้แก่นิสิตนักศึกษา โดยมองภาพของนิสิตนักศึกษาเพื่อให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ รวม 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การก่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ
2. การก่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง
3. การก่อให้เกิดพัฒนาการที่จะสามารถบริหารจัดการและควบคุมสิ่งต่างๆ รอบตัวได้

จากจุดมุ่งหมายที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในนิสิตนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว จึงไม่ใช่มีหน้าที่เพียงจัดอาจารย์ผู้สามารถให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเท่านั้น แต่อาจารย์ที่จัดให้ควรเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญการให้คำปรึกษาที่สามารถให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาทั้งในเรื่องปัญหาการศึกษา ปัญหาส่วนตัว และปัญหาทางสังคมที่นิสิตนักศึกษาอาจพบเจอ ทั้งนี้เพื่อเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาได้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาได้ต่อไป

2. มาตรฐานการอุดมศึกษา

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ตามมาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการอุดมศึกษาจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐาน การอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2549 จึงประกาศมาตรฐานการอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก

ตัวบ่งชี้

1.1 บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนสามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

1.2 บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม

1.3 บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจมีการดูแลเอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้อง เหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารการจัดการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล และพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้

(1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของสถาบันและสังคมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

(2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า

(3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา

การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้านอย่างมีคุณภาพโดยมีการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของชุมชน และสังคมในการจัดการความรู้

ตัวบ่งชี้

(1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเทศและสังคมโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญเน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตร และการเรียนการสอน

(2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการขยายพรมแดนความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตาม ศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน และต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระบบนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

(3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของ สังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ

(4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรม ต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education TQF: HED) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) หมายถึง กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การ แบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการ เรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ลักษณะหลักสูตรในแต่ละระดับ คุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการ เรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1. ยึดหลักความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานการ อุดมศึกษา โดยมุ่งให้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เป็นเครื่องมือในการการนำแนวนโยบายในการ พัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา ไปสู่การปฏิบัติใน

สถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตรการปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนของอาจารย์ การเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการวัดประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังได้จริง

2. มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต โดยเริ่มที่ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา คือ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ก่อน หลังจากนั้นจึงพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้บัณฑิตบรรลุถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้นั้นอย่างสอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ

3. มุ่งที่จะประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วด้วยกัน และเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งจะสามารถอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความหมายและความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิหรือปริญญาในระดับต่าง ๆ

4. มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาใด ๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกชั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิต ซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข และภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1. เพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2. เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจน โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ ปริญญาของสาขา สาขาวิชาต่าง ๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญในสาขา สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลักและเป็นแนวทาง

ในการวางแผน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและการประเมินผลนักศึกษา

3. เพื่อเชื่อมโยงระดับต่าง ๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบเพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และหลากหลายตามหลักการศึกษาดลอดชีวิต มีความชัดเจนและโปร่งใสสามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่าง ๆ กับนานาประเทศได้

4. เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษา และกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และการจัดการเรียนการสอน

5. เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจ และความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคม และสถาบันอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการทำงานรวมทั้งคุณลักษณะอื่น ๆ ที่คาดว่าจะบัณฑิตจะพึงมี

6. เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศในการย้ายโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบัน และการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

7. เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละคณะ/สาขาวิชา

8. เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอนระเบียบการดำเนินการให้สถาบันอุดมศึกษามีความเข้มแข็ง

โครงสร้างและองค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1. ระดับคุณวุฒิ (Levels of Qualifications)

ระดับของคุณวุฒิแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของระดับสติปัญญาที่ต้องการ และความซับซ้อนของการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากนี้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติยังกำหนดคุณลักษณะของนักศึกษาระดับแรกเข้าหลังจากสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย เพราะเป็นพื้นฐานความรู้ ความสามารถที่สำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเริ่มต้นที่ระดับที่ 1 อนุปริญญา (3 ปี) และสิ้นสุดที่ระดับที่ 6 ปริญญาเอก ดังนี้

ระดับที่ 1 อนุปริญญา (3 ปี)

ระดับที่ 2 ปริญญาตรี

ระดับที่ 3 ประกาศนียบัตรบัณฑิต

ระดับที่ 4 ปริญญาโท

ระดับที่ 5 ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ระดับที่ 6 ปริญญาเอก

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับหนึ่งสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์การเข้าศึกษาต่อของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับคะแนนเฉลี่ยสะสมหรือเงื่อนไขอื่นเพื่อให้มั่นใจว่าผู้สมัครเข้าศึกษาต่อจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นและซับซ้อนยิ่งขึ้น

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แบ่งสายวิชาเป็น 2 สาย ได้แก่ สายวิชาการเน้นศาสตร์บริสุทธิ์ทางด้านศิลปศาสตร์ หรือด้านวิทยาศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ เป็นหลัก ไม่ได้สัมพันธ์โดยตรงกับการประกอบอาชีพ และสายวิชาชีพซึ่งมุ่งเน้นการศึกษาในลักษณะของศาสตร์เชิงประยุกต์เพื่อให้บัณฑิตศึกษามีความรู้และทักษะระดับสูงซึ่งจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ และนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ

การเรียนในสายวิชาการควรจะพัฒนาความสามารถที่สำคัญทั้งในการทำงานและการดำรงชีพในชีวิตประจำวัน ส่วนหลักสูตรสายวิชาชีพควรเกี่ยวข้องกับความรู้ทางทฤษฎีในสาขา และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง และพัฒนาความสามารถในการคิดและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับทุกสถานการณ์ อย่างไรก็ตามหลักสูตรทั้งสองสายดังกล่าวมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน ซึ่งควรสะท้อนให้เห็นในรายละเอียดของเนื้อหาสาระสำคัญ และในชื่อปริญญา ผู้สำเร็จการศึกษาในสายวิชาหนึ่งสามารถเปลี่ยนไปศึกษาต่อระดับสูงขึ้นในอีกสายวิชาหนึ่งได้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาอาจจะกำหนดเงื่อนไขบางประการของการเข้าศึกษาได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้และทักษะที่จำเป็นเพียงพอสำหรับการศึกษาต่อในระดับนั้น ๆ และบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรนั้นๆ คาดหวัง

2. การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมี อย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) การพัฒนานิสัยในการประพฤติตนอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัย และการปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

(2) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ ในการคิดสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

(3) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิดหลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่าง ๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

(4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

(5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเต้นรำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skills)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านที่ได้รับการพัฒนาดังกล่าว และแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรแล้ว

มาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังกล่าวข้างต้นเป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิ โดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้น ทักษะและความรู้จะเป็นการสะสมระดับคุณวุฒิหนึ่งจะรวมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขา สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมมีใช้กับนักศึกษาทุกคน แม้ว่าบางคณะ สาขาวิชานักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชี และนักกฎหมาย เป็นต้น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญาจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับ สาขา สาขาวิชาที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา สาขาวิชาที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิสาขา สาขาวิชาใดต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านนี้ แต่สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขา สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้นี้จะต้องเน้นให้มีความชำนาญมากกว่านักศึกษาสาขา สาขาอื่น นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจะต้องมีความชำนาญและทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับระบบเป็นพื้นฐานที่ใช้เป็นวิธีการในการพิจารณา และการวิเคราะห์ในสถานการณ์ที่ย่างยากซับซ้อน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของคำว่า “ระบบ” ไว้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ดังนี้

เซ็มพรีวีโว (Semprevivo (1976: 1) กล่าวว่า ระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพื่อให้บรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

แคสท์และโรเซนวิก (Kast and Rosenzweig (1985) ระบบ หมายถึง การรวมตัวกันขององค์ประกอบต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นระบบย่อย ประสานสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อกัน สำหรับแนวคิดของ แคทซ์ และคาห์น (Katz and Kahn, 1978: 20) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับทฤษฎีระบบว่าเป็นการมองอย่างเป็นองค์รวม มีระบบเปิด (Open System) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ และต้องคำนึงถึงหรือสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม องค์ประกอบพื้นฐานของระบบ ประกอบไปด้วย

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นทรัพยากรขององค์กรหรือทรัพยากรการจัดการที่นำเข้าสู่ระบบการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน ซึ่งจะต้องตระหนักถึงสถานะและการใช้ทรัพยากรขององค์กร ประกอบด้วย ทรัพยากรทางกายภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรข้อมูล และเทคโนโลยี

2. กระบวนการ (Process) เป็นขั้นตอนการนำทรัพยากรขององค์กรที่เป็นปัจจัยนำเข้ามาแปรสภาพให้เป็นผลผลิต

3. ผลผลิต (Output) เป็นสิ่งที่ได้จากกระบวนการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์และบริการ (Product and Service) ผลลัพธ์ด้านการเงิน (Financial Results) ผลลัพธ์การดำเนินงานของบุคลากร (Human Results) และความพึงพอใจของลูกค้า

4. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ สถานะ และผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมขององค์กร ข้อมูลเหล่านี้ใช้เพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้า และกระบวนการให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงพอใจมากขึ้น

5. สภาพแวดล้อมของระบบ (Environment) ทุกสิ่งที่อยู่ภายนอกขอบเขตของระบบ แต่มีความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อระบบ เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี นโยบายของรัฐบาล เป็นต้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่มีอิทธิพลต่อองค์กรและการทำงาน ได้แก่ การผลิต การปฏิบัติการ การบริการ ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในควบคุมได้ดีกว่าสภาพแวดล้อมภายนอก

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาตามแนวคิดของ ซิลลี่ แคสท์แมน และโรสเซนบรัทท์ (Shelly, Cashman and Rosenblatt, 2001) ได้นำเสนอวงจรพัฒนาระบบ ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาความเป็นไปได้ และการวางแผน เป้าหมายของการศึกษาเพื่อระบุปัญหาและพิจารณาถึงการแก้ปัญหา โดยมองถึงเป้าหมาย ปัญหาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของระบบในการตรวจสอบความเป็นไปได้ที่ดีที่สุด หากมีความเป็นไปได้ก็จะมีกำหนดการทำงานที่มีรายละเอียดของการทำงานสำหรับเริ่มต้น

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ จะเริ่มโครงการหลังโครงการอนุมัติโดยดูกระบวนการทำงานทั้งระบบ สถานที่ รายละเอียดทางเทคนิคจะกำหนดการทำงานเป็นส่วน ๆ พิจารณาจากผู้ใช้งานระบบส่วนย่อยต่าง ๆ การไหลผ่านของข้อมูลทั้งหมดจะถูกแสดงให้เห็นเป็นความสัมพันธ์ประกอบการพิจารณา

3. ขั้นการออกแบบ ในการออกแบบระบบนั้นจะแสดงรายละเอียดการทำงานทั้งระบบโดยการปรับปรุงจากขั้นวิเคราะห์ระบบให้เหมาะสมกับการใช้งานจริง จากการนำข้อมูลเข้ามีการบันทึกข้อมูล การประมวลผล การแสดงผล สร้างเป็นระบบที่จะนำเสนอให้กับผู้ใช้งาน

4. ขั้นการดำเนินงาน ประกอบด้วย การติดตั้งระบบและเปลี่ยนระบบจากระบบเดิมเป็นระบบใหม่ที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งรวมไปถึงการอบรมผู้ใช้งาน การปรับเปลี่ยนทัศนคติในกรณีที่มีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงจากบุคลากรในองค์กร

5. ขั้นการนำไปใช้ มีการพัฒนาระบบ การติดตั้ง ทดลองระบบ การฝึกอบรม และการแนะนำแก่ผู้เริ่มต้นใช้ระบบ อาจเปลี่ยนแปลงเนื่องจากมาจากหลายสาเหตุเพื่อเข้าสู่ที่ใหม่ เช่น การเปลี่ยนวิธีการมีข้อมูลเพิ่มขึ้น ความต้องการใช้เพิ่มขึ้นสิ่งที่จะช่วยในการบำรุงรักษาดูแลระบบที่ดีที่สุดคือ การใช้หรือการจัดทำที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดทำเอกสารประกอบการใช้งานตามระบบที่ได้พัฒนาขึ้น และสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับบริบท และสถานการณ์ในอนาคต

6. **ขั้นการประเมินผล** เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อพิจารณาภารกิจหลังจากทดลองใช้ระบบว่ามีข้อผิดพลาดและปรับปรุงให้ดีขึ้น การสังเกตการณ์การทำงานของระบบ เพื่อวัดประสิทธิภาพการทำงานของระบบว่ามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการยากในการที่จะบอกว่าระบบดีหรือไม่ดี เนื่องจากมีหลายมิติเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ใช้งานหรือผู้บริหาร นิสิตนักศึกษา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และความคุ้มค่าของระบบ

สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบเป็นการรักษาระบบให้สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากพบข้อบกพร่องอื่นใดอาจกลับเข้าสู่วงจรของการพัฒนาระบบตามขั้นตอนได้

5. แนวคิดเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นต่อการเป็นกลไกให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้แนะแนวและให้คำปรึกษาแนะนำนิสิตนักศึกษา ทั้งด้านวิชาการ ด้านการเรียน ตั้งแต่ช่วยนิสิตนักศึกษาในการเลือกโปรแกรมศึกษา วิธีการเรียนและการสอน การแก้ปัญหา ช่วยเหลือให้คำปรึกษาในด้านส่วนตัว และการให้คำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และการหางานเพื่อให้นิสิตนักศึกษาทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนเป็นผู้ที่พัฒนาตนเองในด้านวิชาการ และคุณธรรมจนเต็มความสามารถ และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา เรียนรู้อย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองให้มีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุด

เพื่อให้การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้พัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาขึ้น วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา มีดังนี้ (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2543)

1. เพื่อให้การปรึกษาแนะนำทางด้านวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชา การเลือกวิชา การลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการวัดผล ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเรียนได้ตรงกับความสามารถความถนัดและความสนใจของตน

2. เพื่อให้การแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับของคณะสาขาวิชาและสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้นิสิตนักศึกษา

3. เพื่อให้เป็นที่พึ่งของนิสิตนักศึกษา สำหรับฟังปัญหาและให้การปรึกษาแนะนำนิสิตนักศึกษาให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

4. เพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

5. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา อาจารย์และสถาบันอุดมศึกษา

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เป็นการให้คำปรึกษาเพื่อแนะนำทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชา วิธีการเรียนและการวัดผล เพื่อให้นิสิตนักศึกษาสามารถศึกษาได้ตรงกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ระเบียบข้อบังคับช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจเป็นการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาได้มีความเข้าใจตนเองเห็นคุณค่าในการแก้ปัญหาพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองให้มีความเจริญในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุด โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับนิสิตนักศึกษา อาจารย์กับนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาด้วยกันเอง

ความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

อาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการผลิตบัณฑิตและการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา และส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ควรมีการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพดีเพียงโดย้อมขึ้นอยู่กับคณาจารย์ (ลิขิต กาญจนภรณ์, 2548) ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอนและเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูกศิษย์ การอบรมแนะนำให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาจึงเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

การดำเนินงานการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ

เป็นการพัฒนางานที่สำคัญช่วยการบริหารงานอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งต่างมีการพัฒนาการให้คำปรึกษาในการส่งเสริมและพัฒนางานด้านนิสิตนักศึกษาเพื่อช่วยเหลือแนะนำการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ ให้กับนิสิตนักศึกษาได้ประสบความสำเร็จมีแบบแผนการบริหารอย่างเป็นระบบ ซึ่งทุกสถาบันได้มีการจัดระบบการให้คำปรึกษาตามบริบทของสถาบัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา ดังนี้

1. โครงสร้างของระบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย แผนงาน แนวทางในการบริหารงาน

2. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1 อาจารย์ที่อยู่ในส่วนของคณะกรรมการให้คำปรึกษา

2.2 บุคลากรตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ

3. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งออกเป็น

3.1 ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ

3.2 ให้คำปรึกษาด้านการปรับตัว

3.3 ให้คำปรึกษาด้านความพร้อมเป็นบัณฑิต

3.4 ให้คำปรึกษาด้านการเงิน

3.5 ให้คำปรึกษาด้านความมีระเบียบวินัย

3.6 ให้คำปรึกษาด้านอื่น ๆ

4. เครื่องมือการให้คำปรึกษา เช่น คู่มือนิสิตนักศึกษา หลักสูตร ระเบียบข้อบังคับ

5. จรรยาบรรณสำหรับการให้คำปรึกษา

6. เทคนิคการให้คำปรึกษา หรือกลวิธีในการให้คำปรึกษา สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2543) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา ดังนี้

1. อาจารย์ทำหน้าที่ให้คำปรึกษามีคุณลักษณะและจรรยาบรรณของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

2. ระบบงานการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร บุคลากรที่เกี่ยวข้อง อาจารย์ที่ปรึกษา และกฎระเบียบข้อบังคับปฏิบัติงาน

3. การจัดนิสิตนักศึกษาและการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา

4. เครื่องมือการให้คำปรึกษา เช่น คู่มือนักศึกษา หลักสูตร ระเบียบข้อบังคับ

5. เทคนิคการให้คำปรึกษา

6. การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายในการทำงาน

การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ

แฮปบลี (Habley, 2005) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ระบบการให้คำปรึกษา มีดังนี้

1. โครงสร้างการบริหาร มีการกำหนดนโยบายบริหารงาน และบุคลากรทำหน้าที่ให้คำปรึกษา มีศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัย

2. การจัดกิจกรรมให้คำปรึกษา เช่น

- 2.1 ด้านส่งเสริมวิชาการ
- 2.2 ด้านกิจกรรม
- 2.3 ด้านการบริการ
- 2.4 ด้านการดูแลสุขภาพ
- 2.5 ด้านการประกอบอาชีพ

มหาวิทยาลัยมิชิแกน (Michigan University, 1997) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา เป็นการกำหนดนโยบายบริหารงาน โดยตั้งเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัยและงานบริการแหล่งข้อมูล เช่น

1. การให้คำปรึกษาใช้เทคโนโลยี เช่น เว็บไซต์ โทรศัพท์ ฯลฯ
2. ศูนย์กลางการให้คำปรึกษาด้านวิชาการ
3. ศูนย์กลางการให้คำปรึกษาด้านวิชาชีพ

จากการศึกษาแนวการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในประเทศและต่างประเทศดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนางานการให้คำปรึกษา ซึ่งมีการกำหนดขอบเขตของการทำงาน ระบบการให้คำปรึกษาเป็นส่วนสำคัญในการให้ความช่วยเหลือและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบแนวทางจัดระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ
2. สถาบันอุดมศึกษามีระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อช่วยในการบริหารงานและส่งเสริมคุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
3. ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาช่วยยกระดับคุณภาพการบริหารงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเพื่อรวบรวม แนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.2 ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษา
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.4 ความสำคัญของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.5 ขอบข่ายงานด้านการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.6 คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.7 จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.8 ปัญหาของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
 - 1.9 ตัวอย่างการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

ภายในประเทศและต่างประเทศ

2. แนวคิดและทฤษฎีระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
3. หลักการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

4.1 ปัจจัย

4.1.1 โครงสร้างการบริหารงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ประกอบด้วยนโยบาย บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และการจัดสรรงบประมาณ

- 4.1.2 สิ่งอำนวยความสะดวกการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- 4.1.3 การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- 4.1.4 เครื่องมือการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

4.2 กระบวนการ

- 4.2.1 การบริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

4.2.1.1 หน้าที่ของอธิการบดี

4.2.1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต
นักศึกษาระดับสถาบัน

4.2.1.3 หน้าที่ของคณบดี

4.2.1.4 หน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต
นักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

4.2.1.5 หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา

4.2.1.6 หน้าที่ของนิสิตนักศึกษา

4.2.1.7 การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาโดยใช้ชิปปโมเดล

CIPP Model

4.2.2 การให้คำปรึกษา

4.3 ผลผลิต

4.4 การป้อนกลับ

5. สภาพระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

6. กิจกรรมกลุ่ม

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเป็นบริการทางการศึกษาที่สถานศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา จัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาและชุมชน เพื่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้วยการจัด “การให้คำปรึกษา” ให้ทำหน้าที่เป็น ผู้แนะแนวและให้คำแนะนำให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ทั้งด้านการเรียน การแก้ปัญหา และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเรียนรู้อย่างมีความสุข และติดตามดูแลนิสิตนักศึกษา งานของอาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของนิสิตนักศึกษา การให้คำปรึกษา (Advising) ถือได้ว่าเป็นหัวใจของการแนะแนวทางการศึกษา เป็นหน้าที่ที่สำคัญของอาจารย์ทุกคนที่จะต้องปฏิบัติในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา (Teacher – Advisor) ซึ่งมีหน้าที่ในการทำความเข้าใจความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ สติปัญญาตลอดจนบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ โดยการจัดทำทะเบียนบันทึกคุณลักษณะต่างๆ ของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาได้ถูกต้องเป็นรายบุคคล

ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดแนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการนำบุคคลไปสู่การเปลี่ยนแปลงนั้น (สมลักษณ์ พรหมมีเนตร, 2547: 40 - 41)

สำหรับสถาบันระดับอุดมศึกษาก็มีหน้าที่ดังกล่าวเช่นกัน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามาเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นในการประกอบอาชีพทุกสาขาวิชาชีพ ซึ่งส่งผลให้สังคมและประเทศชาติเจริญมั่นคงสืบไป

1.1 ความหมายของการให้คำที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา

นักวิชาการได้ให้ความหมายของ “การให้คำปรึกษา” (มีคำในภาษาอังกฤษหลายคำที่มีความหมายคล้ายกัน คือ Advising, Guidance, Counseling) มีผู้ให้ความหมายทั้งในระดับสถาบันและนักวิชาการ

พีพินสกี (Pepinsky, 1954) ได้กล่าวถึงการให้คำปรึกษาไว้ ดังนี้

1. การวินิจฉัย (Diagnosis) และการบำบัด (Treatment) ในเรื่องการปรับตัวที่ผิดปกติ
2. ในแง่ของสัมพันธภาพ เป็นการพบกันแบบต่อตัว (Face to Face) ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับการปรึกษา

ไทเลอร์ (Tylor, 1965) คำนิยามของไทเลอร์ก็เป็นนักวิชาการอีกคนหนึ่งที่มีผู้นิยมยกขึ้นมาอ้างอิงอยู่เสมอเช่นกัน ไทเลอร์ได้กล่าวไว้ว่า “การให้คำปรึกษา” หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา เพื่อผู้รับคำปรึกษาได้ใช้ความสามารถและคุณสมบัติที่เขา มีอยู่จัดการกับชีวิตตนเอง เช่น การตัดสินใจด้วยตนเอง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางอารมณ์ของตนเอง

กู๊ด (Good, 1981) ผู้สร้างพจนานุกรมเกี่ยวกับการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของการให้คำปรึกษา ไว้ว่า การให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคลในปัญหา ด้านส่วนตัว การศึกษาและอาชีพ ซึ่งข้อเท็จจริงทั้งหมดที่จำเป็นถูกนำมาศึกษาและวิเคราะห์ พร้อมทั้งหาวิธีที่จะแก้ปัญหานั้น และด้วยความช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ แหล่งทรัพยากรของโรงเรียนและสังคม การสัมภาษณ์เป็นส่วนตัวจะทำให้ผู้รับการแนะแนวได้รับการสอนให้รู้จักตัดสินใจด้วย

ฟรอสต์ (Frost, 1991) การให้คำปรึกษา หมายถึง การพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เพื่อช่วยให้สามารถปรับตัวได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน เป็นประโยชน์ในการพัฒนางานทำให้บุคคลได้ก้าวหน้าขึ้น

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2542) การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการพบปะเป็นส่วนตัวระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้ประสบปัญหาหรือผู้ที่กำลังเผชิญกับเรื่องที่จะต้องตัดสินใจ เพื่อช่วยให้สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งได้เกิดการเรียนรู้และทัศนคติใหม่ สำหรับนำไปใช้ในการปรับตัวและพัฒนาตนเอง

การให้คำปรึกษา เป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้รับคำปรึกษากับผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งผู้รับคำปรึกษามีความต้องการเฉพาะ และผู้ให้คำปรึกษาก็มีแนวคิดว่าจะสามารถหาแนวทางช่วยเหลือให้บุคคลได้สมหวังกับสิ่งที่เขาต้องการได้อย่างไรในระดับที่เหมาะสม พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2543)

การให้คำปรึกษา สำเนา ขจรศิลป์ (2543) หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือผู้รับบริการหรือนิสิตนักศึกษาให้เข้าใจ และยอมรับตนเองในด้านต่าง ๆ

การให้คำปรึกษา คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2547) หมายถึง วิธีการอย่างหนึ่งที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยเหลือมนุษย์ให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ และเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์

จากความหมายของการให้คำปรึกษาที่ได้กล่าวมา แสดงให้เห็นได้ว่านักวิชาการ หลายคนต่างมีความเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับความหมายการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยนำเสนอต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความหมายของการให้คำปรึกษา

<div style="text-align: center;"> นักวิชาการ ความหมาย การให้คำปรึกษา </div>	พีพินส์กี (Pepinsky, 1954)	ไทเลอร์ (Tylor, 1965)	กู๊ด (Good, 1981)	ฟรอสต์ (Frost, 1995)	วัชรีย์ ทรัพย์มี (2542)	พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2543)	สำเนา ขจรศิลป์ (2543)	คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2547)
ปัจจัยของการให้คำปรึกษา - ปัญหาด้านการปรับตัว - สัมพันธภาพระหว่างบุคคล - ปัญหาการเรียนรู้ สติปัญญาของบุคคล	✓ ✓			✓ ✓				

ตารางที่ 1 ความหมายของการให้คำปรึกษา (ต่อ)

<div style="text-align: center;"> นักวิชาการ ความหมาย การให้คำปรึกษา </div>	พีพินสกี (Pepinsky, 1954)	ไทเลอร์ (Tylor, 1965)	กู๊ด (Good, 1981)	ฟรอสต์ (Frost, 1995)	วัชรีย์ ทรัพย์มี (2542)	พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ (2543)	สำเนา ขจรศิลป์ (2543)	คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2547)
เป้าหมายและวัตถุประสงค์การให้คำปรึกษา - การพัฒนาเกี่ยวกับการทำงาน - เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะคิดเกิดใหม่ - สามารถแก้ปัญหาได้				✓	✓			✓
กระบวนการให้คำปรึกษา - ช่วยให้ใช้ความสามารถช่วยเหลือตนเอง - ให้ความช่วยเหลือรายบุคคล - โดยผู้เชี่ยวชาญ - ใช้ทรัพยากรของสถาบันและสังคม		✓	✓ ✓ ✓ ✓		✓	✓	✓	

ความหมายที่กล่าวมาส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกันดังนำเสนอตามตาราง ผู้วิจัยขอสรุปการให้คำปรึกษา หมายถึง กระบวนการให้ความกระจ่างชัดเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้รู้จักวางแผนการเรียน การวางแผนเกี่ยวกับชีวิต สามารถแก้ไขปัญหา ตลอดจนรู้จักการวางแผนชีวิตและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพื่อช่วยให้ตนเองได้พัฒนาขึ้นทั้งในด้านความเข้าใจตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับ เมฮิว, ฟอร์ด และ ฮับบาร์ด (Mayhew, Ford & Hubbard, 1990: 108) ได้เสนอแนวคิดว่า นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ สถาบันควรดูแลในเรื่องการให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ

1.2 ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษา

“อาจารย์ที่ปรึกษา” มีคำในภาษาอังกฤษหลายคำที่มีความหมายคล้ายกัน ได้แก่ Advisor, Mento, Counselor มีนักวิชาการเสนอแนวคิด สรุปได้ ดังนี้

นักวิชาการได้ให้ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ว่า หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันการศึกษาให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือ และดูแลนิสิตนักศึกษาในด้านการศึกษา ปัญหาส่วนตัว และความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และสถาบันการศึกษา (ศรีสมร ชูด้วง, 2546: 7) ตลอดจนช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา เมื่อพบปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเป็นสาเหตุทำให้ไม่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา ด้านการปรับตัวในการดำรงชีวิตในสถาบันการศึกษา และด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับโอกาสต่าง ๆ ที่ดีขึ้นในขณะที่อยู่ในสถาบันการศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยแก้ไขและป้องกันปัญหาเบื้องต้นอันเกี่ยวกับการเรียน และปัญหาอื่น ๆ ที่ขัดขวางความสำเร็จทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างราบรื่นประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (นุชลี อุปภัย, 2542: 36)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษา (Advisors) ว่า หมายถึง บุคลากรสายการสอนและการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในด้านวิชาการ และด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาเพื่อให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดในการศึกษา (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2543)

อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เช่น การลงทะเบียนในการเรียน การพิจารณาคำร้องประเภทต่างๆ แก่นิสิตนักศึกษาภายในภาควิชา หรือคณะวิชา (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2548: 12) และทำหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้การช่วยเหลือ และสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นผู้ชี้แนะและให้คำรับรองการตัดสินใจของนิสิตนักศึกษาให้อยู่ในขอบเขตแนวทางอันเหมาะสม รวมถึงการมีส่วนร่วมทำให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาสัมฤทธิ์ผลได้อย่างแท้จริง ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่มีส่วนผลักดันนิสิตนักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ได้ตามที่สถาบันอุดมศึกษามุ่งหวังไว้ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551: 1-6)

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ว่า หมายถึง บุคคลที่สถานศึกษาแต่งตั้งขึ้นมาโดยมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำตักเตือนเกี่ยวกับการเรียน ดูแลความประพฤติ และช่วยเหลือ สนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาตามเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา

1.3 วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีความจำเป็นต่อการเป็นกลไกให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ โดยมีจุดประสงค์ คือ เพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษา เพื่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้วยการจัด “ระบบการให้คำปรึกษา” เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นผู้แนะแนวและแนะนำการให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการ ด้านการเรียน ตั้งแต่ช่วยนิสิตนักศึกษาในการเลือกโปรแกรมศึกษา วิธีการเรียนและการสอน การแก้ปัญหาโดยช่วยเหลือ การให้คำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ และการหางานเพื่อให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน เป็นผู้ที่พัฒนาตนเองในด้านวิชาการ และคุณธรรมจนเต็มความสามารถ และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา เรียนรู้อย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองให้มีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุด

เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้พัฒนาระบบการให้คำปรึกษาขึ้น วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของระบบการให้คำปรึกษามีดังต่อไปนี้ (Ashworth & Harvey, 1994: 87)

1. เพื่อให้การปรึกษาแนะนำทางด้านวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชาการ เลือกวิชา การลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการวัดผล ทั้งนี้เพื่อนิสิตนักศึกษาได้ตรงกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตน
2. เพื่อให้การแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้นักศึกษา
3. เพื่อเป็นตัวแทนของสถาบันอุดมศึกษาเป็นที่พึ่งของนิสิตนักศึกษา สำหรับฟังปัญหาและให้การปรึกษาแนะนำนักศึกษาให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้
4. เพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกลักษณะของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
5. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษา อาจารย์และสถาบันอุดมศึกษา

กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษา เพื่อแนะนำทางวิชาการ ระเบียบ กฎเกณฑ์ ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้มีความเข้าใจตนเองเห็นลู่ทางในการแก้ปัญหา พร้อมทั้งจะปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและพัฒนาตนเองให้มีความเจริญในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุด โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับนิสิตนักศึกษา อาจารย์กับ

นิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาด้วยกันเอง ซึ่งสามารถทำให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา ด้านอาชีพการงานและการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

1.4 ความสำคัญของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ความสำคัญของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) สรุปได้ดังนี้

1. ด้านวิชาการ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จทางด้านวิชาการของนิสิตนักศึกษา กล่าวคือ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจะช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร การลงทะเบียนวิชาเรียน วิธีการสอน การวัดผล ตลอดจนแนวทางการศึกษาที่นิสิตนักศึกษาจะสามารถจับหลักสูตรไปได้อย่างรวดเร็ว

2. ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา เช่น การแต่งกายให้ดูกระเปียบ เหมาะสมและสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีไทย การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การรู้จักกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนคุณธรรมต่างๆ เช่นความซื่อสัตย์ ความอดทนหะวีริยะ ความรับผิดชอบ เป็นต้น

3. ด้านการทำกิจกรรมต่าง ๆ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจะมีส่วนกระตุ้นและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น การปฐมนิเทศ วันไหว้ครู งานแห่เทียนพรรษา งานกีฬาภายใน ฯลฯ การเข้าร่วมชมรม ชุมนุมหรือสโมสรนิสิตนักศึกษา เพื่อฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมประชาธิปไตย การทำงานร่วมกัน การแสดงความรู้ความสามารถพิเศษ เช่น ดนตรี กีฬาหรือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาต่าง ๆ

4. ด้านการบริการต่าง ๆ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีความสำคัญในการแนะนำบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาให้นิสิตนักศึกษารับทราบ เช่น บริการแนะแนว สารสนเทศ บริการอาชีพบริการตรวจสุขภาพ บริการของฝ่ายทุนและรางวัล บริการจากฝ่ายทะเบียนวัดผล เป็นต้น

5. ด้านการสร้างชื่อเสียงให้สถาบัน การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาช่วยสร้างเสริม และรักษาชื่อเสียงของสถาบัน รวมทั้งการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถาบัน โดยพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้มีศักยภาพสูงจนเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น ความรู้ความสามารถทางการเรียน การสอบชิงทุน การได้รับรางวัลด้านกีฬา ดนตรี การแสดงการแข่งขัน และประกวดต่าง ๆ

6. ด้านการวางแผนชีวิตและการเลือกอาชีพ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาวางแผนชีวิตและการเลือกอาชีพ โดยประสานกับฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ฝ่ายจัดหางานของกรมแรงงาน

7. ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นพลเมืองดีของชาติ การให้คำปรึกษามีส่วนสำคัญในการเสริมสร้าง สนับสนุน และกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นพลเมืองดีของชาติ โดยเสียสละอุทิศกำลังกาย กำลังใจ กำลังสติปัญญาหรือกำลังทรัพย์ สร้างสรรค์สังคม รวมทั้งการให้ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและกติกากำหนดไว้ มีความจงรักภักดีต่อ สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เห็นประโยชน์แก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

ดังนั้นการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจึงเป็นภาระงานที่มีค่าต่อนิสิตนักศึกษาและประเทศชาติ ถ้าทุกสถาบันให้ความสนใจพัฒนาระบบงานการให้คำปรึกษาอย่างดี ย่อมส่งผลต่อคุณภาพของนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ยังต้องคำนึงถึงคุณลักษณะที่เพียบพร้อมสมบูรณ์อีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การให้คำปรึกษา (Advising) เป็นการพัฒนาประเภทหนึ่ง ที่สถาบันและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำหน้าที่และรับผิดชอบโดยตรงต่อนิสิตนักศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สถาบันแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ เช่น ด้านวิชาการ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ การปรับตัวเข้ากับสังคม การเข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งการวางแผนเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ

1.5 ขอบข่ายงานด้านการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ขอบข่ายงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา จากการเสนอแนวคิดของผู้ที่เกี่ยวข้อง ของ มิลเลอร์และ จอร์จ คริสเตียน (Miller, 1991: 10; and George Christian, 1995: 126) สรุปได้ดังนี้ (1) เพื่อการพัฒนาในด้านความรู้ทักษะและทัศนคติ (2) เพื่อการพัฒนาการตัดสินใจด้วยตนเอง และ (3) เพื่อการพัฒนาความสามารถในการเข้าสู่สังคม ซึ่งขอบข่ายงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาควรเป็นการฝึกอบรมเพื่อป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ไขปัญหา ซึ่งถือว่าเป็นแนวโน้มสำหรับการบริหารให้คำปรึกษาวิชาการในอนาคต จากการศึกษาขอบข่ายงานด้านการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ของเอ็นเดอร์ วินสตัน และ มิลเลอร์ (Ender, Winston & Miller, 1984: 18-21) สรุปได้ดังนี้

1. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เป็นกระบวนการต่อเนื่องในการพบปะกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีทั้งข้อแนะนำและการวางเป้าหมายร่วมกันโดยจะต้องทราบจุดมุ่งหมายของสถาบัน และกระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพราะการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพจะสามารถช่วยในการสื่อสารที่ก่อให้เกิดความเข้าใจทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจะต้องเน้นประเด็นคุณภาพชีวิต ซึ่งอาจารย์จะต้องเพิ่มประสบการณ์ให้นิสิตนักศึกษาในระหว่างที่อยู่ในสถาบัน โดยจะต้องสอดแทรกปรัชญาของสถาบันและมุ่งพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ร่างกาย คุณธรรมและจริยธรรมให้กับนิสิตนักศึกษา

3. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาต้องมีเป้าหมายที่เกิดขึ้นจากนิสิตนักศึกษา และมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา อาชีพและการพัฒนาตนเอง อาจารย์ที่ปรึกษาควรต้องช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษารู้จักกำหนดเป้าหมาย และทำทนายให้นิสิตนักศึกษารู้จักพิจารณาถึงลักษณะที่ตนเองต้องการหลังสำเร็จการศึกษา

4. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาดังอยู่บนหลักมนุษยสัมพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีบทบาทในการตอบสนองจุดมุ่งหมายของสถาบัน ให้มีความสำคัญกับนิสิตนักศึกษาเป็นเอกัตบุคคลเป็นผู้ฟังที่ดีและพร้อมที่จะช่วยเหลือ เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ทางวิชาการสู่ความสำเร็จในการศึกษา

5. อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะบุคลิกภาพและพฤติกรรมในด้านความรับผิดชอบ การควบคุมตัวเอง เพราะจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนา การเรียนรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและช่วยเหลือสังคม อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียนที่จะแสดงออกต่อไป

6. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาควรบูรณาการระหว่างการให้บริการและประสบการณ์ในด้านวิชาการและกิจกรรมนิสิตนักศึกษา สิ่งสำคัญคือความร่วมมือของอาจารย์และบุคลากรในสถาบันที่จะร่วมกันทำให้การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จ อันจะส่งผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มากที่สุด

7. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาควรพยายามใช้ทรัพยากรในสถาบันและชุมชนให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ อีกทั้งการปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบันและทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านวิชาการและการบริการนิสิตนักศึกษาให้สามารถสนองตามความต้องการและความจำเป็น อันจะนำไปสู่ความสำเร็จของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ขอบข่ายงานด้านการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเป็นการมุ่งเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติ การตัดสินใจด้วยตนเองในด้านอาชีพและการปรับตัวในสังคม โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักที่เป็นตัวอย่างที่ดีนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในสถานศึกษาและชุมชนมาช่วยสร้างความสำเร็จในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

1.6 คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา

คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตศึกษานั้น ได้มีสถานศึกษาและนักวิชาการบ่งชี้ถึงคุณลักษณะที่เหมาะสมไว้หลายประการ ด้วยบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาต้องดูแลนิสิตนักศึกษาอย่างใกล้ชิดในหลายด้าน เพื่อความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาในการเรียนและความสำเร็จในอนาคต สถาบันการศึกษาทุกแห่งควรกำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ดีเพื่อให้ทราบและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ ประกอบด้วย (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2543: 38)

1. คุณสมบัติด้านบุคลิกภาพ มีคุณลักษณะ ดังนี้
 - 1.1 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส
 - 1.2 แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับอาชีพอาจารย์และกาลเทศะ
 - 1.3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
 - 1.4 มีความสุขุม รอบคอบ อ่อนโยน และเข้มแข็ง
 - 1.5 มีความสง่างาม กริยามารยาทเรียบร้อย
 - 1.6 มีความมั่นใจในตนเองและให้เกียรติผู้อื่น
2. คุณสมบัติด้านมนุษยสัมพันธ์ มีคุณลักษณะดังนี้
 - 2.1 มีความสามารถถ่ายทอดความรู้สึก ให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจได้
 - 2.2 ใจกว้างและยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา
 - 2.3 สังเกต รับรู้และเข้าใจปัญหาต่างๆ ได้รวดเร็ว
 - 2.4 มองนิสิตนักศึกษาในแง่ดี เรียนรู้ และพยายามเข้าใจสิ่งที่นิสิตนักศึกษาสื่อสารด้วยใจเป็นกลาง
 - 2.5 เป็นผู้ไม่เหตผล และสามารถแก้ไขปัญหาคด้วยความสุขุมรอบคอบ
 - 2.6 ใช้คำพูดที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
 - 2.7 ทักทาย ปราศรัย พูดคุยกับนิสิตนักศึกษาด้วยมิตรไมตรี

สอดคล้องกับแนวคิดของ ลิขิต กาญจนภรณ์ (2548) เกี่ยวกับคุณสมบัติด้านคุณธรรมและพฤติกรรม ควรมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความเสียสละ รับผิดชอบ กระตือรือร้นต่อการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา
2. มีความเมตตา กรุณาต่อศิษย์
3. ปฏิบัติตนต่อนิสิตนักศึกษาทุกคนอย่างทัดเทียมกันเสมอต้นเสมอปลาย
4. มีความประพฤติเหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา
5. มีความเห็นอกเห็นใจ ให้โอกาส และไม่ซ้ำเติมนิสิตนักศึกษาที่ทำผิด

เบอร์น (Burns, 1994) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติด้านความรู้และความสามารถ ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของนิสิตนักศึกษาและหลักการให้คำปรึกษา
2. มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติและข้อบังคับของวิทยาลัย
3. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และการเรียนการสอน
4. มีความรู้กว้างขวางในเหตุการณ์ปัจจุบัน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
5. มีข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและการอาชีพที่ทันสมัย
6. มีความสามารถใช้จิตวิทยาและศิลปะในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา
7. มีความสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพและความสามารถของนิสิตนักศึกษาทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย และ ด้านเศรษฐกิจ
8. มีความสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา

ดังนั้นคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ จึงจะสร้างความไว้วางใจสำหรับนิสิตนักศึกษาในการสร้างความเป็นอาจารย์ที่สามารถให้คำปรึกษาได้

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีได้ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ลงนามเห็นควรอนุมัติหรือเพื่อโปรดพิจารณา แนะนำนิสิตนักศึกษาตามหน้าที่เพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. การเป็นผู้มีความศรัทธาและปรารถนาดีต่อนิสิตนักศึกษา
2. การเป็นผู้มีความกระตือรือร้น มีพลัง ให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวาแก่ผู้อยู่ใกล้ชิด

(Energetic)

3. การเป็นผู้มีความสามารถในการพูด ทั้งพูดอธิบาย พูดเพื่อเล่าให้ฟัง พูดเพื่อชักจูงใจ และพูดเพื่อโต้แย้ง

4. การเป็นบุคคลผู้มีความมั่นใจมั่นคง เสมอต้นเสมอปลาย และมีความสนใจกว้างขวาง สามารถสนองตอบความสนใจของนักศึกษาได้ดี

1.7 จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ศึกษานิสิตนักศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543) ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องคำนึงถึง สวัสดิภาพของนิสิตนักศึกษา โดยจะไม่กระทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดผลเสียแก่นักศึกษาอย่างไม่เป็นธรรม

2. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องรักษาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนิสิตนักศึกษาในความดูแลไว้เป็นความลับ

3. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีความจริงใจและเต็มใจให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา จนสุดความสามารถ

4. ถ้าปัญหานิสิตนักศึกษา อยู่นอกขอบข่ายความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาควรส่งตัวนิสิตนักศึกษาผู้นั้นไปรับบริการจากบุคลากรอื่น เช่น แพทย์ จิตแพทย์ นักกฎหมายเสียก่อน แต่ก่อนจะส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปต้องให้เจ้ตัวยินยอมและชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาผู้นั้นทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่บุคลากรเหล่านั้นพอจะช่วยเหลือเขาได้

ลิตเติล (Little, 1985:36) ได้กล่าวถึง กระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาต้องให้คำปรึกษาแบบเป็นกลาง ไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์บุคคลหรือสถาบันใดให้นิสิตนักศึกษาฟังในทางก่อให้เกิดความเสื่อมเสีย หรือความแตกร้างแก่บุคคลหรือสถาบันนั้น

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2543) ให้แนวคิดไว้ว่า จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สำคัญ ไม่ควรรีบตัดสินใจแก้ปัญหาให้นิสิตนักศึกษาเอง แต่ควรใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาต่าง ๆ เพื่อให้ นิสิต นักศึกษามีข้อมูลในการตัดสินใจด้วยตนเอง อาจารย์ที่ปรึกษาต้องเป็นผู้มีความประพฤติที่เหมาะสมตามขอบข่าย ศีลธรรมจรรยาที่ดีงาม เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา และพึงอุทิศเวลาเพื่องานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งอาจต้องใช้นอกเวลาราชการเพื่อพบปะพูดคุยกับนิสิตนักศึกษา

จากแนวคิดที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ศึกษานิสิตนักศึกษา เป็นเรื่องของศีลธรรมของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ควรคำนึงถึงในกระบวนการให้คำปรึกษา นิสิต นักศึกษาการรักษาข้อมูลของนิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ รองลงมาได้แก่ความไว้วางใจที่

นิสิตนักศึกษาที่มีให้ เพื่อนำมาสู่บรรยากาศการให้คำปรึกษาที่ดีและเหมาะสมตามขอบข่าย ศีลธรรมจรรยาที่ดีตามงานอาจารย์ที่ปรึกษา

1.8 ปัญหาของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

จากการวิเคราะห์เอกสารและผลงานวิจัย ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน สถาบันราชภัฏ และสถานศึกษาอื่น ๆ สามารถจำแนก ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาได้ ดังนี้

1. ด้านนโยบายและเป้าหมาย การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษายังขาดความชัดเจนใน ด้านนโยบายและเป้าหมาย (วิไลลักษณ์ นิยมจิตร, 2543: 79) กล่าวคือ ยังไม่มีการนำระบบการ ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไปสู่ระบบการประกันคุณภาพของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา (อิสสรหัส ไซติกเสถียร, 2543: 61) รวมทั้งขาดนโยบายและเป้าหมายการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน เนื่องจากไม่สามารถนำผลงาน การเป็นอาจารย์ปรึกษานิสิตศึกษามาใช้ประกอบการพิจารณาความดีความชอบหรือการเลื่อน ตำแหน่งให้สูงขึ้นทำให้อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษารู้สึกเสียเวลาและเสียโอกาสในการพัฒนา ตนเองเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน

2. ด้านการประสานงาน ปัญหาที่พบ คือ ขาดรูปแบบการแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ประสานงาน (สำเนาฯ ขจรศิลป์, 2543: 60) และยังไม่มียระบบการ ติดตามผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสม (นุชลี อุภักย์, 2542: 116)

3. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษาที่พบ ได้แก่ การขาดความรู้ความ เข้าใจในเรื่องหลักสูตรและขั้นตอนข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งรายวิชาที่จำเป็นต้อง เรียน ซึ่งบ่อยครั้งก็มีความขัดแย้งในรายละเอียดต่างๆ อีกทั้งการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ทักษะในการให้คำปรึกษาและมีภาระหน้าที่รับผิดชอบนิสิตนักศึกษามากเกินไป ตลอดจน ประสพการณ์ของนิสิตนักศึกษา ความเป็นประชาธิปไตยในการรับฟังและร่วมแก้ปัญหาของ นิสิตนักศึกษาความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และความรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ (สำเนาฯ ขจรศิลป์, 2543: 4; วิไลลักษณ์ นิยมจิตร, 2543: 16) นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจในการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษายังมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ อาจารย์ที่ปรึกษาจะ ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในการศึกษา ด้านการพัฒนา นิสิตนักศึกษา และด้านการดำเนินงาน ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในด้านสวัสดิการ และด้านวิชาชีพในระดับน้อย (อิสสรหัส ไซติกเสถียร, 2543: 61; วิสูตร จำเนียร, 2543: 62)

4. ด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับงบประมาณ คือ ยังไม่มีการกำหนดงบประมาณไว้สำหรับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ทำให้มีผลกระทบต่อระบบการทำหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการส่งเสริมคุณภาพอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงานและการประชุมสัมมนา หรือการจัดกิจกรรมที่จะต้องพัฒนานิสิตนักศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น แบบคำร้องต่างๆ คู่มือแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาเพื่อประกอบการให้คำปรึกษาและเพิ่มประจำตัวนิสิตนักศึกษา เป็นต้น (Forst, 1990; นุชลี อุภักย์, 2542: 114)

5. ด้านการบริหารจัดการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและนิสิตนักศึกษายังไม่ได้รู้ถึงระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไม่ได้จัดตารางเวลาให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้ให้ความสนใจและรับผิดชอบในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในแต่ละภาคเรียน เพียงแต่ทำหน้าที่หลัก คือ เซ็นชื่อให้ความเห็นชอบในการลงทะเบียนเท่านั้น อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระหน้าที่รับผิดชอบงานอื่น ๆ มากเกินไป อีกทั้งมีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวนน้อย ที่เห็นความสำคัญ และจัดเวลาเพื่อให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา หรือชี้แนะ (Forst, 1990; อิศรหัต ไซติกเสถียร, 2543: 61)

6. ด้านนิสิตนักศึกษายังไม่ทราบถึงระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการมีอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาหรือเมื่อทราบก็เกือบจะสายหรือช่วยอะไรไม่ได้แล้ว และประเด็นสำคัญ คือ นิสิตนักศึกษามักจะคาดหวังหรือมีความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องช่วยเหลือนิกนนักศึกษาได้ในทุกเรื่อง (อิสรหัต ไซติกเสถียร, 2543: 61)

ปัญหาของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาคือ การขาดขวัญและกำลังใจ อีกทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อหน้าที่ จึงควรที่จะหาทางป้องกันแก้ไขต่อไป

จากปัญหาของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาต่าง ๆ ที่ได้พบจากการศึกษาวิจัยและการใช้ระบบ พบว่า ปัญหาสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของนิสิตนักศึกษานั้น ได้แก่ ปัญหาด้านนโยบายและเป้าหมายที่ขาดความชัดเจน ด้านการบริหารจัดการที่ขาดการประสานงานอย่างเป็นระบบ ด้านบุคลากรโดยเฉพาะผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาที่ขาดความเข้าใจ ขาดความใส่ใจ และขาดประสบการณ์ในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และด้านนิสิตนักศึกษาที่ขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่เห็นความสำคัญของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

1.9 ตัวอย่างการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ

การจัดและพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัยภายในประเทศ ได้จัดระบบการบริหารอยู่ในโครงสร้างการบริหารงานของฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนา นิสิตนักศึกษา และพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประโยชน์สูงสุดของสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) และตามมาตรฐานการจัดการศึกษา (ISCED, UNESCO, 1997) เป็นสถาบันที่เปิดสาขาเกี่ยวกับการศึกษาด้านพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษามีการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และมีการเผยแพร่แนวทางการปฏิบัติงานออกสู่มวลชน โดยผ่านเอกสาร ข้อมูล เทคโนโลยี และเว็บไซต์ ดังนี้

1. **มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์** ได้จัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อใช้เป็นคู่มือและแนวทางในการปฏิบัติงานสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546) สรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี และจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์

บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งออกเป็น

1. บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งสายงานสอนวิจัย และให้บริการวิชาการ เช่น

- 1.1 หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ
- 1.2 หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา
- 1.3 หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

2. ข้อปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา

- 2.1 ข้อปฏิบัติทั่วไปเกี่ยวกับการดูแลนิสิตนักศึกษา
- 2.2 ข้อปฏิบัติในการลงทะเบียนของนิสิตนักศึกษา
- 2.3 ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับทุนการศึกษา

3. หน้าที่และข้อปฏิบัติของคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

- 3.1 หน้าที่และข้อปฏิบัติของมหาวิทยาลัย
- 3.2 หน้าที่และข้อปฏิบัติของคณะวิชา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำหนดหน้าที่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัย และคณะวิชา มีการประสานงานและจัดแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

2. **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ว่าด้วยการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในเรื่องจรรยาบรรณ บทบาท และหน้าที่ทั่วไปของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550) ดังนี้

จรรยาบรรณ มีการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งเป็นบทบาทที่มีต่อมหาวิทยาลัยและบทบาทที่มีต่อนิสิตนักศึกษา

บทบาทต่อมหาวิทยาลัย

1. เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา
2. รับนโยบายด้านการบริหาร วิชาการ กิจกรรมนิสิตนักศึกษาไปปฏิบัติ
3. เป็นผู้ให้ข้อมูลในเรื่องการบริหารหลักสูตร การเรียนการสอน และปัญหาของนิสิตนักศึกษา แก่ผู้บริหารและนักวิชาการของมหาวิทยาลัย

บทบาทต่อนิสิตนักศึกษา

1. ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ
3. ให้ข้อมูลด้านสวัสดิการ
4. ให้คำปรึกษาเรื่องส่วนตัว
5. รวบรวมข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแล
6. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการนิสิตนักศึกษา เช่น ทูต เป็นต้น

หน้าที่ทั่วไป

1. แนะนำการเรียน
2. ศึกษาหลักสูตร
3. ให้ข้อมูลแก่นิสิตนักศึกษาที่ตนดูแล
4. ชี้แหล่งศึกษาเพิ่มเติม
5. จัดเวลา สถานที่ เพื่อพบนิสิตนักศึกษา

6. ลงชื่ออนุมัติการลงทะเบียน
7. เสนอความคิดเห็นแก่ปัญหาต่อคณะและมหาวิทยาลัยกรณีนิสิตนักศึกษา

มีปัญหา

8. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย

3. **มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต** มีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับงานการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร จัดทำเป็นคู่มืออาจารย์ กำหนดข้อปฏิบัติ (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2550) ดังนี้

1. หน้าที่เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษากับการพัฒนาผู้เรียน
2. จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. ขอบข่ายหน้าที่การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็น
 - 3.1 การให้คำปรึกษาด้านการเรียน
 - 3.2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพื่อน
 - 3.3 การให้คำปรึกษาด้านปัญหาส่วนตัว
 - 3.4 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับครอบครัว
 - 3.5 การให้คำปรึกษาด้านการเงิน
 - 3.6 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ
 - 3.7 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดเวลา
4. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. การแนะแนวและการให้คำปรึกษา
 - 5.1 บริการให้การปรึกษา
 - 5.2 บริการสายด่วน
 - 5.3 บริการคลินิกคลายเครียด
 - 5.4 บริการแบบทดสอบด้านจิตวิทยา
 - 5.5 บริการจัดโครงการกิจกรรมเชิงจิตวิทยา
 - 5.6 บริการสนทนา
 - 5.7 แผนกจัดอบรมพัฒนานิสิตนักศึกษา
6. ทูนาการศึกษา
 - 6.1 ทูนาการศึกษาสำหรับนักศึกษาเข้าใหม่
 - 6.2 ทูนาการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป
 - 6.3 ทูนาการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาทุกชั้นปี

4. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้กำหนดการบริหารงานแบบศูนย์การให้คำปรึกษา (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2552) ดังนี้

1. ศูนย์กิจกรรมนักศึกษา
2. ศูนย์จริยธรรมวิชาชีพ
3. ศูนย์หอพักนักศึกษา
4. ศูนย์การกีฬา

การปฏิบัติหน้าที่ต่อสถาบัน

1. การส่งเสริมและพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

2. การประชาสัมพันธ์ การฝึกอบรม ด้านการแนะแนวให้อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

3. ปฏิบัติตามแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยการปฏิบัติหน้าที่ต่อนิสิตนักศึกษา

3.1 ให้คำปรึกษา ดูแลด้านสวัสดิการและสวัสดิภาพของนิสิตนักศึกษา

3.2 ส่งเสริมและแนะนำให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

3.3 ช่วยให้การแนะนำการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาไว้ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550 : 19)

1. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.1 การให้คำปรึกษาวิชาการ คือ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนิสิตนักศึกษา

1) การวางแผนการเรียนให้จบการศึกษาในเวลาที่กำหนดตามหลักสูตร

2) ติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษา ให้คำแนะนำในกรณีมีปัญหาการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง

3) สนับสนุนการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ

4) ทำงานร่วมกับนิสิตนักศึกษาในการวางแผนการประชุมและกิจกรรมสัมพันธ์ การสร้างความคุ้นเคยระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา

5) ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนในสถาบัน

1.2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปรับตัว

1.3 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานุคลิกภาพ

- 1.4 การให้คำปรึกษาในการทำกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
 2. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา
 - 2.1 หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ เช่น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนและการชำระเงิน และการประเมินผล
 - 2.2 หน้าที่ด้านการแนะแนว เช่น การปฐมนิเทศ การให้คำแนะนำช่วยเหลือระหว่างเรียน
 - 2.3 หน้าที่ด้านการบริหาร เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยในการพบนิสิตนักศึกษาเพื่อทำความเข้าใจกับนิสิตนักศึกษาในเรื่องต่าง ๆ
 - 2.4 หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านบุคลิกภาพและการปรับตัว
 - 2.5 หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านประสานงานและอื่นๆ
- 6. สถาบันการพลศึกษา** โครงสร้างการบริหารการให้คำปรึกษาของสถาบันการพลศึกษามีการแบ่งสายงานได้จัดหน่วยการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาขึ้นอยู่กับงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ทำหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ (สถาบันการพลศึกษา, 2548) ดังนี้
1. ด้านวิชาการ จัดทำข้อมูลให้อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ดูแลนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแผนการเรียน การเลือกวิชาเรียน การติดตามดูแลนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จการศึกษา
 2. ด้านสวัสดิการ การขอทุนการศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชน การเข้าร่วมกิจกรรมภายในและภายนอกสถาบันของนิสิตนักศึกษา
 3. ด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา การจัดกิจกรรมโฮมรูมทุกภาคการศึกษา ให้คำปรึกษาด้านส่วนตัว สังคม อบรมกิริยามารยาท และติดตามผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษา
 4. ด้านประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ สรุปผลการดำเนินงานเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาไปยังฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่างการปฏิบัติงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ

การจัดและพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาในมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการจัดระบบที่เรียกว่า การให้คำปรึกษาวิชาการ (Academic Advising) ซึ่งจะอยู่ในศูนย์กลางของการให้คำปรึกษาวิชาการ (Academic Advising Centers) หรือสภาการให้คำปรึกษาทางวิชาการ (Academic Advising Council) ซึ่งส่วนใหญ่หน่วยงานทางด้าน

ศูนย์กลางด้านการให้คำปรึกษาจะอยู่ภายใต้ระบบการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ (Office of the Provost and Vice Counselor Academic Affair) ซึ่งทำหน้าที่เน้นหนักทางด้านกรให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาทางด้านวิชาการอย่างเต็มที่ และศูนย์กลางของการให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ จะกำหนดแนวทางการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ การพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา ซึ่งสามารถใช้บริการและสังเกตเห็นถึงความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้เป็นอย่างดี นอกเหนือจากการที่มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานในการให้คำปรึกษาแล้วยังมีสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาที่ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัย Kansas State University หรือ NACAD “National Academic Advising Association” โดยมุ่งเน้นการพัฒนา นิสิตนักศึกษาและพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประโยชน์สูงสุดในการสนับสนุน นิสิตนักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาและมีคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย และสังคมต่อไป นอกจากนี้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ ได้กำหนดคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีหรือการให้คำปรึกษาในความคาดหวังของนิสิตนักศึกษา (Wichita State University, 2008) ดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องคุ้นเคยกับหลักสูตรและวิชาเรียนที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของหลักสูตรและมหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบได้ง่าย และกำหนดชั่วโมงการเข้าพบให้เหมาะสม
3. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องรู้ข้อมูลข่าวสารที่ค่อนข้างถูกต้อง และทันสมัยในด้านการเรียน ข้อกำหนด นโยบายต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และสามารถส่งต่อนิสิตนักศึกษาไปรับคำปรึกษาได้ในที่ต่างๆ ในกรณีที่ให้คำปรึกษาไม่ได้
4. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเต็มใจให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาทุกคน
5. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องสร้างสัมพันธภาพกับนิสิตนักศึกษาได้ดี โดยต้องมีความสนใจและใส่ใจในด้านการเรียน และด้านอาชีพของนิสิตนักศึกษา

การจัดระบบการให้คำปรึกษาที่ใช้กันมาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบที่มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้พยายามปรับปรุงระบบการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษามีคุณภาพ ดังตัวอย่างมหาวิทยาลัยดังนี้

1. วิทยาลัยดาร์ธมัธ (Dartmouth College, 2008)

วิทยาลัยจัดระบบการให้คำปรึกษาเพื่อให้นิสิตนักศึกษาสามารถเลือกสิ่งที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย เห็นคุณค่าของการดูแล และให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัย กำหนดแนวทางการดำเนินงานให้คำปรึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ดังนี้

ชั้นปีที่ 1 เป็นการสำรวจติดตามเพื่อให้เกิดแนวคิดทางปัญญา ให้นิสิตนักศึกษา ได้มีการตรวจสอบปัจจัยสนองความต้องการของตนเอง มีการตรวจสอบโดยสภานิสิตนักศึกษา

ชั้นปีที่ 2 เน้นเสรีภาพและความหลากหลายของหลักสูตร มีการบริการให้ คำปรึกษาผ่านระบบออนไลน์ (On line) และเว็บไซต์อื่นๆ เพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญา

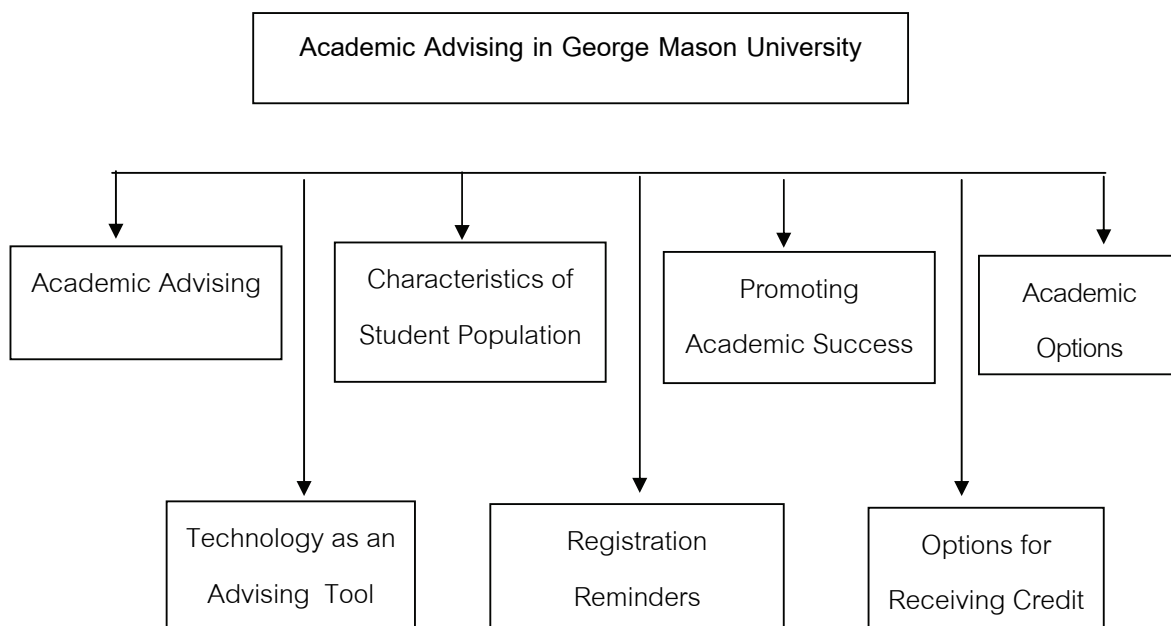
ชั้นปีที่ 3 ให้เกิดความชัดเจนในการเลือกเรียนของแต่ละหลักสูตร การให้ คำปรึกษามีประโยชน์มากช่วยให้นิสิตนักศึกษามีประสบการณ์และแนวทางที่ถูกต้อง

ชั้นปีที่ 4 การให้คำปรึกษาเพื่อให้เกิดการค้นคว้าอิสระ หรือการแนะนำเกี่ยวกับการ ทำงานเตรียมตัวเป็นบัณฑิต

2. มหาวิทยาลัยจอร์จ เมสัน (George Mason University, 2008: 1) ให้ความสำคัญกับการจัดระบบการให้คำปรึกษา ดังนี้

2.1 นโยบายการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาใหม่ทุกคนเมื่อเข้ามาถึง มหาวิทยาลัยต้องเข้าพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้ระหว่างหรือก่อนการปฐมนิเทศ นิสิตนักศึกษาเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา และเรียนรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยและคณะวิชาต่างๆ อธิบาย แผนการศึกษาและเลือกการลงทะเบียนเรียน สำหรับนิสิตนักศึกษาที่ไม่ต้องการอาจารย์ที่ปรึกษา สามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ที่ศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัย

2.2 ความจำเป็นของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เป็นการแสดงถึงการพัฒนา ความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ที่ปรึกษาและมีความใกล้ชิดมากขึ้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะช่วยส่งเสริม และพัฒนานิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการสอบซึ่งเป็นเป้าหมายของการศึกษา และการ พัฒนาแผนระยะสั้นและระยะยาวในการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษา ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาจะแนะนำ รูปแบบการศึกษาวิชาทั่วไปและการศึกษาวิชาการที่สำคัญ การอธิบายโปรแกรมและระเบียบ ต่างๆ กระบวนการทางวิชาการและการศึกษาภาคปฏิบัติที่จะให้ประสบความสำเร็จ ดังมีโครงสร้าง การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 การจัดระบบการให้คำปรึกษาในมหาวิทยาลัยจอร์จ เมสัน George Mason University
ที่มา: George Mason University (2008: 12)

3. มหาวิทยาลัยมิสซูรี-แคนซัส (University of Missouri-Kansas, 2008) การจัดระบบการให้คำปรึกษาเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษา บริการนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการทำงาน กิจกรรมและบริการ จำนวน 18 หน่วยงาน และงานด้านวิชาการ จำนวน 13 หน่วยงาน จัดสำนักกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ในส่วนวิชาการ ใช้ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาตามสาย (Advisor on Call)

4. มหาวิทยาลัยมิชิแกน (Michigan University, 1997) การจัดระบบการให้คำปรึกษาเพื่อดูแลนิสิตนักศึกษา โดยมีศูนย์กลางของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเป็นส่วนศูนย์ใหญ่ ทำหน้าที่ด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ มีเป้าหมายช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักตนเองและด้านการศึกษา และกำหนดเป้าหมายไปสู่การประกอบอาชีพ จึงจัดศูนย์ให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ระบบการให้คำปรึกษามีการดูแลจากคณะวิชา ในส่วนของมหาวิทยาลัยมีศูนย์กลางบริหารด้านงานบริการทั้งหมดที่ให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา และมีคณะทำงานประสานงานกับฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจกรรม และสถานประกอบการ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ผ่านระบบออนไลน์ (Online)

5. มหาวิทยาลัยเยล (Yale College, 2008) ได้กำหนดเป้าหมายของการจัดระบบการให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไว้ว่า ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาต้องอธิบายบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจ และต้องทำให้นิสิตนักศึกษามีความ

ตารางที่ 2 การดำเนินการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/สถาบัน ระบบการดำเนินงาน การให้คำปรึกษา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2546	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,2550	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,2550	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต , 2550	สถาบันการพลศึกษา , 2548	Dartmouth College, 2008	George Mason University,2008	University of Missouri-Kansas ,2008	Michigan University, 1997	Yale College , 2008
- เสนอความคิดเห็นแก้ปัญหา ต่อคณะและมหาวิทยาลัยกรณีนิสิต นักศึกษามีปัญหา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4.2 บทบาทต่อนิสิตนักศึกษา - ให้คำปรึกษาด้าน วิชาการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ	✓		✓		✓	✓					
- ให้คำปรึกษาด้านการ ปรับตัว		✓	✓					✓			
- ให้ข้อมูลด้านสวัสดิการ การเงิน ทุน	✓		✓		✓	✓					
- ให้คำปรึกษา Online, เว็บไซต์							✓	✓	✓	✓	✓
4.3 บทบาทหน้าที่ทั่วไป - การดูแลสุขภาพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- การเข้าร่วมกิจกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4.4 บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ ปรึกษา แบ่งออกเป็น - ตามมาตรฐานกำหนด ตำแหน่งสายงานสอน วิจัย และ ให้บริการวิชาการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 2 การดำเนินการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/สถาบัน ระบบการดำเนินงาน การให้คำปรึกษา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2546	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,2550	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ,2550	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต , 2550	สถาบันการพลศึกษา , 2548	Dartmouth College, 2008	George Mason University,2008	University of Missouri-Kansas ,2008	Michigan University, 1997	Yale College , 2008
- การติดตามนิสิตนักศึกษา อย่างต่อเนื่อง จนสำเร็จการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- การสนับสนุนการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถ พิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
กระบวนการดำเนินงาน											
1. ดูแลด้านสวัสดิการและ สวัสดิภาพของนิสิตนักศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ส่งเสริมและแนะนำให้นิสิต นักศึกษาเกิดการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ตรง	✓	✓	✓	✓							
3. จัดกิจกรรมพัฒนานิสิต นักศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. บริการสายด่วน (adviser on call)			✓				✓	✓	✓	✓	✓
5. บริการคลินิกคลายเครียด			✓								
6. บริการแบบทดสอบด้าน จิตวิทยา			✓								
7. บริการจัดโครงการ กิจกรรม เชิงจิตวิทยา			✓								
8. บริการสนเทศ ข้อมูลข่าวสาร อาชีพ			✓					✓			✓

จากแนวดำเนินงานการให้คำปรึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัย มีความสอดคล้องเกี่ยวกับการพัฒนางานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยปัจจัยและองค์ประกอบของการบริหารงาน ได้แก่ ระบบการบริหารงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา กระบวนการดำเนินงาน และผลของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

2. แนวคิดและทฤษฎีระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ความพยายามของนักวิชาการในการแสวงหาทฤษฎีที่จะเป็นคำตอบเพื่อนำมาอธิบายปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งในสังคมได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เดิมทีเคยวาทหาคำตอบเหล่านั้นมักอาศัยความรู้จากศาสตร์หรือวิทยาการในสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นการเฉพาะ ทำให้ข้อค้นพบที่ได้มีลักษณะแยกส่วน แต่ละศาสตร์ต่างก็มีคำอธิบายในส่วนของตน ทำให้บางครั้งไม่สามารถเข้าใจภาพรวมของการเกิดปรากฏการณ์เหล่านั้นได้ ความคิดในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่มีลักษณะกว้างและครอบคลุมสิ่งต่างๆ ได้เริ่มต้นขึ้นอย่างจริงจังเมื่อนักชีววิทยาชื่อ วอน เบอร์ทาเรนฟาย (Von Bertalanffy Ludwig) เป็นบุคคลแรกที่นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีระบบ (System Theory) ขึ้นในปี ค.ศ. 1950 ด้วยการนำศาสตร์ในด้านชีววิทยาในการอธิบาย โดยเสนอแนวความคิดว่าสิ่งมีชีวิตใด ๆ ก็ตามเกิดขึ้นจากการรวมตัวของระบบต่าง ๆ ซึ่งมีโครงสร้างและการทำหน้าที่ที่ประสานสัมพันธ์ (Von Bertalanffy, 1950: 134–165) แนวคิดดังกล่าวได้กลายเป็นรากฐานทางความคิดที่สำคัญที่นักวิชาการในยุคต่อมาได้มีการนำไปพัฒนาและประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง ภายใต้กรอบความคิดเดียวกันคือ ทฤษฎีระบบทั่วไป (General System Theory)

โอเวนส์ (Owens, 1998: 41) ได้กล่าวว่า แนวความคิดเกี่ยวกับระบบนี้ได้กลายเป็นพื้นฐานที่ใช้เป็นวิธีการในการพิจารณา และวิเคราะห์สถานการณ์ที่ยุ่งยากซับซ้อน สอดคล้องกับที่ ชรอด และวอยซ์ (Shrode and Voich, 1974: 94) ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกัน ทฤษฎีระบบนับว่าเป็นสหวิทยาการอย่างหนึ่งที่น่าไปสู่การวิเคราะห์หรือพิจารณาสิ่งต่างๆ อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ลูนเบิร์กและออสไตน์ (Lunenborg and Ornstein, 1996: 14) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบอีกด้วยว่า เป็นแนวคิดหนึ่งที่มีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างมากในการทำความเข้าใจกับองค์การต่าง ๆ

อุทัย บุญประเสริฐ (2529: 6) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกันว่า เมื่อมีการประยุกต์ใช้หลักของระบบเข้ากับการทำงานแล้วจะทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องขององค์การและการบริหารได้อย่างกระจ่างชัดมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังสามารถชี้ให้เห็นถึงวิธีการปรับปรุงการทำงานของระบบองค์การหรือหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ความหมายของระบบ

มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายคำว่า “ระบบ” ไว้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ดังนี้

เซมพรีวีโว (Semprevivo (1976: 1) กล่าวว่า ระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพื่อให้บรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

แนวคิดของ แคทซ์ และคาน์ (Katz and Kahn 1978: 20) กล่าวถึงระบบ หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน 5 องค์ประกอบ คือ

1. ปัจจัยนำเข้า เป็นการนำเอาทรัพยากรมาใช้ในระบบโดยเข้าสู่กระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ต้องการ ซึ่งทรัพยากรที่ใส่เข้าไปจะถูกแปรสภาพตามกระบวนการเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย เช่น บุคลากร เครื่องมือ งบประมาณ และคุณสมบัติอาจารย์ให้คำปรึกษา

2. กระบวนการ เป็นขั้นตอนการทำงาน ซึ่งเป็นการอธิบายรายละเอียดของลำดับขั้นตอนก่อน - หลังของการเปลี่ยนสภาพปัจจัยนำเข้าให้เป็นผลผลิต ในความเป็นจริงระบบแต่ละระบบจะมีกระบวนการมากกว่า 1 กระบวนการ เช่น การชี้แจงเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจระบบการให้คำปรึกษา ดำเนินการตามแผน และประเมินผลระบบการให้คำปรึกษา

3. ผลผลิต หมายถึง ส่วนประกอบของระบบองค์การซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริการ ผลผลิตที่ถูกผลิตโดยองค์กรในสถาบันอุดมศึกษา คือ นิสิตนักศึกษา การบรรลุตามเป้าหมาย คือ การผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายเฉพาะเจาะจงจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เช่น นิสิตนักศึกษาทราบกฎระเบียบของระบบ และพึงพอใจต่อระบบการให้คำปรึกษา ได้ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

4. ข้อมูลป้อนกลับ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพ และผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมองค์การ ข้อมูลเหล่านี้ใช้เพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้าและกระบวนการแปรสภาพเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงพอใจมากขึ้น ซึ่งการย้อนกลับจะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดตามเป้าหมายที่ต้องการเช่น เกิดทัศนคติ ความเชื่อในระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการปรับเปลี่ยนบรรยากาศในการประเมินผลภายในองค์กร

5. สภาพแวดล้อมของระบบ หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกหรือภายใน ซึ่งมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในองค์กร ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่อยู่ภายนอกและภายในที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพของการบริหาร และความสามารถในการดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย ประชากรศาสตร์ และภูมิศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่มีอิทธิพลต่อองค์กรและการทำงาน ได้แก่ การผลิต การปฏิบัติ การบริการ เป็นต้น ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในควบคุม ได้ดีกว่าสภาพแวดล้อมภายนอก

แคสท์ และ โรเซนวิก (Kast and Rosenzweig (1985) ระบบ หมายถึง การรวมตัวกันขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นระบบย่อย ประสานสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อกัน

เซนน์ (Senn, 1989: 72 – 73 อ้างถึงใน นูรพาทิส พลอยสุวรรณ, 2539: 20) กล่าวถึงความหมายของระบบว่า ระบบ คือ ชุดขององค์ประกอบที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ระบบอาจมีลักษณะเป็นนามธรรม เช่น ระบบวัฒนธรรม ระบบสังคม หรืออาจมีลักษณะที่เป็นรูปธรรม เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบไฟฟ้า

บาร์โธล (Bartol and others, 1998 cited in Lunenburg and Ornstein, 1996: 14) ได้ให้ความหมายของระบบว่า หมายถึง กลุ่มขององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งต่างก็ทำหน้าที่เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างร่วมกัน

อำรุง จันทวานิช (2536) ระบบ หมายถึง ผลรวมของหน่วยย่อยซึ่งทำงานเป็นอิสระต่อกัน แต่มีปฏิสัมพันธ์ช่วยให้งานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สุกัญญา โสวิไลกุล (2547) ระบบ หมายถึง การรวมตัวขององค์ประกอบ 3 ส่วนหรือตัวป้อน กระบวนการ ผลผลิต ในการรวมตัวกันจะมีสัมพันธ์กัน และเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง และมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ให้ความหมายเกี่ยวกับระบบดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าระบบ คือ การดำรงไว้ด้วยการทำงานของส่วนต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่สัมพันธ์กัน คือ ตัวป้อน กระบวนการ และผลผลิต ถ้าองค์ประกอบส่วนใดมีการเปลี่ยนแปลงก็จะส่งผลกระทบไปถึงตัวองค์ประกอบอื่นด้วย

จากความหมายของระบบที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่า นักวิชาการหลายท่านต่างมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับคุณลักษณะของระบบ ดังตารางที่ผู้วิจัยนำเสนอต่อไปนี้

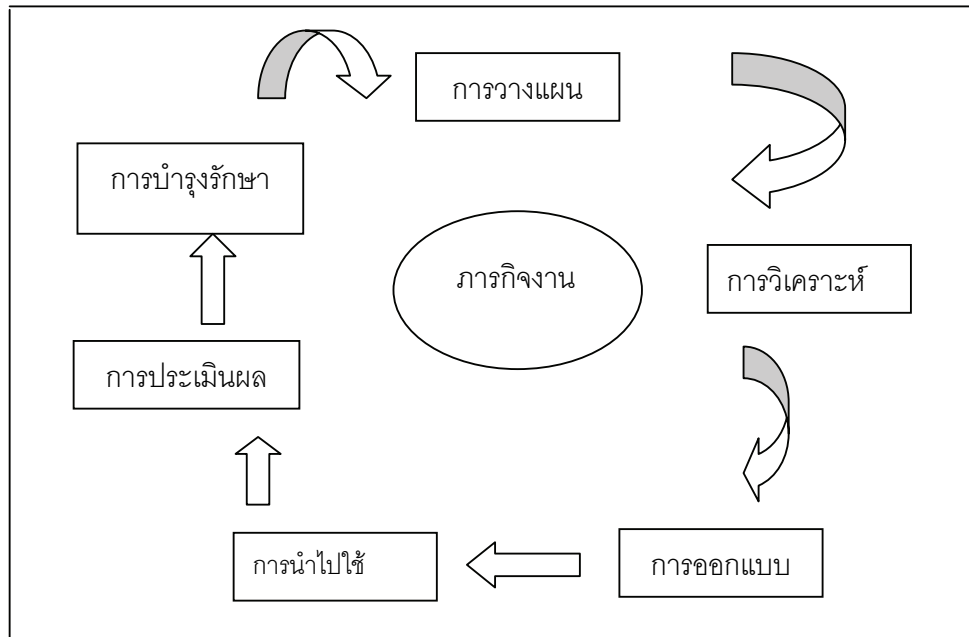
ตารางที่ 3 คุณลักษณะของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

คุณลักษณะของระบบ นักวิชาการ	Semprevivo, 1976	Kast and	Senn, 1989	Von Bertalanffy, 1950	อำนาจ จันทวานิช, 2536	สุกัญญา ไชวโรจน์กุล, 2547
1. มีองค์ประกอบย่อย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. มีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. องค์ประกอบย่อยต่างทำหน้าที่เพื่อวัตถุประสงค์ อย่างไร อย่างหนึ่งร่วมกัน	✓		✓	✓		
4. มีสภาพแวดล้อมครอบคลุม				✓		✓
5. มีลักษณะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้			✓			

จากคุณลักษณะของระบบดังกล่าวตามตาราง ผู้วิจัยจึงสรุปว่า ระบบ คือ ชุดขององค์ประกอบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของการดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน

3. หลักการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

วงจรการพัฒนาระบบ SDLC หรือ Systems Development Life Cycle เป็นกระบวนการทางความคิด (Logical Process) เพื่อแก้ปัญหาวางแผนและสร้างงานให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ลักษณะของวงจรคือการแบ่งขั้นตอนการพัฒนาออกเป็นระยะๆ (Phase) ได้แก่ ระยะเวลาวางแผน (Planning Phase) ซึ่งประกอบไปด้วย การศึกษาปัญหา (Problem Recognition) และการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ระยะการวิเคราะห์ (Analysis Phase) ระยะการออกแบบ (Design Phase) และระยะการสร้างและพัฒนา (Implementation Phase) การประเมินผลหรือการปรับเปลี่ยน (Evaluation or Conversion Phase) และการบำรุงรักษา (Maintenance Phase) ซึ่ง ชิลลี (Shelly, 1999) ได้นำเสนอวงจรพัฒนาระบบ SDLC ไว้พอสรุปได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 หลักการของระบบ (SDLC, Systems Development Life Cycle)

ที่มา: ชิลลี่ (Shelly, 1999)

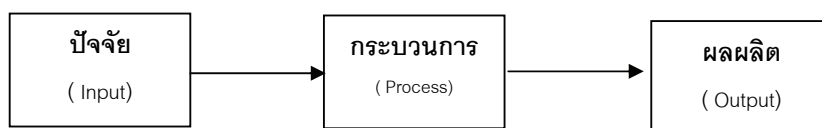
1. ขั้นการวางแผน ประกอบด้วยการศึกษาปัญหาและความเป็นไปได้ ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงความต้องการของโครงการ ลำดับก่อนหลังของความจำเป็น กำหนดทรัพยากรที่สนับสนุน เช่น งบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ และกำหนดทีมงานในการพัฒนาโครงการ
2. ขั้นการวิเคราะห์ ทำการวิเคราะห์ภารกิจในรายละเอียด ซึ่งประกอบไปด้วยการศึกษาว่าระบบทำงานได้อย่างไร และการสนองต่อความต้องการของผู้ใช้
3. ขั้นการออกแบบ ในการออกแบบระบบนั้นจะแสดงรายละเอียดการทำงานทั้งระบบ โดยปรับปรุงจากขั้นวิเคราะห์ระบบให้เหมาะสมกับการใช้งานจริงจากการนำข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล การประมวลผล การแสดงผล สร้างเป็นระบบที่ต้องนำเสนอให้กับผู้ใช้งาน เพื่อพิจารณาอนุมัติในหลักการที่เรียกว่า สิ่งที่เป็นต้นแบบ (Prototype หรือ Mock up of the Proposed System) ซึ่งจะต้องคำนึงการได้มาของฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ และพัฒนารายละเอียดทั้งหมดของระบบ
4. ขั้นการนำไปใช้ จะประกอบไปด้วยการพัฒนาโปรแกรม การติดตั้งระบบ และเปลี่ยนระบบจากระบบเดิมเป็นระบบใหม่ที่ได้พัฒนาขึ้น การทดสอบระบบใหม่ การฝึกอบรม และการให้คำแนะนำผู้เริ่มต้นใช้ระบบ การเปลี่ยนเพื่อเข้าสู่ระบบที่ใหม่ขึ้น

5. ขั้นตอนประเมินขั้นตอนประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญของทุกโครงการเพื่อวัดประสิทธิภาพการทำงานของระบบซึ่งเป็นขั้นที่ยากในการที่จะบอกว่า ระบบดี หรือ ไม่ดี เนื่องจากเกี่ยวข้องกับหลายมิติ ได้แก่ ผู้ใช้งาน ผู้บริหาร ต้นทุนค่าใช้จ่าย ผลตอบแทนของระบบ การเปรียบเทียบในการแข่งขัน เป็นต้น

องค์ประกอบของระบบ

ดังที่ได้กล่าวถึงในข้างต้นว่า ระบบเกี่ยวข้องกับการรวมตัวกันขององค์ประกอบต่างๆ ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ดังนั้นจึงมีนักวิชาการจำนวนมากได้ทำการศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบและนำมาอธิบายไว้ในหลายแนวทางด้วยกัน

สุกัญญา โสวโณกุล (2547) กล่าวว่า แนวทางหนึ่งซึ่งมองระบบในฐานะที่เป็นวิธีการอันประกอบด้วย ปัจจัย (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) นับเป็นการประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบในกรณีที่เป็นกิจกรรมของมนุษย์ได้ทุกรูปแบบ และเป็นที่ยอมรับหลายมากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกในการประยุกต์ใช้และมีประสิทธิภาพสูงในการจัดการปรับปรุง และการควบคุมการทำงานในด้านต่างๆ ดังนั้นในระบบการทำงานทุกระบบ จึงสามารถแสดงให้เห็นในลักษณะของตัวแปรขั้นต้นได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 4 ลักษณะองค์ประกอบของระบบ

หากพิจารณาจากแผนภูมิข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า เป็นการพิจารณาระบบในลักษณะทั่วๆ ไป เป็นลักษณะของ (I-P-O Model) ซึ่งต่อมาเกิดจากตัวแบบขั้นต้นของระบบทำให้เกิดการจำแนกระบบออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ กล่าวคือ

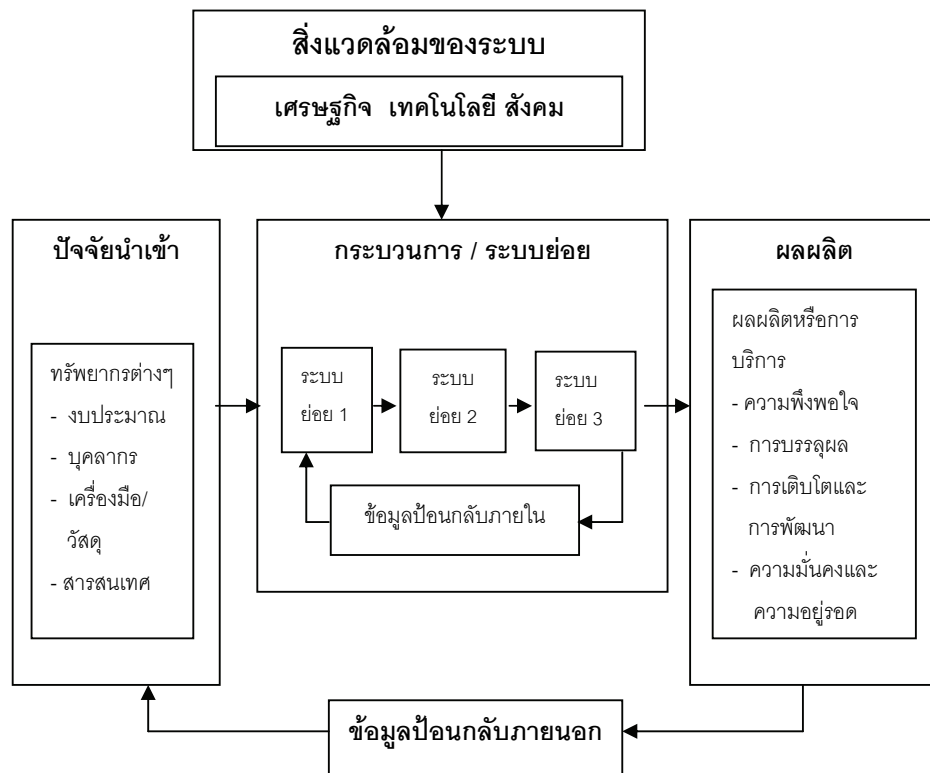
ระบบปิด (Closed System) เป็นระบบที่มีความหมายกว้างกว่าและสมบูรณ์กว่าระบบเปิด ทั้งนี้คุณลักษณะของระบบปิดจะขยายความสนใจไปถึงระบบภายนอกที่อยู่แวดล้อมองค์การควบคู่ไปกับตัวองค์การด้วย

สำหรับแนวคิดของนักวิชาการต่างประเทศนั้น ได้มีการอธิบายเรื่ององค์ประกอบของระบบไว้หลายท่าน ส่วนใหญ่ให้ความสนใจไปที่ระบบเปิดมากยิ่งขึ้น เพราะเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมมี

ความสำคัญต่อระบบเช่นเดียวกันกับองค์ประกอบอื่นๆ ที่อยู่ภายในแนวคิดที่ได้นำมากล่าวไว้ในที่นี้จึงเป็นการพิจารณาระบบในลักษณะของระบบเปิด แนวคิดดังกล่าว คือ

แนวคิดของ บิทเทล (Bittel, 1978: 1131) กล่าวว่า องค์ประกอบของระบบสามารถพิจารณาได้จากกรอบโครงสร้างพื้นฐานของระบบ (The Basic Systems Framework) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลัก 5 ส่วนต่อไปนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input)
2. กระบวนการ หรือ ระบบย่อย (Process/ Subsystem)
3. ผลผลิต (Output)
4. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)
5. สิ่งแวดล้อมของระบบ (Environment)

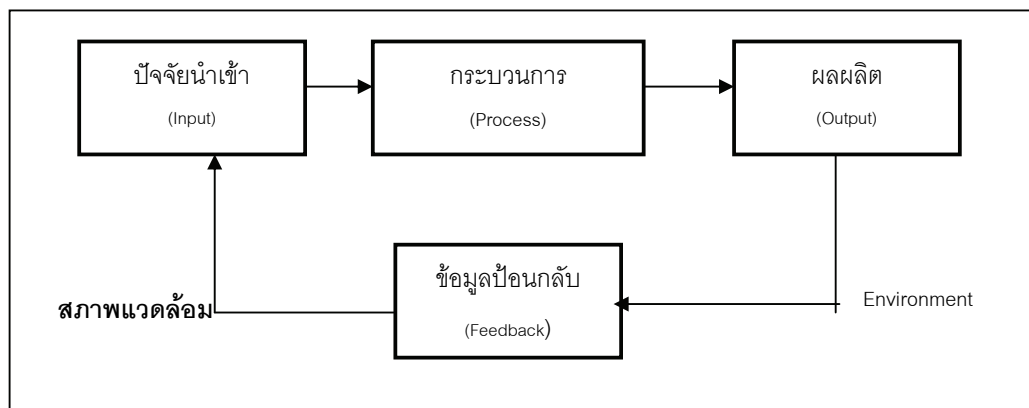
แผนภูมิที่ 5 กรอบโครงสร้างพื้นฐานของระบบตามแนวคิดของ บิทเทล (Bittel, 1978)

ที่มา: Bittel, L. R. Encyclopedia of professional management.

New York: McGraw- Hill, 1978.

แนวคิดของ สชอเดอ์เบค และคณะ (Schoderbek and others, 1990: 22) เกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบ ก็ได้มีการกล่าวไว้เช่นกันว่า องค์ประกอบของระบบที่สำคัญประกอบด้วย

1. ปัจจัยนำเข้า (Input)
2. กระบวนการ (Process)
3. ผลผลิต (Output)
4. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)
5. สภาพแวดล้อม (Environment)

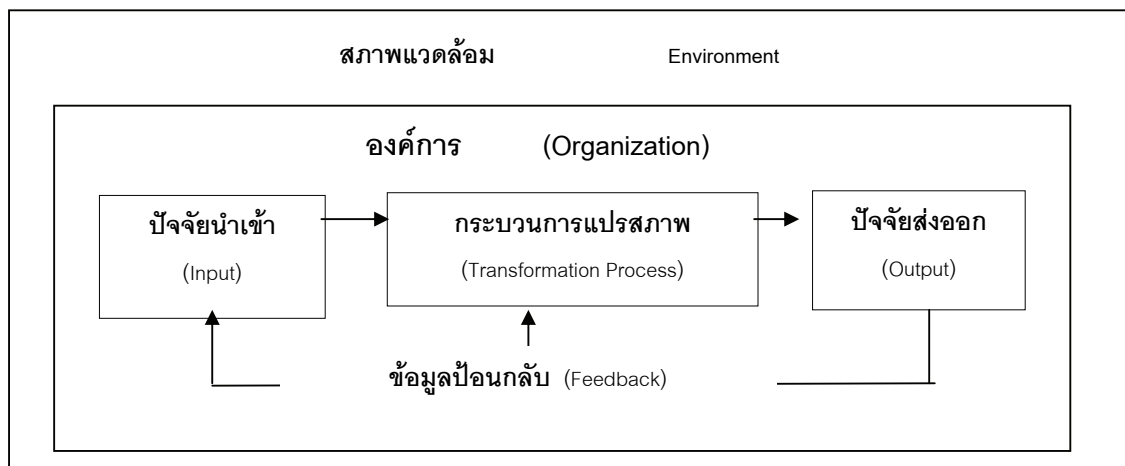

แผนภูมิที่ 6 องค์ประกอบของระบบตามแนวคิดของ สชอเดอ์เบค (Schoderbek and others, 1990)

ที่มา: Schoderbek P.P. and others. *Management Systems : Concept Consideration*. Boston, MA: Richard D. Irwin, 1990.

สำหรับแนวคิดของ ลุนเนนเบิร์กและออสเตียน (Lunenburg and Ornstein, 1996: 15-16) กล่าวถึงองค์ประกอบของระบบไว้ว่า ระบบโดยทั่วไปมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ส่วน คือ

1. ปัจจัยนำเข้า (Inputs)
2. กระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process)
3. ปัจจัยส่งออก (Outputs)
4. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)
5. สภาพแวดล้อมของระบบ (Environment)

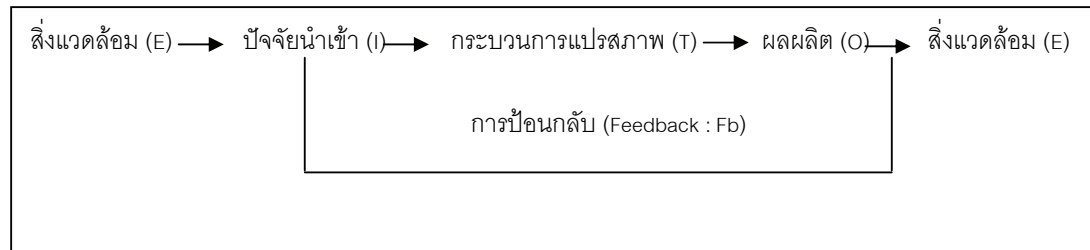
แผนภูมิที่ 7 องค์ประกอบของระบบตามแนวคิดของลูเนนเบิร์กและออสตีเยน (Lunenburg and Ornstein, 1996: 15 – 16)

ที่มา: Lunenburg . F. C and Ornstein, A. C. **Educational Administration: Concept and Practices.** 2nd ed. Belmont. CA: Wadsworth, 1996.

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบที่ได้กล่าวถึงต่างมีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดของแคทซ์และคาห์น (Katz and Kahn, 1978) มาเป็นหลักในการพิจารณาเนื่องจากแนวคิดดังกล่าวให้ความสำคัญของระบบต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษามีลักษณะเป็นระบบเปิด (Open System Theory) ไว้ในหนังสือ “The Social Psychology of Organizations” ในปี 1966 ซึ่งได้มีการทบทวนหนังสือ Book View ได้กล่าวถึงองค์กรและหลักการจัดระบบ (Organizations and the System Concept) โดยให้แนวคิดของ Open System Theory ที่สำคัญ 5 ประการ ไว้ดังต่อไปนี้

1. ระบบต้องสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Negative Entropy) เพื่อที่รักษาระบบไว้
2. ระบบมีการป้อนข้อมูลป้อนกลับ เพื่อเป็นการบอกสถานภาพ เตือนสำหรับการแก้ปัญหา (Feedback) อันจะนำไปสู่ความสามารถที่ดำรงตนให้อยู่ได้
3. ระบบจะมีความสามารถดำรงสภาวะของตนให้อยู่ได้ (Homeostasis)
4. ระบบเปิดจะมีความแตกต่าง ชับซ้อนและหลากหลาย (Differentiation)
5. ระบบเปิดมีทุกด้าน (Equip Finality) ซึ่งหมายถึง ระบบจะทำให้สามารถไปสู่เป้าหมายจากสภาวะเริ่มต้นที่แตกต่างกันและจากการพัฒนาในรูปแบบที่แตกต่างกันได้

โดยภาพรวมแล้ว แคทซ์และคาห์น (Katz and Kahn, 1978) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับทฤษฎีระบบ ว่าเป็นการมองอย่างเป็นองค์รวม และต้องคำนึงถึงหรือสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม (Environment: E) ในทฤษฎีระบบ (Systems) ขององค์การจะเป็นกลุ่มของงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันที่จะต้องบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน โดยในภาพรวมแล้วองค์ประกอบพื้นฐานของระบบขององค์การประกอบด้วย 4 ส่วนที่เกี่ยวข้องกันและทำงานเป็นวงจรและต่อเนื่อง คือ ปัจจัยนำเข้า (Inputs: I) กระบวนการแปรสภาพในการจัดการ (Process หรือ Transformation: T) ผลผลิต (Product หรือ Output: O) และการป้อนกลับ (Feedback : Fb) ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 8 องค์ประกอบพื้นฐานของระบบตามแนวคิดของแคทซ์ และคาห์น
ที่มา: Katz, D., and Kahn, RL. *The Social Psychology of Organizations*. 2nd ed. New York, NY: John Wiley and Sons, 1978.

องค์ประกอบพื้นฐานของระบบ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยนำเข้า (Inputs) เป็นทรัพยากรขององค์กรหรือทรัพยากรการจัดการที่นำเข้าสู่ระบบการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานซึ่งจะต้องตระหนักถึงสถานะและการใช้ทรัพยากรขององค์การ ประกอบด้วย ทรัพยากรทางกายภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรข้อมูล และเทคโนโลยี
2. กระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process) เป็นขั้นตอนการนำทรัพยากรขององค์การที่เป็นปัจจัยนำเข้ามาแปรสภาพให้เป็นผลผลิต
3. ผลผลิต (Product) เป็นสิ่งที่ได้จากกระบวนการแปรสภาพ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์และบริการ (Product and Service) ผลลัพธ์ด้านการเงิน (Financial Results) ผลลัพธ์การดำเนินงานของบุคลากร (Human Results) และความพึงพอใจของลูกค้า
4. การป้อนกลับ (Feedback) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ สถานะ และผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมขององค์กร

พีวี (Peavy, 1995) ได้กล่าวถึงการคิดอย่างบูรณาการของระบบเป็น คือ ความคิดในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การมีวิสัยทัศน์ขององค์กรร่วมกัน (Shared Vision) การสื่อสารในองค์กรอย่างชัดเจน การทำงานร่วมกันเป็นทีม และการคิดอย่างเป็นกระบวนการระบบ ดังนั้น การใช้เทคนิควิธีการอย่างเป็นกระบวนการระบบ จึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ทำงานได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งแนวคิดเชิงระบบมีความเชื่อว่าความสำเร็จขององค์กรจะขึ้นอยู่กับการจัดที่มีลักษณะต่อเนื่องกันและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมทั้งพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันของหน่วยงานในองค์กรทั้งหมด ซึ่งก็หมายถึง ทฤษฎีระบบที่เสนอไว้โดย แคทซ์และคานัน (Katz and Kahn, 1978)

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

การพัฒนาระบบเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการทำให้ระบบที่มีอยู่ หรือการสร้างระบบใหม่ขึ้นมาใช้ให้มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการใช้งาน และมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการพัฒนาระบบนั้นจะต้องมีการประยุกต์ใช้เทคนิคเชิงระบบ (System Approach) เข้ามาในการดำเนินการ ซึ่งในเรื่องนี้ อูทซ์ บัญญัติประเสริฐ (2542: 14) ได้กล่าวว่า จุดเน้นที่สำคัญของวิธีการเชิงระบบจะอยู่ที่การค้นหาปัญหาและอยู่ที่การกำหนดวิธีแก้ไขปัญหาและพัฒนางานหรือระบบงานในปัจจุบัน และเมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับงาน จุดเริ่มต้นของการประยุกต์ใช้เทคนิคเชิงระบบ จึงมักจะเน้นสภาพงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งก็คือสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น และจุดจบที่ต้องการก็คือสภาพที่ต้องการจะให้เป็น เมื่อมีการแก้ปัญหาเหล่านั้นแล้ว

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความต้องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ระบบดังกล่าวเป็นเครื่องมือทางการบริหารงานคุณภาพที่มีประสิทธิภาพและช่วยให้การดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาได้ผลอย่างจริงจัง ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาระบบ ของผู้วิจัยดำเนินไปอย่างถูกต้องตามหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ ในส่วนนี้ จึงขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบที่มีนักวิชาการได้กล่าวถึงไว้ ดังนี้

ความหมายของการพัฒนาระบบ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการพัฒนาระบบไว้ดังนี้

บิกส์และคณะ (Biggs and Others, 1980: 11) ได้กล่าวว่า การพัฒนาระบบเป็นกระบวนการในการสร้างแนวทางหรือข้อกำหนดอย่างละเอียดของระบบใหม่ให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติ

ฮอฟเฟอร์ และคณะ (Hoffer and Others, 1998: 879) ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสารสนเทศว่าหมายถึงกระบวนการที่เป็นขั้นตอนสำคัญ ประกอบด้วย การวิเคราะห์การออกแบบ การนำไปปฏิบัติและการรักษาไว้ เพื่อให้ระบบมีความสมบูรณ์ เหมาะสมกับการใช้งาน

วิทยา คูวิรัตน์ (2539: 4 อ้างถึงใน เฉลิมชัย หาญกล้า, 2545) ให้คำนิยามเกี่ยวกับการพัฒนาระบบว่า หมายถึง การพัฒนาขั้นตอนและองค์ประกอบต่างๆ ของระบบให้มีคุณภาพและความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบเป็นกระบวนการในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียดขององค์ประกอบในระบบที่มีอยู่เดิม ให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนของการพัฒนาระบบ

ในการศึกษากระบวนการของพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle, SDLC) ได้รับอิทธิพลหรือความคิดรากฐานมาจากการพัฒนาระบบทางด้านสารสนเทศ (Information Systems) เป็นหลัก ดังนั้นขั้นตอนของการพัฒนาระบบที่ได้กล่าวถึงในที่นี้จึงเป็นการประยุกต์มาจากการพัฒนาระบบทางด้านสารสนเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้กับระบบทั่วไป นอกจากนี้การศึกษาเอกสารและตำราทางวิชาการหลายเล่ม พบว่า มีการใช้คำว่า “การวิเคราะห์ระบบ” และ “การพัฒนาระบบ” ในความหมายที่ใกล้เคียงกันหรือบางครั้งก็ใช้ในความหมายอย่างเดียวกัน อย่างไรก็ตามเรื่องนี้มีการกล่าวถึงเพื่อการแยกแยะไว้อย่างชัดเจนว่า มีความแตกต่างกันระหว่างการวิเคราะห์ระบบกับการพัฒนาระบบ กล่าวคือ การวิเคราะห์ระบบถือเป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาระบบที่สำคัญ เนื่องจากในการพัฒนาระบบใด ๆ จะต้องเริ่มจากการพิจารณาเพื่อทำความเข้าใจในระบบเดิมเสียก่อน ดังนั้นการวิเคราะห์ระบบจึงเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบ (Semprevivo, 1976: 7; Edwards, 1985: 6) จากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวทางของการพัฒนาระบบ ดังนี้

แบงการ์ท (Banghart, 1969: 37 - 42) กล่าวถึง วงจรของวิธีการเชิงระบบหรือวงจรในการพัฒนาระบบว่า ประกอบด้วย ขั้นตอนต่าง ๆ ออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นการวิเคราะห์ระบบ (Systems Analysis) เป็นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของระบบว่าสามารถทำหน้าที่ได้ดีหรือไม่อย่างไร หากพบว่ามีปัญหาบกพร่องก็จะนำไปสู่ขั้นตอนที่ 2 ของวงจร

2. ขั้นการออกแบบระบบ (Systems Design) เป็นการปรับปรุงข้อต่อหรือจุดบกพร่องที่ปรากฏในระบบเดิมที่มีอยู่เพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อการนำระบบนั้นไปใช้งานในอนาคตต่อไป

3. ขั้นการประเมินระบบ (Systems Evaluation) หลังจากที่ได้มีการออกแบบระบบเพื่อนำไปใช้งานแล้ว จะต้องมีการประเมินว่า ระบบดังกล่าวมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานตามสถานการณ์จริงได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งในขั้นการประเมินนี้จะต้องมีการดำเนินการหลายครั้งจากกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่สามารถให้ความเห็นได้อย่างถูกต้อง ก่อนที่จะได้มีการนำระบบไปใช้ต่อไป

4. ขั้นการนำระบบใหม่ไปใช้ (Systems Implementation) เป็นการนำระบบที่ผ่านการประเมินแล้ว ลงสู่การปฏิบัติจริงตามความมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นของระบบ

5. ขั้นการรักษาระบบ (Systems Maintenance) หลังจากมีการนำระบบใหม่ไปใช้แล้ว จะต้องจัดให้มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อรับทราบว่าระบบใหม่นั้นสามารถทำหน้าที่ได้อย่างดีที่สุดแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาระบบดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามหากพบข้อบกพร่องอื่นใดใหม่เกิดขึ้น ก็อาจจะต้องกลับเข้าสู่วงจรของการพัฒนาระบบตามขั้นตอนต่างๆ ได้อีกเช่นเดียวกัน

บิกส์ และคณะ (Biggs and Others, 1980: 45–46) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนของการพัฒนาระบบ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นการวางแผนระบบ (Systems Planning) เป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาระบบโดยการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดอย่างเป็นทางการว่า มีการร้องขอเพื่อให้มีระบบใหม่ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน คือ

1.1 การสำรวจเบื้องต้น

1.2 การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบ

2. ขั้นการศึกษาความต้องการของระบบ (Systems Requirements) เป็นการจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างแนวทางที่ต้องการพัฒนา มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ระบบและการปฏิบัติการ

2.2 การสำรวจความต้องการของผู้ใช้ระบบ

2.3 การใช้วิธีการสนับสนุนในด้านเทคนิค

2.4 การออกแบบและทบทวนเกี่ยวกับแนวคิดที่ต้องการให้เป็นทางเลือกต่าง ๆ

2.5 การประเมินทางเลือกและจัดทำแผนพัฒนา

3. **ขั้นการพัฒนา**ระบบ (Systems Development) เป็นขั้นตอนเริ่มต้นด้วยการยอมรับแนวคิด ซึ่งได้มีการออกแบบและประเมินในขั้นตอนที่ผ่านมา และจะจบลงด้วยการพัฒนาให้เป็นระบบที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

- 3.1 การกำหนดลักษณะเฉพาะทางเทคนิคของระบบ
- 3.2 การพัฒนาเทคนิคที่ใช้ในการสนับสนุนระบบ
- 3.3 การประยุกต์ลักษณะเฉพาะให้เข้ากับโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์
- 3.4 การทดสอบโปรแกรม
- 3.5 การพัฒนาคู่มือการดำเนินการและการควบคุมระบบ
- 3.6 การฝึกฝนผู้ใช้งานระบบ
- 3.7 การปฏิบัติตามแผน
- 3.8 การทดลองเปลี่ยนแปลงแผน
- 3.9 การทดสอบทั้งระบบ

4. **ขั้นการนำระบบไปปฏิบัติ** (Systems Implementation) เป็นขั้นตอนสำคัญหลังจากที่มีการทดสอบระบบแล้ว ก็จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง ในขั้นนี้จะต้องมีการปรับแต่งเพื่อให้ระบบมีความเหมาะสมกับการใช้งานอีกครั้งหนึ่ง และจะต้องมีการทบทวนผลการปฏิบัติหลังจากที่ได้มีการนำเอาระบบไปสู่การดำเนินการจริง ทั้งนี้เพื่อให้ระบบที่มีการพัฒนาขึ้น มีความสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อีกทั้งยังเป็นการรักษาระบบให้คงอยู่ต่อไปอีกด้วย

เอ็ดเวิร์ด (Edwards, 1985: 20) ได้กล่าวถึงขั้นตอนซึ่งเป็นวงจรในการพัฒนาระบบไว้ดังนี้

1. **ขั้นการวิเคราะห์ระบบ** (Systems Analysis) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากมีการร้องขอหรือมีความต้องการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ระบบมีความเหมาะสมกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์ระบบให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนแล้ว จะต้องมีการศึกษาถึงความเป็นไปได้ก่อนที่จะมีการออกแบบระบบใหม่

2. **ขั้นการออกแบบระบบ** (Systems Design) เป็นขั้นตอนของการออกแบบคุณสมบัติของโปรแกรม หรือคุณสมบัติของระบบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งาน ก่อนที่จะได้มีการสร้างเป็นต้นแบบของระบบ

3. **ขั้นการพัฒนา**ระบบ (Systems Development) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของวงจรชีวิตตามระบบ ซึ่งในขั้นนี้จะต้องมีการพัฒนาระบบให้เป็นต้นแบบที่มีความสมบูรณ์ มีการประเมินผลและตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้เกิดความเหมาะสมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ก่อนที่จะนำระบบดังกล่าวไปสู่ผู้ใช้

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ ผู้วิจัยใช้แนวคิดในการพัฒนาระบบของชิลลี (Shelly, 1999) เป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนในการวิจัย สรุปขั้นตอนของการพัฒนาระบบได้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาความเป็นไปได้ และการวางแผน เป้าหมายของการศึกษาเพื่อระบุปัญหาและพิจารณาถึงการแก้ปัญหา โดยมองถึงเป้าหมาย ปัญหา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของระบบในการตรวจสอบความเป็นไปได้ที่ดีที่สุด หากมีความเป็นไปได้ก็จะมีกำหนดการทำงานที่มีรายละเอียดของการทำงานสำหรับเริ่มต้น
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ จะเริ่มโครงการหลังโครงการอนุมัติโดยคณะกรรมการทำงานทั้งระบบ สถานที่ รายละเอียดทางเทคนิคจะกำหนดการทำงานเป็นส่วนๆ พิจารณาจากผู้ใช้งานระบบส่วนย่อยต่าง ๆ การไหลผ่านของข้อมูลทั้งหมดจะถูกแสดงให้เห็นเป็นความสัมพันธ์ประกอบการพิจารณา
3. ขั้นตอนการออกแบบ ในการออกแบบระบบนั้นจะแสดงรายละเอียดการทำงานทั้งระบบโดยปรับปรุงจากขั้นวิเคราะห์ระบบให้เหมาะสมกับการใช้งานจริงจากการนำข้อมูลเข้ามีการบันทึกข้อมูล การประมวลผล การแสดงผล สร้างเป็นระบบที่จะนำเสนอให้กับผู้ใช้งาน
4. ขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วย การติดตั้งระบบและเปลี่ยนระบบจากระบบเดิมเป็นระบบใหม่ที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งรวมไปถึงการอบรมผู้ใช้งาน การปรับเปลี่ยนทัศนคติในกรณีที่มีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงจากบุคลากรในองค์กร
5. ขั้นการนำไปใช้ พัฒนาระบบ การติดตั้ง ทดลองระบบ การฝึกอบรม และการแนะนำแก่ผู้เริ่มต้นใช้ระบบ อาจเปลี่ยนแปลงเนื่องจากมาจากหลายสาเหตุเพื่อเข้าสู่ที่ใหม่ เช่น เปลี่ยนวิธีการมีข้อมูลเพิ่มขึ้น ความต้องการใช้เพิ่มขึ้นสิ่งที่จะช่วยในการบำรุงรักษาดูแลระบบที่ดีที่สุดคือ การใช้หรือการจัดทำที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดทำเอกสารประกอบการใช้งานตามระบบที่ได้พัฒนาขึ้น และสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับบริบท และสถานการณ์ในอนาคต
6. ขั้นตอนการประเมินผล เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อพิจารณาภารกิจหลังจากทดลองใช้ระบบว่ามีข้อผิดพลาดและปรับปรุงให้ดีขึ้น การสังเกตการณ์การทำงานของระบบ เพื่อวัดประสิทธิภาพการทำงานของระบบว่า มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการยากในการที่จะบอกว่าระบบดีหรือไม่ดี เนื่องจากมีหลายมิติเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ใช้งานหรือผู้บริหาร นิสิตนักศึกษา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และความคุ้มค่าของระบบ

ฮอฟเฟอร์ และคณะ (Hoffer and Others, 1998: 879) ได้เสนอขั้นตอนของการพัฒนาระบบ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระบบ เป็นขั้นตอนของการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของระบบนั้น ๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจน
2. การออกแบบระบบ เป็นขั้นตอนในการออกแบบระบบทั้งในส่วนของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต เพื่อให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมมากที่สุดต่อองค์การและสภาพแวดล้อมของระบบนั้น
3. การนำไปปฏิบัติ เป็นการนำเอาระบบที่ออกแบบไปสู่การปฏิบัติโดยใช้ระบบลงสู่การปฏิบัติจริงตามความมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นของระบบ
4. ขั้นการรักษาระบบ หลังจากมีการนำระบบใหม่ไปใช้แล้วจะต้องจัดให้มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อรับทราบว่าระบบใหม่นั้นสามารถทำหน้าที่ได้อย่างดีที่สุดแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาระบบดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามหากพบข้อบกพร่องอื่นใดใหม่เกิดขึ้น ก็อาจจะต้องกลับเข้าสู่วงจรของการพัฒนาระบบตามขั้นตอนต่างๆ ได้อีกเช่นเดียวกัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาระบบที่นักวิชาการได้กล่าวถึง ผู้วิจัยนำมาจัดทำในรูปของตารางสังเคราะห์ เพื่อใช้พิจารณาก่อนที่จะได้นำไปกำหนดเป็นขั้นตอนในการวิจัย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ขั้นตอนในการพัฒนาระบบ

นักวิชาการ	Banghart, 1969	Biggs and others, 1980	Edwards, 1985	Hoffer and others, 1996	Shelly, 1999
ขั้นตอนการพัฒนาระบบ					
ชั้นวางแผนระบบ - สำรองเบื้องต้น - ศึกษาความเป็นไปได้		✓ ✓			✓
ชั้นศึกษาความต้องการของระบบ - วิเคราะห์ระบบ - สำรองความต้องการ - ทบทวนแนวความคิด		✓ ✓ ✓			

ตารางที่ 4 ขั้นตอนในการพัฒนาระบบ (ต่อ)

<div style="text-align: center;">นักวิชาการ</div> <div style="text-align: center;">ขั้นตอนการพัฒนาระบบ</div>	Banghart, 1969	Biggs and others, 1980	Edwards, 1985	Hoffer and others, 1996	Shelly, 1999
- จัดทำแผนพัฒนาระบบ		✓			
ขั้นวิเคราะห์ระบบ - ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการของระบบที่ต้องการ ออกแบบ - ศึกษาสภาพปัจจุบัน - ศึกษาความเป็นไปได้และความต้องการของระบบ	✓		✓		✓
ขั้นพัฒนาระบบ - กำหนดลักษณะเฉพาะ - ทดสอบเบื้องต้น ฝึกฝนผู้ใช้ - ทดสอบทั้งระบบ - พัฒนาระบบให้เป็นต้นแบบ - การประเมินผลระบบ		✓ ✓ ✓ ✓		✓	
ขั้นออกแบบระบบ - ปรับปรุงข้อดีจากรบบเดิม - ออกแบบคุณสมบัติที่เหมาะสม - สร้างต้นแบบของระบบ		✓ ✓ ✓	✓ ✓		
ขั้นตรวจสอบระบบ - ตรวจสอบความเที่ยงตรง - ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ - นำระบบไปใช้ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง	✓		✓ ✓	✓	✓
ขั้นประเมินระบบ นำระบบที่ผ่านการตรวจสอบไปใช้ในสถานการณ์จริง	✓			✓	

ตารางที่ 4 ขั้นตอนในการพัฒนาระบบ (ต่อ)

<div style="text-align: center;">นักวิชาการ</div> <div style="text-align: center;">ขั้นตอนการพัฒนาระบบ</div>	Banghart, 1969	Biggs and others, 1980	Edwards, 1985	Hoffer and others, 1996	Shelly, 1999
ขั้นการนำระบบไปใช้จริง - นำระบบเข้าสู่การปฏิบัติจริง - ปรับแต่งให้ระบบเหมาะสม - ทบทวนผลการปฏิบัติ - รักษาระบบให้คงอยู่	✓	✓ ✓		✓	✓
ขั้นการรักษาระบบ - ติดตามผลการใช้ระบบ - นำระบบกลับเข้าสู่วงจรการพัฒนาหากพบข้อบกพร่อง	✓ ✓	✓ ✓		✓	

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงตามตารางข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการสรุปและกำหนดขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาระบบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นตอนการพัฒนาระบบ
2. ขั้นตอนการดำเนินงาน
3. ขั้นตอนการนำไปใช้
4. ขั้นตอนการประเมินผลระบบ

ในการวิจัยนี้ การพัฒนาระบบ จึงหมายถึงกระบวนการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียดขององค์ประกอบในระบบเดิม ให้เป็นระบบใหม่ที่มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น โดยมีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการพัฒนาระบบ ศึกษาความเป็นไปได้ และการวางแผน เป้าหมายของการศึกษาเพื่อระบุปัญหาและพิจารณาถึงการแก้ปัญหา โดยมองถึงเป้าหมาย ปัญหา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของระบบในการตรวจสอบความเป็นไปได้ที่ดีที่สุด หากมีความเป็นไปได้ก็จะมี การกำหนดการทำงานที่มีรายละเอียดของการทำงานสำหรับเริ่มต้น

2. ขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วย การใช้ระบบและเปลี่ยนระบบจากระบบเดิม เป็นระบบใหม่ที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งรวมไปถึงการอบรมผู้ใช้งาน การปรับเปลี่ยนทัศนคติในกรณีที่มีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงจากบุคลากรในองค์กร

3. ขั้นการนำไปใช้ พัฒนาระบบ ทดลองระบบ การฝึกอบรม และการแนะนำแก่ผู้เริ่มต้นใช้ระบบ อาจเปลี่ยนแปลงเนื่องมาจากหลายสาเหตุเพื่อเข้าสู่ที่ใหม่ เช่น เปลี่ยนวิธีการมีข้อมูลเพิ่มขึ้น ความต้องการใช้เพิ่มขึ้นสิ่งที่จะช่วยในการบำรุงรักษาดูแลระบบที่ดีที่สุด คือ การใช้หรือการจัดทำที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดทำเอกสารประกอบการใช้งานตามระบบที่ได้พัฒนาขึ้น และสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับบริบท และสถานการณ์ในอนาคต

4. ขั้นตอนการประเมินผล เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อพิจารณาภารกิจหลังจากทดลองใช้ระบบว่ามีข้อผิดพลาดและปรับปรุงให้ดีขึ้น การสังเกตการณ์การทำงานของระบบ เพื่อวัดประสิทธิภาพการทำงานของระบบว่า มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการยากในการที่จะบอกว่าระบบดีหรือไม่ดี เนื่องจากมีหลายมิติเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ใช้งานหรือผู้บริหาร นิสิตนักศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และความคุ้มค่าของระบบ

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ตามแนวคิดทฤษฎีระบบของแคทซ์ และ คาห์น (Katz and Kahn, 1978: 20) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ (1) ปัจจัย (2) กระบวนการ (3) ผลผลิต และ (4) ข้อมูลป้อนกลับ รวมถึงสิ่งแวดล้อมตามที่กล่าวมาแล้วมาประมวลให้เข้ากับระบบการให้คำปรึกษาดังนั้นองค์ประกอบของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มีดังนี้

1. ด้านปัจจัย

ปัจจัย หรือปัจจัยเบื้องต้น หมายถึง คุณลักษณะย่อยขององค์ประกอบหลักที่นำมาศึกษา เพื่อการพัฒนาและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษาให้มีคุณภาพ มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ด้านโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย บุคลากรที่เกี่ยวข้อง งบประมาณ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการให้คำปรึกษา และด้านเครื่องมือให้คำปรึกษา วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543; สำเนาฯ ฆจรศิลป์, 2543) สรุปได้ดังนี้

1.1 โครงสร้างการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ในปัจจุบันความตื่นตัวในเรื่องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเริ่มมีมากขึ้นตามลำดับ เห็นได้จากการเริ่มมีความสนใจจากสาธารณชนให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อมวลชนสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากสังคมตั้งความหวังกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนา

บัณฑิตออกไปสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ ทำให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอง เป็นปัจจัยที่เร่งเร้าให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการทบทวนบทบาทของผู้บริหารและคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเพื่อพัฒนาให้ระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพ

การบริหารเกี่ยวกับโครงสร้างนั้น นโยบายเป็นส่วนสำคัญช่วยให้การบริหารงานประสบความสำเร็จได้ ดังแนวคิดของ นุชลี อุปภัย (2542) วิสูตร จำเนียร (2543) พบว่า การขาดนโยบายและวิธีการดำเนินการเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน รวมทั้งขาดการกำหนดบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่แน่ชัด นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณควรปรับปรุง คือ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ข้อค้นพบเหล่านี้ เป็นการสะท้อนถึงความจำเป็นที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาอย่างเต็มที่ และให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นการจัดระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาถือเป็นนโยบายหลักที่มีความสำคัญ เพื่อวางแผนและกำหนดแนวทางให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย

1. ผู้บริหาร ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักศึกษา คณบดี รองคณบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ รองคณบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้บริหารเหล่านี้ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนด และบริหารการใช้นโยบายด้านต่าง ๆ รวมทั้งการกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ผู้บริหารควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการพัฒนางานภายในสถาบันร่วมกับบุคลากรทุกภาคส่วน เพื่อให้ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกัน ซึ่งทำให้ได้รับความเชื่อถือศรัทธา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะได้รับความร่วมมือในการพัฒนาหรือวางนโยบายด้านอื่นจากบุคลากรในองค์กรและบุคคลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งในการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกระดับทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

2. คณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ คณบดี หัวหน้าภาควิชา สาขาวิชา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันเพื่อทำหน้าที่ตรวจประเมิน ควบคุม และพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มีคุณภาพ

3. คณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย รองคณบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ รองคณบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าภาควิชาทุกภาควิชา หัวหน้าสาขาวิชาทุกสาขาวิชา หัวหน้างานทะเบียน ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณบดีเพื่อสนับสนุน กำกับดูแล และตรวจสอบ การดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดยคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญในการดำเนินงานของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

4. อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ต้องช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในการปรับตัวเองเมื่อเข้ามาสู่การเรียนในสถาบันอุดมศึกษา เช่น การปรับตัวกับเพื่อนใหม่ ปรับตัวในการเรียน นิสิตนักศึกษาต้องรับผิดชอบตัวเองมากขึ้น เพราะถือว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ย่อมรับผิดชอบตัวเองได้ บางคนยังคุ้นเคยการเรียนแบบสมัยเรียนมัธยมศึกษา ทั้งการเรียนและการคบเพื่อน ถ้านิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตไปด้วยดี นิสิตนักศึกษาจะประสบความสำเร็จในการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยนิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการปรับตัว และช่วยเหลือเมื่อนิสิตนักศึกษาประสบปัญหา การช่วยให้ นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวต่อการเรียนรู้ ค้นหาดัชนีภาพของตนเองเลือกสาขาอาชีพที่ถนัด ช่วยให้พยายามพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะพื้นฐานเหมาะสมกับอาชีพ มีประสบการณ์หลากหลายจากการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีวิสัยทัศน์ เตรียมสู่โลกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ เป้าหมายของการทำหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา (จุไรรัตน์ ดวงเดือน และคณะ, 2550: 14; ทะนงศักดิ์ วันชัย และ นพ บรรเจิด, 2547: 53)

5. นิสิตนักศึกษา เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และเป็นลูกค้าที่สำคัญของสถาบันที่จะต้องได้รับการบริการอย่างมีคุณภาพ มีความพึงพอใจในสถาบันและความคาดหวังในการแสวงหาความรู้ในระดับสูง อีกทั้งคุณภาพในการให้บริการ แอชเวิร์ด และฮาร์วี (Ashworth & Harvey, 1994: 63) และนิสิตนักศึกษาซึ่งเปรียบเสมือนปัจจัยที่ทำให้เกิดระบบการเรียนการสอน การบริหารจัดการและการบริการ

มีความสำคัญต่อกระบวนการผลิตบัณฑิตมาก ถ้าสถาบันได้นิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถในการศึกษาและมีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนก็จะทำให้การเรียนการสอนได้ผลดียิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้านิสิตนักศึกษาไม่มีความสามารถในการศึกษา หรือขาดความพร้อมในการศึกษาก็จะทำให้การจัดการศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จ

1.1.2 การจัดสรรงบประมาณ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัจจัยการบริหารด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี รวมทั้งการจัดการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับงบประมาณที่ได้รับสำหรับงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีน้อย ทำให้มีผลกระทบต่อระบบการทำงานที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการส่งเสริมคุณภาพอาจารย์ที่ปรึกษา เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และการประชุมสัมมนา หรือการจัดกิจกรรมที่จะต้องพัฒนานิสิตนักศึกษา เป็นต้น (นุชลี อุปภัย, 2542: 114; เมฮิว, ฟอร์ด และ ฮับบาร์ด (Mayhew, Ford & Hubbard, 1990: 109) ความสำคัญของงบประมาณ คือ (1) ช่วยในการวางแผน เพราะในการวางแผนจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ระยะเวลาหน้าที่ของหน่วยงานที่จะต้องทำ เพื่อช่วยให้กิจกรรมดำเนินไปตามเป้าหมาย จึงต้องแสดงปริมาณงานและปริมาณเงินที่เกี่ยวข้อง (2) ช่วยในการประสานงาน ทำให้องค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานมีการประสานงานร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปด้วยดี และ (3) ช่วยในการควบคุมการดำเนินงาน เพราะงบประมาณที่หน่วยงานได้รับจะต้องดำเนินไปตามแผนงานทำให้ทราบข้อบกพร่องหรือจุดดีหากเกิดข้อบกพร่องก็จะสามารถจัดผลเสียที่เกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับ ไฮส์ (Hines, 1988: 339 – 340) ได้ให้ความสำคัญของงบประมาณในการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาว่า กรณีที่มีการจัดตั้งสำนักงานกลาง จำเป็นต้องจัดแยกการดำเนินงานงบประมาณเป็นงบดำเนินงานประจำปี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คิง (King, 1988: 367) ที่กล่าวว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยให้การบริหารงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีประสิทธิภาพ จะต้องจัดไว้ทั้งในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งพิมพ์ บุคลากรสนับสนุน และความต้องการอื่น ๆ

2. สิ่งอำนวยความสะดวกการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบสำคัญในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเพื่อสนับสนุนในการพัฒนานักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ ช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาและการพัฒนาการต่าง ๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะระบบสารสนเทศซึ่งจะเป็นประโยชน์กับอาจารย์ที่ปรึกษา ดังที่ จำเรญรัตน์ เจือจันทร์ (2543: 167–168) ได้ศึกษาการพัฒนาดัชนีบ่งชี้คุณภาพด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นตัวบ่งชี้ในด้านคุณภาพการจัดการศึกษา เช่นเดียวกับที่ ไฮส์

(Hines, 1984: 340) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของสิ่งอำนวยความสะดวกว่า สถาบันขนาดใหญ่จะให้บริการแบบมีสำนักงานส่วนกลาง (Centralized office) โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำอยู่ในสำนักงานทำให้การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถเอื้อประโยชน์ ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาใหม่และนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือกโปรแกรมวิชาได้มากขึ้น เช่นเดียวกับที่ ครอบเก็ท และ ลีวิทซ์ (Crockett and Levitz, 1984:47) กล่าวว่า การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพขึ้นอยู่กับระบบข้อมูลที่ดีเพื่อช่วยเหลือส่งเสริมนิสิตนักศึกษาแต่ละคนในการตัดสินใจ ทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ ซึ่ง พอลล์ (Paule, 1991: 69) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องคำนึงถึงสภาพสังคม การเรียน และমনทัศน์ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา อาจทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสม เช่น อาจใช้การติดต่อทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือสิ่งอื่นๆ หากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาพบปะกันได้ยาก ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์

3. การให้คำปรึกษา

วัชร ทรัพย์มี (2542: 55) กล่าวถึงการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาไว้ว่า เป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลที่ประสบปัญหา สามารถเข้าใจกระจ่างชัดในปัญหา และวางแผนแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง นอกจากนี้ยังมุ่งส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาความสมบูรณ์ในตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความสำคัญให้แก่ชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ กูด (Good, 1981: 17) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือผู้รับบริการในปัญหาด้านการศึกษา อาชีพ ด้านส่วนตัว มีการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนแสวงหาลู่ทางในการแก้ปัญหา ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านให้ความช่วยเหลือ และพยายามช่วยให้ผู้รับบริการสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ดังที่ พีวี (Peavy, 1995: 32) กล่าวเพิ่มเติมว่า การให้คำปรึกษาช่วยอธิบาย รายละเอียด เปิดเผย และช่วยคลี่คลายให้เกิดความกระจ่างชัด ศึกษาประโยชน์และพัฒนาในส่วนที่จำเป็น รวมทั้งการแปลความหมายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคล จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษา ได้แก่ การช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษารู้จักการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพ ประกอบด้วย การเตรียมนิสิตนักศึกษาให้มีทักษะ มีความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล ให้ความรู้ จัดกิจกรรม ประสานงานกับสถาบันและสถานประกอบการ ประเมินผลงาน และให้ความร่วมมือในการวางแผนการเรียน ช่วยในการตีความหมายของประสบการณ์ และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นิสิตนักศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามศักยภาพ

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลสองฝ่าย คือ ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา โดยผู้ให้คำปรึกษาจะคอยให้

คำแนะนำที่ถูกต้อง มีหลักการ เหตุผลในทุก ๆ ด้าน ดังที่ มิลเลอร์และโรเจอร์ (Miller and Roger, 1988) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นแนวทางแก่ผู้รับคำปรึกษาในการประกอบ การตัดสินใจ และสามารถแก้ไขปัญหได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการให้คำปรึกษานี้จะครอบคลุม ในทุก ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ชีวิตการทำงาน หรือปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้น

4. เครื่องมือการให้คำปรึกษา

เครื่องมือหรือข้อสนเทศการให้คำปรึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สถาบันการศึกษาจะต้องใช้ เครื่องมือที่จำเป็นในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในทุก ๆ ด้าน และสามารถใช้อย่างถูกต้อง แหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและจัดกิจกรรม ดังที่นักวิชาการได้กล่าวถึงข้อสนเทศที่มีความจำเป็นในการให้คำปรึกษา (จำเรียวรัตน์ เจือจันทร์, 2543: 69) ไว้ดังนี้

4.1 ข้อสนเทศด้านการศึกษา เป็นเครื่องมือเกี่ยวกับข้อมูลสภาพการณ์ปัจจุบันและ อนาคตด้านการศึกษา เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร การศึกษาต่อ และปัญหาต่าง ๆ ในการศึกษาของนิสิตนักศึกษา ข้อมูลที่สำคัญ ได้แก่ ระยะเวลา เรียนในสถานศึกษา จำนวนหน่วยกิต หลักสูตรและรายวิชาต่างๆ และลักษณะนิสัยหรือทักษะที่ จำเป็นต่อการศึกษา เช่น การมีสมาธิ การฝึกความจำ เป็นต้น

4.2 ข้อสนเทศด้านอาชีพ เป็นเครื่องมือที่เกี่ยวกับข้อมูลหน้าที่ตำแหน่งงาน ลักษณะ งานที่ทำและชนิดของอาชีพ รวมทั้งความต้องการที่จะรับเข้าทำงาน สภาพะในการทำงาน ความก้าวหน้า แนวทางในการทำงาน แนวโน้มความต้องการแรงงาน ความต้องการด้าน เทคโนโลยีการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ แหล่งที่จะให้ข้อมูล วิธีการประกอบอาชีพอย่างมี ประสิทธิภาพ และการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่ออาชีพต่าง ๆ

4.3 ข้อสนเทศด้านส่วนตัวและสังคม เป็นเครื่องมือเกี่ยวกับข้อมูลที่ช่วยให้บุคคลได้ เข้าใจตนเอง รู้จักการปรับปรุงตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การ รู้จักปรับตัวและการยอมรับ การรู้จักวิธีการพัฒนาทั้งทางร่างกายและสติปัญญา วิธีการวางตัว รวมทั้งมารยาทต่าง ๆ การมีทักษะทางสังคม การรู้จักวางแผนการใช้เงินและใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือหลายประการ เช่น สิ่งพิมพ์ เครื่องมือวัดและประเมินผล แหล่งข้อมูลของสถาบัน บุคลากร เทคนิคและยุทธวิธี รวมทั้งข้อมูล จากภายนอกสถาบัน ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาควรเตรียมและนำมาใช้เพื่อการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษามีคุณภาพ เพราะเครื่องมือแต่ละประเภทมีความสำคัญและแตกต่างกันทั้งในด้านข้อมูลที่ นำเสนออันจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

2. ด้านกระบวนการ

กระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย การบริหารงาน การกำหนดบทบาทหน้าที่ และการดำเนินงานตามหน้าที่และข้อปฏิบัติของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2543: 40 - 42) นิรมล เลิศวีระวัฒน์ (2546: 29 - 30) สรุปได้ดังนี้

2.1 โครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

การจัดโครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ดีจะทำให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังที่ ฮอยและเซซิล (Hoy and Cecil. 2001: 8-9) กล่าวว่า การบริหาร คือ การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันในการดำเนินกิจการเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยนำทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยใช้กระบวนการบริหาร ดังที่ กุลิกและเออวิก (Gulick and Urwick, 1973: 13) ได้ให้แนวคิดซึ่งเป็นที่ยอมรับและนำไปใช้อย่างแพร่หลายในกระบวนการบริหารที่เรียกว่า POSDCORB ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning) เป็นการจัดทำโครงการและแผนงานไว้ล่วงหน้าเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้
2. การจัดองค์การ (Organizing) เพื่อช่วยให้หน่วยงานกำหนดโครงสร้างงาน เช่น การแบ่งส่วนงาน การกำหนดตำแหน่งงาน และการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน
3. การจัดตัวบุคคล (Staffing) ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี การประเมินผลการทำงานและการให้พ้นจากงาน
4. การอำนวยการ (Directing) ประกอบด้วย การตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชาและการควบคุมการปฏิบัติงาน
5. การประสานงาน (Coordination) ช่วยให้หน่วยงานมีความร่วมมือในการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายเดียวกัน
6. การรายงาน (Reporting) เป็นการช่วยให้ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้รับทราบผลการดำเนินงานและการปฏิบัติงานว่าก้าวหน้าเพียงใด
7. การงบประมาณ (Budgeting) เป็นการช่วยให้เกิดความกระจำทั้งในการจัดทำคำขอของงบประมาณ การจัดทำบัญชีการใช้จ่ายเงิน การควบคุม และการตรวจสอบด้านการเงิน

อย่างไรก็ตามการจัดองค์การมีความจำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ดังที่ สุวิมล ตั้งประเสริฐ (2542: 100) ได้กล่าวว่า การจัดโครงสร้างองค์การที่ดีและเหมาะสม จะทำให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์และเจริญก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ ทำให้งานไม่ซ้ำซ้อน ประหยัด ต้นทุน องค์การสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ง่าย ทำให้ติดตามงานและ แก้ไขงานได้ง่ายขึ้น ผู้ปฏิบัติรู้หน้าที่ทำให้เกิดความคิดริเริ่มในการทำงาน และเข้าใจความสัมพันธ์ ของคนต่อฝ่ายอื่นๆ ช่วยให้สามารถติดต่อกันได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานิสิตนักศึกษา โดยมุ่งให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์และเป็นไปตาม เกณฑ์การประเมินมาตรฐานที่สถาบันกำหนด ดังนั้นการบริหารจัดการประกอบด้วย องค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการจัดรูปแบบและโครงสร้างการบริหาร ด้านปรัชญา จุดมุ่งหมายและหน้าที่ของสถาบัน ด้านคุณวุฒิ ประสพการณ์และผลงานของอาจารย์ รวมทั้ง ทรัพยากรทางการศึกษาอื่น ๆ เช่น อาคารสถานที่ ห้องสมุด ห้องฝึกปฏิบัติและอุปกรณ์การเรียน การสอน หลักสูตรการเรียนการสอน กิจกรรมนิสิตนักศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและ ผลงานวิจัยของสถาบัน (เรจินทร กลันทปุระ, 2541: 35 อ้างถึงใน ชนัย วรณะสี, 2546) ซึ่ง ภารกิจการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการวางแผน เพราะการวางแผนจะ ช่วยเหลือสนับสนุนให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ หรือมีประสิทธิผลในการดำเนินงาน ดังที่ เซอร์ โต (Certo, 1986: 79) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการที่จะกำหนดให้องค์การบรรลุ วัตถุประสงค์ การวางแผนมีความหมายเช่นเดียวกับการพัฒนาระบบ เพื่อให้โครงการได้มี จุดมุ่งหมายเป็นที่ยอมรับ จึงต้องมีกระบวนการวิเคราะห์ การประเมินค่าและการคัดเลือก ดังนั้น การบริหารจัดการจะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการวางแผนโดยมี กระบวนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การบริหารงานบุคคลมีความสำคัญมาก เพราะสถาบันอุดมศึกษาเป็น องค์การขนาดใหญ่ มีความซับซ้อนละมีบุคลากรหลายระดับ การบริหารบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ย่อมทำให้สถาบันอุดมศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยเฉพาะการสรรหา ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาปฏิบัติงาน เช่น มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะมนุษย์สัมพันธ์ และมีจรรยาบรรณ ตลอดจนการฝึกอบรม การพัฒนา บุคลากร การจัดให้มีสวัสดิการ สวัสดิการและการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง การบำรุงรักษา บุคลากร เป็นวิธีการสร้างขวัญและ กำลังใจให้แก่บุคลากรในการทำงาน เพื่อให้บุคคลมีเจตคติที่ ดีต่องานและการปฏิบัติงานมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์เพื่อจะได้ทำงานได้เต็ม กำลังความสามารถ รู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย สบายใจ ซึ่งการรักษาบุคคลสามารถทำได้ทั้งในแง่การ เสริมสร้างบรรยากาศทางกายภาพ ทางจิตวิทยาและทางวิชาการคือ การจัดสถานที่ทำงานให้

เหมาะสม มีบรรยากาศน่าอยู่ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกและทันสมัย มีสวัสดิการตอบแทน ตลอดจนการสนับสนุนอุปกรณ์ การให้โอกาสศึกษาดูงาน การเลื่อนขั้นและการศึกษาต่อ (สุวิมล ตั้งประเสริฐ, 2542: 139) ส่วนการพัฒนาบุคคล เช่น การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับบุคคลมีความสำคัญมากอาจจัดได้หลายอย่าง เช่น การจัดเอกสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจการใช้ข้อมูลเบื้องต้น การแนะนำหรือคลี่คลายปัญหาเบื้องต้น การจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ทรรศนะ หรือข้อวิจารณ์การดำเนินงาน การประชาสัมพันธ์ความรู้ต่าง ๆ การศึกษาดูงานในต่างสถาบัน

ดิงที่ คิง (Kings, 1988: 368) ได้กล่าวถึง โครงสร้างการบริหารบุคคลากรใน ส่วนของการให้คำปรึกษาไว้ ดังนี้ (1) ต้องมีการคัดเลือกคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา (2) ต้องมีการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับแนวคิดของ แฮบเปลี่ (Habley, 2005: 539) ได้กล่าวถึง ปัจจัยในการบริหารบุคคลไว้ว่าความต้องการของนิสิตนักศึกษา เป็นปัจจัยที่ควรคำนึง ก่อนที่จะกำหนดโครงสร้างหรือรูปแบบ ทั้งในด้านการจัดหาบุคลากร จะต้องมีการคัดเลือก บุคลากรที่ให้คำปรึกษาที่มีคุณลักษณะและเป็นแบบอย่างให้กับนิสิตนักศึกษา ระบบข้อมูล (Information Flow) ต้องมีเพียงพอ ที่จะนำไปใช้และมีความถูกต้องทันสมัย รวมทั้งข้อมูลของนิสิต นักศึกษาที่จะต้องเก็บรักษาไว้เพื่อการพัฒนาปรับปรุง การคัดเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา (Advisor Selection) ต้องมีประสิทธิภาพในการคัดเลือก การรักษาคุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา และการ ให้การอบรมอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจะต้องอำนวยความสะดวกให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา และ เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้ระหว่างความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อรองรับการให้คำปรึกษา เป็นผู้ให้เหตุผลที่สามารถชี้แจงได้ ไม่ว่าเรื่องเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาและส่วนของงานที่เกี่ยวข้อง กับนิสิตนักศึกษา การประสานงานและการควบคุมดูแล (Coordination Direction and Supervision) ซึ่งมีความจำเป็นที่จะนำไปสู่ความรับผิดชอบในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ ภารกิจของอาจารย์ที่ปรึกษา การสื่อสารมีส่วนช่วยให้เกิดความสะดวกทั้งในการสื่อสารระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา การประเมินผลและการให้รางวัลด้านการเงิน ต้องมี ระบบงบประมาณให้การสนับสนุน

2. การสร้างแรงจูงใจ การบริหารบุคคลให้เกิดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัย ความรู้ทางด้านจิตวิทยา ซึ่งทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้อย่างกว้างขวาง คือ ทฤษฎี แรงจูงใจของ เฮอริชเบอร์ก และทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ ซึ่งมีความสัมพันธ์และเป็น เหตุเป็นผลต่อกัน อย่างไรก็ตามการสร้างแรงจูงใจตามแนวคิดของ เฮอริชเบอร์ก และ เซอร์แมน (Herzberg and Snyerman, 2003: 60-63) จำเป็นต้องอาศัยปัจจัย 2 กลุ่ม ประกอบด้วย ปัจจัยกระตุ้น (Motivation factors) และปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) ปัจจัยกระตุ้นเป็น

ปัจจัยที่ช่วยให้เกิดความพึงพอใจ ทำให้บุคคลในองค์การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่ (1) การได้รับความสำเร็จ (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการรู้จักป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้งานประสบผลสำเร็จเกิดความพึงพอใจ (2) การได้รับการยอมรับ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือการแสดงออกที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ จะทำให้ผู้ปฏิบัติทำงานและชอบงาน (3) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (Work Itself) เป็นงานที่น่าสนใจต้องอาศัยความริเริ่มสร้างสรรค์ทำทลายให้ลงมือทำจึงกลายเป็นสิ่งจูงใจให้คนอยากทำงาน (4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความพึงพอใจที่เกิดจากการที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่และมีอำนาจรับผิดชอบอย่างเต็มที่ที่ไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด และ (5) ความก้าวหน้า (Advancement) การได้รับเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น การมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือการได้รับการฝึกอบรมส่วนปัจจัยค่าจุนเป็นปัจจัยที่สร้างแรงจูงใจในการทำงานของบุคคลให้มียุ่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือไม่สอดคล้องกับความปรารถนาของบุคคลให้มียุ่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือไม่สอดคล้องกับปรารถนาของบุคคลในองค์การแล้ว จะก่อให้เกิดความไม่ชอบงานขึ้น

ปัจจัยค่าจุนเหล่านี้ได้แก่ (1) เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือน (2) โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (3) การได้รับแต่งตั้งในหน้าที่การงานที่สูงขึ้น (4) นโยบายและการบริหารขององค์การที่มีประสิทธิภาพ (5) วิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชาที่มีความยุติธรรม ย่อมมีอิทธิพลต่อการทำงานของบุคคล (6) สภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งด้านอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำงานและสภาพของงาน (7) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน (8) ความมั่นคงในการทำงาน และ (9) สวัสดิการ นอกจากนี้แล้วจากแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow, 1990: 411) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ว่ามีตลอดเวลาเริ่มจากความต้องการพื้นฐานไปสู่ความต้องการที่สูงกว่าตามลำดับ ซึ่งได้แบ่ง 5 ประการ กล่าวคือ (1) ความต้องการทางร่างกาย (2) ความต้องการความปลอดภัย (3) ความต้องการทางสังคม (4) ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นหรือมีชื่อเสียง และ (5) ความต้องการได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง

การที่ระบบการให้ค่าปรึกษาานิสิตนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคลากรหลาย ๆ ฝ่ายในสถาบัน การสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานจะเป็นหลักประกันให้บุคคลเกิดความมั่นคงในการดำรงชีวิตสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการ หรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่องผลประโยชน์พิเศษมีความจำเป็นเช่นกัน ดังที่นักวิชาการได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า สวัสดิการเป็นภาวะของการมีความสุข มีสุขภาพดี มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นบริการที่สถาบันจัดให้

เพื่อความสะดวกรสบายในการทำงานเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดขวัญและกำลังใจ มีความพอใจในงาน มีความรักงานและเต็มใจที่จะทำงานให้มีคุณภาพดี ทั้งนี้การจัดสวัสดิการจะต้องคำนึงถึงความต้องการของบุคลากรให้ได้มีโอกาสใช้บริการเท่ากันเปิดโอกาสให้ผู้ใช้บริการได้เลือกมากที่สุด คำนึงถึงประโยชน์และบริการที่จะได้รับและต้องมีบริการแน่นอน (ทรงพล โสภณ, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลลักษณ์ นิยมจิตร (2543: 84 -88) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคกลาง สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ในการสร้างขวัญและกำลังใจต้องนำไปพิจารณาความดีความชอบ ทั้งในด้านการเลื่อนขั้นเงินเดือน การให้ประกาศเกียรติคุณ และการได้รับคำชมเชยในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับที่ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2550: 5 -6, 9) กำหนดข้อปฏิบัติของผู้บริหาร คณบดีและหัวหน้าภาควิชาเพื่อทำให้งานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพ ควรประกอบด้วย การแต่งตั้งคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับภาควิชาที่มีอาจารย์ที่ปรึกษา การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาให้ดียิ่งขึ้น การชมเชย ยกย่อง ส่งเสริม และให้บำเหน็จ ความดีความชอบแก่อาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างดี การลงโทษอาจารย์ที่ปรึกษาที่บกพร่องต่อหน้าที่จนทำให้นิสิตนักศึกษาเสียผลประโยชน์หรือไม่จบการศึกษาตามที่ควรจะเป็น และการประเมินผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาควรประเมินผลตามกระบวนการ (Process Evaluation) และผลการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา (Product Evaluation)

3. บทบาทของผู้บริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2543: 109) ได้ให้แนวคิดในการพัฒนานิสิตนักศึกษาไว้ว่า ฝ่ายบริหารซึ่งประกอบด้วย อธิการบดี และรองอธิการบดีทุกฝ่ายควรจัดการดังนี้ คือ กำหนดเป็นปรัชญาของสถาบัน กำหนดเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษา กำหนดนโยบายให้ทุกหน่วยงานงานของสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษา ปรับปรุงหรือจัดสร้างอาคารสถานที่เพื่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษา เช่น สนามกีฬา อาคารกีฬาหรือศูนย์พัฒนาสุขภาพ เป็นต้น ปรับปรุงรักษาบริเวณของสถาบันให้สะอาดร่มรื่นและสวยงามอยู่เสมอ สนับสนุนด้านอัตรากำลังเพื่อการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตนักศึกษา ยกย่องผู้ที่มีผลงานดีเด่น และตักเตือนลงโทษผู้ที่บกพร่องต่อหน้าที่ ซึ่งการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องมีกิจกรรมเพื่อรักษาหรือประสานให้สมาชิกมีความสัมพันธ์ดี สามารถปฏิบัติภารกิจได้สำเร็จ ดังแนวคิดของ ไอแซคเซน (Isaksen, 1965: 510 - 514) ที่ว่า บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา เช่น การตีความ ชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายให้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครองและชุมชน ในฐานะที่เป็นคณะกรรมการบริหารของสถาบันจะต้องเสนอการดำเนินงานต่าง ๆ

ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาต่อคณะกรรมการบริหารสถาบัน การจัดทำแผนปฏิบัติงาน แผนพัฒนา และการรายงานประจำปีของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมายบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเพราะเป็นบุคลากรที่ช่วยให้เกิดกลไกในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สรุปดังนี้

3.1. ผู้บริหาร ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาควิชา สาขาวิชา และผู้ประสานงานหลักสูตร สำหรับสถาบันอุดมศึกษา เรื่องบทบาทของอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการ นิสิตนักศึกษาและหัวหน้าหน่วยงานจัดการศึกษาถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนด และบริการใช้นโยบายด้านต่าง ๆ รวมทั้งการกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาด้วย จากการศึกษาของผู้วิจัยในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยหลักที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศ และต่างประเทศมีประสิทธิภาพ (Effective) ในการบริหารจัดการและการพัฒนา คือ ตัวผู้บริหาร กล่าวคือ ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร สร้างบรรยากาศที่ดีในสถาบันอุดมศึกษาสามารถก้าวเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงบริหารงานแบบมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด (Participate of all Stakeholder) และมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน ตลอดจนพัฒนาบุคลากรในองค์กร (Staff Development) ตามความต้องการของแต่ละบุคคลและสถาบัน (Sweeny, 2002: 104)

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารงานโดยมีหัวหน้าหน่วยงานจัดการศึกษาดังได้กล่าวมา สรุปได้ว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาค และผู้ประสานงานหน่วยงานจัดการศึกษา ควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาภายในของสถานศึกษาร่วมกันกับบุคลากรทุกภาคส่วน เพื่อให้ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในทิศทางทางเดียวกัน อธิการบดี รองอธิการบดียุคใหม่ควรมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ มีภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543: 31 – 35) ซึ่งจะได้รับความสำเร็จซึ่งเป็นที่ปัจจัยในการจะได้รับความร่วมมือในการพัฒนา หรือวางแผนนโยบายด้านอื่นจากบุคลากรในองค์กรและบุคคลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งในการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาที่ดีควรครอบคลุมการพัฒนาในทุกระดับผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

หน้าที่และข้อปฏิบัติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

1. หน้าที่ของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

จากการบริหารระบบอาจารย์ที่ปรึกษาตามแนวคิดของ Kansas State University, (2008) กล่าวว่า หน้าที่ของผู้บริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิต ควรมีดังนี้

1.1 กำหนดนโยบายให้ทุกหน่วยจัดการศึกษานำระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไปดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ

1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

1.3 ให้ความสำคัญและควรสนับสนุนคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

1.4 สร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

จึงเห็นได้ว่า การบริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้นควรมีสองระดับ คือ ระดับสถาบัน และระดับหน่วยงานจัดการศึกษา เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคลากรสายการสอน และงานส่วนใหญ่ก็เป็นงานที่เกี่ยวกับวิชาการ การดำเนินงานควรได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงจะช่วยให้ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จ เทคนิคสำคัญที่ช่วยให้บุคลากรทุกฝ่ายให้ความร่วมมือกับงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา คือ การประชาสัมพันธ์โดยทางวาจาและลายลักษณ์อักษรที่และข้อปฏิบัติของบุคลากรที่เกี่ยวข้องของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาพึงมี ดังนี้

หน้าที่ของอธิการบดี

จากการบริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้ว พอสรุปหน้าที่ของอธิการบดีที่เกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ได้ดังนี้

1. มีโครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร

2. มีกลไกการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในสถาบัน

3. มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน

4. กำหนดนโยบายให้ทุกคณะนำระบบการให้คำปรึกษาไปดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

5. มีคณะกรรมการประสานงานและผลักดันให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา

6. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างชัดเจน

7. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร

8. มีการกำหนดจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา
9. มีนโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็น
ภาระงานประจำ
10. มีการประเมินผลและแจ้งผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทุกสิ้นปี
11. ผู้บริหารระดับคณะนํานโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา
ไปสู่การปฏิบัติ
12. นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขระบบการให้คำปรึกษาให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
13. มีระบบประเมินคุณภาพภายในและรายงานผลการปฏิบัติงานการให้
คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา
14. มีการสร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่
15. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา
16. กำหนดตารางการให้คำปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน
17. มีการสำรวจความต้องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษากับบุคลากรที่
เกี่ยวข้องทั้งระบบ
18. มีการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างอาจารย์ นิสิต
นักศึกษาและสถาบัน
19. อาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินผล
การบริหารงาน
20. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะสั้น
21. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะยาว
22. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา
23. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

หน้าที่ของคณบดี

หน้าที่ของคณบดีที่เกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา จากการ
บริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ที่กล่าวมาแล้ว จึงพอ
สรุปหน้าที่ของคณบดีที่เกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ดังนี้

1. นํานโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาไปปฏิบัติ
2. แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา
3. ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษาของคณะ

4. สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

5. จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะอย่างเพียงพอ

6. ประสานงานระบบการให้คำปรึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้ชัดเจน

7. จัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา

8. นำผลการประเมินการให้คำปรึกษามาปรับปรุงระบบอาจารย์ของสถาบัน

9. จัดการอบรมการให้คำปรึกษาให้แก่ อาจารย์ใหม่

2. หน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบัน

จากแนวคิดของพรพนี คอนจอหอ (2542: 19 -20) มอร์เซอร์และชอร์จ (Moser and Chong, 1995) สรุปได้ ดังนี้

1. มีการจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกปี

2. มีการจัดทำรายงานผลการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษาตามแบบฟอร์มของสถาบัน

3. ให้การสนับสนุนจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น

4. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบ

5. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาภาระงาน

6. มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน

7. มีระบบการให้คำปรึกษาตั้งเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของสถาบัน

8. มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เพื่อให้คำแนะนำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

9. มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาดีเด่นในประเภทต่างๆ

10. มีการประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษากรณีที่มีปัญหา

11. มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษา รู้จักการจัดเวลาในการเรียนและการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
12. ให้การสนับสนุนศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ
13. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพแก่นิสิตนักศึกษา
14. มีการติดตามและรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา โดยสรุปมีดังนี้

1. นำระบบการให้คำปรึกษานิสิตศึกษามาดำเนินการ
2. จัดสัมมนาหรือฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะให้มีความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และข้อปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการให้คำปรึกษา
3. มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. มีการสนับสนุนเพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา
5. มีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน
6. มีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน
7. มีระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา
8. มีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพสาขาต่างๆ ที่เป็นปัจจุบัน
9. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
10. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และทันต่อสถานการณ์
11. มีการสร้างความเชื่อมั่นในการนำผลการประเมินการให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติงาน
12. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง

13. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง

3. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ

งานวิชาการถือเป็นหน้าที่หนึ่งของอาจารย์ที่ปรึกษา จากการศึกษาแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องจากสถาบันระดับอุดมศึกษาและนักวิชาการ ผู้วิจัยขอสรุปหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543: 65 – 66; มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551) ดังนี้

- 3.1 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียน
- 3.2 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับลงทะเบียนให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน
- 3.3 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนการศึกษด้วยตัวเองและติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
- 3.4 ทักท้วงเมื่อพิจารณาว่านักเรียนลงทะเบียนบางรายวิชาที่ไม่เหมาะสม
- 3.5 ให้คำแนะนำตักเตือนเมื่อผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาลดลง
- 3.6 ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาเพื่อการแก้ไขอุปสรรคในการเรียน
- 3.7 ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคิดค่าคะแนนระดับเฉลี่ย
- 3.8 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูง
- 3.9 ให้คำปรึกษา แนะนำด้านการศึกษาอาชีพ ส่วนตัว และสังคม ตลอดจนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษา
- 3.10 ดูแลและบันทึกแบบการให้คำปรึกษาตามแฟ้มที่สถาบันอุดมศึกษาจัดเตรียมให้เมื่อเริ่มปฏิบัติหน้าที่ให้ครบถ้วน (แฟ้มประกอบด้วยแบบบันทึกการให้คำปรึกษา แบบรายงานการยุติการให้คำปรึกษา และสมุดบันทึกผลการเรียน)
- 3.11 จัดทำ เก็บรวบรวมประวัติ ข้อมูลการเรียน และพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อเป็นข้อมูลในการออกหนังสือรับรองต่าง ๆ
- 3.12 รักษาดูแลตารางเวลาในการเรียน ให้คำแนะนำ ปรึกษาทางวิชาการ ตลอดภาคการศึกษา
- 3.13 ดูแล ฝึกทักษะ สัมมนา ช่วงแลกเปลี่ยนสนทนา คู่มือการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลจากห้องสมุด หรืออินเทอร์เน็ต
- 3.14 ใช้ข้อมูลการประเมินผลการเรียน การบันทึกข้อมูลวิชาการต่าง ๆ ไปสรุปผลการเรียนและข้อมูลนิสิตนักศึกษา เป็นหลักในการจัดแบ่งความสามารถของนิสิตนักศึกษา และปัญหาที่เกิดกับนิสิตนักศึกษา

3.15 ช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษาโดยการให้แผนตารางเวลาในการเรียน การเลือกวิชาเรียน ทั้งแบบระยะสั้น – ยาว

3.16 ดูแล สังเกต ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับคำปรึกษา และการนัดเวลาติดต่อพบปะผู้รับปรึกษาที่การเรียนไม่ตรงตามเป้าหมาย

3.17 ให้ความรู้เกี่ยวกับบริการทางการศึกษาของสถาบัน

จากแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า งานวิชาการถือเป็นหน้าที่หนึ่งของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแก่นิสิตนักศึกษา ตลอดจนสร้างความเข้าใจ แนะนำ เกี่ยวกับอาชีพส่วนตัวและสังคม กฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษา อย่างไรก็ตามการจะให้คำปรึกษาดำเนินการได้อย่างถูกต้องทางสถานศึกษาต้องวางนโยบายพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาควบคู่กับการพัฒนานิสิตนักศึกษา สร้างจุดเน้นที่การให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาที่ถูกต้องเพื่อให้ นิสิตนักศึกษาสามารถดำรงชีวิต ตลอดจนเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาได้อย่างราบรื่น

4. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านบริการและพัฒนานิสิตนักศึกษา

การปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในการบริการและพัฒนานิสิตนักศึกษา (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2543; แฉล้ม โพธิ์แดง, 2547: 14) สรุปได้ดังนี้

4.1 ให้การแนะนำเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับและบริการต่าง ๆ ของสถานศึกษา

4.2 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ของสถานศึกษา

4.3 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว ได้แก่ ปัญหาสุขภาพอนามัยทั้งทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต

4.4 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาสังคม เช่น ปัญหาการปรับตัวในสังคม และปัญหาการคบเพื่อน

4.5 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ ความประพฤติและจริยธรรม

4.6 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านอาชีพ ได้แก่ การให้ข้อมูลในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน ตลาดแรงงานตลอดจนจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่ นิสิตศึกษากำลังศึกษา

4.7 ให้การแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

5. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอื่น ๆ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543, 65 – 66) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอื่น ๆ ดังนี้

5.1 ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสถานศึกษา เพื่อดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา เป็นรายบุคคล

5.2 ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาและหน้าที่ รายบุคคล

5.3 พิจารณาคำร้องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาและดำเนินการให้ถูกต้องตาม ระเบียบของสถาบัน

5.4 ประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ กองกิจการนิสิตนักศึกษา กองบริการการศึกษา เพื่อช่วยเหลือและประโยชน์ของนิสิตนักศึกษา

มีการกล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอื่นๆ (Kansas State University, 2008) เช่น กำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบ (Office Hour) เพื่อขอคำปรึกษาแนะนำ เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับแผนการเรียน การเลือกวิชาเรียน ทั้งแบบระยะสั้นและระยะยาว ดูแลสังเกตความก้าวหน้าทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา และนัดหมายการติดต่อพบปะที่มี ผลการเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายเพื่อให้คำปรึกษา และช่วยแก้ไขปัญหานักศึกษา

แฉล้ม โพธิ์แดง (2547) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนี้

1. เก็บข้อมูลรายละเอียดของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อให้ กับงานระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา

2. สร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีระหว่าง นิสิตนักศึกษา อาจารย์ ของคณะวิชาต่าง ๆ

3. ให้การรับรองนิสิตนักศึกษาเมื่อศึกษาต้องการนำไปแสดงแก่ผู้อื่น

4. ป้อนข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) มายังผู้บริหารและคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา

5. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา

6. ชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาและหน้าที่ของนิสิต นักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

7. ในกรณีที่นิสิตนักศึกษาแต่งกายไม่เรียบร้อยมีความประพฤติไม่เหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาต้องตักเตือน

8. ประสานงานกับผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษา เมื่อนิสิตนักศึกษามีปัญหา เช่น ด้านการเงิน ด้านวินัย เป็นต้น

6. หน้าที่ของนิสิตนักศึกษาในการรับคำปรึกษา

หน้าที่ของนิสิตนักศึกษาที่ต้องปฏิบัติในการรับคำปรึกษา (Kansas State University, 2008) ได้วางหลักเกณฑ์หน้าที่ของนิสิตนักศึกษาต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

6.1 ศึกษาข้อมูล กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษา

6.2 ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษา

6.3 เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นในทุกชั้นตอน เช่น กิจกรรมปฐมนิเทศ เป็นต้น

6.4 เตรียมตัวก่อนล่วงหน้า ก่อนที่จะขอคำปรึกษา โดยวางแผนการลงทะเบียนเรียน (รายวิชาที่ต้องการเรียน) นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา

6.5 นัดหมายวันพบกับอาจารย์ที่ปรึกษา ทำความรู้จักอาจารย์ที่ปรึกษา

6.6 นิสิตนักศึกษาควรเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือปัญหาส่วนตัวด้านอื่น ๆ

6.7 รู้หลักนโยบายการศึกษา กระบวนการ กฎเกณฑ์ต่างๆ เช่น การเพิ่มถอนรายวิชา การฝึกงาน การเริ่มเข้าเรียน การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน

7. ข้อปฏิบัติของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาเองนั้น มีข้อปฏิบัติสำคัญ (จุไรรัตน์ ดวงเดือน และ คณะ, 2550) ได้แก่

7.1 ข้อปฏิบัติโดยทั่วไป

1) ศึกษารายละเอียดในแฟ้มอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ทราบกฎระเบียบ บริการต่างๆ ของสถาบัน วิธีดำเนินการข้อมูลในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้มีความพร้อมในการให้คำปรึกษาแนะนำนิสิตนักศึกษา

2) นัดพบนิสิตนักศึกษาในความดูแลทั้งหมดก่อนวันลงทะเบียนเรียนภาคต้น เพื่อทำความรู้จัก ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติและระเบียบต่างๆ

3) นัดพบนิสิตนักศึกษาในความดูแลทั้งหมดเมื่อทราบผลการสอบกลางภาค เพื่อทราบและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา

4) ตัดตารางเวลา (Office hour) ไว้ที่ทำงาน เพื่อให้ให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง

5) ให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่นิสิตนักศึกษาในโครงการพิเศษ หรือพวกที่มีปัญหาด้านต่างๆ

6) เขียนบันทึกการพบนิสิตนักศึกษา

7) เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับให้คำปรึกษาแนะนำนิสิตนักศึกษาให้ขอคำแนะนำจากคณะกรรมการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา

8) สนใจติดตามข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย เพื่อมาใช้ในการให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษา

9) สนใจติดตามข่าวสังคมและการเมือง เพื่อให้ทันเหตุการณ์ทันสมัยอยู่เสมอ

10) สนใจที่จะพัฒนาตนเองทั้งในด้านเทคนิคการให้คำปรึกษาและด้านอื่นๆ เพื่อให้มีลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี

11) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษา

12) ส่งแฟ้มประจำตัวของนิสิตนักศึกษาคืนให้คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อนิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว

7.2 ข้อปฏิบัติเฉพาะกรณี (แฉล้ม โปธิแดง, 2547) สรุปได้ดังนี้

1) อาจารย์ที่ปรึกษาควรนัดนิสิตนักศึกษาในความดูแลมาพบก่อนการลงทะเบียน เพื่อปรึกษาหรือให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน

2) อาจารย์ที่ปรึกษาควรอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในวันลงทะเบียน

3) ในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในวันลงทะเบียนให้มอบหมายอาจารย์อื่นๆ ในสาขาวิชาเดียวกันเพื่อทำหน้าที่แทนโดยให้แจ้งให้งานทะเบียนและนิสิตนักศึกษาทราบ

4) อาจารย์ที่ปรึกษาควรปฏิบัติตามขั้นตอนการลงทะเบียนตามที่สถาบันกำหนดไว้

5) ก่อนลงชื่อในบัตรลงทะเบียน อาจารย์ที่ปรึกษาต้องตรวจสอบความถูกต้องของรหัสวิชา ชื่อวิชา หมู่เรียน จำนวนหน่วยกิตในใบลงทะเบียน

6) อาจารย์ที่ปรึกษาควรตรวจสอบจำนวนหน่วยกิตให้ถูกต้องตามข้อบังคับของสถาบันว่าด้วยการศึกษาแต่ละหลักสูตร

7) อาจารย์ที่ปรึกษาควรถามถึงสาเหตุของการเพิ่ม – ถอนวิชานั้นๆ ก่อนการลงชื่อในบัตร

8) ตรวจสอบว่าการเพิ่ม – ถอนนั้นถูกต้องตามข้อบังคับวิทยาลัยหรือไม่

7.3 ข้อปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะกรณี (ทุนการศึกษา)

1) อาจารย์ที่ปรึกษาควรสอบถามความต้องการทุนการศึกษาของนิสิตนักศึกษา หาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องให้ความช่วยเหลือและบันทึกข้อมูลเหล่านั้นไว้เพื่อให้สามารถใช้ได้ทันที

2) พิจารณาคัดเลือกจัดอันดับนิสิตนักศึกษาที่สมควรได้รับทุนการศึกษา เพื่อเสนอขอรับทุนการศึกษา

3) บันทึกแจ้งความจำเป็นและข้อมูลประกอบเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นของนิสิตนักศึกษาให้ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับทุนการศึกษาทราบ

7.4 ข้อปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะกรณี (ปัญหาของนิสิตนักศึกษา)

แนะนำให้นิสิตนักศึกษาในความดูแลไปใช้บริการนักแนะแนว เมื่อนิสิตนักศึกษามีปัญหาด้านการกีฬา สุขภาพ เลิกอาชีพ เลิกสาขาวิชาเอก หรือปัญหาด้านส่วนตัวที่ลึกซึ้ง

8. การดำเนินงานด้านการจัดสรรงบประมาณ

8.1 ค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานคณะกรรมการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา ซึ่งต้องดำเนินงานในด้านการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น การจัดโครงการฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาใหม่ การประชาสัมพันธ์ การจัดทำและพัฒนาเว็บไซต์ (Website) ให้ทันสมัยและง่ายต่อการเข้าถึง การจัดทำคู่มือ การประสานงานในการปรับปรุงและพัฒนาระบบเพื่อเชื่อมต่อบนระบบออนไลน์ (Online) กับระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียนและประมวลผลเพื่อให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาที่อาจารย์รับผิดชอบสามารถปรึกษาได้ง่ายสะดวกและเพื่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

8.2 ค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา

เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสัมมนา หรือฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการของงานบริการการศึกษาของคณะวิชาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ และข้อปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการให้คำปรึกษา โดยเฉพาะทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ อีกทั้งการประกันคุณภาพการศึกษา พร้อมการจัดทำเครื่องมือ ได้แก่ คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา และแบบฟอร์มต่างๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องใช้ คู่มือนิสิตนักศึกษาที่ควรรู้ ข้อควรระวังต่าง ๆ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ระบบสนเทศในระดับคณะวิชา เพื่อใช้ในการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถเชื่อมโยงสู่ระบบออนไลน์ (Online) กับระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียนและประมวลผล เพื่อให้การบันทึกข้อมูลและการสืบค้นข้อมูลของ

นิสิตนักศึกษาที่อาจารย์รับผิดชอบสามารถปรึกษาได้สะดวก พร้อมทั้งการสร้างระบบสารสนเทศรับรองการใช้งานระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะวิชา การประชาสัมพันธ์ขั้นตอนต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษาด้วยการประเมินผลระบบอาจารย์ที่ปรึกษาตามวงจร PDCA สู่อุปกรณ์คุณภาพการศึกษา ดังนั้น ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจึงต้องได้รับการสนับสนุนจากคณะวิชานั้นๆ เพื่อให้การดำเนินการที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิตให้จบการศึกษาตามเป้าหมายและคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษาสูงสุดต่อไป

การบริหารงบประมาณเป็นเรื่องของการหาเงิน การเก็บรักษาและการใช้เงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การและดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงและน่าเชื่อถือ (จรัสสุวรรณเวลา, 2541: 1) การบริหารงบประมาณ เพื่องานแนะแนวสามารถนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการงบประมาณของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ 3 ประการ คือ การจัดตั้งงบประมาณ การบริหารงบประมาณ และการรายงานงบประมาณ รายละเอียดดังนี้

1. การจัดตั้งงบประมาณ แนวปฏิบัติในการจัดตั้งงบประมานนั้น (ศรีสวัสดิ์ รัตนราหะ, 2543: 293 อ้างอิงจาก พรรณอร อุชุกภาพ, 2545) กล่าวว่า การตั้งงบประมาณต้องมีการลำดับขั้นในการดำเนินงานอย่างกว้างๆ คือ มีการกำหนดแผนงานโครงการที่จะทำในแต่ละปีมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน แล้วจึงเริ่มทำงบประมาณรายจ่ายให้สอดคล้องกับแผนงานโครงการที่กำหนดไว้ ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดตั้งงบประมาณ เช่น (1) เพื่อใช้วางแผนในอนาคตและลดความไม่แน่นอนเกี่ยวกับทรัพยากรด้านบุคคลและวัตถุประสงค์ที่มีอยู่ขององค์การซึ่งจำเป็นต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติภารกิจ (2) เป็นการกำหนดขององค์การให้เป็นแผนปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน (3) ทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับแผนและเหตุผลที่นำมาสนับสนุนแผน (4) สามารถใช้เป็นวิธีการที่ช่วยจูงผู้ปฏิบัติงานและ (5) ทำให้เป้าหมายขององค์การชัดเจนขึ้นเพราะผู้บริหารจะต้องพัฒนาให้บรรลุผลเป็นไปตามเป้าหมาย

หลักการในการจัดตั้งงบประมาณของงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้น คณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไม่ได้เป็นผู้จัดตั้งงบประมาณโดยตรง แต่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารสถานศึกษาเฉพาะในงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้สถานศึกษานำข้อมูลส่วนนี้รวมกับข้อมูลส่วนอื่นๆ เสนอไปยังหน่วยเหนือตามลำดับจนถึงสำนักงานงบประมาณ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการขอจัดตั้งงบประมาณ โดยนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติต่อไป ซึ่งหลักการปฏิบัติในการให้ข้อมูล ผู้บริหารจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงานแต่ละปีไว้เสียก่อน 2 ลักษณะ เช่น งานที่ต้องจัดทำเป็นประจำอยู่แล้วและงานที่จะต้องจัดทำเป็นกรณีพิเศษในแต่ละงาน จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของงานให้ชัดเจน การวิเคราะห์ปริมาณหรือจำนวนย่อยๆ ด้านต่างๆ ที่จะต้องทำในแต่ละงานหรือในแต่ละ

วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (ทรงพล โสภณ, 2546) โดยนางงานย่อยมาลำดับก่อนหลังแล้วจึงวางแผน กำหนดบุคคลที่รับผิดชอบ ทรัพยากร ระยะเวลาในการดำเนินงาน วิธีการดำเนินงาน ตลอดจน วิธีการติดตามและประเมินผลงานไว้ด้วย ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้ช่วยให้สามารถกำหนดงบประมาณในการดำเนินงานได้ เพราะเมื่อรู้ว่าจะใช้บุคคลในการทำงานอะไรบ้างก็จะสามารถ กำหนดได้ว่า จำเป็นต้องกำหนดค่าตอบแทนให้บุคคลเหล่านั้นตามระเบียบหรือไม่ ด้วยจำนวน เท่าใด และถ้ารู้ว่าจะใช้ทรัพยากรในแง่ของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์จำนวนเท่าใดก็สามารถกำหนด เป็นค่าวัสดุหรือครุภัณฑ์ที่ต้องใช้ในงบประมาณได้

2. การบริหารงบประมาณ ในการบริหารงบประมาณการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา จะเริ่มหลังจากได้รับอนุมัติให้ดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เสนอไปยัง ผู้บริหารสถานศึกษา จึงจะบริหารงบประมาณตามแผนที่ได้ระบุไว้ในโครงการหรือแผนงานประจำปี โดยต้องมีการขอใช้เงินตามที่ระบุไว้ไปยังเจ้าหน้าที่การเงิน ผ่านผู้บริหารสถานศึกษาเมื่อได้เงินมาก็ ต้องนำเงินนั้นมาจัดสรรหรือใช้จ่ายตามแผนที่กำหนดไว้แต่ละรายการ ซึ่งการเขียนแผนการใช้เงิน ในโครงการต้องแยกรายการเป็นค่าตอบแทน ค่าใช้สอยแต่ละโครงการ การแยกรายการเป็น ค่าตอบแทน ค่าใช้สอยและค่าวัสดุนี้เพื่อความสะดวกในการเบิกจ่าย แต่การใช้เงินสามารถถ่วงจ่าย ระหว่าง 3 รายการนี้ตามที่จ่ายจริงได้ (นิรมล เลิศวีระวัฒน์, 2546) เพราะบางครั้งในการปฏิบัติงานจริง หากไม่ระบุข้อความดังกล่าวไว้ อาจทำให้การทำงานมีความคล่องตัวน้อยลงเพราะจะใช้จ่ายได้เฉพาะเท่าที่มีรายการระบุไว้ในแผนหรือโครงการเท่านั้น และเมื่อมีการใช้จ่ายเป็นหลักฐาน ประกอบการขอใช้ไว้ทั้งหมดด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ

3. การรายงานงบประมาณ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในแต่ละโครงการ เมื่อ สิ้นสุดลงหรือเมื่อเบิกจ่ายเงินแต่ละงวด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการระบุหรือการอนุมัติการขอใช้จ่ายให้ครั้ง เดียวกันทั้งหมด ในกรณีที่ เป็นโครงการเล็กมีค่าใช้จ่ายไม่มากนักและเป็นโครงการที่ใช้เวลา ดำเนินงานเพียงช่วงสั้น ๆ อาจจ่ายให้เป็นงวดๆ ในกรณีที่ เป็นโครงการที่มีค่าใช้จ่ายสูง และมี ระยะเวลาในการดำเนินงานเป็นเดือน เป็นภาคการศึกษา หรือเป็นปี การรายงานงบประมาณแต่ ละงวดถือว่าเป็นการรายงานความก้าวหน้าในการทำงาน ผู้รายงานจะต้องระบุและแจกแจง รายละเอียดของงานที่ดำเนินงานการไปแล้ว โดยสรุปตามแบบฟอร์มที่สถาบันกำหนดเป็นภาพรวม แบบรายงานงบประมาณหรือการรายงานความก้าวหน้าในการทำงาน ประกอบด้วย ชื่อโครงการ วันที่รายงาน ผลงานที่ได้ทำไปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่มี และงานที่จะกระทำต่อไป ซึ่งการ วางแผนงบประมาณหรือการรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานควรกระทำทันทีที่โครงการ สิ้นสุด หรือทันทีที่การทำงานของการขอเบิกเงินงวดหนึ่ง ๆ ในโครงการบรรลุเป้าหมายที่ระบุไว้ (ศรีสวัสดิ์ รัตนวราหะ, 2543: 293 อ้างถึงใน พรรณอร อุชุกภาพ, 2545)

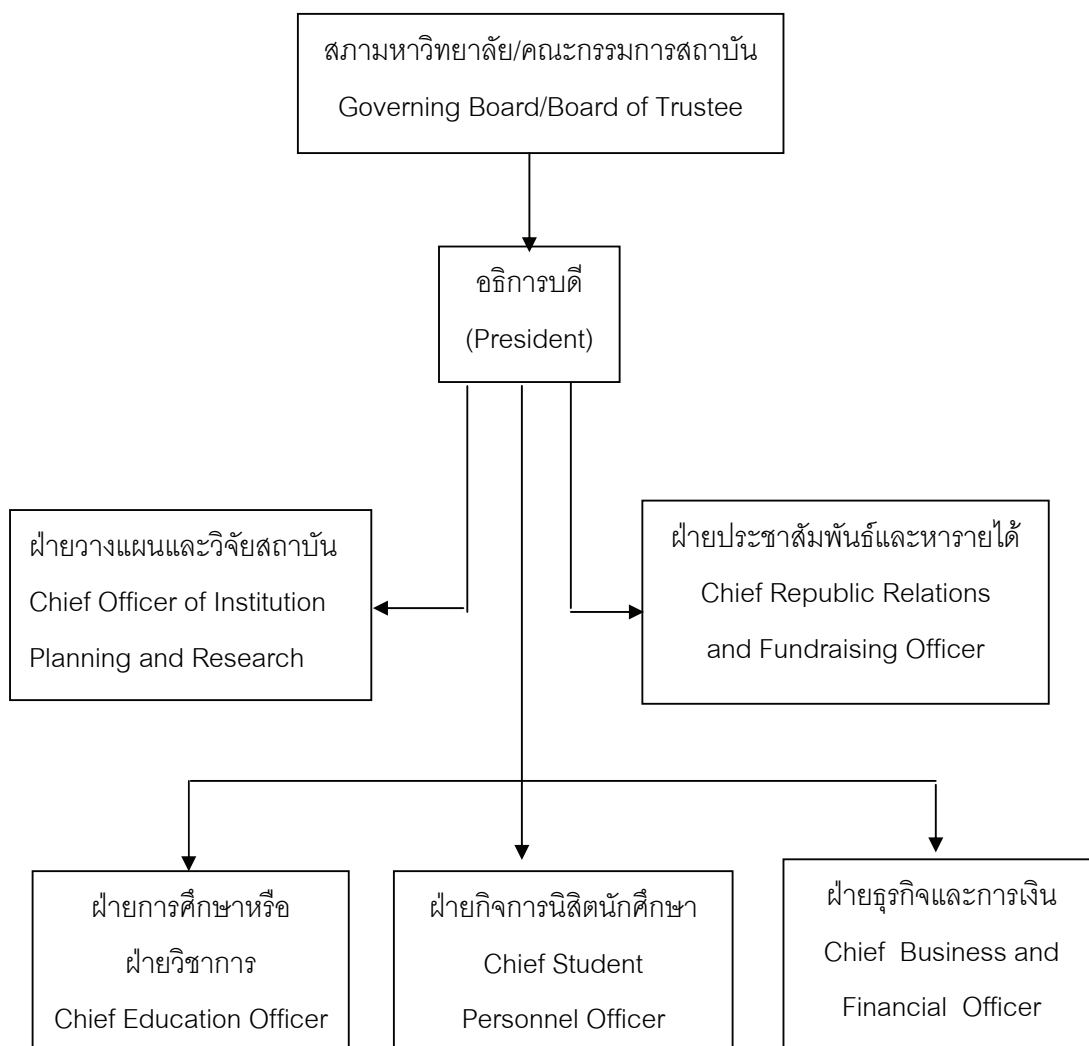
จากการศึกษาเรื่องการจัดสรรงบประมาณดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดสรรงบประมาณเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัจจัยการบริหารด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีรวมทั้งการจัดการ ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2543) ได้กล่าวว่างบประมาณมีความสำคัญและจำเป็นมากในการนำไปสู่การจัดการด้านบุคลากรและสถานที่ ในทำนองเดียวกับ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2530: 5-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงบประมาณไว้ดังนี้ คือ (1) ช่วยในการวางแผน เพราะในการวางแผนจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ ระยะเวลา หน้าที่ของหน่วยงานจะต้องทำ เพื่อช่วยให้กิจกรรมดำเนินไปตามเป้าหมายจึงต้องแสดงปริมาณการเงินที่เกี่ยวข้อง (2) ช่วยในการประสานงาน ทำให้องค์การต่างๆ ในหน่วยงานมีการประสานงานร่วมกันเพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยเป็นไปด้วยดี และ (3) ช่วยในการควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปตามแผนงาน ทำให้ทราบข้อบกพร่องหรือจุดดี หากเกิดข้อบกพร่องก็จะสามารถจัดผลเสียที่เกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับ ไฮส์ (Hines, 1984: 339 - 340) ได้ให้ความสำคัญของงบประมาณในการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาว่า กรณีที่มีการจัดตั้งสำนักงานกลาง (Centralized Advising Office) จำเป็นต้องจัดแยกรายการงบประมาณ (Line Item) เป็นงบดำเนินการประจำปี (Annual Operating Budget) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คิง (Kings, 1988: 367) กล่าวว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยให้การบริการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีประสิทธิภาพจะต้องจัดไว้ทั้งในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งพิมพ์ บุคลากรสนับสนุน และ ความต้องการอื่นๆ ดังที่ อุไรพรธน เจนวานิชยานนท์ (2540: 310-331) ได้ศึกษาการพัฒนาดัชนีบ่งชี้ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถานภาพการเงินงบประมาณเป็นดัชนีชี้วัดถึงความเป็นเลิศทางวิชาการประเด็นหนึ่ง ทำนองเดียวกับ ศักดิ์ชาย เพชรช่วย (2541: 174 - 180) ที่ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของครุศาสตร์เช่นกัน สำหรับเงินงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีดังนี้

1. เงินค่าตอบแทน เป็นเงินที่อาจจำเป็นต้องใช้ในกรณีที่เชิญวิทยากรมาบรรยายในกิจกรรมต่าง ๆ
2. เงินค่าใช้สอย เป็นเงินที่อาจเสนอขอเพื่อนำมาใช้เป็นค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าพาหนะ ในกรณีที่มีการจัดกิจกรรมนอกสถานที่และมีการพักรวมในต่างจังหวัดหรือเสนอขอเพื่อนำมาใช้ในการซ่อมแซมทรัพย์สินที่มีการชำรุดเสียหาย
3. เงินค่าวัสดุ เป็นเงินที่อาจขอใช้เพิ่มเติมจากส่วนที่สถานศึกษาได้จัดสรรไว้ให้แล้ว ถ้างานอาจารย์ที่ปรึกษามีความจำเป็นต้องใช้วัสดุสำนักงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเป็นพิเศษ

4. เงินรายจ่ายเบ็ดเตล็ด เป็นเงินที่งานอาจารย์ที่ปรึกษาอาจขอใช้ในกรณีที่มีรายจ่ายเบ็ดเตล็ด หรือเพื่อสำรองรายจ่ายที่อาจมีขึ้นในระหว่างการดำเนินการ

5. รายจ่ายอื่น ๆ เช่น รายจ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครุภัณฑ์หรือสาธารณูปโภค ซึ่งอาจเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขอห้องเพื่อใช้สำหรับการให้บริการปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา หรือ การใช้โทรศัพท์ติดต่อในงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ซึ่งงานการให้คำปรึกษาอาจเสนอขอไว้ในแผนหรือในโครงการได้ แต่ในการใช้จริงอาจจะใช้ร่วมกับหรือโครงการอื่น ๆ ของสถาบัน เช่น แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา หรือแผนงานวิชาการ เป็นต้น

การบริหารระบบให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนควรมีส่วนร่วมในโครงสร้างการบริหารระบบการให้คำปรึกษาและสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮันเกต (Hungate, 1964: 25) ที่กล่าวว่า โครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถกำหนดให้เป็นไปตามแบบที่ตายตัวได้ แต่รูปแบบพื้นฐานของโครงสร้าง องค์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาควรมีหน่วยงานต่าง ๆ รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 โครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษา

ที่มา: ฮันเกต (Hungate, 964: 25)

การจัดโครงสร้างระบบการให้คำปรึกษา โดยทั่วไปมีการจัดไว้ 3 แบบ คือ (1) แบบรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง (Centralized) (2) แบบกระจายอำนาจออกจากศูนย์กลาง (Decentralized) (3) แบบผสมผสานระหว่างสองแบบที่กล่าวมา (Combination) การที่สถาบันจะจัดโครงสร้างตามรูปแบบใดมักจะสนองความต้องการของบุคคล รวมทั้งปรัชญาของสถาบัน ซึ่งการจัดแบบใดย่อมมีข้อดีและข้อด้อยด้วยกันทั้งสิ้น ลักษณะการจัดโครงสร้างระบบการให้คำปรึกษาตามแนวคิดของ (เรจจิตร กลันทปุระ, 2541) ดังนี้

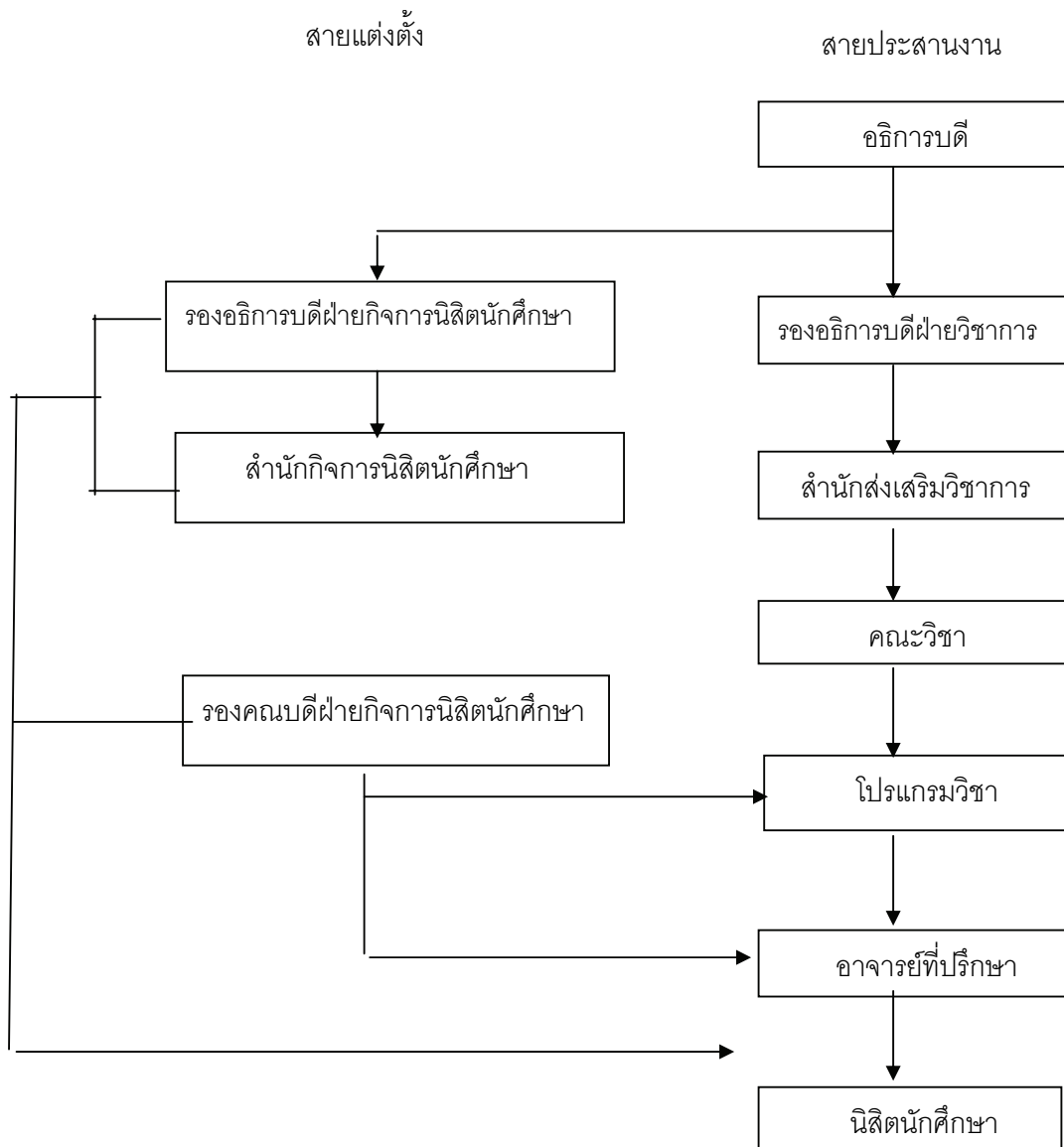
1. การจัดโครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาแบบรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง มีการควบคุมช่วยเหลือของผู้ชำนาญทางด้านกระบวนการแนะแนว เพื่อให้ระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษามีประสิทธิภาพทั้งบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ด้วยกันช่วยทำให้เกิด ความประหยัด แต่ความต้องการในการใช้บริการจะสูงขึ้น ดังนั้นผู้ชำนาญจะต้องทำงานมากขึ้น รูปแบบขององค์การแบบนี้จะใช้การบริหารงานแบบผู้อำนวยการซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถไม่มีการกำหนดเวลาแน่นอน แต่เป็นวิธีที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้อำนวยความสะดวกการบริหารงานบุคคลขององค์การ ได้คิดค้นและปรับปรุงงานให้ลุล่วงอย่างรวดเร็ว ผลเสียขององค์การบริหารบุคคลแบบนี้ คือ ผู้อำนวยการอาจเผลอตัวในอำนาจหรืออาจถูกอิทธิพลจากภายนอกและภายในขององค์การบีบบังคับ ได้ง่าย

2. การจัดโครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาแบบกระจายอำนาจออกจากศูนย์กลาง เป็นการบริหารองค์การที่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา กล่าวคือ ทุกคนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการทำงานส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษามาก ซึ่งการคัดเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความสำคัญต่อรูปแบบการบริหารบุคคลแบบนี้เป็นไปในรูปของคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการมีจำนวนประมาณ 5 – 7 คน หรือมากกว่านั้น และอยู่ในตำแหน่งระยะเวลาอัน จำกัด เช่น 2 ปี หรือ 4 ปี เป็นต้น โดยทำงานไม่เต็มเวลา เช่น มาร่วมประชุมพิจารณาเรื่องราว ต่างๆ เป็นครั้งคราวภายในเดือนหนึ่ง ๆ หรือสัปดาห์หนึ่ง ๆ ขึ้นอยู่กับการกำหนด ซึ่งข้อดีจะสามารถระดมพลังความคิดและประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานได้มาก ส่วนข้อเสีย คือ มักล่าช้า สิ้นเปลืองทั้งเงินและเวลา

3. การจัดโครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาแบบผสม (Mixed Type) ลักษณะเป็นแบบผสมระหว่างคณะกรรมการและผู้อำนวยการ ทั้งนี้เพื่อจัดข้อเสียและเลือกข้อดี จากการบริหารแบบใดแบบหนึ่งมาใช้

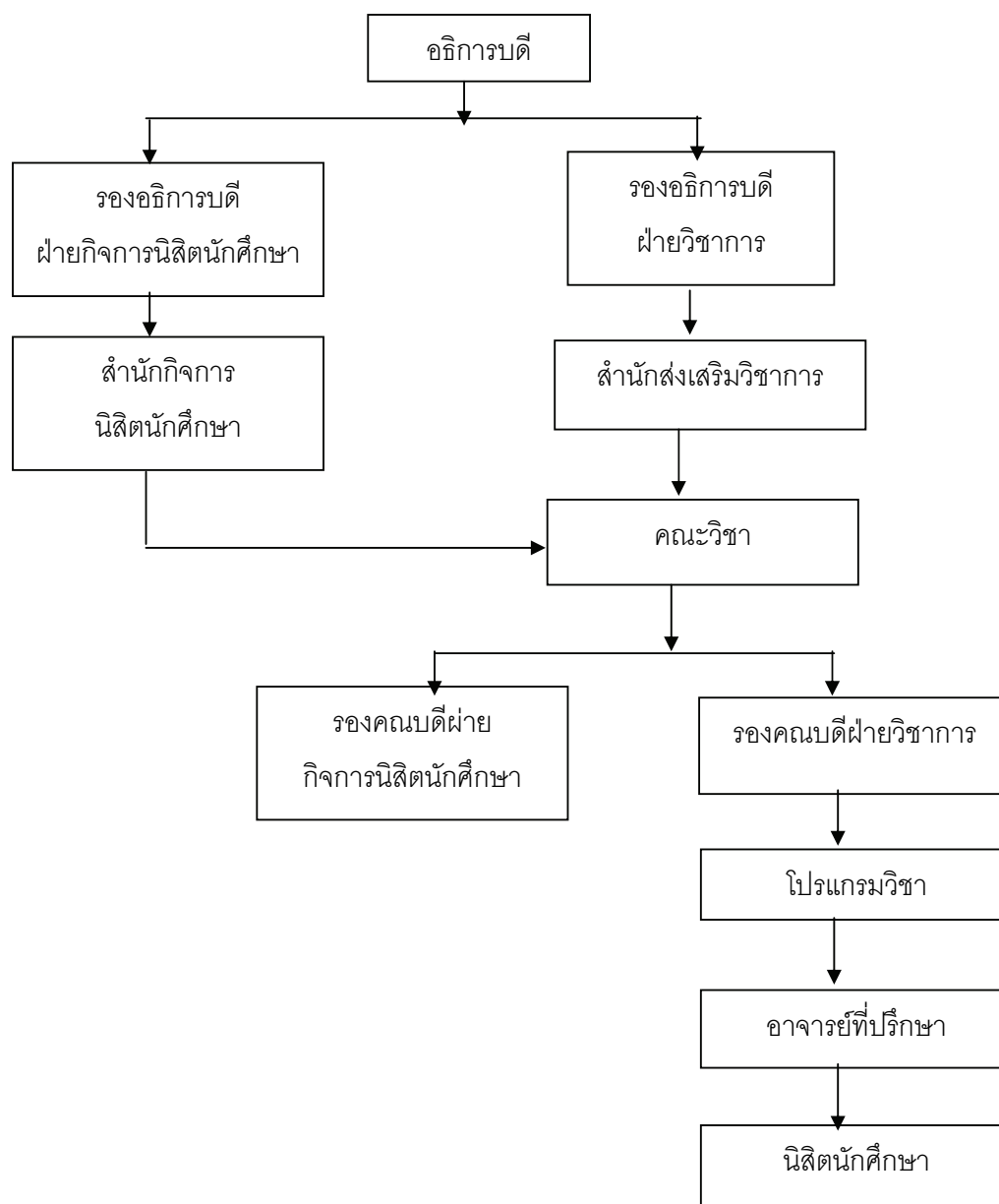
จากการจัดการบริหารตามโครงสร้างดังกล่าว สามารถสรุปแสดงให้เห็นถึงวิธีการบริหารงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ได้ดังนี้

รูปแบบที่ 1 ลักษณะการจัดโครงสร้างที่กำหนดให้อาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในสายงานการแต่งตั้ง บังคับบัญชาของรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ โดยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจะเป็นผู้ ประสานงานร่วม ขณะเดียวกันในคณะวิชาจะมีรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสานงาน ระหว่างโปรแกรมวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา ดังแผนภูมิที่ 10

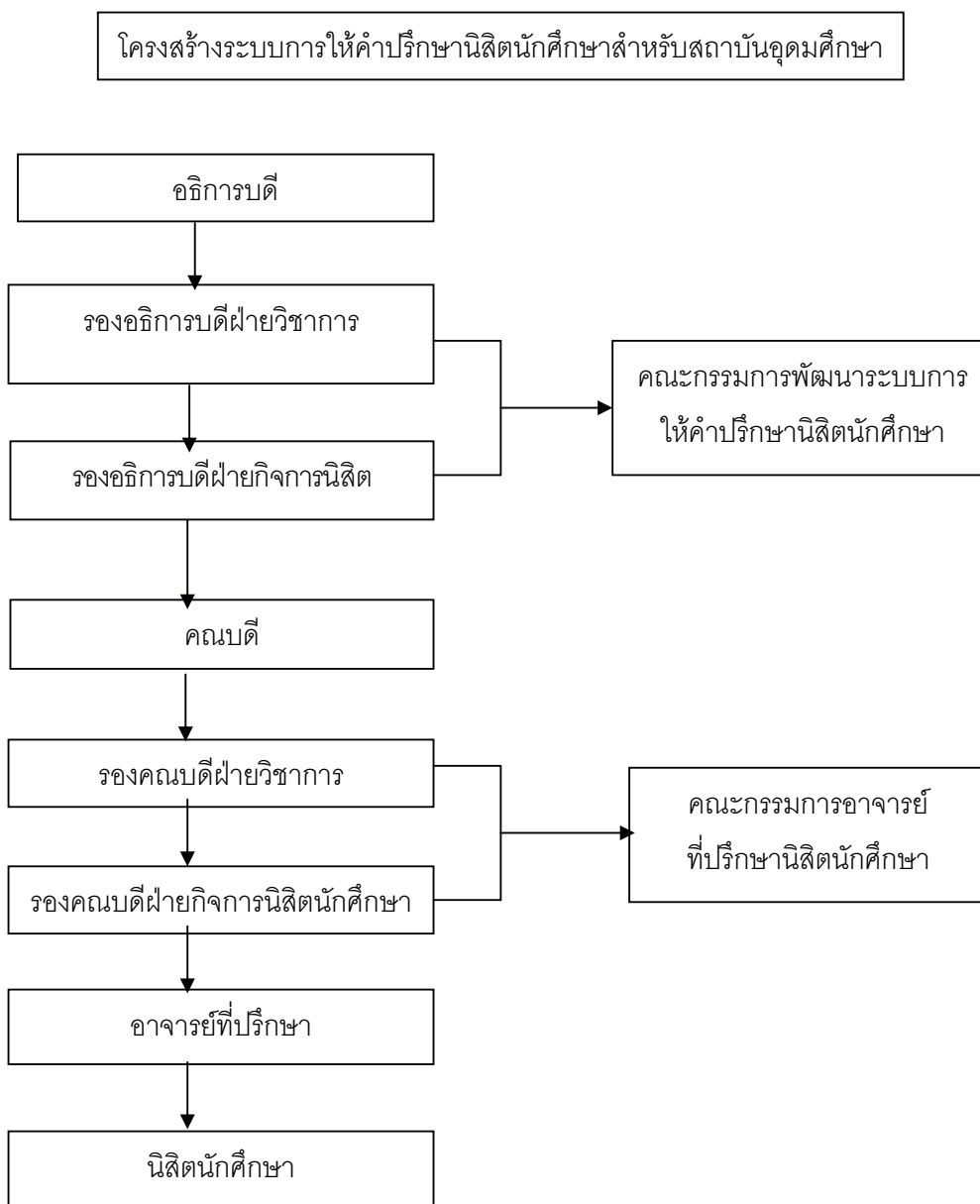
แผนภูมิที่ 10 โครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา รูปแบบที่ 1
ที่มา: สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ (2543)

รูปแบบที่ 2 ลักษณะการจัดโครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาแบบการแต่งตั้งโดยตรงจากรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา โดยมีรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นฝ่ายประสานงานร่วมกันระหว่างรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและสำนักงานส่งเสริมวิชาการ ดังแผนภูมิที่ 11

แผนภูมิที่ 12 โครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา รูปแบบที่ 3
ที่มา: สำนักงานสถาบันราชภัฏ (2543)

จากรูปแบบการบริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน จึงเขียนเป็น โครงสร้างการบริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 13 โครงสร้างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบสำคัญในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเพื่อสนับสนุนในการพัฒนานักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ ช่วยทำให้นักศึกษาประสบ

ความสำเร็จในด้านการศึกษาและการพัฒนาการต่าง ๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะระบบสารสนเทศซึ่งจะเป็นประโยชน์กับอาจารย์ที่ปรึกษา ดังที่ จำเริญรัตน์ เจือจันทร์ (2543: 167 – 168) ได้ศึกษาการพัฒนาดัชนีบ่งชี้คุณภาพด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นตัวบ่งชี้ในด้านคุณภาพการจัดการศึกษา เช่นเดียวกับที่ ไฮส์ (Hines, 1984: 340) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของสิ่งอำนวยความสะดวกว่า สถาบันขนาดใหญ่จะให้บริการแบบมีสำนักงานส่วนกลาง (Centralized Office) โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำอยู่ในสำนักงานทำให้การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถเอื้อประโยชน์ ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาใหม่และนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือกโปรแกรมวิชาได้มากขึ้น เช่นเดียวกับที่ ครอบเก็ท และ ลีวิทซ์ (Crockett and Levitz, 1984:47) กล่าวว่า การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพขึ้นอยู่กับระบบข้อมูลที่ดีเพื่อช่วยเหลือส่งเสริมนิสิตนักศึกษาแต่ละคนในการตัดสินใจทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ ซึ่ง พอลล์ (Paule , 1991: 69) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องคำนึงถึงสภาพสังคม การเรียน และมโนทัศน์ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา อาจทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมเช่น อาจใช้การติดต่อทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือสิ่งอื่น ๆ หากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาพบปะกันได้ยาก ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ ดังที่ กรีส (Grites, 1984: 197–223) ได้อธิบายว่า การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลืออาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในด้านการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มากที่สุด จะต้องมีแหล่งทรัพยากรและเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ เครื่องมือวัดและประเมินผล แหล่งข้อมูลทางวิชาการในสำนักงานต่าง ๆ ของสถาบัน รวมทั้งบุคลากรในสถาบันด้วย ประกอบด้วย

1. สิ่งพิมพ์ (Publications) เป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันมากขึ้นทั้งนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยให้ความชัดเจนและสามารถเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ให้สะดวกในการนำมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย ประกาศของสถาบัน เอกสารแนะนำสถาบัน แนะนำคณะวิชา คู่มือนักศึกษา คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา ตารางเรียนและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ

2. เครื่องมือวัดและประเมินผล (Assessment Instruments) อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถจัดหาเครื่องมือวัดและประเมินผลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อใช้ในการให้คำปรึกษาด้านบุคลิกภาพ ความถนัดและการพัฒนาด้านวิชาการ เช่น เครื่องมือวัดความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test = SAT) เครื่องมือทดสอบรายวิชา (American College Testing

Program = ACT) เครื่องมือวัดและประเมินผลประเภทอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นต้น

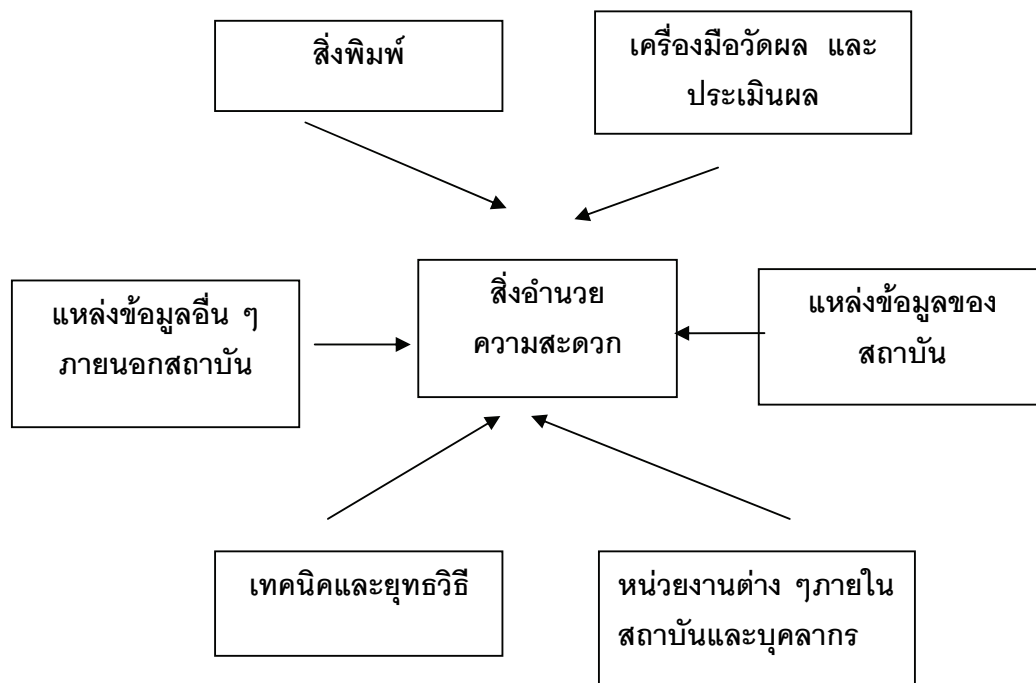
3. แหล่งข้อมูลของสถาบัน (Institutional Resources Documents) อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำเอาแหล่งข้อมูลของสถาบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการให้คำปรึกษาประกอบด้วย (1) ใบแสดงผลการเรียน (Transcripts) สามารถนำมาใช้เพื่อให้ข้อเสนอแนะในด้านความสนใจความสามารถและการพัฒนาศักยภาพ (2) แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นการให้รายละเอียดสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำหรือประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ในการอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด (3) แบบบันทึกสาระสำคัญ (Anecdotal Records) นำมาใช้ในการให้คำปรึกษาเพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้บันทึกผลการปฏิบัติเมื่อได้รับคำแนะนำแล้ว ส่วนผลการให้คำปรึกษาในแต่ละครั้งรวดเร็วและประสบความสำเร็จ (4) ตารางเวลาการให้คำปรึกษา (Calendars, Checklists and Worksheets) เป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาต้องแจ้งและกำหนดตารางเวลาการให้คำปรึกษา (Calendars) ซึ่งรายการให้คำปรึกษา (Checklists) ประกอบด้วย สาระสำคัญในแต่ละครั้งที่พบปะนิสิตนักศึกษาในการให้คำแนะนำเรื่องใด ส่วนแนวทางการให้คำปรึกษาทั้งหมดในแต่ละภาคเรียนจะกำหนดไว้ในใบงาน (Worksheets) ประกอบด้วย เนื้อหาสาระกลุ่มวิชาพื้นฐาน วิชาเอก วิชาเลือก วิชาเลือกเสรีและเรื่องอื่น ๆ เป็นต้น

4. หน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบันและบุคลากร (Campus Services Agencies and Personnel) เป็นแหล่งข้อมูลซึ่งสถาบันได้จัดให้มีขึ้นอยู่แล้ว เพียงแต่อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการให้คำแนะนำนักศึกษา ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ (1) ศูนย์การเรียน เป็นแหล่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำมาใช้ในการแนะนำนิสิตนักศึกษาเพื่อฝึกทักษะเพิ่มเติมในด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เพราะแต่ละศูนย์การเรียนจะมีผู้ชำนาญในสาขาวิชาต่าง ๆ มาประจำอยู่เพื่อให้คำแนะนำ (2) ศูนย์พัฒนาอาชีพเป็นแหล่งให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจด้านอาชีพ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อช่วยการให้คำปรึกษาได้เหมาะสมที่ตรงกับความต้องการและมีความชัดเจน (3) ศูนย์การให้คำปรึกษาและการทดสอบ (4) สำนักทะเบียนและประเมินผล (5) แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ได้แก่ โครงการช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา โครงการนิสิตนักศึกษาต่างชาติ ศูนย์สตรี ศูนย์ผู้พิการ ศูนย์ทหารผ่านศึก และศูนย์นักศึกษาเดินเรียน ส่วนบุคลากรอื่น ๆ ที่มีความสำคัญประกอบด้วย (1) อาจารย์ที่ปรึกษาคนอื่น ๆ เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละคนมีความถนัดและกลยุทธ์เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและทำงานแตกต่างกัน ดังนั้นหากจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษามาร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันจะช่วยให้งานการให้คำปรึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายสูงสุด (2) นิสิตนักศึกษาเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการประเมินผลการ

ปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ดังที่ กรีส (Grites, 1984: 217) กล่าวว่า ทักษะในห้องเรียนมีความสำคัญมากในการนำมาเพื่อประยุกต์ใช้กับกระบวนการคิดสำหรับทำให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

5. เทคนิคและยุทธวิธี (Technique and Strategies) ธรรมชาติของการให้คำปรึกษาเป็นการพบปะกันแบบตัวต่อตัว จึงต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา ดังนั้นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดความสะดวกต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการให้คำปรึกษาได้มากขึ้น ประหยัดเวลา และยังคงรักษาคุณภาพการให้คำปรึกษาไว้ได้ ประกอบด้วย (1) การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม (Group Advising) โดยปกติจัดให้กลุ่มและ 5-8 คน ซึ่งมีปัญหาใกล้เคียงหรือเหมือน ๆ กันมาร่วมกันคิดแก้ปัญหา (2) การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อน (Peer Advising) ช่วยสร้างความสนิทสนมกล้าเปิดเผยปัญหาและนำไปสู่การตัดสินใจหาแนวทางแก้ปัญหาให้ตนเอง (3) ความร่วมมือในการแก้ปัญหา (Advising Contracts) สามารถนำมาแก้ไขปัญหา เช่น ความร่วมมือในด้านการเรียน ซึ่งจะเหมาะสมกับนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ และ (4) การให้คำแนะนำเป็นรายบุคคล (Self- Advising) เป็นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้ค้นพบตัวเอง หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำอย่างน้อยที่สุดจะช่วยให้รู้ถึงวิธีการที่จะนำไปสู่ความรับผิดชอบและสามารถตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

6. แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ภายนอกสถาบัน ซึ่ง ทองเรียน อมรัชกุล และคณะ (2551: 157) กล่าวว่า แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ภายนอกสถาบันมีความสำคัญในการให้คำปรึกษาประกอบด้วย (1) แหล่งข้อมูลในท้องถิ่น (Local Sources) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจชุมชน การวิเคราะห์งานโรงงานอุตสาหกรรม วงการธุรกิจ ชุมชนต่างๆ สมาคมอาชีพหอการค้าและอื่น ๆ (2) แหล่งวัสดุสารสนเทศในระดับภาค (Regional Sources) ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแทนภาคกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมในระดับภาค และ (3) แหล่งข้อมูลระดับชาติ (National Sources) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากตัวแทนระดับชาติ เช่น กรมแรงงาน กรมประชาสัมพันธ์ สมาคมอาชีพระดับชาติและอื่น ๆ ซึ่งองค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวก ดังสรุปไว้ในแผนภูมิที่ 14

แผนภูมิที่ 14 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
ที่มา: Grites (1984: 197 – 223)

2.2.1 การดำเนินงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ชนัย วรรณะสี (2546) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารและจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ว่า การบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกมีขั้นตอนในการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การกำหนดรายการข้อมูล การออกแบบเก็บข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบ การจัดแบบเก็บข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ การจัดเป็นแฟ้มเรียงลำดับ และการเพิ่มเติม และแก้ไขข้อมูลให้เป็นปัจจุบันสำหรับแนวปฏิบัติในการจัดเก็บข้อมูล ประกอบด้วย ระยะเวลาเก็บข้อมูล อาจรวบรวมในเวลาต่างกันแล้วแต่ความสะดวกรวดเร็วและทันต่อการนำไปใช้ เช่น อาจเก็บข้อมูลเป็นวันสัปดาห์ เดือน ภาคการศึกษา ปีการศึกษาหรือปีงบประมาณ เป็นต้น ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอาจเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับแหล่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและรวดเร็ว เช่น อาจเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน ผู้นำท้องถิ่น เจ้าของโรงเรียนหรือผู้ประกอบการ เป็นต้น แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลหรือแหล่งกำเนิดข้อมูล เช่น นิสิตนักศึกษา แหล่งงานหรือภาควิชา เป็นต้น การแก้ไขข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน จัดทำในเวลาแตกต่างกันตามธรรมชาติของข้อมูล เช่น ทุกครั้งที่ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลง ทุกเดือน ทุกภาคเรียน

หรือทุกปีการศึกษา สถานที่เก็บข้อมูลที่ต้องคำนึงถึงความสะดวกในการใช้และบริการข้อมูล เช่น เก็บไว้ที่ผู้บริหาร ฝ่ายธุรการ คณะวิชาหรือภาควิชา เป็นต้น

2. ขั้นการจัดกระทำข้อมูล การนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้มากระทำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างกับข้อมูลเพื่อให้ได้สารสนเทศหรือสารสนเทศที่มีประโยชน์แก่ผู้ใช้ และสามารถนำมาใช้ได้ทันที ประกอบด้วย การประมวลผลข้อมูลด้วยการจำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ จัดเรียงลำดับข้อมูล แฉงนับและคำนวณ การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บทความ ตาราง รูปภาพ กราฟ เป็นต้น และการจัดเก็บรักษาข้อมูลสามารถเก็บได้ในรูปของแผ่นดิสก์หรือจัดใส่แฟ้มเก็บเอกสารแยกเป็นหมวดหมู่

3. ขั้นการนำผลไปใช้ เป็นการนำข้อมูลมาใช้เป็นสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานในแต่ละขั้นตอนทั้งในด้านการตัดสินใจสั่งการ การวางแผนการปฏิบัติงาน การควบคุมและการประชาสัมพันธ์ ดังที่ พงษ์พันธ์ พงษ์ไธภา (2543: 180-182) กล่าวว่า กระบวนการให้บริการสารสนเทศหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งในด้านการศึกษา อาชีพและสังคมส่วนตัวสามารถจัดเป็นกิจกรรม เช่น การประชุมใหญ่ (Assembly Program) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อมุ่งให้ความรู้หรือรายละเอียดที่นิสิตนักศึกษาสนใจในด้านต่าง ๆ โดยการเชิญวิทยากรภายนอกซึ่งเป็นผู้แทนจากแหล่งอาชีพหรือผู้แทนจากสถาบันต่าง ๆ มาร่วมอภิปรายหรือบรรยายให้นิสิตนักศึกษาร่วมฟัง การประชุมปฏิบัติการ (Career Workshop) เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมมือกันปฏิบัติงานหัวข้อที่ใช้ในการประชุม เช่น การเตรียมอาชีพของนิสิตนักศึกษา การสำรวจอาชีพแขนงต่าง ๆ การศึกษาและสำรวจตนเอง การศึกษาอาชีพก่อนการเข้าปฏิบัติงาน โอกาสแห่งการได้งานอาชีพที่สำคัญต่าง ๆ เป็นต้น การจัดนิทรรศการ (Exhibition) สามารถใช้ป้ายแสดงรายละเอียดต่าง ๆ ของสารสนเทศทั้งสามประเภท หรืออาจทำเป็นภาพยนตร์ที่ให้ความรู้ถึงโอกาสต่าง ๆ ของอาชีพที่น่าสนใจ การจัดโครงการในชั้นเรียน เช่น การเขียนรายงานเกี่ยวกับอาชีพสั้น ๆ หรือสารสนเทศทุกสาขาที่สนใจ การจัดอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับอาชีพ กิจกรรมเหล่านี้อาจจัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในชั้นเรียน หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ตามความเหมาะสม ได้แก่ การอภิปรายเป็นคณะ (Panel Discussion) การปฐมนิเทศ (Orientation) การปัจฉิมนิเทศ การจัดอภิปรายในวันอาชีพ (Career Day) การจัดป้ายประกาศ (Board) เป็นการให้ความรู้ข่าวสารและข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่นิสิตนักศึกษาควรทราบ เช่น เรื่องการรับสมัครบุคคลเข้าทำงาน การรับสมัครเพื่อเข้าศึกษาต่อ เรื่องราวที่ควรทราบเกี่ยวกับสถาบันหรือการปฏิบัติงาน การจัดตั้งชมชน (Clubs) หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยตั้งกลุ่มหรือหน่วยงานต่าง ๆ ขึ้นในชั้นเรียนเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้มองเห็นและเข้าใจถึงความเกี่ยวข้องกัน ทั้งในระหว่างวิชาที่เรียนกับโลกของการทำงานหรืออาชีพแต่ละชนิด และการศึกษาของ

นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความดูแลของผู้ปกครองแต่ละคน การพานิสิตนักศึกษาไปทัศนศึกษาหรือศึกษานอกสถานที่ (Field Trips) การเยี่ยมชมสถาบันการศึกษาต่าง ๆ องค์กรธุรกิจหรือโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมหน่วยงานเหล่านี้ได้เข้าใจเกี่ยวกับโลกของการศึกษาและอาชีพได้กว้างขวางขึ้น และการรายงานเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบัน

การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาผ่านระบบออนไลน์ (Online) ภาควิชา Computer ของมหาวิทยาลัย California State เปิดการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการผ่านระบบออนไลน์ (Online) ให้แก่นิสิตนักศึกษาเพื่อเพิ่มความสะดวกและการทำงานที่ง่ายขึ้น ระบบให้คำปรึกษาผ่านออนไลน์ (Clemson University, 2005) แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. ที่ปรึกษาตรวจเช็คข้อมูลของนิสิตนักศึกษาผ่านระบบออนไลน์ (Online) ในขณะที่ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา
2. นิสิตนักศึกษาดูเช็คข้อมูลเกี่ยวกับวิชาเรียนและข้อกำหนดต่าง ๆ ของระดับปริญญา โดยที่ไม่มีความต้องการจะพบกับที่ปรึกษา
3. ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาพูดคุยปรึกษาผ่านทางอีเมล (E-mail)
4. ที่ปรึกษาใช้ออนไลน์ (Online) แบบฟอร์ม เพื่อให้นิสิตนักศึกษกรอกข้อมูลส่งผ่านเข้ามาและที่ปรึกษาจะติดต่อกลับทางอีเมล (E-mail) หรือทางโทรศัพท์
5. การให้คำปรึกษาผ่านเครื่องอัตโนมัติ (Auto Machine)

จากการศึกษาแนวคิดกระบวนการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ดังคำกล่าวที่ว่า ที่จริงแล้วพวกเรากำลังอยู่ในจุดที่นิสิตนักศึกษาไม่จำเป็นต้องพบอาจารย์ที่ปรึกษา หากทุกอย่างเรียบร้อยดีอยู่แล้ว นอกเหนือไปจากนี้หากนิสิตนักศึกษาคงเรียนตามลำดับที่สถาบันกำหนดให้ก็อาจเรียนจบได้โดยไม่ต้องพบอาจารย์ที่ปรึกษาก็อาจเป็นไปได้

จะเห็นได้ว่า “ สิ่งอำนวยความสะดวก ” ถือเป็นกระบวนการและระบบงาน เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้งานเฉพาะด้านที่ช่วยให้ได้สารสนเทศหรือการจัดระบบข้อมูลตามต้องการ ทั้งนี้เทคโนโลยีสารสนเทศ แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีคมนาคม หรือการสื่อสารข้อมูล เทคโนโลยีอื่น ๆ ส่วนของเทคโนโลยีมีประโยชน์ในการให้คำปรึกษาคือ มีการมุ่งเน้นให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถค้นหาข้อมูลของนิสิตนักศึกษาเพื่อให้

คำปรึกษาได้ตรงเป้าหมาย ช่วยในการวางแผนและพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ในการให้คำปรึกษา (จามรกุล เหล่าเกียรติกุล, 2550: 26)

จากการเสนอแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า “สิ่งอำนวยความสะดวก” เป็นทางเลือกที่สามารถนำแนวคิด หลักการ เทคนิค วิธีการ กระบวนการ ตลอดจนผลิตผลทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในระบบการให้คำปรึกษา เพื่อปรับปรุงระบบงานนั้น ๆ ให้ดีขึ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นส่วนหนึ่งของระบบการให้คำปรึกษา ที่จะช่วยให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) สิ่งอำนวยความสะดวกจะช่วยให้การบริหารงานการให้คำปรึกษาบรรลุผลตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. ด้านประสิทธิผล (Effectiveness) สิ่งอำนวยความสะดวกจะช่วยให้การบริหารงานการให้คำปรึกษานั้นได้ผลผลิต รายงานออกมาอย่างเต็มที่
3. ประหยัด (Economy) สิ่งอำนวยความสะดวก จะช่วยประหยัดเวลา ทรัพยากร และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. ปลอดภัย (Safety) สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นระบบการทำงานที่อำนวยความสะดวก ปลอดภัย เพิ่มขึ้น

2.3 การให้คำปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีส่วนให้กระบวนการดำเนินงานให้คำปรึกษามีคุณภาพ จำเป็นต้องมีบทบาทและหลักการให้คำปรึกษา ดังนี้

1. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา อฟาเซียบี (Afrassabi, 1987) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ 4 ประการ คือ บทบาทที่เป็นครู บทบาทผู้ให้คำปรึกษา บทบาทอาจารย์ผู้สอน และบทบาทเป็นผู้บริหาร ส่วน กิโน (Guinn, 1984) ได้ศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ อีสสรหัส โชติกเสถียร (2543: 65 – 67) ได้ศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามทฤษฎีของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนสุนันทา พบว่า ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษามีทฤษฎีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแนะนำและการให้คำปรึกษา ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา ด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงานกับนิสิตนักศึกษาในระดับมาก ส่วนที่อาจารย์ที่ปรึกษามีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาในระดับมาก และนิสิตนักศึกษามีปัญหาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ วิสูตร จำเนียร (2543: 61–64) ได้ศึกษา

การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีการปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาโดยรวมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการ ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านวิชาชีพ และด้านการดำเนินงานให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการศึกษา ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา และด้านการดำเนินงานให้คำปรึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสวัสดิการ และวิชาชีพการปฏิบัติในอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นความสำคัญของการดำเนินงานอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาท ดังนี้

1.1 บทบาทในฐานะอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ต้องทำหน้าที่ในการเรียนการสอน จึงมีภารกิจในการอบรมนิสิตนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นที่พึ่งทางวิชาการที่ต้องสอนทั้งคนและสอนทั้งหนังสือ ทั้งให้ความหวังใยและความช่วยเหลือในด้านการฝึกวิชาชีพ บุคลิกภาพ และปัญหาส่วนตัวอยู่ประจำ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543: 86) ซึ่งไฮแมน บิลส์ และเบเนดิกท์ (Hyman, Beeles and Benedict, 1994: 20) กล่าวว่า ผลการเรียนมีความสำคัญถือเป็นการสรุปการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา ดังที่บาร์ และ อัปคราฟท์ (Barr and Upcraft, 1990: 189) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถแสวงหาแนวทางในการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้วยกิจกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาไว้อย่างเป็นระบบ เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียน ตลอดจนหลักสูตร การตรวจสอบหลักฐานสำเนาคำร้องและสำเนาอนุมัติต่างๆ จะช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงทีทั้งนี้ย่อมนำไปสู่การเรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรมบุคลิกภาพ ตลอดจนจรรยาบรรณของนักศึกษา ดังที่ ชิคเกอร์ริง และ ไรส์เซอร์ (Chickering and Reisser, 1993: 269) กล่าวว่า การที่อาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในสถานการณ์ที่แตกต่างกันจะเป็นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเกิดพัฒนาการทางสติปัญญา มีความสามารถในการดูแลตนเอง รู้จักพึ่งตนเอง เป็นคนที่มีเป้าหมายและมีเหตุผล ดังนั้นจึงควรสร้างเสริมและปลูกฝังบทบาทในการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา ดังนี้ (1) การสร้างความรู้สึกความเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ตามปณิธานของสถาบันจะทำให้นิสิตนักศึกษาผูกพันกับเพื่อน ๆ และอาจารย์ทำให้เกิดความมั่นใจในการเลือกแผนการเรียน และรู้สึกว่าคุณเองมีเป้าหมายชีวิตมากขึ้น (2) บทบาทในการเป็นที่เลี้ยงที่คอยให้กำลังใจห่วงใยในการศึกษาเล่าเรียน การใช้ชีวิตในสถาบันและการให้การสนับสนุนนิสิตนักศึกษาในด้านต่าง ๆ จะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษามากขึ้น (Kopera, 1998: DAI-A 59/03 :750) เช่นเดียวกับที่ เครมเมอร์ และคนอื่น ๆ (Kramer and Others,

1987: 26) กล่าวว่านิสิตนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสมควรจะได้รับข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับการเตรียมตัวรับความสำเร็จที่จะก้าวไปสู่โลกแห่งการทำงาน หรือการศึกษาต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและให้กำลังใจแก่นิสิตนักศึกษาระดับนี้เป็นพิเศษ โดยประสานงานกับสถาบันในการจัดสัมมนาทางวิชาการและการวางแผนทางวิชาชีพในการทำงานให้นิสิตนักศึกษา และ (3) การแนะนำหลักสูตร การวางแผนการเกี่ยวกับด้านการเรียน ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม จะช่วยส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้ประสบการณ์ยิ่งขึ้นและการให้คำปรึกษาทำได้ง่ายเช่นกัน

1.2 บทบาทในฐานะผู้ให้คำปรึกษา เป็นบทบาทที่จำเป็นซึ่งต้องอาศัยข้อมูลจากหลายๆ ฝ่าย เพื่อแก้ปัญหาความคับข้องใจต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น ได้แก่ ข้อมูลจากฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา และฝ่ายอาคารสถานที่ ซึ่งบทบาทหน้าที่สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องปฏิบัติ ได้แก่ บทบาทในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับนโยบาย ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของสถาบันและโปรแกรมวิชาที่ศึกษา ตลอดจนระเบียบข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา เช่น การลงทะเบียนวิชาเรียน การเพิ่ม-ถอนรายวิชา การขอพักการเรียน การขอผ่อนผันการเกณฑ์ทหาร การวางแผนการเรียน แหล่งที่สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียน การจัดทำแฟ้มประวัติผลงานตนเอง (Portfolio) และการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่ง วิจิตร สินสิริ (2546: 29) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเชิงรุก โดยไม่ต้องตั้งเงื่อนไขว่าจะต้องจัดเฉพาะผู้ที่มีปัญหา ทำให้นิสิตนักศึกษาทุกคนสบายใจที่จะพบ บทบาทในการแนะนำให้นิสิตนักศึกษารู้จักเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถาบัน การปรับตัว การแบ่งเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรมอย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาบุคลิกภาพ อารมณ์ ทักษะการใช้ชีวิตในสังคมที่สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทั้งในส่วนตัวและความขัดแย้งในกลุ่มเพื่อน ดังที่ บาร์ และคณะ (Barr and Others, 1990: 190-191) กล่าวว่า บทบาทในการให้คำแนะนำแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับกับการเรียนที่ถูกต้องเพื่อให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จ อีกทั้งร่วมแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนอย่างเหมาะสม (Axelrod, 1973: 150-151) สอดคล้องกับ สติกเคิล (Stickle, 1980: 262-265) กล่าวว่า การช่วยแนะนำนิสิตนักศึกษา เช่น การให้ทักษะและกลยุทธ์ในการเรียน และการสอนมีความจำเป็นเช่นเดียวกับ การวางแผนพัฒนากลยุทธ์ทางด้านวิชาชีพในระยะยาว และมีบทบาทในการพัฒนาตนเอง ด้วยการเข้าร่วมประชุมอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับปรุงการดูแลนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง (สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2548)

1.3 บทบาทในฐานะผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารย่อมเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในหลักการให้คำปรึกษาและทักษะการบริหารงาน ทำให้มีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพใน

การให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา และช่วยพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา การให้ความสะดวกในการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ การชี้แจงที่เกี่ยวกับหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งการพิจารณาคำร้องของนิสิตนักศึกษา เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบและการสรรหาบุคลากรที่มีคุณสมบัติ และบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา (นุชลี อุปภัย, 2542: 6)

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญ ไม่ว่าจะบทบาทในฐานะใด ล้วนส่งผลให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ บุคลิกภาพ สามารถแก้ไขปัญหาส่วนตัว เข้าใจระบบการเรียน พร้อมทั้งจะเข้าสู่โลกการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หรือการศึกษาต่อช่วยให้การดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาครอบคลุมอันเป็นผลดีกับการบริหารจัดการ

2. หลักการให้คำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษา ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม โดยยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางเพื่อช่วยเหลือและพัฒนานิสิตนักศึกษา ได้ตรงประเด็นมากขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 12) ดังแนวคิดของ อีลิส (Ellis, 1993: 32) ที่กล่าวว่า การให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์เรียน (Rogerian Counseling) เน้นผู้รับคำปรึกษาเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับแนวคิดของ ทงเจียน อมรัชกุล (2542: 56) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมควรนำมาใช้คือ ทฤษฎีการยึดผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง (Client Center Counseling) โดยผู้ให้คำปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเพียงผู้รับฟังปัญหา เพื่อช่วยให้นิสิตศึกษามองเห็นปัญหาของตนเอง ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถแก้ปัญหาของตนเอง ถือว่าเป็นกระบวนการให้คำปรึกษาได้รับการช่วยเหลือให้รู้จักตนเอง อีลิสเชื่อว่า มนุษย์มีธรรมชาติที่ดีมีแรงจูงใจในด้านบวก มีเหตุผล สามารถช่วยขัดเกลาและเลือกทางชีวิตของตนเองได้ถ้ามีอิสระเพียงพอกับความสามารถของแต่ละบุคคลไปสู่การรู้จักตนเองอย่างแท้จริง (Self - Actualization) ดังที่ บรอกเก็ต และไฮแมสตร้า (Brockett and Heimestra, 1991: 24 - 33) กล่าวว่า การเรียนรู้ของบุคคลไม่ได้เกิดจากการจัดการเรียนสอนในระบบเท่านั้น หากแต่การเรียนรู้สามารถเกิดได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ คือ การเรียนรู้โดยบังเอิญ (Random or Incidental Learning) เป็นผลพลอยได้จากเหตุการณ์อย่างหนึ่ง ซึ่งบุคคลเข้าไปสัมผัสและรับรู้โดยไม่ได้เจตนาการเรียนรู้จากกลุ่ม (Collaborative Learning) เป็นการ

เรียนรู้จากสังคม กลุ่มเพื่อน ที่ได้สัมผัสและถ่ายทอดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการศึกษา (Provider Sponsored) เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษา ซึ่งมีกลุ่มบุคคลจัดขึ้น มีการกำกับดูแล มีการประเมินผลให้การรับรองคุณวุฒิ และการเรียนรู้กระบวนการพึ่งตนเอง (Self – Directed Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากความอยากรู้ อยากรเรียน โดยผู้เรียนจะวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งแนวทางการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำมาใช้เพื่อการปรึกษามี 2 ลักษณะ คือ การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม และการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล กระบวนการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองมีความเข้าใจตนเองได้ดีขึ้น โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการตัดสินใจ ซึ่งการให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มจะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองมีความเข้าใจตนเองได้ดี อาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการตัดสินใจ ซึ่งการให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา

เพื่อให้มีความชัดเจนเกี่ยวกับหลักการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยขอเสนอหลักการให้คำปรึกษา มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 เทคนิคการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นกระบวนการสำคัญที่ใช้ในพัฒนานิสิตนักศึกษา สามารถสรุปเกี่ยวกับเทคนิคเบื้องต้นการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (สำเนา ขจรศิลป์, 2543) ดังนี้

1. การให้คำแนะนำ (Advising) เป็นวิธีที่ปรึกษาให้การช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษามากที่สุด สิ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนิสิตศึกษามักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติที่ใช้อยู่เป็นประจำ เช่น การลงทะเบียนเรียน การเพิ่ม – ลดวิชาเรียน หรือปัญหาเล็กน้อยที่อาจารย์ ซึ่งเป็นผู้มีวุฒิภาวะ และประสบการณ์มากกว่านิสิตนักศึกษาอาจให้คำแนะนำ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาสามารถแก้ปัญหาได้ การให้คำแนะนำไม่เหมาะสมกับปัญหาที่เกี่ยวกับอารมณ์อย่างรุนแรง ปัญหาบุคลิกภาพ หรือปัญหาที่ต้องตัดสินใจเลือกทำโดยบางหนึ่ง เช่น การเลือกอาชีพ การเลือกสาขาวิชาเอก เป็นต้น

2. การให้คำปรึกษา (Counseling) เป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อม และปัญหาที่เผชิญอยู่ และสามารถเข้าใจตัวเองมากขึ้น แก้ปัญหาหรือตัดสินใจเลือกเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตัวเอง และเพื่อการปรับตัวที่ดีในอนาคตเทคนิคในการให้คำปรึกษาที่สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ มีดังต่อไปนี้

2.1 การฟัง (Listening) ในที่นี้เป็นการฟังที่แสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษา เป็นการตั้งใจฟังด้วยหูต่อคำพูด และใช้สายตาสังเกตท่าทางและพฤติกรรมเพื่อให้ทราบว่าอะไรเกิดขึ้น แก่นิสิตนักศึกษา เทคนิคในการฟังนี้ ประกอบด้วย การใส่ใจเป็นการแสดงพฤติกรรมออกทางด้าน สายตา การวางท่าทางอย่างสบายใจ การใช้มือประกอบการพูด ที่แสดงถึงความสนใจต่อนิสิต นักศึกษาในการฟังนี้บางครั้งอาจยกย่องที่ปรึกษาอาจสะท้อนข้อความหรือตีความให้กระจ่างชัด หรือถามคำถามเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษา

2.2 การนำ (Leading) เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาซึ่งบางครั้งไม่กล้าพูดออกมา การนำจึงเป็นการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาลำรวจ หรือแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติค่านิยม หรือ พฤติกรรมของตนการสะท้อนกลับ (Reflecting) เป็นการช่วยให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเอง คือ ความเข้าใจความรู้สึก ประสบการณ์ หรือปัญหาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2.3 การสรุป (Summarization) คือ การที่อาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมความคิดและความรู้สึกที่สำคัญ ๆ ที่นิสิตนักศึกษาแสดงออก การสรุปจึงเป็นการให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจ ความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.4 การให้ข้อมูล (Informing) เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลที่จำเป็นในการให้คำปรึกษา ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้นิสิตนักศึกษา สามารถตัดสินใจหรือเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา

2.5 การให้กำลังใจ (Encouragement) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาพบอาจารย์ ที่ปรึกษามักมีความรู้สึกขาดความมั่นใจ อาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรช่วยกระตุ้นให้กำลังใจ และพร้อมที่จะ แก้ไขปัญหา

2.6 การเสนอแนะ (Suggestion) ในบางกรณีอาจารย์ที่ปรึกษาอาจเสนอความคิดเห็นที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาแก่นิสิตนักศึกษา การเสนอแนะดังกล่าวควรเปิด โอกาสให้ได้ใช้เหตุของตนให้มากเพื่อให้สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2543) ได้เสนอแนวคิดกลวิธีหรือเทคนิคการให้คำปรึกษาเพื่อผู้ให้ คำปรึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้

1. การเริ่มต้นให้คำปรึกษา (Opening the Interview)

การเริ่มต้นให้คำปรึกษาจำเป็นต้องอาศัยทักษะในการนำหรือเริ่มสนทนา (Leading Skills) บรรยายากของการเริ่มต้นการให้คำปรึกษามีความอบอุ่นและเป็นกันเอง ซึ่งเป็น กระบวนการของการให้คำปรึกษาโดยทั่วไปนั้น ผู้ให้คำปรึกษามักจะรอให้ผู้รับคำปรึกษาเป็นผู้

เริ่มต้นโดยบอกถึงสาเหตุที่มาพบแต่ถ้าผู้รับคำปรึกษารู้สึกตื่นเต้นหรือลำบากใจในการแสดงออก ผู้ให้คำปรึกษาจำเป็นต้องพยายามหาทางช่วยให้ผู้รับคำปรึกษา

1.1 การนำเข้าสู่การสนทนาโดยตรง (Direct Leading) เป็นการกระตุ้นให้การสนทนาดำเนินต่อไป อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ขยายถึงเรื่องราวที่กำลังสนทนาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2 การนำสนทนาให้เข้าประเด็น (Focusing) บางครั้งผู้รับคำปรึกษาอาจเกิดความสับสนในเรื่องที่กำลังสนทนากัน โดยเฉพาะในตอนต้นของการสนทนาเกี่ยวกับปัญหาของผู้รับคำปรึกษา กลวิธีนี้จะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ทราบถึงประเด็นที่กำลังคุยกันได้แน่ชัด อันเป็นการช่วยให้ได้มองถึงปัญหานั้นอย่างเจาะจงลงไปอีกด้วย เช่น

2. การตั้งคำถาม (Questioning) ผู้ให้คำปรึกษาสามารถใช้คำถามเพื่อให้ได้ ข้อมูลในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น ภูมิหลัง ความสนใจ จุดดี จุดอ่อนของผู้รับคำปรึกษาเพื่อที่จะช่วยผู้รับคำปรึกษาได้มีโอกาสเข้าใจถึงปัญหาและตัวผู้รับคำปรึกษาได้ดียิ่งขึ้น

3. การสอบซัก (Probing) เป็นการป้อนคำถามตรง ๆ หลาย ๆ คำถามติดต่อกันเพื่อดึงเอาคำตอบจากผู้รับคำปรึกษาออกมา กลวิธีการสอบซักนี้ผู้ให้คำปรึกษาไม่ควรใช้บ่อยนัก เพราะเป็นการบีบเร่ง กระบวนการในการให้คำปรึกษาโดยใช้การสอบซักเพื่อให้ได้คำตอบมาเร็ว เกิดว่าผู้รับคำปรึกษาจะมีความพร้อมที่จะพูดถึงปัญหาของเขาก็อาจจะทำให้เกิดความล้มเหลวในการให้คำปรึกษาได้ วิธีการสอบซักอาจใช้ได้ผลเมื่อผู้รับคำปรึกษาพยายามหลีกเลี่ยงที่จะกล่าวถึงจุดสำคัญของปัญหาอยู่ตลอดเวลา แต่ขณะที่ผู้ให้คำปรึกษาได้ผลเมื่อผู้รับคำปรึกษาใช้กลวิธีนี้ควรจะสังเกตถึงความเปลี่ยนแปลงทางความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษา

4. การเงียบ (Silence) การเงียบเป็นกลวิธีหนึ่งใช้ภายหลังจากที่ผู้ให้คำปรึกษาป้อนคำถามให้แก่ผู้รับคำปรึกษากำลังคิดว่า จะตอบปัญหานั้นหรือไม่ หรือจะตอบปัญหานั้นอย่างไร วิธีการใช้กลวิธีการเงียบเพื่อคอยฟังคำตอบจากผู้รับคำปรึกษานั้น อาจสร้างความอึดอัดใจแก่ผู้ให้คำปรึกษา

5. การทบทวนประโยค (Paraphrasing) หมายถึง การพูดซ้ำประโยคที่ผู้รับคำปรึกษาพูดมาแต่ใช้ถ้อยคำน้อยลง ขณะเดียวกันก็ยังคงความหมายเดิมอยู่

6. การสรุป (Summarizing) ในระหว่างการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษาอาจสนทนากันหลายเรื่องพร้อม ๆ กัน และอาจเกิดความสับสน ดังนั้นการใช้ทักษะในการสรุปก็คือ การพยายามรวบรวมสิ่งที่พูดกันไปแล้วนั้นให้เป็นประโยคเดียว โดยครอบคลุมเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ได้สนทนาในแต่ละตอนของการสนทนา

7. การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of Feeling) เป็นการนำเอาข้อความและคำพูดของผู้รับคำปรึกษามาตีความหมายและพูดออกมาในเชิงของความรู้สึกที่แฝงอยู่ในเนื้อหานั้น โดยผู้ให้คำปรึกษาอาจถอดข้อความและจัดคำพูดนั้นใหม่

8. การตีความ (Interpreting) ในระหว่างการให้คำปรึกษา ผู้รับคำปรึกษาอาจกล่าวถึงเรื่องราวบางสิ่งที่มีความหมายสืบเนื่องมาจากเรื่องราวที่ได้เคยกล่าวมาแล้ว และในขณะนั้นผู้ให้คำปรึกษาอาจมองเห็นความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเดิม จึงใช้วิธีการตีความเพื่อผู้รับปรึกษาเห็นความเกี่ยวข้องกับของปัญหาและยอมรับในปัญหานั้น

9. การชี้แนะ (Suggesting) เป็นกลวิธีในการเสนอความคิดหรือวิธีการแก้ไขปัญหาแบบอ้อมๆ เพื่อจูงใจให้ผู้รับคำปรึกษาวิธีการแก้ไขปัญหา หรือรับเอาวิธีนั้นไว้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคต่อไป

10. การแสดงความเห็นชอบ (Approval) เป็นกลวิธีหนึ่งให้กำลังใจแก่ผู้รับคำปรึกษาที่จะดำเนินวิธีการแก้ไขปัญหาคต่อไป ผู้ให้คำปรึกษาสามารถใช้คำพูด หรือกิริยาท่าทางที่จะแสดงให้ผู้รับรู้ว่าผู้ใดให้คำปรึกษาเห็นชอบด้วยกับวิธีการผู้รับคำปรึกษา

11. การให้ความมั่นใจ (Assurance) เมื่อผู้รับคำปรึกษาแสดงทัศนคติ หรือโครงการต่อผู้ให้คำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษามั่นใจว่าทัศนคติ หรือโครงการนั้นถูกต้องและได้ผลดีจริง

12. การเผชิญหน้า (Confrontation) การเผชิญหน้าเป็นกลวิธีหนึ่งให้ผู้ให้คำปรึกษาจะบอกถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองต่อผู้รับคำปรึกษาโดยตรงไปตรงมา เพื่อช่วยผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนจนพฤติกรรมของตนเองให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น

13. การท้าทาย (Challenge) เป็นกลวิธีอีกชนิดหนึ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาต้องใช้ความตั้งใจมากขึ้นในการแก้ปัญหาแต่ในเวลาเดียวกันกลวิธีดังกล่าวก็อาจสร้างความกังวลใจแก่ผู้ให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้นได้

14. การไม่ยอมรับ (Rejection) เป็นกลวิธีที่ผู้ให้คำปรึกษาจะใช้เมื่อเห็นว่าผู้รับคำปรึกษาแสดงความคิดเห็นที่ผิดไปจากความเป็นจริง หรือแสดงออกถึงความคิดที่เพ้อฝันมากเกินไป

15. การฟัง (Listening) นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ให้คำปรึกษาทุกคน การฟังเป็นศิลปะที่ต้องอาศัยความอดทนและต้องใช้สมาธิเป็นอย่างมาก

เทคนิคในการให้คำปรึกษาดังกล่าว เป็นเทคนิคในการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา ซึ่งต้องมีการศึกษาอบรมและมีการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญ จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาคของนิสิตนักศึกษาได้อย่างกว้างขวาง อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีได้ฝึกอบรมมาทางด้านนี้โดยเฉพาะ แต่มี

หน้าที่ต้องช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาจึงต้องศึกษา และฝึกเทคนิคดังกล่าวเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญพอสมควร อย่างไรก็ตามปัญหาของนิสิตนักศึกษาบางอย่างเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากหรือการแก้ไขต้องใช้เวลา เช่น ปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว เช่น การขัดแย้งระหว่างบิดา – มารดา อาจารย์ที่ปรึกษาควรช่วยให้ นิสิตนักศึกษายอมรับสภาพทางคลี่คลายปัญหาต่อไป ในขณะที่มีปัญหานิสิตนักศึกษามีอาการเก็บกดอยู่ อาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ระบายอารมณ์หรือความรู้สึก โดยเป็นผู้ฟังที่ดีควรให้กำลังใจ ให้ความรัก ความอบอุ่น และใช้เทคนิคที่ได้กล่าวมาแล้ว ก็จะสามารถช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาได้มากพอสมควร ถ้านิสิตนักศึกษามีปัญหาที่เกี่ยวกับอารมณ์ ปัญหาการเลือกอาชีพ การเลือกวิชา หรือปัญหาที่เกี่ยวกับการตัดสินใจที่สำคัญมาก อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำให้ นิสิตนักศึกษาไปขอรับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น นักแนะแนวที่กองกิจการนิสิตนักศึกษาก็จะเป็นการช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก

2.2 บทบาทนิสิตนักศึกษา

นิสิตนักศึกษามีส่วนสำคัญที่ทำให้กระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา หรือระบบการให้คำปรึกษามีคุณภาพจึงต้องมีแนวการปฏิบัติ ดังที่สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2550: 5) ได้กำหนดภาระหน้าที่ไว้ดังนี้ คือ (1) นิสิตนักศึกษาต้องเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามกำหนดเวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษากำหนดไว้ กรณีที่มีปัญหาเร่งด่วนสามารถเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา (2) นิสิตนักศึกษาต้องเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียน หรือปัญหาส่วนตัวด้านอื่นๆ (3) นิสิตนักศึกษาต้องเข้ารับฟังคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์ที่ปรึกษา (4) นิสิตนักศึกษาคควรอ่านข่าวติดตามป้ายประกาศของคณะและสถาบันอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกับที่ สุชาติา จันทรเฒ (2536: 37) ได้กล่าวถึงภาระหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ คือ การร่วมเข้ารับฟังปฐมนิเทศสำหรับการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ การตั้งใจมาเรียนและเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อมีปัญหาสิ่งใดไม่ควรเก็บไว้ควรนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาทันที การทำตัวเป็นสมาชิกที่ดีของสถาบัน เช่น การช่วยเหลือสถาบันในกิจกรรมต่างๆ และการให้ความสนใจในการให้บริการต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้นตลอดจนการเป็นสมาชิกของชมรมต่างๆ

2.3 เครื่องมือการให้คำปรึกษา

เครื่องมือที่สำคัญสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบด้วยเครื่องมือ และข้อมูลที่ใช้ในการให้การปรึกษา (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2543) สรุปดังนี้

1. เครื่องมือที่สำคัญสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่
 - 1) คู่มือนักศึกษา

- 2) หลักสูตรของคณะที่นิสิตนักศึกษาสังกัด
 - 3) ข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย
 - 4) คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา
 - 5) แบบฟอร์มสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งประกอบด้วย (1) แบบ อษ.1 คือ แบบทะเบียนประวัติของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษากรอก (2) แบบ อษ.2 คือ แบบบันทึกการพบนิสิตนักศึกษา (3) อษ.3 คือ ใบรับรองคุณสมบัติของนิสิตนักศึกษา
 - 6) ระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา คือ ทะเบียนประวัติของนิสิตนักศึกษารวมกับข้อมูลใหม่ที่รวบรวมได้ในมหาวิทยาลัย เช่น ผลการเรียน กิจกรรมนิสิตนักศึกษา เกียรติคุณ และโทษทางวินัย เป็นต้น
 - 7) ตัวอย่างใบสมัครและแบบคำร้องต่างๆ
2. ข้อมูลที่สำคัญสำหรับใช้ประกอบการให้คำปรึกษา ได้แก่
- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษาของนิสิตนักศึกษา
 - 2) ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
 - 3) ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่ นิสิตนักศึกษา
 - 4) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาและชุมชนที่มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่
 - 5) ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในสาขาที่อาจารย์สอน
 - 6) ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

เครื่องมือที่สำคัญสำหรับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อเป็นการสนับสนุนในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ ช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาและการพัฒนาการต่างๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะระบบสารสนเทศซึ่งเป็นประโยชน์กับอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นตัวบ่งชี้ในด้านคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพขึ้นอยู่กับระบบข้อมูลที่ดีเพื่อช่วยส่งเสริมนิสิตนักศึกษาแต่ละคนในการตัดสินใจทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ อาจารย์ที่ปรึกษาจะคำนึงถึงสภาพสังคม การเรียนและমনทัศน์ของนักศึกษา ซึ่งการช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาอาจทำได้ หลายวิธีตามความเหมาะสม เช่น อาจใช้การติดต่อทางโทรศัพท์ โทรสารหรือสิ่งอื่นๆ หากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาพบปะกันได้ยาก ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ (จำเริญรัตน์, แจ่มจันทร์, 2543) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกในการช่วยเหลืออาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในด้านวิชาการให้มากที่สุดจะต้องมีแหล่งทรัพยากร และเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ เครื่องมือวัดและประเมินผล แหล่งข้อมูลทางวิชาการในสำนักงานต่าง ๆ ของสถาบัน รวมทั้งบุคลากรในสถาบันด้วย

การจัดระบบสารสนเทศจำเป็นจะต้องมีทั้งการผลิต การใช้และการพัฒนา รวมทั้งการแลกเปลี่ยนสื่อ เครื่องมือ เทคนิค เทคโนโลยีและสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 4) ซึ่งสถานศึกษาจะต้องมีสื่อและเครื่องมือที่จำเป็นในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในทุก ๆ ด้านและสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง เช่น

1. ระเบียบสะสม สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างต่อเนื่องในรูปแบบของแฟ้มเอกสาร หรือโปรแกรมการเก็บข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์
2. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแฟ้มเก็บสะสมผลงาน ประสบการณ์ ความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของผู้เรียนที่เห็นภาพลักษณะที่เด่นชัด
3. แบบทดสอบ เช่น แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน แบบสำรวจความสนใจทางอาชีพ และแบบทดสอบบุคลิกภาพ
4. แบบสำรวจและแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทราบสภาพปัญหาและความต้องการเรียน การประกอบอาชีพและสภาพความเป็นอยู่ทั่วไป
5. คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา เป็นแหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางการให้คำปรึกษาและการจัดกิจกรรม

3. ด้านผลผลิต

การบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาส่งผลต่อนิสิตนักศึกษา แสดงถึงเครื่องมือวัดผลสำเร็จของระบบ ซึ่งแสดงถึงความมีประสิทธิภาพของคุณภาพงาน (กิติมา ปรีดีดีลิก, 2542) สอดคล้องกับแนวคิดของ กู๊ด (Good, 1981) ที่กล่าวว่า ความมีประสิทธิภาพแสดงถึงความพึงพอใจในการทำงาน ทั้งนี้เพราะผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของการศึกษาต้องเกิดจากการดำเนินการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญช่วยให้เกิดประสิทธิผลต่อการศึกษาในอัตราสูง จึงต้องหาทางให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนตรงตามความถนัดความสามารถและสติปัญญา เพื่อป้องกันไม่เลือกกรายวิชาผิด สอดตกหรือออกกลางคัน (Drop-Out) สอดคล้องกับแนวคิดของ เฉลียว บุรีภักดี (2538) ที่กล่าวว่า ผลผลิตเป็นส่วนหนึ่งของระบบ เป็นผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานของระบบ ประกอบด้วย

1. ผลที่รัฐต้องการ (State Demanded Output) ได้แก่ ความภาคภูมิใจต่อสถาบัน ความ เป็นเอกภาพและความสามัคคี ความดำรงอยู่ของวัฒนธรรมอันดีงาม การเตรียมกำลังคนทั้งใน ด้านสุนิสนัย หน้าที่ และความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดี

2. ผลที่ประชาชนต้องการ (Social Demanded Output หรือ Public Demanded Output) ได้แก่ ความก้าวหน้าในอาชีพและรายได้ ฐานะในสังคม ที่นำไปสู่ความต้องการในด้าน ปริญญา เพราะเชื่อว่าทำให้ฐานะหรือภาพพจน์ดีขึ้น ด้านสาขาวิชาและสถานศึกษาที่นิยมว่ามี เกียรติ ด้านการอุดหนุนของรัฐ และด้านการถ่ายทอดวัฒนธรรมประจำกลุ่มย่อย

3. ผลที่ระบบต้องการ ได้แก่ การดำรงอยู่ของระบบการศึกษา โดยมีปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในมาค้ำจุน ซึ่งปัจจัยภายนอก ได้แก่ งบประมาณที่รัฐหรือสาธารณชนจัดให้ ส่วน ปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณภาพและวิธีการดำเนินงานของสถาบัน และด้านความเจริญขึ้นของระบบ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่จะทำให้เกิดขึ้นทั้งปัจจัยภายในและภายนอกระบบ

วิจิตร ศรีสอาน (2542: 46) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับผลผลิตของการศึกษาไว้ว่า ระบบ การผลิตของการศึกษาอาจจะมีคุณลักษณะที่ดีขึ้นจำเป็นต้องอาศัยการบริหารทั้งระบบ สอดคล้อง กับแนวคิดของคิง (Kings, 1988: 347) ที่กล่าวว่า ผลลัพธ์ของการบริหารการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาไม่เพียงทำให้เกิดการบริหารจัดการและทักษะขององค์กรเท่านั้น แต่ทำให้เกิด คุณภาพของปัจจัยอื่น ๆ กล่าวคือ ความเชื่อถือและชื่อเสียงของคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้นโยบาย อย่างชาญฉลาด วิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและใช้ประสบการณ์ได้แก่ งานในด้านการสอน การบริหาร การบริการนิสิตนักศึกษา การพัฒนาและสนับสนุนการบริการให้คำปรึกษา บุคลากรจึงต้องมีความ รับผิดชอบและเป็นหลักสำคัญในหน้าที่การให้คำปรึกษา รวมทั้งทักษะในด้านเทคโนโลยี และการอำนวยความสะดวกที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถาบันและการให้บริการ

“การพัฒนานิสิตนักศึกษา” ในความหมายเดิม หมายถึง ความพยายามใดๆ ที่ทำให้นิสิต นักศึกษามีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ เช่น มหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ในคริสต์ศตวรรษที่ 13 ส่วนใหญ่ได้มุ่งพัฒนานิสิตนักศึกษาทางด้านศีลธรรมและสังคมควบคู่กับการให้ความรู้ทางด้าน วิชาการ ต่อมาได้กำหนดปรัชญากิจการนิสิตนักศึกษา เรียกว่า “ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการ นิสิตนักศึกษา” ซึ่งได้เน้นการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน โดยกระบวนการทางการศึกษา ภายหลังปี ค.ศ. 1972 การพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยกระบวนการ ทางจิตวิทยาได้รับความนิยมมากขึ้น จึงได้ทำให้ความหมายของการพัฒนานิสิตนักศึกษา เปลี่ยนไปจากเดิม เช่น

อีลิส (Ellis, 1993) ได้กล่าวว่า “การพัฒนานิสิตนักศึกษา” โดยความหมายทั่วไป หมายถึง ความพยายามใด ๆ ที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่างๆ

คิง (King, 2001) ได้กล่าวว่า “การพัฒนานิสิตนักศึกษา” เป็นด้านหนึ่งของกระบวนการพัฒนามนุษย์ ซึ่งในที่นี้หมายถึง การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

มิลเลอร์ และโรเจอร์ (Miller and Roger, Jr., 1991) เสนอความเห็นว่ “การพัฒนานิสิตนักศึกษา” คือ พื้นฐานทางด้านทฤษฎีและทางด้านปรัชญาที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาและเหตุผลที่ต้องมีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา การพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นการประยุกต์เอาหลักการในการพัฒนามนุษย์มาใช้พัฒนานิสิตนักศึกษา

จากความหมายเดิม และความหมายของนักวิชาการ จึงพอสรุปได้ว่า “การพัฒนานิสิตนักศึกษา หมายถึง ความพยายามใดๆ ของสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่างๆ อย่างสมบูรณ์”

เป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษา (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2543) แบ่งออกเป็น

1. ด้านสติปัญญา โดยเน้นเรื่องการใช้ความคิด การวิเคราะห์ด้วยเหตุผล
2. ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยการสร้างทักษะในการติดต่อระหว่างบุคคล
3. ด้านอารมณ์ โดยเน้นให้มีวุฒิภาวะในด้านอารมณ์
4. ด้านจิตใจ โดยเน้นเรื่องค่านิยมในการปฏิบัติที่ดี มีคุณธรรม ยึดมั่นในศาสนา และปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
5. ด้านอาชีพและเป้าหมายของชีวิต โดยเน้นการเลือกอาชีพการสร้างเป้าหมายและการวางแผนสู่เป้าหมายของชีวิต

คิง (King, 2001) ได้เสนอเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1. การพัฒนาด้านสติปัญญาซึ่งเน้นความสามารถในการเป็นนักคิด เป็นผู้รู้และการรวบรวมข้อมูลให้ได้ความหมายที่เป็นประโยชน์
2. การพัฒนาเอกลักษณ์เป็นการพัฒนาความรู้สึกที่มีต่อตนเอง ให้มีความเข้าใจในความสามารถและข้อจำกัดของตนเอง การตั้งเป้าหมายในอาชีพและเป้าหมายของชีวิต การควบคุมอารมณ์และพัฒนาความรู้สึกที่ดีกับตนเอง
3. การพัฒนาทักษะในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนการสร้าง ความใกล้ชิดและความรัก
4. การพัฒนาค่านิยมซึ่งเน้นค่านิยมที่เป็นคุณธรรมในการดำเนินชีวิตของตนเอง

บราวน์ (Brown, 1991) ได้เสนอเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพัฒนาเอกลักษณ์ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาระบบค่านิยม การพัฒนาคุณธรรม และการพัฒนาเป้าหมายในชีวิต
2. การพัฒนาทักษะในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น ทักษะในการสื่อความหมายการพัฒนาความเข้าใจ และความเห็นใจผู้อื่น (โดยเฉพาะบุคคลที่มีความแตกต่างในด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม)
3. การพัฒนาทักษะในด้านการเรียนและสติปัญญา ซึ่งจะช่วยให้เป็นบุคคลที่มีความสนใจและทำการศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ ตลอดชีวิต
4. การพัฒนาทางด้านสุนทรียภาพ คือ การพัฒนาความเข้าใจ เห็นคุณค่าเกิดความซาบซึ้งในธรรมชาติและศิลปะ ตลอดจนการพัฒนาทักษะในการสร้างสรรค์ในงานศิลปะ
5. การพัฒนาด้านร่างกายและทักษะในด้านนันทนาการ คือ การพัฒนาความเข้าใจ เห็นคุณค่าและบูรณาการกิจกรรมนันทนาการเข้ากับลักษณะการดำรงชีวิตของตน

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นิสิตนักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเอง จากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิพัฒน์ เพิ่มผล (2545) สรุปประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถาบันการศึกษา ควรได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ดังที่ กรมสุขภาพจิต (2543) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น การจัดเวลาในการเรียน ความมั่นใจในตนเอง และด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณพร วรรณลักษณะ (2548) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนวัยรุ่น ควรได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ด้านความรู้ เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น การจัดเวลาในการเรียน ความมั่นใจในตนเอง และด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ดังที่ สมพงษ์ ชาตะวิถี (2554) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ควรได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ด้านความรู้ เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน ความมั่นใจในตนเอง และด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผลของการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา เป็นเครื่องมือวัดความสำคัญของระบบที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อสถาบันและบุคลากรที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับทบทวมหาวิทยาลัยได้กำหนดคุณลักษณะ คุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์จากการผลิตของมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็นด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น การจัดเวลาในการเรียน ความมั่นใจในตนเอง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น นอกจากคุณลักษณะ นิสิตนักศึกษาแล้วยังเกี่ยวกับความเชื่อถือและมีชื่อเสียง เกิดทักษะและการจัดการของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้รับรู้ถึงความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา (Benjamin, 1996: 625) คือ

1. ความสามารถในการใช้เหตุผล (Cognitive Learning) เป็นพฤติกรรมที่นิสิตนักศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความสามารถในการใช้ความรู้ และใช้สติปัญญาเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการพัฒนาด้านจิตใจ (Affective Development) นิสิตนักศึกษาที่ได้รับการอบรมหรือได้รับคำปรึกษาชี้แนะ ย่อมมีความสามารถในการพัฒนาตนเองทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม อารมณ์และความรู้สึก

3. ความสามารถในการปฏิบัติ (Practical Competence) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการรู้จักปรับปรุงการดำเนินชีวิต ทั้งในด้านการทำงาน ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพช่วยให้มีความสามารถในการปฏิบัติในกิจกรรมในงานใด ๆ ให้เกิดผลสำเร็จด้วยความคิด และทักษะอย่างชาญฉลาด

4. การป้อนกลับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (Feedback)

เป็นการสะท้อนข้อมูลจากผลต่อนิสิตนักศึกษา เพื่อเป็นการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานหรือปัจจัยนำเข้า และ กระบวนการบริหารงาน ซึ่งมีกระบวนการในการสะท้อนข้อมูล โดยการนำกระบวนการประเมินผลต่อนิสิตนักศึกษาของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

5. การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันว่า อาจารย์ คือ ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษา และคุณภาพของอาจารย์จะเป็นสิ่งสะท้อนถึงคุณภาพการศึกษา ระบบการให้คำปรึกษานิสิต

นักศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบ เป็นส่วนสำคัญในการผลิตนิสิตนักศึกษา ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ดีช่วยเอื้อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันนั้น ๆ (ขวัญชนก ยิ้มแต่ และคณะ, 2546: 48) ศึกษารูปแบบการประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา พบว่า มีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การประเมินโดยนิสิตนักศึกษา (Student Rating) การประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน (Peer Assessment) การประเมินโดยผู้บริหาร (Chairman/Director or Dean Evaluation) การใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) การประเมินตนเอง (Self Appraisal)

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2003) ได้เสนอรูปแบบการประเมินแบบซีบีพี CIPP หรือ CIPP Model ซึ่งเป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งระบบและผู้ประเมินควรเป็นคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นสำคัญเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม คำว่า CIPP เป็นคำย่อหมายถึง บริบท หรือสภาวะแวดล้อม (Context Input) ปัจจัยเบื้องต้น (Input) กระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Product) เป็นกระบวนการของการบรรยาย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมโดยรูปแบบซีบีพี CIPP กำหนดให้มีการประเมินทั้งระบบใน 4 ด้าน แนวทางการประเมินในแต่ละด้าน ดังนี้

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินให้ได้ข้อมูลสำคัญในการกำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลในการตัดสินใจต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่โดยดูปัจจัยที่ใช้ทั้งบุคลากร งบประมาณ เครื่องมืออาจารย์ที่ปรึกษา รูปแบบการบริหารระบบการให้คำปรึกษาและเทคนิคการให้คำปรึกษาจะมีส่วนช่วยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาหรือไม่ ปัจจัยที่กำหนดมีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่ กิจกรรมแบบทางเลือกที่ได้เลือกสรรแล้วมีความเป็นไปได้ และมีความเหมาะสมเพียงใด เป็นต้น

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินการดำเนินงานของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาทั้งระบบ เพื่อหาข้อดี ข้อบกพร่องของการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดทำได้หรือไม่ได้ เพราะเหตุใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง มีการแก้ปัญหาอย่างไร เป็นต้น

4. การประเมินผลที่เกิดจากระบบอาจารย์ที่ปรึกษา (Product Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดจากการดำเนินงานตามระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมิน

ในการประเมินแบบซีบีพี CIPP เป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งหมด ซึ่งผู้ประเมินจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน กำหนดประเด็นของตัวแปรหรือตัวชี้วัด กำหนดแหล่งข้อมูลผู้ให้ข้อมูล กำหนดเครื่องมือการประเมิน วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ผลของการประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงระบบอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของงานประเมิน ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2550: 51) ได้สรุปประเด็นของคุณลักษณะในการประเมินไว้ดังนี้

1. มีความตรงสูง (Validity) ผลการประเมินจะมีความตรงสูงก็ต่อเมื่อเครื่องมือที่ใช้วัดมีความตรงสูง ซึ่งขึ้นอยู่กับมาตรฐานของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นสำคัญ
2. มีความเที่ยงสูง (Reliability) การประเมินที่ดีต้องมีความคงเส้นคงวาในการประเมิน จึงจำเป็นต้องควบคุมการประเมินให้มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด
3. มีความเป็นปรนัย (Objectivity) นั่นคือ เป็นการประเมินที่ปราศจากอคติ (Bias)
4. ครอบคลุมเรื่องราวการประเมินอย่างครอบคลุม เพื่อเสนอแนะการตัดสินใจของผู้บริหารในทุกแง่มุม
5. มีความสะดวกและประหยัด มีความเป็นไปได้สูง ผลที่ได้คุ้มค่ากับการลงทุน
6. ต้องให้ผลการประเมินเป็นที่ยอมรับ (Credibility) ทั้งในบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. ต้องให้ผลการประเมินแก่ผู้บริหารได้ทันเวลาที่ (Timelines)

สำหรับการประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ คือ การให้บริการทางการศึกษาที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่ความสำเร็จและความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา โดยการบริหารจัดการระบบให้มีคุณภาพทุกขั้นตอน (Total Quality Management, TQM) สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การจัดการบริการและระบบที่สอดคล้องกับความพึงพอใจ และความต้องการของผู้รับบริการ (Customer) และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ จึงเป็นตัวกำหนดการพัฒนาและการปรับปรุงคุณภาพที่สำคัญของระบบ

การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญประการหนึ่งที่มีต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มอร์ติสันสัน (Mortinson, 1960) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานหมายถึงระบบที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการเพื่อการปฏิบัติงานของบุคคล การประเมินควรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และดำเนินการเป็นประจำทุกปี และผู้ถูกประเมินควรจะได้รับทราบข้อมูลย้อนกลับจากผู้บริหารและคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา เช่นเดียวกัน แนวปฏิบัติควรมี ดังนี้ คือ 1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้ชัดเจน 2) ควรมีวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ 3) ในการประเมินควรใช้แหล่งข้อมูลจากหลายด้าน 4) แสวงหารูปแบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อที่จะสามารถได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนางานอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม การประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่ยากเนื่องจากธรรมชาติของงานการให้คำปรึกษามีความละเอียดอ่อน และมีความยากในการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงาน และเชื่อว่าระบบจะยังคงมีข้อตำหนิหรือข้อบกพร่องตรงเท่าที่มนุษย์ยังประเมินมนุษย์ด้วยกัน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบการประเมินการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ดี มีความอิสระในการประเมิน และควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขสิ่งสำคัญ คือ การประเมินต้องตั้งอยู่ในระบบคุณธรรม จริยธรรม โดยต้องลดความคลุมเครือเปิดเผยโปร่งใส สิ่งที่ทำทลายก็คือ จะสร้างและพัฒนาระบบการประเมินอย่างไร จึงสามารถกระตุ้นและพัฒนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพ และมีความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร ควรพึงระลึกอยู่เสมอ คือ ประสิทธิภาพขององค์กรไม่ได้ขึ้นอยู่กับบุคลากร ที่เก่งกล้าสามารถเพียง 2-3 คนเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับบุคลากรขององค์กรที่มีคุณธรรม จริยธรรมจำนวนมากด้วย โดยบุคคลกลุ่มนี้ถือว่าเป็นกลุ่มที่ทำให้องค์กรมีความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง และเป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติภารกิจ การรักษาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ดังนั้นทัศนคติเกี่ยวกับความเป็นธรรมในการประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจะต้องครอบคลุมไม่เฉพาะผู้ที่เป็นดาวเด่นเท่านั้น แต่ควรรวมถึงผู้ตั้งใจปฏิบัติงานหากองค์กรสามารถค้นหาวิธีที่จะสร้างให้สามารถค้นหาวิธีที่จะสร้างให้รางวัลแก่กลุ่มดังกล่าวพลังแห่งแรงจูงใจในการทำงานก็จะเกิดขึ้นอยู่กับองค์กร (สมาน ลอยฟ้า, 2543: 2; Belcheir, 1999: 19) ซึ่ง มิลเลอร์ และโรเจอร์ (Miller and Roger, 1984) ให้แนวคิดที่ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะได้รับประเมินในเวลาที่เหมาะสม และควรจะได้รับทราบเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการประเมินผลงาน การประเมินนั้นควรมีไว้เพื่อจัดหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน รวมทั้งมีการส่งเสริมการบำรุงขวัญเป็นการให้กำลังใจแก่อาจารย์ที่ปรึกษาด้วย

5. สภาพระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่ให้บริการการศึกษา และผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนาน มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นที่เปิดสอนระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, International Standard Classification of Education : UNESCO, 1997) ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป
- กลุ่มที่ 2 การศึกษา
- กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์
- กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย
- กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์
- กลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง
- กลุ่มที่ 7 เกษตรกรรม
- กลุ่มที่ 8 สุขภาพและสวัสดิการ
- กลุ่มที่ 9 การบริหาร

สำหรับสถาบันในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยสถาบันที่เปิดสอนตามหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นในระดับปริญญาตรี และการแบ่งสถาบันการศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2545) ดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
5. มหาวิทยาลัยเปิด ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

6. มหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต และ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

7. สถาบันการพลศึกษา ได้แบ่งสถาบันการศึกษาออกเป็นภาคกลาง ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง และ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากการสำรวจสภาพการบริหารงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มีการปฏิบัติเกี่ยวกับ คำสั่งแต่งตั้งการเป็นอาจารย์ปรึกษา และการกำหนดสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาอย่างน้อย 1: 30 คน จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สรุปดังนี้

1. องค์ประกอบด้านปัจจัย มีการกำหนด โครงสร้างการบริหารงาน การจัดสรรงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกการบริหารงาน

2. องค์ประกอบด้านกระบวนการ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ควรกำหนดแนวบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา

2.1 การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน ได้แก่ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเข้าร่วมการบริหารงานระบบ การประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา การจัดทำแผนการพัฒนาระบบ และนำผลการประเมินมาปรับปรุง

2.2 การจัดสรรงบประมาณ ได้แก่ การจัดทำคำขอจัดสรรงบประมาณ คณะกรรมการบริหารงบประมาณ การเผยแพร่การจัดสรรงบประมาณ การติดตาม และประเมินผลการใช้งบประมาณทั้งระยะสั้นและระยะยาว

2.3 สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ การกำหนดแนวทางปฏิบัติงาน การรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก มีบุคลากรที่รับผิดชอบ มีการประเมินผลสิ่งแวดล้อม เช่น อาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และนิสิตนักศึกษา และนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุง

3. องค์ประกอบด้านผลผลิต ได้แก่ มีระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา มีระบบเครือข่ายการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

สถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ส่วนสำคัญของการบริหารงานควรได้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารงาน แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานระบบ การประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และนิสิตนักศึกษารับทราบ การสำรวจสภาพความต้องการให้คำปรึกษา การติดตาม กำกับการตรวจสอบข้อมูลการให้คำปรึกษาของสถาบันอย่างสม่ำเสมอ และการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการบริหารงานระบบ

6. กิจกรรมการให้คำปรึกษากลุ่ม

เนื่องจากกิจกรรมมีหลายประเภทด้วยกัน และแต่ละประเภทนั้นจะใช้เทคนิคกลุ่มแตกต่างกันไป สมาชิกในกลุ่มไม่เหมือนกัน (คมเพชร ฉัตรศุภกุล, 2530: 1 - 3) สรุปได้ดังนี้

1. ธรรมชาติของกลุ่ม (Nature of Group) กลุ่ม หมายถึง การรวมตัวของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อทำงานร่วมกันและให้บรรลุจุดมุ่งหมายอันเดียวกัน ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่ม คือ (1) สำนึกในความมีเอกภาพของสมาชิก ช่วยให้ผู้คลรวมกันโดยมีสัมพันธ์ภาพระดับความรู้สึก (2) ภายในกลุ่มจะมีสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล และ (3) มีปฏิสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

2. การให้คำปรึกษากลุ่ม (Group Counseling) การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มุ่งที่จะให้บุคคลในกลุ่มมีพัฒนาการ โดยที่ผู้นำกลุ่มจะกระตุ้นให้สมาชิกมีการแสดงออกอย่างเสรี มีการสร้างสถานการณ์ให้สมาชิกค้นพบความสามารถของตนเอง และความต้องการของตนเอง นอกจากนี้จะมีการแปลความหมายของปัญหา ให้ข้อสนเทศที่จำเป็น ตลอดจนมีการซักถามปัญหาเพื่อช่วยให้เกิดการสำรวจสิ่งต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มนี้ การเลือกสมาชิกเข้ากลุ่มเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นควรเลือกสมาชิกที่มีอายุใกล้เคียงกัน มีความต้องการคล้ายคลึงกัน แต่เขาควรจะมีภูมิหลังต่างกันเพื่อจะช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น นอกจากนี้ในการเลือกบุคคลเข้ากลุ่มควรแยกเพื่อนสนิทออกจากกัน เพราะจะช่วยให้ทุกคนสามารถแสดงทัศนคติต่อปัญหาได้อย่างดี เมื่อมีการเข้ากลุ่มเป็นเวลานาน สมาชิกแต่ละคนจะมีบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่สมาชิกในกลุ่ม

ประเภทของกิจกรรมการให้คำปรึกษากลุ่ม แบ่งออกเป็น

1. กิจกรรมให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อการรู้จักกันและการสร้างสัมพันธ์ภาพ ได้แก่ การติดป้ายชื่อ การแนะนำตนเอง การแนะนำตนเองและสมาชิกกลุ่ม การสัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่ม และกิจกรรมพิเศษเพื่อทำให้รู้จักกัน

2. กิจกรรมให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อสร้างความเข้าใจในตนเอง นอกจากบุคคลต้องพิจารณาตัวเองแล้ว บุคคลอื่น ๆ ก็สามารถให้ข้อมูลได้ด้วย ดังนี้จะเห็นได้ว่าการร่วมกิจกรรมกลุ่มย่อมจะเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้รับฟังความคิดเห็นของอื่นๆ เป็นอย่างดี ในที่สุดมโนทัศน์แห่งตนก็จะแจ่มชัดและถูกต้องมากขึ้น ได้แก่ การแสดงความรู้สึกผ่านวัตถุ เทคนิคชั้นคือใคร การแสดงความรู้สึกประทับใจระหว่างสมาชิก เป็นต้น

3. กิจกรรมให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อสร้างความเข้าใจในบุคคลอื่นๆ เช่น กิจกรรมการเปรียบเทียบค่านิยมกิจกรรมการจับมูมของสี่เหลี่ยม เป็นต้น

4. กิจกรรมให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เช่น กิจกรรมการต่อชิ้นส่วนกิจกรรมข่าวลือ กิจกรรมการสื่อสารทางเดียวและสองทาง เป็นต้น การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีประโยชน์มาก สมาชิกแต่ละคนจะได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่ม จะมีการแปลความหมายของพฤติกรรมและทัศนคติของบุคคลในกลุ่มอย่างตรงไปตรงมา เมื่อสมาชิกคนอื่นกำลังอธิบายในปัญหาของตนเอง เขาก็จะได้รับประสบการณ์มากมาย บางครั้งกลุ่มจะสรุปออกมาว่าควรจะทำอย่างไร โดยเห็นว่ามีเหมาะสมกับการแก้ปัญหาของบุคคลนั้น จากเหตุผลเหล่านี้ในการจัดกลุ่มควรจะทำให้มีความสมดุล กล่าวคือ ให้มีทั้งผู้ที่มีปัญหาและผู้ที่มีความรู้ในการแก้ปัญหา มีความรู้ในการอธิบาย เป็นต้น จึงจะทำให้กลุ่มได้รับความสำเร็จ

การใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อนำไปพัฒนาบุคคลและกลุ่มนั้น มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างความเข้าใจในตนเองอย่างถูกต้อง โดยปกติคนทั่วไปอาจจะคิดว่ามีความเข้าใจในตนเอง ไม่จำเป็นที่จะต้องให้คนอื่นช่วยชี้แจงว่าตนเป็นคนอย่างไร ในทางจิตวิทยาแล้วมนุษย์ย่อมเข้าใจตนเอง แต่ในบางด้านก็อาจจะไม่เข้าใจตนเองได้ดีเท่าที่ควร

2. เพื่อสร้างความเข้าใจในบุคคลอื่น มนุษย์มีความต้องการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือ ความเข้าใจในสมาชิกของกลุ่ม ความเข้าใจบุคคลอื่นย่อมจะทำให้เกิดการยอมรับพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา

3. เพื่อสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิก นอกจากจะอาศัยความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนแล้ว สิ่งที่สำคัญและมีความหมายต่อความสำคัญของกลุ่มเป็นอย่างยิ่งก็คือ “ความร่วมมือ”

กิจกรรมให้คำปรึกษากลุ่มสามารถนำมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ดังที่ พรธนพร วรณลักษณ์ (2548) ได้ทำการศึกษาคำปรึกษาการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า หลังจากนิสิตนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการให้คำปรึกษากลุ่มแล้วมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ ประภาส ณ พิบูล (2551) ได้

ทำการศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองและการสร้างโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของ นักเรียนวัยรุ่นนภาคเหนือ หลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมการให้คำปรึกษากลุ่มมีพัฒนาการที่สูงขึ้น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.1.1 บทบาทและหน้าที่การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

อิสสรหัตส ไชติเสถียร (2543) ได้ศึกษาถึงบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยได้ศึกษาถึงการปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของนิสิตนักศึกษา และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษามีความหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก และอาจารย์ที่ปรึกษาควรดำเนินการตามบทบาทและหน้าที่ของตน ซึ่งมีความสำคัญ 4 ด้าน คือ 1) การแนะนำและการให้คำปรึกษา 2) การพัฒนานิสิตนักศึกษา 3) การมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา และ 4) การให้ความช่วยเหลือและการประสานงานกับนิสิตนักศึกษา

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสูตร จำเนียร (2543) เรื่อง การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา และ 3) ด้านวิชาชีพ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการศึกษา ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรในสาขาวิชาที่เรียน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา ได้แก่ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายของนิสิตนักศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ของ มาลินี ธารุณ (2550) เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและคุณลักษณะที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ดำเนินบทบาทที่เหมาะสมในระดับมาก ในด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิตนักศึกษาด้านการแนะนำและการให้คำปรึกษา สำหรับด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิสสรหัตส ไชติเสถียร (2543) ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะต่อบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษามี 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการแนะนำและการให้คำปรึกษา ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา และด้านการให้ความ

ช่วยเหลือและประสานงานกับนิสิตนักศึกษา มีความจำเป็นอยู่ในระดับมาก และนิสิตนักศึกษามีความต้องการอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานทุกด้านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในคณะและชั้นปีที่ต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตนักศึกษามีความต้องการด้านการแนะนำและการให้คำปรึกษาแตกต่างกันกับด้านการให้ความช่วยเหลือ และประสานงานกับนิสิตนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ส่วนการพัฒนา นิสิตนักศึกษาและด้านการสร้างปฏิสัมพันธ์กับ นิสิตนักศึกษานั้นไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ หลุ่ย ศิริสินอุดมกิจ (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า โดยภาพรวมนิสิตนักศึกษาจะเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการลงทะเบียนเพื่อรับการแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการเรียน แต่นิสิตนักศึกษาจะเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาดำเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน

นอกจากนี้ ปราวณี หะชัน (2542) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของนิสิตนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ในภาพรวมนิสิตนักศึกษาเห็นว่า คณะเกษตรศาสตร์ปฏิบัติตามที่เป็นจริงได้น้อยกว่าบทบาทที่ นิสิตนักศึกษาคาดหวังไว้ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการให้คำปรึกษา ด้านบุคลิกภาพ ด้านการให้ความช่วยเหลือและด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา

7.1.2 คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา

ประสิทธิ์ โพธิ์สะอาด (2548) ได้วิจัย เรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษา องค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารและคณะกรรมการองค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาองค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมาก แบ่งออกเป็นแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านร่างกายและจิตใจ และด้านความเป็นผู้นำ ส่วนด้านการปฏิบัติงาน พบว่า อยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านการเตรียมงาน ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามงาน 2) ผู้บริหารและคณะกรรมการองค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่มากที่สุดเหมือนกัน แตกต่างกันที่ค่าเฉลี่ยทั้งสองด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพและด้านการปฏิบัติงาน เมื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านบุคลิกภาพ คือ ด้านร่างกายและจิตใจ ด้านมนุษยสัมพันธ์

และด้านความเป็นผู้นำ ส่วนด้านการปฏิบัติงานมีความ สำคัญ คือ ด้านการเตรียมงาน ด้านการดำเนินงาน และด้านการติดตามงาน

สมจิตร์ ลักษณะมีวงศ์ (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ในวิทยาเขตเทคนิค เขตการศึกษา 5 พบว่า 1) คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นจริงตามความคิดเห็นของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 5 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านบริการ อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริการ และด้านมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่พึงประสงค์ ตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 5 ใน 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และและด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นจริงตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านบริการในภาพรวมและรายด้านทุกด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ 3) การเปรียบเทียบคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามประเภทวิชาใน 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านบริการ ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ธงชัย สิทธิภรณ์ (2550) ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบ มีความยืดหยุ่น ในสถานการณ์ ใจกว้าง มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความสามารถในวิชาการ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีความยุติธรรมกับนิสิตนักศึกษา ส่วน วิจิตร บุญยธโรกุล (2541) พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เป็นนามธรรมที่ดีและถูกต้องมากกว่าปัจจัยที่เป็นรูปธรรม และนิสิตนักศึกษาต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและถูกต้องมากกว่าปัจจัยที่เป็นรูปธรรมและนิสิตนักศึกษาต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาด้วย

7.1.3 การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระ ผลงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ วันชัย และ นพ บรรเจิด (2547) พบว่า 1) อาจารย์ที่ปรึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระมีความเห็นต่อสภาพการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากในด้านวิชาการ อยู่ในระดับปานกลางในด้านบริการ และพัฒนานิสิตนักศึกษา และด้านอื่น ๆ 2) นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระ มีความเห็นต่อ

สภาพการปฏิบัติการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากในวิชาการ และอยู่ในระดับปานกลางในด้านบริการ และพัฒนานิสิตนักศึกษาและด้านอื่น ๆ และ สภาพและปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาโดย นพดล เตชวาทกุล (2543) ทำวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษามีความเห็นว่าการใช้บริการจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับทำให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง หลักสูตรและแผนการเรียนแนวทางการปฏิบัติ และการแก้ปัญหาทางการเรียน

7.1.4 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดย เดชา พริงลำภู (2544) ได้สรุปผลการวิจัย คือ ปัจจุบันจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาขึ้นอยู่กับแต่ละกลุ่มสาขาวิชาเป็นผู้จัดอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนมากไม่มีการกำหนดวันเวลาที่แน่นอน ให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละสัปดาห์ การดำเนินการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะมีหลายรูปแบบ ทั้งในกรณีที่แยกสาขาวิชาหรือยังมิได้แยกสาขาวิชาขึ้นอยู่กับชั้นปีของนิสิตนักศึกษา จำนวนนิสิตนักศึกษา จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา มีการจัดประชุมชี้แจงอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนเปิดการศึกษา การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามีทั้งสมัครเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาภาควิชาจัดส่งรายชื่อให้คณะ และอาจารย์ทุกคนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา การดูแลรับผิดชอบนิสิตนักศึกษา โดยส่วนรวมเป็นแบบตลอดหลักสูตร มีส่วนน้อย 2 คณะ คือ คณะแพทยศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมเกษตร ดูแลเป็นชั้นปีและหลายชั้นความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาการดูแลรับผิดชอบนิสิตนักศึกษา ควรมีจำนวน 1 -10 คน การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาควรจัดแบบอาจารย์ที่ปรึกษา 1 คน ต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบมากกว่าการจัดอาจารย์เป็นทีม หรือมากกว่า 1 คน ต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบร่วมกัน อาจารย์ที่ปรึกษาควรดูแลรับผิดชอบนิสิตนักศึกษาตลอดหลักสูตรอาจารย์ที่ปรึกษา กรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษามีปัญหาในการให้คำแนะนำด้านการศึกษาแก่นิสิตนักศึกษา ควรขอคำแนะนำจากหน่วยงานบริการศึกษาของคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือดูแลเป็นพิเศษแก่นิสิตนักศึกษาที่มีปัญหาทั้งด้านการเรียน และปัญหาส่วนตัวให้คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาประจำคณะเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาจารย์ควรจัดโดยคณะที่สังกัดและมหาวิทยาลัย ควรเน้นกิจกรรมที่จัดต่อเนื่องทุกปี ควรมีค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีกิจกรรมที่สร้างความคุ้นเคยกับนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชามีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดซึ่งในระดับมาก คือ การปฐมนิเทศอาจารย์ที่ปรึกษาใหม่เป็นกิจกรรมที่มีผลต่อการเสริมสร้างคุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยากรให้แนวทางเป็นประโยชน์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นสิ่งที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาเป็น คู่มือและเอกสารที่อาจารย์ที่จำเป็นต้องมีไว้ใช้

ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษามีความต้องการให้สถาบันจัดกิจกรรมปฐมนิเทศ อาจารย์ที่ปรึกษาใหม่ และมีความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาในเรื่อง เทคนิคทางจิตวิทยา เพื่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา

นอกจากนี้ พรรณอร อุฑุมภาพ (2545) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาดัชนีบ่งชี้คุณภาพระบบ อาจารย์ที่ศึกษานักศึกษาปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการกำหนดดัชนีบ่งชี้คุณภาพระบบอาจารย์ที่ศึกษาปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ได้ ดัชนีบ่งชี้คุณภาพจำนวน 182 ดัชนีตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำแนกแต่ละปัจจัย ดังนี้

1.1 ด้านปัจจัยนำเข้า: องค์ประกอบด้านนักศึกษามีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดีมาก 8 ดัชนี และระดับดี 3 ดัชนี องค์ประกอบด้านโครงสร้างระบบอาจารย์ที่ปรึกษา มีดัชนีคุณภาพ ระดับ 4 และองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดีมาก 2 ดัชนีและ ระดับดี 1 ดัชนี

1.2 ด้านปัจจัยกระบวนการผลิต: องค์ประกอบด้านนักศึกษามีดัชนีบ่งชี้คุณภาพ ระดับดีมาก 1 ดัชนี และระดับดี 7 ดัชนี องค์ประกอบด้านอาจารย์ที่ปรึกษามีดัชนีบ่งชี้ คุณภาพระดับดีมาก 10 ดัชนีและระดับดี 24 ดัชนี องค์ประกอบด้านโครงสร้างระบบ อาจารย์ที่ปรึกษามีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดี 6 ดัชนี และองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดีมาก 1 ดัชนีและระดับดี 6 ดัชนี

1.3 ด้านปัจจัยผลผลิต: องค์ประกอบด้านนักศึกษามีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดีมาก 9 ดัชนีและระดับดี 4 ดัชนี องค์ประกอบด้านอาจารย์ที่ปรึกษามีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดีมาก 2 ดัชนีและระดับดี 5 ดัชนี องค์ประกอบ ด้านโครงสร้างระบบอาจารย์ที่ปรึกษา มีดัชนีบ่งชี้คุณภาพ มีระดับดี 4 ดัชนี องค์ประกอบด้านงบประมาณมีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดีมาก 1 ดัชนี และระดับดี 4 ดัชนี และองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีดัชนีบ่งชี้คุณภาพระดับดี 4 ดัชนี

2. ผลการสอบถามความคิดเห็นการนำดัชนีตัวบ่งชี้คุณภาพระบบอาจารย์ที่ปรึกษาไป ปฏิบัติ พบว่า ดัชนีบ่งชี้คุณภาพระบบอาจารย์ที่ศึกษานักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 182 ดัชนี นำไปปฏิบัติได้ในระดับมากและปานกลาง โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 ซึ่งผู้วิจัยได้ จัดเรียงลำดับดัชนีบ่งชี้คุณภาพตามผลการวิจัย เพื่อความสะดวกที่จะนำไปปรับปรุงและพัฒนา ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันราชภัฏให้มีคุณภาพต่อไป

จากการศึกษาวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญา ตรี พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ ละแห่งที่ได้ศึกษาและเสนอรูปแบบ สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ เพื่อนำไปสู่การปรับให้การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น หรือพัฒนา

รูปแบบและระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มีความสอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏในแต่ละแห่ง ซึ่งสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ ดังนี้

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา มณี พลเฉลียงรัตน์ (2539) มีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ดีและถูกต้องดังนั้นบทบาทและคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา จึงมีผลโดยตรงต่อความคิอ่านของนักศึกษาความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนิสิตนักศึกษา จึงขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ 1) การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและ 2) การให้คำปรึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การให้คำแนะนำด้านวิชาการ การแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของสถาบัน การให้บริการและสวัสดิการ ต่าง ๆ ของสถาบัน การอบรมและพัฒนานิสิตนักศึกษา การวางตัวให้เป็นทีพึ่งพาของนิสิตนักศึกษา ตลอดจนการเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา อาจารย์และสถาบัน โดยทั่วไปอาจารย์ที่ปรึกษานอกจากจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานแล้ว ยังต้องมีลักษณะที่ดีกล่าวคือ ต้องมีความรู้ความสามารถในอาชีพ มีความรักความเมตตาพร้อมที่จะเสียสละเวลาช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและน่าไว้วางใจมีความตระหนักและรับผิดชอบในบทบาทของตนเองอยู่เสมอ โดยเฉพาะความคาดหวังของนิสิตนักศึกษาที่มีมากต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในด้านคุณลักษณะที่ปรึกษาคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ คุณลักษณะด้านบริการ

ประมวล หมั่นดี (2542) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า นิสิตนักศึกษาบางส่วนยังต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ ทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะการให้คำปรึกษา การให้ความรู้เกี่ยวกับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการสอบ การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระเงิน การลงทะเบียน การให้คำแนะนำ การขอทุนการศึกษา หรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อการศึกษา และการลงทะเบียน และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การเรียน ระบบทวิภาคี ด้านอาชีพ นิสิตศึกษามาต้องการให้แนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในสถานประกอบการ เทคนิคการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ การเตรียมตัวเพื่อการประกอบอาชีพ และสุดท้ายคือ นักศึกษาต้องการทราบเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน ด้านส่วนตัวและสังคม นิสิตนักศึกษาต้องการให้มีการแนะนำเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด วิธีการป้องกันเกี่ยวกับสิ่งเสพติดมีนเมาต่าง ๆ เช่น บุหรี่ เหล้า สารระเหยต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย กิจกรรมชมรมต่าง ๆ และสุดท้าย คือ การแนะนำในเรื่อง แนะนำในเรื่องของการจัดหาที่หอพัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนิสิตนักศึกษาต่างจังหวัด

สุรัชย์ แยมทิม (2543) ได้ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาและอุปสรรคของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาจากการศึกษา โดยสรุปมีแนวทางในการแก้ปัญหาซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มหาวิทยาลัยมีนโยบายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การกำหนดให้อาจารย์ทุกคน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งทางด้านวิชาการและด้านทั่วไป ยกเลิกการลงทะเบียน ระบบโทรอินเตอร์เน็ต ปรับปรุงสถานที่ให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กำหนดให้งานอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นภาระงานของอาจารย์ รองลงมา คือ กำหนดให้ เป็นเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบ และมหาวิทยาลัยจัดระบบงานที่สนับสนุนการปฏิบัติงานอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ จัดให้มีผู้ประสานงานอาจารย์ที่ปรึกษา จัดให้มีคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาในทุกๆ ปีการศึกษา ปรับปรุงระบบงานของสำนักทะเบียน และประมวลผลให้ส่งข้อมูลของนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยให้กับอาจารย์ ที่ปรึกษา และให้มหาวิทยาลัยจัดผู้ที่มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเพื่อช่วยอาจารย์ที่ปรึกษา

2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การจัดอบรมให้ความรู้กับอาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนควรปิดป้ายบอกตารางเวลาการปฏิบัติงานให้นิสิตนักศึกษาทราบ อาจารย์ควรมีความสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษาในที่ปรึกษาในลักษณะอาจารย์กับลูกศิษย์

3. ด้านนิสิตนักศึกษา ควรประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาเข้าใจบทบาทและความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการศึกษาความต้องการและความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นตัวอย่างเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นของนิสิตนักศึกษาจะเข้าพบเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการลงทะเบียนเพื่อรับการแนะนำเกี่ยวหลักสูตร เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการเรียน และนิสิตนักศึกษาเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาต่ำเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับเพื่อน และ หฤทัย ศิริสินอุดมกิจ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ ด้านที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านนิสิตนักศึกษา

7.1.5 ระบบสารสนเทศการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ทัศนีย์ ก่อกุลดิกลง และ หรรษา แสนสิงห์ (2545) ได้วิจัย เรื่องระบบสารสนเทศช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาและพิจารณาทุนการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาและพิจารณาทุนการศึกษา ประจำภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่อช่วยในการตรวจสอบข้อมูล และช่วยสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาในการเสนอแนวทางในการศึกษา และการพิจารณาให้ทุนการศึกษาร่วมกับอาจารย์ที่พิจารณาให้ทุนการศึกษา โดยการพัฒนาระบบงาน (ในส่วนของ Application ได้นำเอาโปรแกรม Develop 2000 มาใช้ในการพัฒนาและโปรแกรม Oracle 8i เป็นตัวจัดการฐานข้อมูล) และการวิจัย

เรื่องระบบการจัดการประชุมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเชียงใหม่ โดยให้ระบบจัดการฐานข้อมูล (My SQL และใช้ PHP) เป็นภาษาที่ใช้ในการพัฒนา ซึ่งการทำงานของระบบประกอบไปด้วย การนัดหมายการประชุม และการจัดทำรายงานสรุปเกี่ยวกับสถิติผู้เข้าร่วมประชุมได้ โดยระบบที่พัฒนาขึ้นสามารถจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการรายงานการประชุมเพื่อใช้ในการประชุมขององค์กรได้

7.1.6 รูปแบบการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

นุชลี อุปภัย (2542) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคกลาง สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุขพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารงานอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรวมเกี่ยวกับการจัดอาจารย์ที่ปรึกษา และการกำหนดบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ การทำคำสั่งและแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา การจัดสายงานบริหารอาจารย์ที่ปรึกษาขึ้นตรงต่อฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา การให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาด้านการเรียนและส่วนตัว การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาดูแลนิสิตนักศึกษาตั้งแต่แรกเข้าจนกระทั่งจบการศึกษา การพิจารณาความดีความชอบ และการชมเชยผลการปฏิบัติให้ผู้อื่นรับรู้มีความเหมาะสมมาก แต่ควรปรับปรุงวิธีการในด้านการพิจารณาความดีความชอบ นโยบายการบริหารงานอาจารย์ที่ปรึกษา คู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา การประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในสถาบัน การอบรมเกี่ยวกับงานอาจารย์ที่ปรึกษา การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานการให้คำปรึกษา และการให้เงินค่าล่วงเวลาในการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

7.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ระบบการให้คำปรึกษาในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา นั้นมีจุดเด่นที่สถาบันอุดมศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับงานที่ปรึกษา (หรือที่เรียกว่า Academic Advising) เป็นอย่างยิ่ง โดยมีการจัดหน่วยงานและผู้บริหารที่รับผิดชอบอย่างเด่นชัด ซึ่งระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีหลายระดับ สรุปได้ว่า

1. ระบบการทดสอบและการให้คำแนะนำปรึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษา (Testing Counseling and Advising Program หรือตัวย่อว่า TCAP) ซึ่งจะเป็นการประเมินแผนการเรียนร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละหลักสูตรที่นิสิตนักศึกษาเลือกเรียน
2. ศูนย์ข้อมูลและหน่วยงานให้คำปรึกษาของหลักสูตร (Academic Advising and Information Center) จะเป็นการให้คำแนะนำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้เลือกสาขาวิชาหลัก โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหรือบุคลากรให้คำปรึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

3. ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละหลักสูตร หลังจากทีมนิสิตนักศึกษาได้เลือกสาขาวิชาหลัก โดยนักศึกษาจะได้อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในวิชานั้นๆ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

4. การควบคุมดูแลโดยสภาการแนะแนว (Advising Council) จะให้ดูแลระบบอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรวมจากการวางนโยบายการให้คำปรึกษา (Advising Policy) และช่วยระบบการให้คำปรึกษาในทุกหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนการประเมินและควบคุมคุณภาพของระบบการให้คำปรึกษา ซึ่งระบบการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพที่กำหนดไว้จะต้องประกอบไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ นโยบายและโครงสร้างของระบบการให้คำปรึกษาที่ดีมีการสนับสนุน มีการพัฒนาบุคลากรทางด้านกรให้คำปรึกษา สัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาให้เหมาะสม มีการให้รางวัลหรือชมเชยอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องมีการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งจากนิสิตนักศึกษาและคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มีหน่วยงานที่เรียกว่ากิจการนิสิตนักศึกษาทางวิชาการ (Student Academic Affairs หรือตัวย่อว่า SAA) (Michigan State University, 2006) และระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาจะใช้งานนัดหมายโดยผ่านทางเว็บไซต์ Online Advising Appointment System ซึ่งนอกจากจะทำหน้าที่งานด้านงานที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาแล้วยังมีงานในการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตนักศึกษา (Professional Development for Advisors) ร่วมหน้าที่หลัก คือการให้บริการนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งในงานบริการทางด้านต่างๆ (Administrative Services) และงานบริการสนับสนุนทางด้านวิชาการ (Academic Support Services) ซึ่งบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนี้

1. ให้คำแนะนำในการเลือกวิชาหลักและเส้นทางอาชีพ (Major /Career Selection)
2. การให้คำแนะนำปรึกษา วางแผนการศึกษา และการลงทะเบียนเรียน
3. ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาทางด้านทักษะและการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ (Study Skills) ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษา จะทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เรียกว่า Learning Resource Center (LRC) เป็นหน่วยงานที่ให้บริการทั้งนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ เช่น การจัดหาคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมต่างๆ ที่จำเป็นที่จะช่วยพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา การจัดกลุ่มติวด้านการเรียนของนิสิตนักศึกษา และการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้สำหรับอาจารย์ในด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนนิสิตนักศึกษา

ปัญหาที่สำคัญของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในอเมริกาก็คือ จำนวนนิสิตนักศึกษาที่มีปริมาณมากและหลากหลายเชื้อชาติ ซึ่งทำให้การให้คำแนะนำปรึกษาไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาไม่ดีพอ ซึ่งนิสิตนักศึกษาอาจจะ

ยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเท่าที่ควร ซึ่งแนวทางแก้ไขก็คือ การทำให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจของบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา การสร้างความรู้สึกที่ดีต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและการเตรียมพร้อมในการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Michigan State University, 2006) อย่างไรก็ตาม ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศมีความสำคัญมาก เนื่องจากนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมากและมีหลายเชื้อชาติและมีความแตกต่างกัน สถาบันอุดมศึกษาจึงมีการกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ชัดเจน โดยมีผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษารับผิดชอบโดยตรงพร้อมกับมีเจ้าหน้าที่ทางด้านระบบการให้คำปรึกษาและสิ่งที่สำคัญในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา คือ จะมีการคัดเลือกอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา โดยต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและมีประสบการณ์ในด้านอาจารย์ที่ปรึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องผ่านการอบรมในด้านอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำทุกปี สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ นิสิตนักศึกษาจะต้องให้ความสำคัญการเรียนและปฏิบัติตามแผนการเรียนที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดเป้าหมายของการเรียนคือ ความสำเร็จจากการศึกษาภาพรวม สามารถสรุปงานวิจัยเกี่ยวส่วนต่าง ๆ ของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ดังนี้

7.2.1 คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา

บุชแนลและจอร์จ (Bushnell and George, 1993) ได้ทำการวิจัย พบว่าคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถดูแลนักศึกษา 2) ความสัมพันธ์กับผู้รับบริการปรึกษาเป็นรายบุคคล 3) การมีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา 4) รูปแบบการให้คำปรึกษา และ 5) ความสามารถด้านการบริการจัดการ

7.2.2 องค์ประกอบของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

แอสเวิร์ธ และ ฮาร์วี (Ashworth & Harvey, 1994) ได้ทำการศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบการให้คำปรึกษา และเป็นลูกค้ำที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาและการศึกษาต่อเนื่อง สอดคล้องกับ รีฟส์ (Reeves, 1997) ได้ทำการศึกษาผลการให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 พบว่า การให้คำปรึกษาเป็นพลังช่วยให้นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สามารถปรับตัวได้ทั้งในเรื่องการศึกษาและสภาพสังคม ทำให้เกิดความท้าทายในการนำประสบการณ์เดิมมาแก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆ ที่เกิดขึ้น มีความเข้าใจที่ชัดเจนและสร้างความมั่นใจในการเผชิญกับวิกฤตที่เกิดขึ้น ทำให้มีความสนุกกับประสบการณ์ในสถาบันที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษา

แม็คคลาเรน (McLaren, 2004) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนโฉมหน้าการให้คำปรึกษาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญทำให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจถึงสภาพ และการดูแลการให้คำปรึกษา ปริมาณงานของอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถจัดการให้เป็นไปตามศักยภาพทางวิชาการ โดยการให้วิชาที่เรียนทางไกล โทรทัศน์ สิ่งที่เป็นภาพ และเสียง ตลอดจนการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งคณะวิชาต้องออกแบบและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แคมเบลและนัทท์ (Campbell and Nutt, 2008) ศึกษาเรื่อง การให้คำปรึกษาในศตวรรษใหม่ พบว่า มีการสนับสนุนนิสิตนักศึกษา การนัดหมาย และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี

7.2.3 ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

วิคคอฟ (Wyckoff, 1996) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาที่มีอิทธิพลการเรียนรู้ต่อไปจนสำเร็จการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษามีความพึงพอใจกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาทั้งหมด ทั้งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา นอกจากนี้ เกรแฮมและกีสี่ (Graham and Gisi, 2000) ได้ทำการศึกษาระบบการของสถาบัน และการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาที่มีต่อผลผลิตและความพึงพอใจ พบว่า ศิษย์เก่ามีความพึงพอใจกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาวิชาการ การลงทะเบียนเรียน การให้คำปรึกษารายบุคคล และการบริการนิสิตนักศึกษาสอดคล้องกับ เซอร์โต (Certo, 1986) ได้ทำการวิเคราะห์คำชี้แจงหลักการพื้นฐานการให้คำปรึกษาในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการทำหน้าที่และด้านการให้บริการของนิสิตนักศึกษปริญาตรี และมหาวิทยาลัยสมบูรณแบบทุกภารกิจ (Comprehensive Universities) พบว่า ไม่มีนิสิตนักศึกษาคนใดที่เชื่อว่า ขนาดของสถาบันจะสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ลักษณะของการแยกเป็นภาควิชาทำให้งานที่ขนาดเล็กทั้งในเรื่องการประสานงานติดต่อกันระหว่างผู้ตัดสินใจ แต่มีสภาพต่ำและขาดพลังของนิสิตนักศึกษา แม้ว่าจุดมุ่งหมายของสถาบันจะเน้นการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาด้านที่ต้องการให้มีกระบวนการที่ความรวดเร็ว

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับหลักการตามบริบทการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ความสามารถในการประสานงานของทุกฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัย ดำเนินตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาบัณฑิต แบ่งตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549) และสาขาวิชาตามมาตรฐาน การจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, ซึ่งย่อมาจาก International Standard Classification of Education : UNESCO, 1997) ดังนี้

กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป

กลุ่มที่ 2 การศึกษา

กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์

กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย

กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์

กลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง

กลุ่มที่ 7 เกษตรกรรม

กลุ่มที่ 8 สุขภาพและสวัสดิการ

กลุ่มที่ 9 การบริหาร

กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารงานฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารงานฝ่ายกิจการ นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 3 ปี และนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง การแบ่งกลุ่มประชากรตามสัดส่วนของประเภท สถานศึกษา ที่มีลักษณะเป็นตัวแทนที่จัดการศึกษาได้ครอบคลุม โดยพิจารณาประเภทของ สถาบันศึกษาที่มีสถาบันร่วมไม่เกิน 6 สถาบัน ใช้วิธีการจับฉลากเลือกชื่อสถาบัน จำนวน 1 สถาบัน ประเภทสถาบันที่มีสมาชิกพร้อมมากกว่า 6 สถาบัน ใช้วิธีการศึกษาสภาพการบริหารงานที่เผยแพร่ อย่างมีมาตรฐาน จำนวน 2 สถาบัน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างมีการกระจายในทุกสถาบันตามที่ เป็นจริงของกลุ่มประชากร ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การแบ่งกลุ่มประชากรตามประเภทการแบ่งสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2549)

ประเภทสถานศึกษา	มหาวิทยาลัย/สถาบัน	ประชากร
1. มหาวิทยาลัยของรัฐ	1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2. มหาวิทยาลัยมหิดล 3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ	1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 3. มหาวิทยาลัยศิลปากร 4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	1. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. มหาวิทยาลัยเปิด	1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตารางที่ 5 การแบ่งกลุ่มประชากรตามประเภทการแบ่งสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2549) (ต่อ)

ประเภทสถานศึกษา	มหาวิทยาลัย/สถาบัน	ประชากร
6. มหาวิทยาลัยเอกชน	1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
	2. มหาวิทยาลัยเกริก	มหาวิทยาลัยสยาม
	3. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	
	4. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	
	5. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
	6. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	
	7. มหาวิทยาลัยสยาม	
	8. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	
	9. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	
	10. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	
7. สถาบันการพลศึกษา	1. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต กรุงเทพฯ	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ
	2. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต ชลบุรี	
	3. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต สุพรรณบุรี	
	4. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต สมุทรสาคร	
	5. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต อ่างทอง	

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษานี้ แบ่งออกเป็น

1. ผู้บริหาร เป็นผู้บริหารตามตำแหน่ง คือ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือตำแหน่งการบริหารงานตามที่สถาบันกำหนดมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของแต่ละประเภทตามการแบ่งของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่างคัดเลือกให้สอดคล้องกับการแบ่งสาขาวิชามาตรฐานการศึกษานานาชาติ

(ISCED, UNESCO, 1997) โดยนำมาเปรียบเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608 – 609 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2551) ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนของผู้บริหาร เท่ากับ 0.50 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา
นิสิตนักศึกษาสำหรับผู้บริหาร

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน	ตำแหน่งหน้าที่ด้านการบริหารงาน
1. มหาวิทยาลัยของรัฐ	2	1. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ 2. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ	6	
2.1 คณะครุศาสตร์		3. รองคณบดีคณะครุศาสตร์ฝ่ายวิชาการและหลักสูตร 4. รองคณบดีคณะครุศาสตร์ฝ่ายกิจการนิสิต
2.2 คณะวิศวกรรมศาสตร์		5. รองคณบดีวิศวกรรมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ 6. รองคณบดีวิศวกรรมศาสตร์ฝ่ายกิจการนิสิต
2.3 คณะวิทยาศาสตร์		7. รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ 8. รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ ฝ่ายกิจการนิสิต
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	2	9. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย 10. รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพและวิเทศสัมพันธ์
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคร	2	11. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ 12. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
5. มหาวิทยาลัยเปิด	2	13. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย 14. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
6. มหาวิทยาลัยเอกชน	4	15. ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 16. ผู้ช่วยรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา 17. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ 18. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ
7. สถาบันการพลศึกษา	2	19. รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ 20. หัวหน้างานฝ่ายวิชาการ

2. อาจารย์ที่ปรึกษา ใช้วิธีเลือกจากอาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 หรือมีประสบการณ์การให้คำปรึกษาอย่างน้อย 5 ปี จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละสถาบันเมื่อได้จำนวนแล้วนำมาเปรียบเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608 – 609 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2551) ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษา เท่ากับ 0.045 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

ประเภทสถานศึกษา	ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ที่คำนวณได้	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ที่เก็บได้
1. มหาวิทยาลัยของรัฐ	25	24	20
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ	35	32	31
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	25	24	18
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	20	19	16
5. มหาวิทยาลัยเปิด	35	32	30
6. มหาวิทยาลัยเอกชน	45	40	36
7. สถาบันการพลศึกษา	20	19	15
รวม	205	190	166

3. นิสิตนักศึกษา ใช้วิธีคัดเลือกจากนิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 แบ่งตามสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNSCO, 1997) แล้วนำจำนวนที่ได้มาเปรียบเทียบตามตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608 – 609 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2551) ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนของนิสิตนักศึกษา เท่ากับ 0.045 ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับนิสิตนักศึกษา

ประเภทสถานศึกษา	ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ที่คำนวณได้	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ที่เก็บได้
1. มหาวิทยาลัยของรัฐ	35	32	30
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ	120	92	90
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	35	32	30
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	35	32	30
5. มหาวิทยาลัยเปิด	35	32	30
6. มหาวิทยาลัยเอกชน	75	63	90
7. สถาบันการพลศึกษา	35	32	30
รวม	370	315	330

4. กลุ่มตัวอย่างการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษา การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษามากกว่า 3 ปี โดยคัดเลือกให้มีตัวแทนจากทุกคณะที่เปิดสอนในสถาบัน แล้วนำมาเปรียบเทียบค่าตามตารางการเลือกกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ระหว่างวันที่ 22 - 23 มิถุนายน 2554 ณ ห้องประชุมโสตทัศนศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษา

คณะ	ชั้นปีที่	ชั้นปีที่	ชั้นปีที่	ชั้นปีที่	ชั้นปีที่	รวม	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่างที่ เข้าร่วม
	1	2	3	4	5		
ศิลปศาสตร์	4	2	2	1	-	9	4
ศึกษาศาสตร์	4	3	2	3	2	14	4
วิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ	3	5	5	3	-	16	3
รวม	11	10	9	7	2	39	11

ระยะที่ 2 นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมทดลองกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา มีที่พักอาศัยภายในหอพักของสถาบัน หรือพักอาศัยบริเวณใกล้เคียง ๆ สถาบัน และใช้วิธีการสอบถามความสมัครใจของนิสิตนักศึกษา เข้าร่วมโปรแกรมการทดลอง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 90 – 120 นาที จำนวน 11 ครั้ง ระหว่างวันที่ 18 กรกฎาคม ถึงวันที่ 13 กันยายน 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น. ณ ห้องประชุมกิจการนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร โดยศึกษาเปรียบเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608 – 609 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2551) ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนของนิสิตนักศึกษาเท่ากับ 0.045 รายละเอียดตามตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวนนิสิตนักศึกษาเข้าร่วมทดลองกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

คณะ	จำนวน ประชากร	เทียบกลุ่ม ตัวอย่างตาราง ของ เครจซี่ และ มอร์แกน	กลุ่มตัวอย่าง จากการ คำนวณ	กลุ่ม ทดลอง ตามเกณฑ์ ที่กำหนด
ศิลปศาสตร์	23		16	9
ศึกษาศาสตร์	80	ช่วง 160	58	22
วิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพ	52	เท่ากับ 113	37	14
รวม	155		111	45

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวิเคราะห์เนื้อหาการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา

2.2 แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง

2.3 แบบสำรวจสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย โครงสร้างการบริหารงาน สิ่งอำนวยความสะดวกการบริหารงาน การให้คำปรึกษา เครื่องมือการให้คำปรึกษา และนิสิตนักศึกษา

2.5 แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

2.6 กิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

2.7 แบบประเมินผลการจัดกิจกรรมและไปตรวจสอบและติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน

3. วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 แบบวิเคราะห์เนื้อหาการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา มีขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตโครงสร้างของแบบวิเคราะห์จากเนื้อหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1.2 ศึกษาค้นคว้าเนื้อหา จากเอกสาร ตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลมาสร้างเครื่องมือแบบวิเคราะห์ดังกล่าว ให้มีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และถูกต้องตามหลักวิชาการนำข้อมูลมาจัดลำดับให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.1.3 นำเครื่องมือแบบวิเคราะห์ดังกล่าว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน พิจารณาแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาที่ใช้ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเสนอแนะตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องตามหลักวิชาการ จำนวน 8 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์ บุญสถิตกุล ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ดร.ธนีนาฏ ณ สุนทร คณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
7. ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. อาจารย์จรีพร โชติพิบูลย์ทรัพย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3.1.4 นำเครื่องมือแบบวิเคราะห์จากข้อ 3.1.3 มาทำตารางวิเคราะห์เอกสาร ข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษามาประมวลกับทฤษฎีการพัฒนา ระบบของ แคทซ์ และคาน์น (Katz and Kahn, 1978: 20) โดยการสังเคราะห์เนื้อหาตามวิธีการของ สุกานต์ จันทร์วนิช (2549: 148 – 155) ตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำแนกโดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล

ปัญหาของการวิจัย	ประเภท/แนวคิด	คำหรือข้อความ	แหล่งที่มาของข้อมูล
การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา	ด้านปัจจัย 1. โครงสร้างการบริหารงานการให้คำปรึกษา	1. การดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาแบบให้ทุกคนมีส่วนร่วม 2. การจัดสรรงบประมาณและสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน 3. การให้คำปรึกษาถือเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันเช่นเดียวกับการเรียนในชั้นเรียน 4. การให้คำปรึกษาเป็นกลไกในการควบคุมคุณภาพ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางวิชาการของสถาบันให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น 5. การให้คำปรึกษาช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	นิรมล เลิศวีระวัฒน์, 2546 : 51 – 52) Wiston and Associates, 1988 : 213 – 236 สำนักงานคณะกรรมาธิการอุดมศึกษา (2552)
	1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา	1. ผู้บริหาร 2. คณะกรรมการ 3. อาจารย์ที่ปรึกษา 4. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 5. นิสิตนักศึกษา	วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543 ; สำเนาฯ ขจรศิลป์, 2543)
การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา	1.2 เครื่องมือการให้คำปรึกษา	1. เครื่องมือการให้คำปรึกษา เช่น คู่มือนิสิตนักศึกษา หลักสูตร ระเบียบข้อบังคับ 2. สิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงาน	วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543 ; สำเนาฯ ขจรศิลป์, 2543)

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำแนกโดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล (ต่อ)

ปัญหาของการวิจัย	ประเภท/แนวคิด	คำหรือข้อความ	แหล่งที่มาของข้อมูล
	ด้านกระบวนการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนด	<ol style="list-style-type: none"> 1. การดำเนินงานในรูปแบบของคณะกรรมการ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน 2. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 3. กำหนดตารางการปฏิบัติงานเป็นการช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้มีการเตรียมตัวเพื่อปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม 4. การประเมินผลดำเนินงานเพื่อให้ทราบผลการปฏิบัติงานและหาแนวทางในการปรับปรุงงาน 	วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543 ; สำเนาฯ ขจรศิลป์, 2543)
	การดำเนินงานการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษามีเทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสถาบันการศึกษากับนิสิตนักศึกษา	คอเรย์ (Corey, 2004)
การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษา	ด้านผลผลิต	<p>ผลผลิตที่ได้ เมื่อนิสิตนักศึกษาผ่านกระบวนการให้คำปรึกษา ซึ่งควรมีการเปลี่ยนแปลงและ พัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล</p> <p>สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนานิสิตนักศึกษา</p>	Benjamin, 1996: 625 Bowen, 1977 :39 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552)
	ด้านการป้อนกลับ	เป็นการสะท้อนข้อมูลผลของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเพื่อนำไปปรับปรุงใช้กับสถาบันการศึกษา	

จากตารางที่ 11 สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษา องค์ประกอบของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็นด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านการป้อนกลับ นิสิตนักศึกษา ผลที่ได้จากการพัฒนาส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในการพัฒนานิสิตนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

3.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview Form) ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าวตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ สำหรับการสัมภาษณ์จากเนื้อหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.2 ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลมาสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ดังกล่าว ให้มีเนื้อหาครอบคลุมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และถูกต้องตามหลักวิชาการ นำข้อมูลมาจัดลำดับตั้งชื่อกระทงคำถาม ปลายเปิดอย่างมีโครงสร้าง ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และถูกต้องตามหลักวิชาการ นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวเสนออาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน พิจารณา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.3 นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขแล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน จากข้อ 3.1.3 พิจารณาเสนอแนะ ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2.4 นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาแล้ว โดยนำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างไปขอรับการสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ใช้ระยะเวลา 50 – 60 นาที วันที่ 7 – 8 เมษายน 2554 ณ สถาบันการพลศึกษา ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันการพลศึกษา
2. นายจรรุวัฒน์ สัตยานุรักษ์ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ สถาบันการพลศึกษา
3. ดร.นพรัตน์ พบลาก คณบดี คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา

4. นายปฏิวัฒน์ สืบสันติ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร

5. นายประสงค์ วงศาโรจน์ ตัวแทนอาจารย์ที่ปรึกษา ครูเชี่ยวชาญ ระดับ 9 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร

3.2.5 นำผลที่ได้จาก ข้อ 3.2.4 มาจัดลำดับตั้งข้อกระทงคำถาม กำหนดกรอบแนวทางการสร้างแบบสำรวจสภาพปัจจุบันสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

3.3 แบบสำรวจสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือดังกล่าวตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตโครงสร้างของแบบสำรวจจากเนื้อหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.3.2 ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาจากเอกสาร ข้อมูลของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากรรวบรวมข้อมูลมาสร้างแบบสำรวจให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยและถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.3.3 นำเครื่องมือแบบสำรวจดังกล่าวเสนออาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาที่ใช้ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน จากข้อ 3.1.3 พิจารณาเพื่อดูความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ถ้ารายการใดผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยร้อยละ 60 ให้คงรายการนั้นไว้ ถ้ารายการใดเห็นด้วยน้อยกว่าร้อยละ 60 ให้ตัดรายการนั้นออก

3.3.4 นำเครื่องมือแบบสำรวจดังกล่าวไปทดสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นจากกลุ่มประชากร จากการแบ่งประเภทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549) โดยเลือกแบบเจาะจง ประเภทละ 1 สถาบัน จำนวน 7 สถาบัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา ดังนี้ ผู้บริหารงานฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 3 คน บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา จำนวน 1 คน ซึ่งมีประสบการณ์ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมากกว่า 3 ปี และ นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 3 คน ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
5. มหาวิทยาลัยเปิด ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

6. มหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

7. สถาบันการพลศึกษา ได้แก่สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ

3.3.5 นำผลที่ได้จากข้อ 3.3.4 นำข้อมูลมาจัดลำดับตั้งข้อกระทงคำถาม กำหนดกรอบแนวทางการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

3.4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิดการวิจัย และขอบเขตของแบบสอบถามจากเนื้อหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.4.2 ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลมาสร้างเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.4.3 นำเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน พิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน จากข้อ 3.1.3 พิจารณาข้อเสนอแนะ แล้วนำผลที่ได้มาแก้ไขปรับปรุง และนำมาคำดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถาม (IOC) รายละเอียด (ภาคผนวก ค) เพื่อนำข้อคำถามมาปรับให้ตรงตามเนื้อหาและภาษาที่ใช้ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบบสอบถามที่ใช้รวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาสำหรับ สถาบัน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ผู้บริหารงานฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา (รองคณบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่ของสถาบัน) อาจารย์ที่ปรึกษา ชั้นปีที่ 1 และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แบบวัดประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

3.4.4 นำเครื่องมือแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นจากกลุ่มประชากรตามการแบ่งประเภทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549) โดยเลือกแบบเจาะจงประเภทละ 1 สถาบัน จำนวน 8 สถาบัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา คือ ผู้บริหารงานฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร

5. มหาวิทยาลัยเปิด ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. มหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และ มหาวิทยาลัยสยาม
7. สถาบันการพลศึกษา ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ

3.4.5 นำผลที่ได้จากข้อ 3.4.4 นำข้อมูลมาจัดลำดับทำเป็นร่างของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตามข้อ 3.2.4 พิจารณาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.5 แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา มีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตของเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะเพื่อพัฒนาให้เกิดทักษะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา

3.5.2 ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.5.3 นำแบบสอบวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา เสนออาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาที่ใช้ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน จากข้อ 3.1.3 พิจารณาข้อเสนอแนะ ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ให้สอดคล้องวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 โครงสร้างแบบสอบถามคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม		
1.1 ความเสียสละ	5	1- 5
1.2 ความซื่อสัตย์	6	6 – 11
1.3 ความมีวินัย	7	12 - 18
2. ด้านความรู้		
2.1 การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น	7	19 - 25
2.2 ความมั่นใจในตนเอง	6	26 - 31
2.3 การจัดการเวลาในการเรียน	6	32 - 37
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ		
3.1 ความมีน้ำใจ	7	38 - 44
3.2 การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม	5	45 – 49
3.3 การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น	6	50 - 55

จากตารางที่ 12 โครงสร้างแบบสอบถามวัดคุณลักษณะนิสิตนักศึกษา แบ่งคุณลักษณะออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (รายละเอียดภาคผนวก ค)

3.6 กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ตามขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตของการจัดกิจกรรมจากเนื้อหาวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.6.2 ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาจากเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาโดยแบ่งการพัฒนาระบบตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา เกี่ยวกับคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

3.6.3 นำกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เสนออาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำไปจัดกิจกรรม นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี หัวหน้าสาขาวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนา มนุษย์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
2. รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์ บุญสถิตกุล ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรฎา นักรัก นักคิด ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้วิจัยได้นำผลการตรวจสอบคุณภาพเพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาของแบบสอบถามประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของผู้เชี่ยวชาญมาประเมินดัชนีความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ตามตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13 ความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับเนื้อหาของกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้
คำปรึกษา

ลักษณะของกิจกรรม	ผู้เชี่ยวชาญ (n = 4)						
	การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะ			ภาษาที่ใช้		เนื้อหา	
	ความถี่/ราย			ความถี่/ราย		ความถี่/ราย	
	เพิ่ม	คงไว้	ตัด	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ครบ	ไม่ครบ
ครั้งที่ 1 การประชุมนิเทศ และการทดสอบคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (ก่อนการทดลอง)	-	4	-	4	-	4	-
ครั้งที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ	1	3	-	4	-	4	-
ครั้งที่ 3 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์	1	3	-	4	-	4	-
ครั้งที่ 4 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย	1	3	-	4	-	3	1
ครั้งที่ 5 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น	1	3	-	4	-	4	-
ครั้งที่ 6 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง	1	3	-	4	-	4	-
ครั้งที่ 7 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน	1	3	-	4	-	4	-
ครั้งที่ 8 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ	-	4	1	4	-	4	-

ตารางที่ 14 ผลความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (ต่อ)

แนวทางการจัดกิจกรรม	ผู้เชี่ยวชาญ (n = 4)										
	ความเหมาะสมของกิจกรรม										
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	ที่ 6	ที่ 7	ที่ 8	ที่ 9	ที่ 10	ที่ 11
4. ระยะเวลาจัดกิจกรรม	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5. สื่อในการจัดกิจกรรม	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
6. การประเมินผลกิจกรรม	4	4	3	4	3	4	3	3	4	4	4

3.6.4 นำผลที่ได้จากข้อ 3.6.3 มาจัดกิจกรรม แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 ประชุมชี้แจงให้อาจารย์ที่ปรึกษา ชั้นปีที่ 1 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 22 – 23 มิถุนายน 2554 ณ ห้องประชุมโสตทัศน อาคารงามขำ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ตารางการประชุมชี้แจงให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษา

วัน/เดือน/ปี	เวลา	หัวข้อการประชุม
22 มิถุนายน 2554	9.00 – 10.00 น.	ปฐมนิเทศ โดย รองอธิการบดีประจำสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร
	10.00 – 11.00 น.	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดย อาจารย์ชรัยีนาท จิตต์บรรเทา
	13.00 – 14.30 น.	หลักการและแนวทางของระบบการให้คำปรึกษาเพื่อนำไปสู่กลไกการบริหารงานภายในสถาบันการพลศึกษา โดย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
23 มิถุนายน 2554	9.00 – 11.00 น.	บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา และเทคนิคที่สำคัญในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดย ดร.นพรัตน์ พบลาภ
	13.00- 14.30 น.	ฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษา โดย อาจารย์ชรัยีนาท จิตต์บรรเทา

3.6.5 นำผลที่ได้จากข้อ 3.6.3 มาจัดกิจกรรม ระยะที่ 2 เพื่อประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 45 คน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 90 - 120 นาที ระหว่างวันที่ 18 กรกฎาคม ถึงวันที่ 13 กันยายน 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น. ณ ห้องกิจกรรมนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ตารางแสดงกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรม
1	18 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (ก่อนการทดลอง)
2	22 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ
3	25 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 3 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
4	29 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 4 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย
5	1 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 5 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น
6	22 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 6 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง
7	26 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 7 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน
8	30 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 8 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ
9	5 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 9 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม

ตารางที่ 16 ตารางแสดงกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา (ต่อ)

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรม
10	9 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 10 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น
11	13 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 11 ปัจฉิมนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (หลังการทดลอง)

3.7 แบบประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอน ดังนี้

3.7.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตของเนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในช่วงที่จัดกิจกรรม

3.7.2 ศึกษาผลการนำกิจกรรมมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาให้เกิดทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

3.7.3 นำแบบประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำไปจัดกิจกรรม นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน ตามข้อ 3.1.3

แบบประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษารายถึงผลที่ได้มาเป็นแนวทางการบริหารงานของสถาบันการศึกษา พิจารณาตามเกณฑ์เป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจกิจกรรมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจกิจกรรมมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจกิจกรรมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจกิจกรรมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจกิจกรรมน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้นำผลการตรวจสอบคุณภาพเพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
ของแบบสอบถามประเมินผลกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญมา
ประเมินดัชนีความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (รายละเอียด ภาคผนวก ค)

เมื่อดำเนินการการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอให้
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตรวจสอบจริยธรรมการวิจัย รับรองผล วันที่ 14 กรกฎาคม 2554 ก่อนนำไปดำเนินการวิจัยต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสำรวจ และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการให้
คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) จากแบบสำรวจ แบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์
สถิติ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ทดสอบค่าที
(t - test Statistic) แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ สำหรับเกณฑ์การประเมินเป็นมาตร
ประมาณค่า 5 ระดับ (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2551: 65) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

5.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) จากแบบวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร และ
แบบสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำไปรวมกับข้อมูลเชิงปริมาณ
ในข้อ 1 เพื่อทำการวิเคราะห์การพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ
สถาบันอุดมศึกษา

ในการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือระดับการปฏิบัติงาน
ผู้วิจัยได้นำผลการตรวจสอบคุณภาพมาตรวัดการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครของผู้เชี่ยวชาญมาประเมินดัชนีความสอดคล้องที่มี
ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยให้ค่านำหนักเป็นคะแนน ต่อไปนี้

มีน้ำหนักเหมาะสม หรือ แน่ใจ ให้คะแนน +1 ข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
 มีน้ำหนักไม่แน่ใจ หรือ ควรปรับปรุง ให้คะแนน 0 ข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
 มีน้ำหนักไม่เหมาะสม ให้คะแนน -1 ข้อคำถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหา

จากนั้น ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) เป็นเกณฑ์การพิจารณาซึ่ง
 คำนวณดัชนีความสอดคล้องได้จากสูตร (ณัฐภรณ์ หลาวทอง, 2548) ดังนี้

$$IOC = \frac{R}{N} = \frac{\text{ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}}$$

IOC = หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง

R = หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพข้างต้น เพื่อพัฒนาระบบการ
 ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา มีวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

5.3.1 นำข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพทุกส่วนมาวิเคราะห์

5.3.2 กำหนดกรอบแนวคิดและองค์ประกอบของระบบการให้คำปรึกษานิสิต
 นักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

5.3.3 การตรวจสอบและประเมินร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ
 สถาบันอุดมศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

5.3.3.1 ตรวจสอบและประเมินร่างระบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตาม
 ข้อ 3.2.4

5.3.3.2 ปรับปรุงแก้ไขร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ
 สถาบันอุดมศึกษาที่ได้จากการประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาแล้ว นำ
 ผลมาวิเคราะห์ และตรวจความเชื่อมั่นของผลการทดลองนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
 ตรวจสอบนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

5.3.3.3 นำผลจากข้อ 5.3.3.2 มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำผล
 วิเคราะห์ในขั้นสุดท้ายของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ไปสู่แนวทางการดำเนินงานการ
 ตามระบบ

5.3.3.4 นำเสนอระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา พร้อมการวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอสรุปในภาพรวม ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ

การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ แบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด โดยการศึกษา และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเอกสาร ดังนี้

1.1 การคัดเลือกเอกสาร กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกเอกสาร ดังนี้

1.1.1 เอกสารที่ปรากฏในรูปของแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา บทความ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิจัย ที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา ซึ่งปรากฏอยู่ในวารสาร หนังสือ สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของภายในประเทศและต่างประเทศ

1.1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารมาศึกษาถึงคำหรือข้อความที่บ่งชี้เกี่ยวกับลักษณะการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

1.2 นำเอกสารที่คัดเลือก เรียงลำดับรายการลักษณะการดำเนินงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

2. นำกรอบแนวความคิดของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงาน กระบวนการดำเนินงาน ผลของระบบการให้คำปรึกษาที่ส่งผลต่อนิสิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเสนอแนะ ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องตามหลักวิชาการ

3. นิสิตนักศึกษา กำหนดวัตถุประสงค์ที่จะสร้างแบบสำรวจเพื่อศึกษาสภาพของการให้คำปรึกษาของสถาบันแต่ละประเภท โดยมุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย ระบบการบริหารงาน ระบบการให้คำปรึกษาช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาด้านคุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา คุณลักษณะของบัณฑิต รูปแบบกระบวนการดำเนินงาน ผลของระบบที่ส่งผลต่อ

นิสิตนักศึกษาแต่ละด้าน โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ประสบการณ์ในประเด็นหลักและประเด็นย่อย ทั้งในด้านการวิจัย การวัดและประเมินผล และการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ให้ความรู้และแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาตามกรอบแนวคิด และรูปแบบของการเขียนข้อคำถามที่กำหนด ถ้ารายการใดผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน เห็นด้วยร้อยละ 60 ให้คงรายการนั้นไว้ ถ้ารายการใดเห็นด้วยน้อยกว่าร้อยละ 60 ให้ตัดรายการนั้นออก

4. นำเครื่องมือแบบสำรวจดังกล่าวไปทดสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่น จากกลุ่มประชากรแบ่งประเภทสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลือกกกลุ่มประชากรที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจงประเภทละ 1 สถาบัน รวม 7 สถาบันเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา

5. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา จำแนกตามกรอบแนวคิด โครงสร้างการบริหารงาน กระบวนการดำเนินงาน ผลของระบบการให้คำปรึกษา การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา เพื่อนำผลไปกำหนดลักษณะการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมไปสู่การวิจัยขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ศึกษาสภาพของการให้คำปรึกษาของสถาบันแต่ละประเภท โดยมุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย ระบบการบริหารงาน ระบบการให้คำปรึกษาช่วยในการการส่งเสริมและพัฒนาด้านคุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา คุณลักษณะของบัณฑิต รูปแบบกระบวนการดำเนินงาน ผลของระบบที่ส่งผลต่อนิสิตนักศึกษาแต่ละด้าน

2. ศึกษาข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา สร้างระบบการให้คำปรึกษาตามแนวคิดของ แคทซ์ และ คาห์น (Katz and Kahn, 1978: 20) ประกอบด้วย ปัจจัย กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ผู้วิจัยใช้การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาตามแนวคิดของชิลลี (Shelly, 1999)

3. ยกร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ตามกลวิธีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา กระบวนการดำเนินงานส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม

ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบ กิจกรรมเหล่านี้ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการทดลองได้เกิดความมั่นใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะช่วยพัฒนาจริยธรรมของนักศึกษาได้ หลังจากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษานำมาใช้ในการพบนิสิต นักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณธรรมครบทั้ง 3 ด้าน โดยส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เป็นไปตามกรอบนโยบายของการบริหารสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกัน

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา วัตถุประสงค์ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ การแก้ไขข้อความที่ซ้ำซ้อน ปรับภาษาที่ใช้ อ่านให้เข้าใจง่าย โดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 80 ได้แบบลักษณะการให้คำปรึกษา

5. นำแบบร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ได้จากข้อ 4 นำมาปรับปรุงแก้ไข และนำมาทำกิจกรรมเพื่อประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ณ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ในการทดลองใช้ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร กิจกรรมจัด 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ประชุมชี้แจงให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา ชั้นปีที่ 1 และครั้งที่ 2 ประเมินผลระบบการให้คำปรึกษาโดยใช้กิจกรรมทดลองกับนิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาเกิดการพัฒนาคูณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ

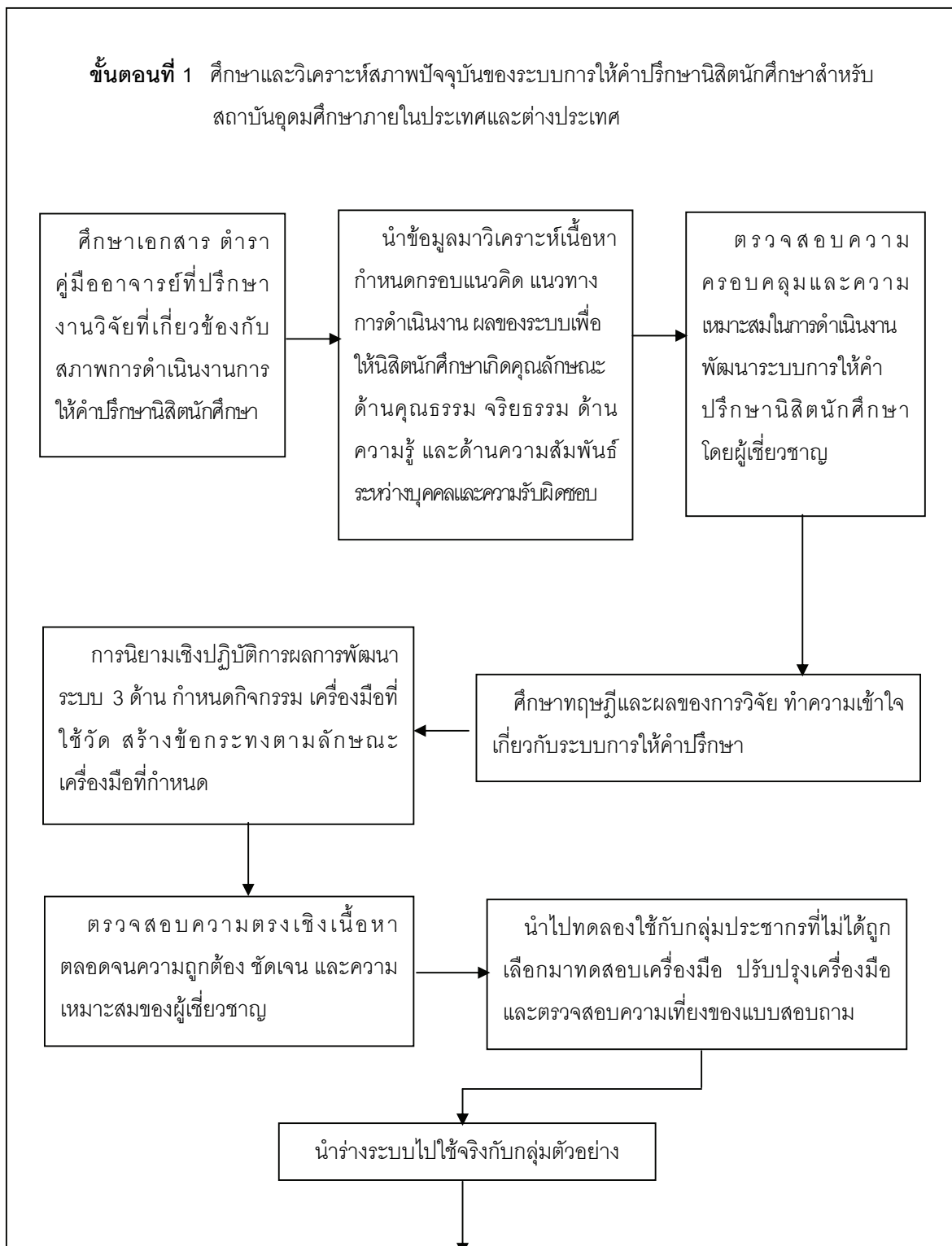
2. การดำเนินจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ติดต่อขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรมจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร เตรียมการก่อนการทดลอง ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินงาน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการทดลอง มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตศึกษานำแนวทางการให้คำปรึกษา ระยะเวลา การจัดกิจกรรมใน 1 ภาคการศึกษา จำนวน 11 ครั้ง ๆ ละ 90 – 120 นาที

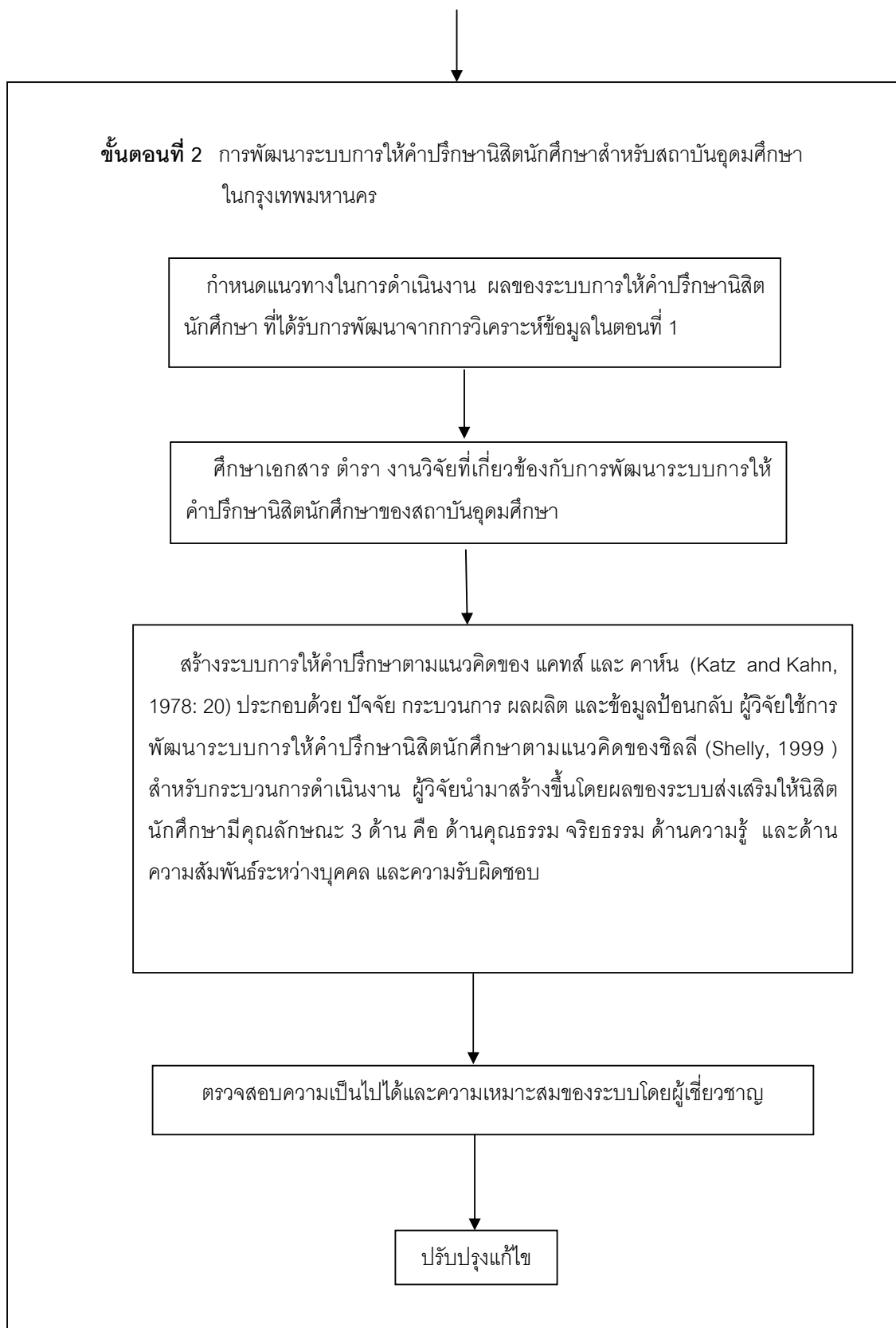
3. การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาจากแบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

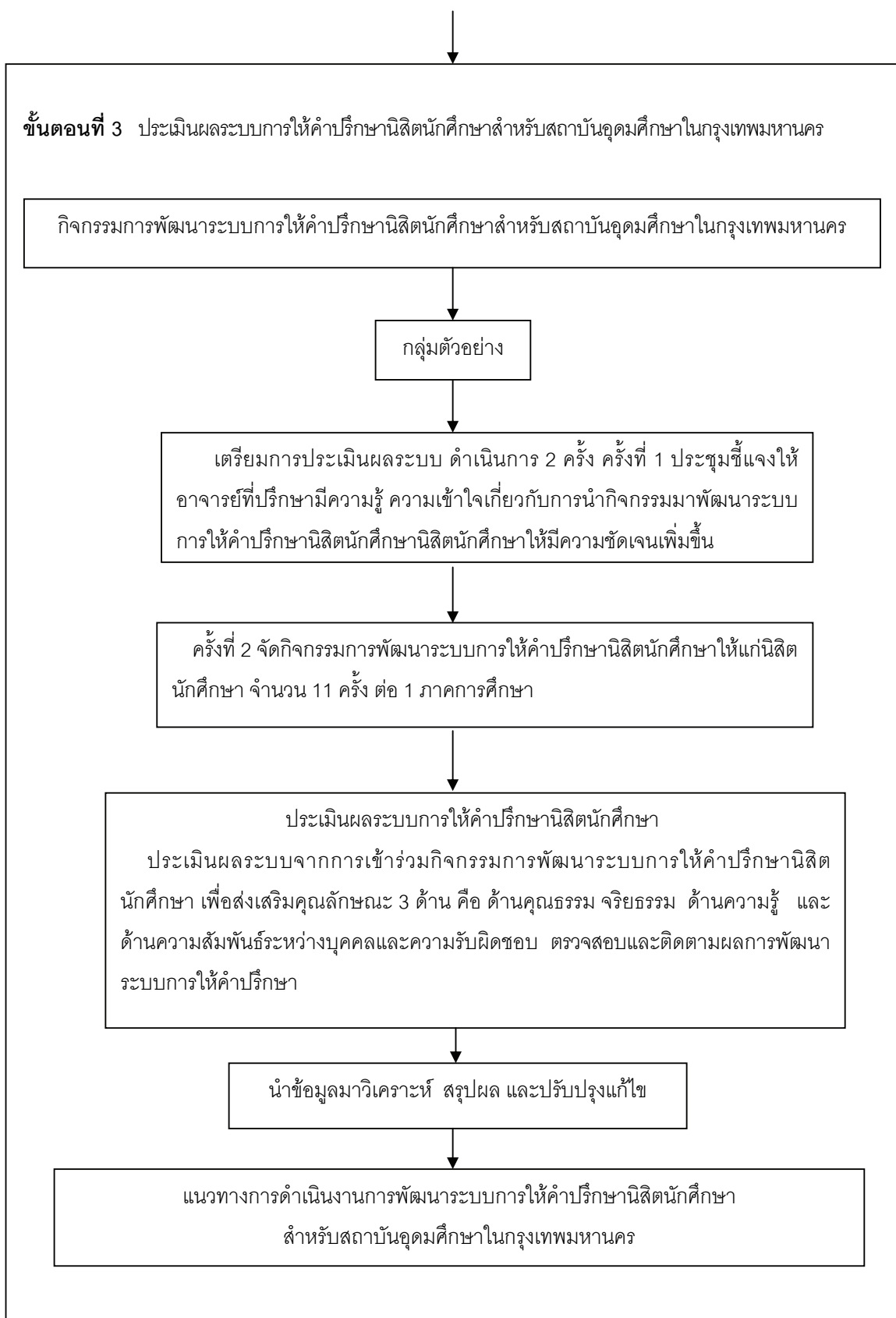
4. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ในส่วนที่ควรปรับปรุงหรือมีจุดบกพร่องตามผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ร่างการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษาเกี่ยวระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสามารถนำไปใช้ได้ตามบริบทของสถาบันที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ฉบับสมบูรณ์

จากขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 15 ดังนี้

แผนภูมิที่ 15 สรุปขั้นตอนการวิจัย การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ

ตอนที่ 2 พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ

การศึกษาสภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน รายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารงานที่วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ผลของการสืบค้นเอกสาร ข้อมูล งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาประมวลกับทฤษฎีการพัฒนาระบบของ แคทซ์ และคานัน (Katz and Kahn, 1978: 20) โดยการสังเคราะห์เนื้อหาตามวิธีการของ สุกางค์ จันทวานิช (2550 : 149 – 155) ตามตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านปัจจัยจำแนกโดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล

ปัญหาของการวิจัย	ประเภท/แนวคิด	คำหรือข้อความ	แหล่งที่มาของข้อมูล
<p>การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา</p> <p>นิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา</p>	<p>ด้านปัจจัย</p> <p>โครงสร้างการบริหารงานการให้คำปรึกษา ดังนี้</p> <p>1. นโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา</p>	<p>การดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษา มีดังนี้</p> <p>1. การดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาแบบให้ทุกคนมีส่วนร่วม</p> <p>2. การจัดสรรงบประมาณ เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพที่เกี่ยวข้องกับเงินค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่ารายจ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน</p> <p>3. การให้คำปรึกษาถือเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันเช่นเดียวกับการเรียนในชั้นเรียน</p> <p>4. การให้คำปรึกษาเป็นกลไกในการควบคุมคุณภาพ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางวิชาการ</p> <p>5. การให้คำปรึกษาช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p>	<p>นิรมล เลิศวีระวัฒน์ (2546: 51 – 52)</p> <p>พรรณอร อุฑาภาพ (2545: 88)</p> <p>วิมลตันและเอสโซซิเอต (Wiston and Associates, 1988: 213 – 236)</p> <p>ไฮนส์ (Hines, 1984: 339 - 340)</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552)</p>

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านปัจจัยจำแนกโดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล (ต่อ)

ปัญหาของการวิจัย	ประเภท/แนวคิด	คำหรือข้อความ	แหล่งที่มาของข้อมูล
การพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบัน อุดมศึกษา	2. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา	บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา เช่น 1. ผู้บริหาร 2. คณะกรรมการ 3. อาจารย์ที่ปรึกษา 4. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 5. นิสิตนักศึกษา	วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2543) สำแก้ว ขจรศิลป์ (2543) จุไรรัตน์ ดวงเดือน และ คณะ (2550: 14) เอสเวอร์ต และฮาร์เวย์ (Ashworth & Harvey, 1994: 63)
	3. เครื่องมือการให้คำปรึกษา	เครื่องมือการให้คำปรึกษา เช่น 1. สิ่งพิมพ์ 2. แหล่งข้อมูลของสถาบัน 3. หน่วยงานภายในสถาบันและ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 4. แหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เว็บไซต์ เป็นต้น	จำเจริญรัตน์ เจือจันทร์ (2543: 167 – 168) ครอกเคทและเลวิตซ์ (Crockett and Levitz, 1984: 47) พอลล์ (Paule, 1991 : 69)

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านปัจจัยพบว่า ระบบการให้คำปรึกษามีองค์ประกอบด้านปัจจัย แบ่งออกเป็นโครงสร้างการบริหารงาน เช่น นโยบายการบริหารงาน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และเครื่องมือการให้คำปรึกษา ช่วยให้การบริหารงานมีความชัดเจนเพิ่มขึ้น

นอกจากการสังเคราะห์แนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านกระบวนการ
จำแนกโดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล

ปัญหาของการวิจัย	ประเภท/แนวคิด	คำหรือข้อความ	แหล่งที่มาของข้อมูล
การพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบัน อุดมศึกษา	ด้านกระบวนการ 1. การบริหารงาน ให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ ของการวิจัยที่ กำหนดไว้	การดำเนินงาน แบ่งออกเป็น 1. การดำเนินงานในรูปแบบของ คณะกรรมการ ให้ทุกคนมี ส่วนร่วมในการทำงาน 2. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคลากร ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 3. กำหนดตารางการปฏิบัติงาน เป็นการช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษา ได้มีการเตรียมตัวเพื่อปฏิบัติ กิจกรรมได้อย่างเหมาะสม 4. การประเมินผลดำเนินงานเพื่อ ให้ทราบผลการปฏิบัติงานและ หาแนวทางในการปรับปรุงงาน	วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) สำเนาฯ ขจรศิลป์ (2543) นิรมล เลิศวีระวัฒน์ (2546: 51 – 52) ชิดเคอริงและไรเซอร์ (Chickering & Reisser, 1993: 467)
	2. การให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษามีเทคนิคใน การสร้างสัมพันธภาพ เช่น การให้ คำปรึกษาและคำแนะนำ	วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) สำเนาฯ ขจรศิลป์ (2543) บุษบา ยศราช (2550: 11-13) พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2543)

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
กระบวนการบริหารงานเพื่อให้การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์

นอกจากการสังเคราะห์แนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษา
แนวคิดเกี่ยวกับผลผลิต เพื่อให้การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษามีประสิทธิภาพในการบริหารงาน
ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านผลผลิต
จำแนกโดยคำหรือข้อความจากแหล่งที่มาของข้อมูล

ปัญหาของการวิจัย	ประเภท/แนวคิด	คำหรือข้อความ	แหล่งที่มาของข้อมูล
การพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบัน อุดมศึกษา	ด้านผลผลิต ผลของการให้คำ ปรึกษาช่วยพัฒนา คุณลักษณะของ นิสิตนักศึกษา	ผลผลิตที่เกิดจากระบบการให้คำ ปรึกษานิสิตนักศึกษา ดังนี้ 1. ผลที่เกิดจากระบบการให้ คำปรึกษา 2. นิสิตนักศึกษาเมื่อผ่านกระบวนการ การให้คำปรึกษา ควรมีการ พัฒนาที่ดีขึ้น 3. สามารถพิจารณา ดังนี้ 3.1 คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ 3.2 ความพึงพอใจต่อระบบ การให้คำปรึกษาอันเป็น เป้าหมายสำคัญของการ พัฒนานิสิตนักศึกษา	สำนักงานคณะ กรรมการการ อุดมศึกษา (2552) เบนจามิน (Benjamin, 1996 : 625) โบเวน (Bowen, 1977 : 39)
	การป้อนกลับ	เป็นการสะท้อนข้อมูลผลของการ พัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเพื่อ นำไปปรับปรุงใช้กับสถาบัน การศึกษาที่จัดการเรียนการสอนมี ลักษณะใกล้เคียงกัน	สมาน ลอยฟ้า (2543: 1) ขวัญชนก ยิ้มแต่ และ คณะ (2546: 48) เบลเชอร์ (Belcheir, 1999: 19)

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านผลผลิต พบว่า ระบบการให้คำปรึกษามีองค์ประกอบด้านผลการให้คำปรึกษา และการป้อนกลับ ช่วยให้การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษามีความชัดเจนเพิ่มขึ้น

จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา มีองค์ประกอบด้านปัจจัยกระบวนการ และผลของการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เกิดความพึงพอใจและมีคุณลักษณะ

ตารางที่ 20 การสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาจำแนกตามปัจจัย
กระบวนการ ผลผลิต (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/สถาบัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2550	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550	สถาบันการพลศึกษา, 2548	Dartmouth College, 2008	George Mason University, 2008	University of Missouri - Kansas, 2008	Michigan University, 1997	Yale College, 2008
มหาวิทยาลัย/สถาบัน											
ระบบการดำเนินงาน การให้คำปรึกษา											
ด้านกระบวนการ											
1. บทบาทต่อมหาวิทยาลัย นิสิต นักศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. จัดกิจกรรมพัฒนานิสิต นักศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. บริการสายด่วน (Advisor on Call)			✓				✓	✓	✓	✓	✓
5. บริการคลินิกคลายเครียด			✓				✓				
6. บริการแบบทดสอบด้าน จิตวิทยา	✓	✓	✓	✓				✓			✓
7. บริการจัดโครงการ/กิจกรรมเชิง จิตวิทยา			✓								
8. บริการสนเทศ ข้อมูลข่าวสาร/ อาชีพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ด้านผลผลิต											
1. นิสิตนักศึกษาได้เห็น คุณค่าของการดูแลและให้ คำปรึกษาของสถาบัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ให้นิสิตนักศึกษาได้มีการ ตรวจสอบ โดยสมานิสิต นักศึกษา							✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 20 การสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาจำแนกตามปัจจัย
กระบวนการ ผลผลิต (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/สถาบัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2550	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550	สถาบันการพลศึกษา, 2548	Dartmouth College, 2008	George Mason University, 2008	University of Missouri - Kansas, 2008	Michigan University, 1997	Yale College, 2008
ระบบการดำเนินงาน การให้คำปรึกษา											
3. การบริการให้คำปรึกษาผ่าน ระบบออนไลน์ (On line) และ เว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดทักษะ ทางปัญญา			✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓
4. เกิดความชัดเจนในการเลือก เรียนของแต่ละหลักสูตร การให้ คำปรึกษาช่วยให้บัณฑิตศึกษามี ประสบการณ์ตรง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 20 ผลการสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต
นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีการพัฒนาระบบงานโดยมี
องค์ประกอบ ด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ
เพิ่มขึ้น

ส่วนที่ 2 สำนวนสภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต
นักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาจากเอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของ แคทซ์ และคาห์น
(Katz and Kahn, 1978: 20) และได้เชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา
ที่สังเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ (ดังตารางที่ 24) ผู้วิจัยสรุปเป็นกระบวนการพัฒนา
ระบบซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของระบบ โดยทำแบบสำรวจสภาพปัจจุบันของ

สถาบันอุดมศึกษาได้มีการดำเนินงานด้านการให้คำปรึกษาในรูปแบบใด เพื่อตรวจสอบว่าการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันมีความสอดคล้องกับแนวคิดและหลักการบริหารงานด้านการให้คำปรึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1. บริบทของสถาบันอุดมศึกษา

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรเพื่อคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างของการตอบแบบสำรวจ ประกอบด้วย ผู้บริหารงานฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการให้คำปรึกษา สถาบันอุดมศึกษาที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากเกณฑ์การแบ่งประเภทสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549) และการจัดสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) โดยสุ่มคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ประเภทละ 1 สถาบัน ๆ ละ 7 คน จาก 7 สถาบัน รวม 49 คน แบ่งออกเป็น ผู้บริหารสถาบันละ 2 คน อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 4 คน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 คน ซึ่งมีประสบการณ์ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมากกว่า 3 ปี ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
5. มหาวิทยาลัยเปิด ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
6. มหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
7. สถาบันการพลศึกษา ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ

2. แนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

การศึกษาเพื่อสำรวจสภาพปัจจุบัน เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาพิจารณาตั้งประเด็นคำถาม วิเคราะห์ความสอดคล้อง นำไปกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 21 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสำรวจ จำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งทางวิชาการ และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ	สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ			ปฏิบัติงานตำแหน่งหน้าที่		
• ชาย	18	36.74	• ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	1	2.04
• หญิง	31	63.27	• ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา	1	2.04
อายุ			• รองคณบดี	1	2.04
• น้อยกว่า 30 ปี	4	8.17	• คณะวิศวกรรมศาสตร์	1	2.04
• 31 – 40 ปี	15	30.62	• รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์	1	2.04
• 41 – 50 ปี	12	24.49	• รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	2	4.09
• 51 – 60 ปี	18	36.74	• รองคณบดีฝ่ายกิจการ นักศึกษา	1	2.04
ประสบการณ์การทำงาน			• ผู้ช่วยรองคณบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา	3	6.13
• น้อยกว่า 5 ปี	13	26.53	• หัวหน้างานฝ่ายวิชาการ	3	6.13
• 6 – 10 ปี	14	28.58	• หัวหน้างานฝ่ายกิจการ นักศึกษา	28	57.15
• 11 – 15 ปี	14	28.58	• อาจารย์ที่ปรึกษา	7	14.29
• 16 – 20 ปี	6	12.25	• บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การให้คำปรึกษา		
• 21 – 25 ปี	1	2.04			
• มากกว่า 26 ปี	2	4.09			
ตำแหน่งทางวิชาการ					
• รองศาสตราจารย์	2	4.09			
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4	8.17			
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์	37	75.51			
• อาจารย์	4	8.17			
• ครูชำนาญการพิเศษ	2	4.09			

จากตารางที่ 21 ผู้ตอบแบบสำรวจ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.27 ช่วงอายุสูงสุดระหว่าง 51 - 60 ปี ร้อยละ 36.74 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 6 – 15 ปี มีค่าเท่ากัน ร้อยละ 28.58 ตำแหน่งทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ ร้อยละ 75.51 ปฏิบัติงานตำแหน่งผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา

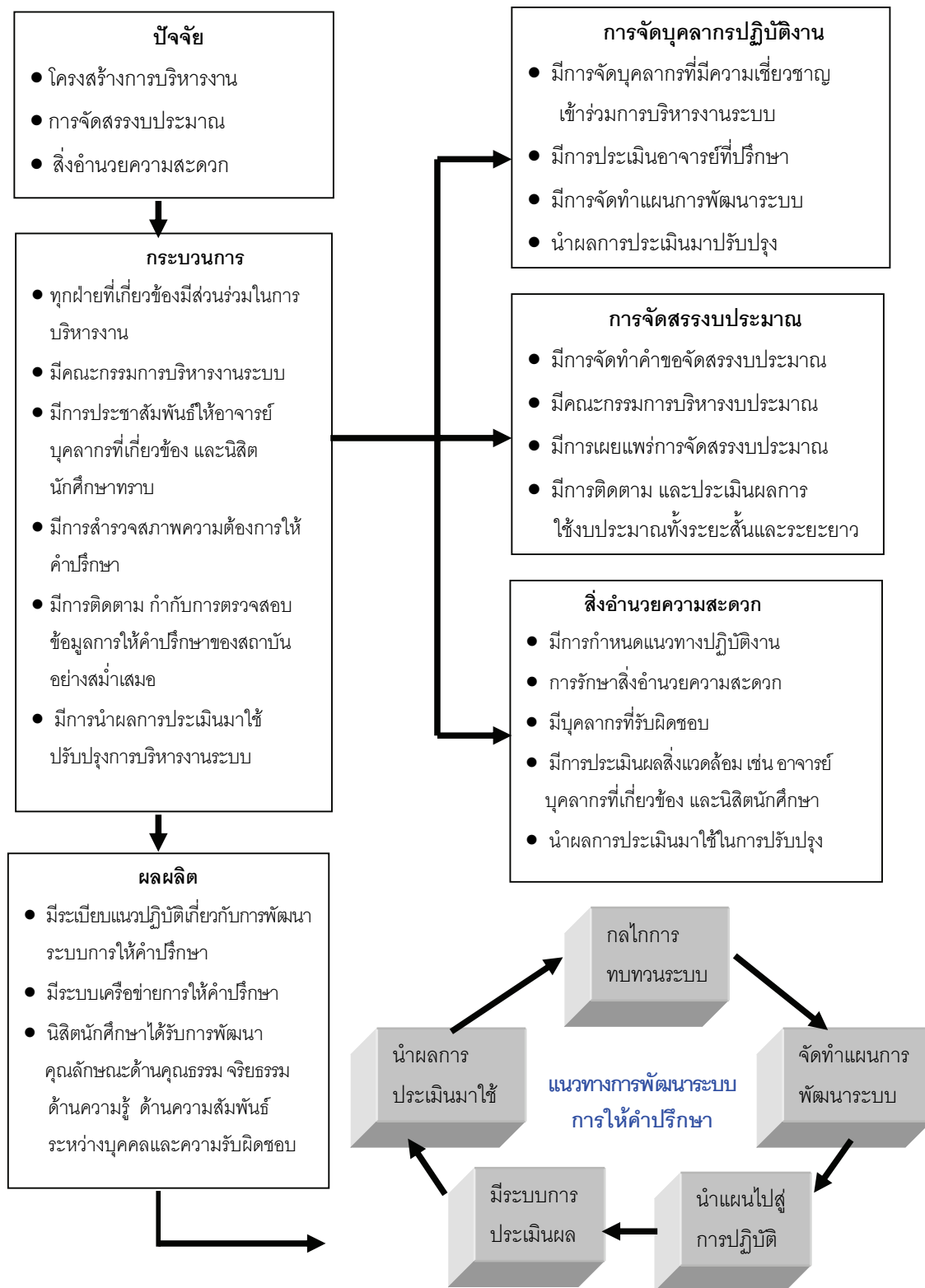
จากการศึกษาสภาพข้อมูลสภาพปัจจุบันของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยอธิบายลักษณะของการปฏิบัติในภาพรวม รายละเอียดดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 สภาพปัจจุบันของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ	การปฏิบัติ (n = 49)			
	มี	ร้อยละ	ไม่มี	ร้อยละ
1. การกำหนดนโยบายให้ทุกคนมีระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาโดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร	39	79.60	10	79.60
2. การกำหนดภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในเอกสาร	41	83.98	8	83.98
3. การระบุการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไว้ในคู่มือประกันคุณภาพภายในสถาบันการศึกษา	-	-	49	100
4. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน	31	63.90	18	36.74
5. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา	41	83.68	8	16.33
6. คำสั่งแต่งตั้งการเป็นอาจารย์ปรึกษา	49	100	-	-
7. การกำหนดสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา อย่างน้อย 1: 30 คน	49	100	-	-

จากตารางที่ 22 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่ระบุว่ามีการปฏิบัติในทุกประเด็น และประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง คือ คำสั่งแต่งตั้งการเป็นอาจารย์ปรึกษา และประเด็นการกำหนดสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาอย่างน้อย 1: 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ประเด็นที่พบว่าไม่มีการปฏิบัติ คือ การระบุการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไว้ในคู่มือประกันคุณภาพภายในสถาบันการศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 100

จากการศึกษาข้อมูลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา จากการสำรวจ ผู้วิจัยอธิบายลักษณะการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ในภาพรวม รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 16

แผนภูมิที่ 16 สรุปผลจากการสำรวจสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

จากแผนภูมิที่ 16 จากการสำรวจสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา มีความสอดคล้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาที่สังเคราะห์ได้จากเอกสารและงานวิจัย โดยนำมาประมวลคำถามสถาบันอุดมศึกษา จากการสำรวจสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา แสดงถึงภาพการวางแผนสำหรับอนาคต การนำระบบการให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติและประเมินผลตนเองเป็นระยะ

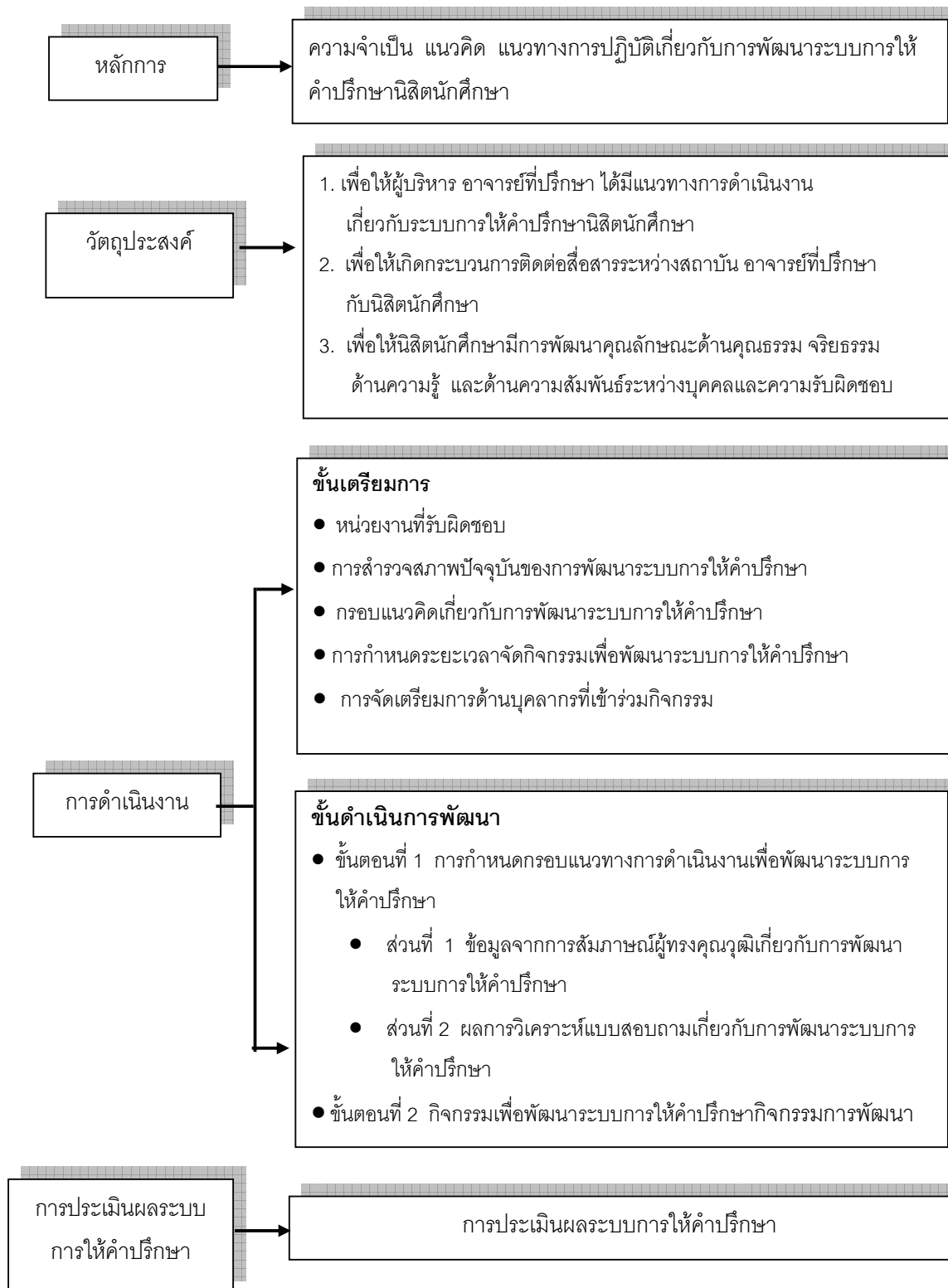
การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาที่ทำให้ประสบความสำเร็จมีหลายประการ ทั้งปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต สำหรับการบริหารงานปัจจัย เช่น โครงสร้างการบริหาร บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนของกระบวนการผู้บริหารเป็นฝ่ายให้การสนับสนุน เช่น จัดบุคลากรปฏิบัติงาน การจัดสรรงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านให้คำปรึกษามีหลายประเภท เช่น การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัว การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ การให้คำปรึกษาด้านกีฬา และการให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และเทคนิคการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีความสามารถในการนำข้อมูลนิสิตมาปรับใช้ มีความศรัทธาในการปฏิบัติงาน อาจารย์ที่ปรึกษา ให้ความช่วยเหลือดูแลเมื่อนิสิตนักศึกษามีปัญหา และสามารถประสานความร่วมมือกับบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ซึ่งได้เชื่อมโยงกับแนวคิดและหลักการเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาต่อไป

ตอนที่ 2 พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา มาเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาคุณลักษณะได้อย่างเหมาะสม

2. ร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต เพื่อการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษา การป้อนกลับ แสดงกระบวนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาดังแผนภูมิที่ 17

แผนภูมิที่ 17 ร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ร่างการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากการสืบค้นเอกสาร ข้อมูล งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาประมวลกับทฤษฎีการพัฒนาระบบของ แคทซ์ และคาห์น (Katz and Kahn, 1978: 20) โดยการสังเคราะห์เนื้อหาตามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อนำไปเป็นแนวทางพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีองค์ประกอบและขั้นตอนดังต่อไปนี้

หลักการ

หลักการสำคัญของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

1. ความจำเป็นในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยการพัฒนาการบริหารงาน การสอบถามความคิดเห็น และกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติ
2. มุ่งเน้นการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย กระบวนการ และผลผลิตซึ่งผลที่ได้เป็นการส่งเสริมการคิด การเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และการปรับตัวเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา
3. กิจกรรมเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา โดยไม่ใช่วิธีบอกให้ทำ สอนให้ทำ แต่ใช้วิธีเติมเต็มความต้องการพื้นฐานให้นิสิตนักศึกษาเกิดความต้องการพัฒนาในระดับที่สูงขึ้น อันเป็นบ่อเกิดการเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีงามแก่ตนเอง

วัตถุประสงค์

ระบบการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา ได้มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้เกิดกระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างสถาบัน อาจารย์ที่ปรึกษา กับนิสิตนักศึกษา
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้ และประสบการณ์การพัฒนาคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบจากผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

การดำเนินงาน

การดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร แบ่งการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. หน่วยงาน การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์ประกอบ คือ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต สถาบันควรเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา เป็นการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ฝ่ายวิชาการ
- 1.2 ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- 1.3 ฝ่ายประสานงานของสถาบัน คณะ ภาควิชา สาขาวิชา

ในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ควรมีผู้รับผิดชอบการพัฒนาโดยตรง เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษามีเอกภาพในการปฏิบัติงาน และดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายของสถาบัน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ได้แก่

ผู้บริหาร ในระดับสถาบันหรือคณะควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาไว้ในนโยบายและแผนพัฒนาของสถาบัน คณะ ภาควิชา สาขาวิชาอย่างชัดเจน และควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมอาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องของสถาบัน คณะให้เห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาอย่างจริงจัง โดยให้การสนับสนุนงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากรบุคคล รวมทั้งใช้ยุทธวิธีในการบริหารจัดการในการขอความร่วมมือในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของสถาบัน คณะ ภาควิชา สาขาวิชา

ผู้ปฏิบัติ ในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ควรมีผู้ปฏิบัติงานเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินงานโดยตรง ซึ่งควรจัดตั้งเป็นคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้แทนอาจารย์ที่ปรึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา

2. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ควรเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงผลผลิตต่อนิสิตนักศึกษา หลังได้รับการพัฒนาแล้วจะเกิดความพึงพอใจและมีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (2552) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ การกำหนดระยะเวลาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาซึ่งเป็นระยะเวลาที่นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสถาบันการศึกษาที่มีความพร้อมทั้งร่างกาย อารมณ์ และสังคม

3. การจัดเตรียมการด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบสนองสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา พิจารณาจากการแบ่งประเภทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549) เพื่อให้ครอบคลุมตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา การกำหนดระยะเวลาในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา จึงควรกำหนดระยะเวลา ดังนี้

3.1 แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ควรประสานงานกับสถาบันด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ ในระยะเวลา 1 – 2 เดือน

3.2 กรณีที่จัดประชุมชี้แจงให้ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา รับทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา อย่างน้อย 1 – 2 วัน โดยจัดในช่วงปิดภาคการศึกษาเพื่อไม่กระทบกับการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษา

3.3 กรณีการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ไว้ในเวลาเรียนตามปกติ สถาบันควรจัดทำเป็นตารางกิจกรรมเข้าไปไว้ในตารางการเรียนการสอนประจำภาคการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้นิสิตนักศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับทราบกำหนดการจัดกิจกรรมที่แน่นอน กรณีจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนในช่วงเย็น ควรจัดกิจกรรมครั้งละไม่เกิน 120 นาที เนื่องจากนิสิตนักศึกษาได้รับความเหน็ดเหนื่อยจากการเรียนวิชาอื่น ๆ มาตลอดทั้งวัน ทำให้ได้รับการพัฒนาไม่เต็มที่ และช่วงเวลาดังกล่าวอาจตรงกับกิจกรรมอื่นของสถาบัน และกรณีที่ไม่สามารถจัดกิจกรรมในเวลาเรียนตามปกติหรือช่วงเย็นได้ สถาบันอาจจัดกิจกรรมในวันเสาร์หรืออาทิตย์เต็มวัน

ขั้นตอนการพัฒนา

การดำเนินการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยพิจารณาประเด็น คำ วิเคราะห์ความสอดคล้อง และสรุปประเด็นเพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ก่อนนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์หรือออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

จากแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาฯ ประกอบด้วย ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายพัฒนานิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 5 ท่าน ผู้วิจัยขอนำเสนอภาพรวม รายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 23 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานการให้คำปรึกษาจำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน คน	ร้อยละ	สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน คน	ร้อยละ
เพศ			ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน		
● ชาย	4	80.00	● รองอธิการบดีสถาบัน การพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ	1	20.00
● หญิง	1	20.00	● รองอธิการบดีสถาบัน การพลศึกษา ฝ่ายกิจการ นักศึกษาและกิจการพิเศษ	1	20.00
อายุ			รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ		
● 51 – 55 ปี	1	20.00	สถาบันการพลศึกษา	1	20.00
● 56 – 60 ปี	4	80.00	วิทยาเขตสมุทรสาคร		
ประสบการณ์การทำงาน			● คณบดีคณะศิลปศาสตร์	1	20.00
● 25 – 30 ปี	5	100	สถาบันการพลศึกษา		
			● ครูเชี่ยวชาญ ระดับ 9	1	20.00
			อาจารย์ที่ปรึกษา		

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 56 - 60 ปี ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 25 – 30 ปี ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานผู้บริหารเกี่ยวข้องการ ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา ด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานด้านระบบการให้คำปรึกษาที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา รายละเอียดดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์แนวทางการบริหารงานและแนวทางแก้ไขการพัฒนาระบบ

แนวทางการบริหารงาน	แนวทางแก้ไข	
	ผู้บริหาร	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. กำหนดแผน/โครงสร้างในการบริหารงาน	<ul style="list-style-type: none"> ● การแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ● ศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของสถาบัน
2. ปัจจัยการพัฒนาระบบ	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดสรรงบประมาณ ● แต่งตั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ● เครื่องมือการให้คำปรึกษา ● สิ่งอำนวยความสะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้บริหารและคณะกรรมการพัฒนาระบบ
3. การจัดกิจกรรมพัฒนาระบบ	<ul style="list-style-type: none"> ● เน้นกิจกรรมสอดแทรกระหว่างการสัมมนาประจำภาคการศึกษา ● การติดตามผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทุกปี ● ส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าอบรมหาความรู้เพิ่มเติม 	<ul style="list-style-type: none"> ● คณะกรรมการพัฒนาระบบ ● ฝ่ายวิชาการ ● งานฝ่ายประกันคุณภาพ
4. เป้าหมายที่มีผลต่อความสำเร็จ	<ul style="list-style-type: none"> ● ระบบหรือแนวทางการทำงาน ● วิธีการดำเนินงาน ● ระยะเวลาทุกภาคการศึกษา ● การติดตามและประเมินผล 	<ul style="list-style-type: none"> ● ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ กล่าวถึงแนวทางการบริหารงานด้านการให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ไข เกี่ยวกับการกำหนดแผน โครงสร้างในการบริหารงาน ปัจจัยการพัฒนาระบบ การจัดกิจกรรม และเป้าหมายที่มีผลต่อความสำเร็จ เป็นการพัฒนาระบบแบบทุกคนมีส่วนร่วม ในการบริหารงานของสถาบันการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานด้านระบบการให้คำปรึกษา จากตารางที่ 31 ได้มีข้อเสนอแนะการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาสรุปดังนี้

1. ความสำเร็จในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ควรมีการจัดการสัมมนา รองลงมา เกี่ยวกับการประชุมเชิงวิชาการ การศึกษาดูงาน การอภิปรายผลงาน กิจกรรมกลุ่มของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา จัดนิทรรศการ การปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ และการฝึกอบรม

2. จุดอ่อนหรือปัญหาที่ทำให้การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไม่ได้ผล
 - 2.1 ขาดการประสานงานและการแบ่งภาระงานที่ชัดเจน ภาระงานสอนของอาจารย์ที่ปรึกษาขึ้นอยู่กับฝ่ายวิชาการ แต่การจัดกิจกรรมเป็นฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - 2.2. ข้อจำกัดของบุคลากรในการทำหน้าที่คำให้ปรึกษา ขนาดและศักยภาพการบริหารงานของแต่ละสถาบันแต่ละแห่งไม่เท่าเทียมกัน
 - 2.3. การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาทุกส่วนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนางาน ผู้บริหารจะต้องมีศักยภาพการบริหารงานด้านการประสานงาน กำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน และสร้างขวัญกำลังใจ การสนับสนุนและสร้างศักยภาพของสถาบันการศึกษา โดยมีคณะกรรมการกลางให้ความช่วยเหลือ ติดตามและพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเป็นนโยบายที่เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง
3. การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนหนึ่งของการพัฒนาสถาบัน มีหลักการ คู่มือปฏิบัติงาน นำไปใช้พัฒนาการประเมินผลตนเองในการประกันคุณภาพภายในสถาบัน ผู้บริหารจะต้องนำแนวคิดและเลือกคนให้เหมาะสมกับงานมาพัฒนาสถาบัน

ขั้นที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 525 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 467 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.95 นำไปวิเคราะห์โดยแยกพิจารณาแต่ละประเภทสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงาน สิ่งอำนวยความสะดวก การให้คำปรึกษา เครื่องมือการให้คำปรึกษา และนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอเป็นตารางวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยแยกการวิเคราะห์เป็นตาราง โดยแบ่งตามประเภทสถาบันอุดมศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 25 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่งวิชาการ และประสบการณ์ทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	มหาวิทยาลัยของรัฐ							
	ผู้บริหาร		อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		รวม	
	n = 2		n = 20		n = 30		n = 52	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
หญิง	1	1.92	10	19.23	15	28.85	26	50.00
ชาย	1	1.92	10	19.23	15	28.85	26	50.00
2. อายุ								
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	-	-	19	36.54	19	36.54
21 - 30 ปี	-	-	4	7.69	11	21.15	15	28.85
31 - 40 ปี	-	-	5	9.61	-	-	5	9.61
41 - 50 ปี	-	-	5	9.61	-	-	5	9.61
51 - 60 ปี	2	3.85	6	11.54	-	-	8	15.38
3. ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน								
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	1	4.55	-	-	-	-	1	4.55
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	1	4.55	-	-	-	-	1	4.55
อาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	20	90.91	-	-	20	90.91
4. ตำแหน่งทางวิชาการ								
อาจารย์	-	-	14	63.64	-	-	14	63.64
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	4.55	5	22.73	-	-	6	27.28
รองศาสตราจารย์	1	4.55	1	4.55	-	-	2	9.09
5. ประสบการณ์บริหารงาน/ปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี								
6 - 10 ปี	-	-	8	36.37	-	-	8	36.37
11 - 15 ปี	1	4.55	4	18.19	-	-	5	22.73
16 - 20 ปี	-	-	4	18.19	-	-	4	18.19

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นเพศหญิงและเพศชายมีค่าเท่ากัน ร้อยละ 50.00 นิสิตนักศึกษา มีอายุ น้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ

36.54 รองลงมา อาจารย์ที่ปรึกษา อายุระหว่าง 21 – 30 ปี ร้อยละ 28.85 ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา ตำแหน่งวิชาการ เป็นตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 63.64 รองลงมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 22.73 มีประสบการณ์ทำงานมีค่าสูงสุด น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 36.37

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยของรัฐ เลือกสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) เลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มที่ 2 การศึกษา กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ และกลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าควรขึ้นกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา ร้อยละ 70

ตารางที่ 26 จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษาและปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ

ข้อความ	มหาวิทยาลัยของรัฐ	
	นิสิตนักศึกษา n = 30	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งเข้าขอรับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	19	63.33
4 – 5 ครั้ง	11	36.37
2. ปัญหาที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา		
ด้านวิชาการ	2	6.67
ด้านส่วนตัว	4	36.67
ด้านเงินทุน	10	33.33
ด้านงานทำนอกเวลาเรียน	3	10.00
ด้านกีฬา	5	16.67
ด้านบุคลิกภาพ	1	3.33

จากตารางที่ 26 นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ส่วนใหญ่ขอเข้ารับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา น้อยกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 63.33 เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า เป็นปัญหาส่วนตัว ร้อยละ 36.67 รองลงมา ด้านเงินทุน ร้อยละ 33.33

ตารางที่ 27 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกำกับ จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่งวิชาการ และประสบการณ์ทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	มหาวิทยาลัยในกำกับ							
	ผู้บริหาร		อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		รวม	
	n = 6		n = 31		n = 90		n = 127	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
หญิง	4	4.15	15	11.82	46	36.22	65	51.19
ชาย	2	1.58	16	12.60	44	34.65	62	49.31
2. อายุ								
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	-	-	84	66.15	84	66.15
21 - 30 ปี	-	-	4	4.15	6	4.73	10	7.88
31 - 40 ปี	-	-	11	8.67	-	-	11	8.67
41 - 50 ปี	4	4.15	8	6.30	-	-	12	9.45
51 - 60 ปี	2	1.58	8	6.30	-	-	10	7.88
3. ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน								
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	3	8.11	-	-	-	-	3	8.11
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	3	8.11	-	-	-	-	3	8.11
อาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	31	83.79	-	-	31	83.79
4. ตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์								
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	2.71	11	29.73	-	-	12	32.44
รองศาสตราจารย์	3	8.11	2	5.41	-	-	5	13.52
5. ประสบการณ์บริหารงาน								
ปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี	3	8.11	10	27.03	-	-	13	35.14
6 - 10 ปี	2	5.41	9	24.33	-	-	11	29.73
11 - 15 ปี	-	-	3	8.11	-	-	3	8.11
16 - 20 ปี	1	2.71	5	13.52	-	-	6	16.22
21 - 25 ปี	-	-	4	10.81	-	-	4	10.81

จากตารางที่ 27 พบว่ากลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกำกับ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 51.19 นิสิตนักศึกษา มีอายุน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 66.15 รองลงมา ผู้บริหารอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ร้อยละ 9.45 และอาจารย์ที่ปรึกษา อายุระหว่าง 31 - 40 ปี

ร้อยละ 8.67 ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา ตำแหน่งวิชาการ เป็นตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 54.06 รองลงมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 32.44 มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 35.14

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยของรัฐ เลือกสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) เลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มที่ 2 การศึกษา กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์ และกลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าควรขึ้นกับศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 45.16

ตารางที่ 28 จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกำกับ

ข้อความ	มหาวิทยาลัยในกำกับ	
	นิสิตนักศึกษา n = 90	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งเข้าขอรับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	77	86.41
4 – 5 ครั้ง	12	13.33
มากกว่า 6 ครั้ง	1	1.11
2. ปัญหาที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา		
ด้านวิชาการ	81	90.00
ด้านส่วนตัว	5	5.55
ด้านเงินทุน	2	2.22
ด้านงานทำนอกเวลาเรียน	2	2.22

จากตารางที่ 28 แสดงว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกำกับ ส่วนใหญ่ขอเข้ารับคำปรึกษา ต่อภาคการศึกษา น้อยกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 86.41 เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า เป็นปัญหา ด้านวิชาการ ร้อยละ 90.00

ตารางที่ 29 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่งวิชาการ และประสบการณ์ทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	มหาวิทยาลัยราชภัฏ							
	ผู้บริหาร		อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		รวม	
	n = 2		n = 18		n = 30		n = 50	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
หญิง	1	2.00	9	18.00	8	16.00	18	36.00
ชาย	1	2.00	9	18.00	22	44.00	32	64.00
2. อายุ								
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	-	-	28	56.00	28	56.00
21 - 30 ปี	1	2.00	2	4.00	2	-	5	10.00
31 - 40 ปี	-	-	6	12.00	-	-	6	12.00
41 - 50 ปี	-	-	6	12.00	-	-	6	12.00
51 - 60 ปี	1	2.00	4	8.00	-	-	5	10.00
3. ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ปัจจุบัน								
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	1	5.00	-	-	-	-	1	5.00
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	1	5.00	-	-	-	-	1	5.00
อาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	18	90.00	-	-	18	90.00
4. ตำแหน่งทางวิชาการ								
อาจารย์	1	5.00	17	85.00	-	-	18	90.00
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	5.00	1	5.00	-	-	2	10.00
5. ประสบการณ์บริหารงาน/ ปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี								
6 - 10 ปี	1	5.00	4	20.00	-	-	5	25.00
11 - 15 ปี	-	-	2	10.00	-	-	2	10.00
16 - 20 ปี	-	-	-	-	-	-	1	5.00
21 - 25 ปี	-	-	4	20.00	-	-	4	20.00

จากตารางที่ 29 พบว่า กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 64.00 นิสิตนักศึกษา มีอายุ น้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 56.00 รองลงมา อาจารย์ที่ปรึกษา อายุระหว่าง 31 - 40 ปี และ 41 - 50 ปี มีค่าเท่ากัน ร้อยละ 12.00

ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และ อาจารย์ที่ปรึกษา ตำแหน่งวิชาการ เป็นตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 90.00 รองลงมา ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ร้อยละ 10.00 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 40.00

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เลือกสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) เลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป กลุ่มที่ 2 การศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าควร ขึ้นกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา ร้อยละ 66.67

ตารางที่ 30 จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ข้อความ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	
	นิสิตนักศึกษา n = 30	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งเข้าขอรับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	26	86.67
4 – 5 ครั้ง	3	10.00
มากกว่า 6 ครั้ง	1	3.33
2. ปัญหาที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา		
ด้านวิชาการ	16	53.33
ด้านส่วนตัว	5	16.67
ด้านเงินทุน	4	13.33
ด้านงานทำนอกเวลาเรียน	2	6.67
ด้านกีฬา	1	3.33
ด้านบุคลิกภาพ	2	6.67

จากตารางที่ 30 พบว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ส่วนใหญ่ขอเข้ารับคำปรึกษา ต่อภาคการศึกษา น้อยกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 86.67 เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า เป็นปัญหาด้าน วิชาการ ร้อยละ 53.33 รองลงมา เป็นปัญหาด้านส่วนตัว ร้อยละ 16.67

ตารางที่ 31 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งวิชาการ และประสบการณ์ทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล							
	ผู้บริหาร		อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		รวม	
	n = 2		n = 18		n = 30		n = 48	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
หญิง	1	2.08	10	20.83	8	16.00	18	36.00
ชาย	1	2.08	9	18.00	22	44.00	32	64.00
2. อายุ								
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	-	-	21	44.75	21	44.75
21 - 30 ปี	-	-	7	14.58	9	18.75	16	33.33
31 - 40 ปี	1	2.08	6	12.50	-	-	7	14.58
41 - 50 ปี	-	-	3	6.25	-	-	3	6.25
51 - 60 ปี	1	2.08	-	-	-	-	1	2.08
3. ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน								
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	1	5.55	-	-	-	-	1	5.55
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	1	5.55	-	-	-	-	1	5.55
อาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	16	88.89	-	-	16	88.89
4. ตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์								
	2	11.11	16	88.89	-	-	18	100
5. ประสบการณ์บริหารงาน/ปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี								
	1	5.55	11	61.11	-	-	12	66.67
6 - 10 ปี	1	5.55	5	27.78	-	-	6	33.33

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 64.00 นิสิตนักศึกษามีอายุน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 47.75 รองลงมา อายุระหว่าง 21- 30 ร้อยละ 33.33 ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์ ร้อยละ 100 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 66.67 รองลงมา 6 - 10 ปี ร้อยละ 33.33

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เลือกสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) เลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าควรขึ้นกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา ร้อยละ 75.00

ตารางที่ 32 จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ข้อความ	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล	
	นิสิตนักศึกษา n = 30	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งเข้าขอรับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	21	70.00
4 – 5 ครั้ง	6	20.00
มากกว่า 6 ครั้ง	3	10.00
2. ปัญหาที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา		
ด้านวิชาการ	11	36.67
ด้านเงินทุน	9	30.00
ด้านหางานทำนอกเวลาเรียน	10	33.33

จากตารางที่ 32 แสดงว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนใหญ่ขอเข้ารับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา น้อยกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 70.00 เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า เป็นปัญหาด้านวิชาการ ร้อยละ 36.67 รองลงมา เป็นปัญหาด้านหางานทำนอกเวลาเรียน ร้อยละ 33.33 และด้านเงินทุน ร้อยละ 30.00

ตารางที่ 33 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเปิด จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่งวิชาการ และประสบการณ์ทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	มหาวิทยาลัยเปิด							
	ผู้บริหาร		อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		รวม	
	n = 2		n = 30		n = 30		n = 62	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
หญิง	1	1.61	15	24.19	15	24.19	31	50.00
ชาย	1	1.61	15	24.19	15	24.19	31	50.00
2. อายุ								
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	-	-	11	18.74	11	18.74
21 - 30 ปี	-	-	2	3.22	19	30.64	21	33.87
31 - 40 ปี	1	1.61	8	12.90	-	-	9	14.52
41 - 50 ปี	-	-	6	9.68	-	-	6	9.68
51 - 60 ปี	1	1.61	12	19.35	-	-	13	20.97
มากกว่า 61 ปี			2	3.22	-	-	2	3.22
3. ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน								
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ/วิจัย	1	3.12	-	-	-	-	1	3.12
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	1	3.12	-	-	-	-	1	3.12
อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม/ กิจกรรม	-	-	30	93.75	-	-	30	93.75
4. ตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์								
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3.12	17	54.72	-	-	18	56.25
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	-	8	25.00	-	-	8	25.00
รองศาสตราจารย์	1	3.12	5	16.62	-	-	6	18.75
5. ประสบการณ์บริหารงาน/ ปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี								
6 - 10 ปี	2	7.25	9	28.12	-	-	11	34.37
6 - 10 ปี	-	-	8	25.00	-	-	8	25.00
11 - 15 ปี	-	-	2	6.25	-	-	2	6.25
16 - 20 ปี	-	-	7	21.87	-	-	7	21.87
มากกว่า 26 ปี	-	-	4	12.50	-	-	4	12.50

จากตารางที่ 33 พบว่ากลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเปิด เป็นเพศชายและเพศหญิงมีค่าเท่ากัน ร้อยละ 64.00 อายุระหว่าง 21 – 30 ปี ร้อยละ 33.87 รองลงมา อายุระหว่าง 51- 60 ร้อยละ 20.97 ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์ ร้อยละ 100 มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 66.67 รองลงมา 6 – 10 ปี ร้อยละ 33.33

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเปิด เลือกสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) เลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มที่ 2 การศึกษา กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์ และกลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าควรขึ้นกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา ของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 45.16

ตารางที่ 34 จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเปิด

ข้อความ	มหาวิทยาลัยเปิด	
	นิสิตนักศึกษา n = 30	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งเข้ารับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	13	43.33
4 – 5 ครั้ง	15	50.00
มากกว่า 6 ครั้ง	2	6.67
2. ปัญหาที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา		
ด้านวิชาการ	13	43.33
ด้านส่วนตัว	5	16.67
ด้านเงินทุน	4	13.33
ด้านงานทำนอกเวลาเรียน	4	13.33
ด้านกีฬา	4	13.33

จากตารางที่ 34 นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเปิด ส่วนใหญ่ขอเข้ารับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา 4 - 5 ครั้ง ร้อยละ 50.00 รองลงมา น้อยกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 43.33 เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า เป็นปัญหาด้านวิชาการ ร้อยละ 43.33 รองลงมา เป็นปัญหาด้านส่วนตัว 16.67

ตารางที่ 35 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย เอกชน จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่งวิชาการ และ ประสบการณ์ทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	มหาวิทยาลัยเอกชน							
	ผู้บริหาร		อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		รวม	
	n = 4		n = 36		n = 90		n = 130	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
หญิง	3	3.08	25	19.23	72	55.38	100	76.72
ชาย	1	0.77	11	8.46	18	13.85	30	23.08
2. อายุ								
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	-	-	46	35.38	46	35.38
21 - 30 ปี	-	-	10	7.69	44	33.85	54	41.54
31 - 40 ปี	-	-	12	9.23	-	-	12	9.23
41 - 50 ปี	2	1.54	12	9.23	-	-	14	10.77
51 - 60 ปี	2	1.54	2	1.54	-	-	4	3.08
3. ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน								
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์	1	2.50	-	-	-	-	1	2.50
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ	1	2.50	-	-	-	-	1	2.50
ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	1	2.50	-	-	-	-	1	2.50
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	1	2.50	-	-	-	-	1	2.50
อาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	36	90.00	-	-	36	90.00
4. ตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์								
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	2.50	-	-	-	-	1	2.50
5. ประสบการณ์บริหารงาน/ปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี								
3 - 5 ปี	3	7.50	21	52.50	-	-	24	60.00
6 - 10 ปี	1	2.50	5	12.50	-	-	6	15.00
11 - 15 ปี	-	-	5	12.50	-	-	5	12.50
16 - 20 ปี	-	-	5	12.50	-	-	5	12.50

จากตารางที่ 35 พบว่ากลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 41.54 รองลงมา อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 35.38 ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์ ร้อยละ 97.50 มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 60.00

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเอกชน เลือกสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, UNESCO, 1997) เลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์ศาสตร์ และกลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์การผลิต และการก่อสร้าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าควรขึ้นกับศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 45.16

ตารางที่ 36 จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษาและปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน

ข้อความ	มหาวิทยาลัยเอกชน	
	นิสิตนักศึกษา n = 30	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งเข้าขอรับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	63	70.00
4 – 5 ครั้ง	21	23.33
มากกว่า 6 ครั้ง	6	6.67
2. ปัญหาที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา		
ด้านวิชาการ	66	73.33
ด้านส่วนตัว	1	1.11
ด้านเงินทุน	12	13.33
ด้านงานทำนอกเวลาเรียน	11	12.22

จากตารางที่ 36 แสดงว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนใหญ่ขอเข้ารับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา น้อยกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 70.00 เมื่อพิจารณาปัญหา พบว่า เป็นปัญหาด้านวิชาการ ร้อยละ 73.33

ตารางที่ 37 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งวิชาการ และประสบการณ์ทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคล	สถาบันการพลศึกษา							
	ผู้บริหาร		อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		รวม	
	n = 2		n = 15		n = 30		n = 47	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
หญิง	2	4.25	7	14.89	15	31.91	24	51.06
ชาย	-	-	8	17.02	15	31.91	23	48.94
2. อายุ								
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	-	-	24	51.06	24	51.06
21 - 30 ปี	-	-	-	-	6	12.76	6	12.76
31 - 40 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
41 - 50 ปี	-	-	2	4.25	-	-	2	4.25
51 - 60 ปี	2	4.25	13	27.66	-	-	15	31.91
3. ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน								
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์	1	5.88	-	-	-	-	1	5.88
หัวหน้างานวิชาการ	1	5.88	-	-	-	-	1	5.88
อาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	15	88.23	-	-	15	88.23
4. ตำแหน่งทางวิชาการ								
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	5.88	1	5.88	-	-	2	11.76
ครูชำนาญการพิเศษ	1	5.88	2	11.76	-	-	3	17.65
ครูชำนาญการ	-	-	12	70.59	-	-	12	70.59
5. ประสบการณ์การบริหารงาน/ปฏิบัติหน้าที่								
6 - 10 ปี	2	11.76	-	-	-	-	2	11.76
11 - 15 ปี	-	-	3	17.65	-	-	3	17.65
16 - 20 ปี	-	-	5	29.41	-	-	5	29.41
21 - 25 ปี	-	-	5	29.41	-	-	5	29.41
มากกว่า 26 ปี	-	-	2	11.76	-	-	2	11.76

จากตารางที่ 37 กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 51.06 ช่วงอายุมีค่าสูงสุด น้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 51.06 นิสิต

นักศึกษารองลงมา ช่วงอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ร้อยละ 31.91 ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ หัวหน้างานวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 88.23 ตำแหน่งวิชาการ ครูชำนาญการร้อยละ 70.59 รองลงมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 32.44 มีประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 16 – 20 และ 21 – 25 ปี มีค่าเท่ากัน ร้อยละ 29.41

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการพลศึกษา เลือกสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติของ (ISCED, UNESCO, 1997) เลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มที่ 2 การศึกษากลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าควรขึ้นกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 45.67

ตารางที่ 38 จำนวนการเข้ารับขอคำปรึกษา และปัญหาของนิสิตนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา

ข้อความ	สถาบันการพลศึกษา	
	นิสิตนักศึกษา n = 30	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งเข้าขอรับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 3 ครั้ง	22	73.33
4 – 5 ครั้ง	4	13.33
มากกว่า 6 ครั้ง	4	13.33
2. ปัญหาที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา		
ด้านวิชาการ	16	53.33
ด้านส่วนตัว	2	6.67
ด้านเงินทุน	8	26.67
ด้านงานทำนอกเวลาเรียน	2	6.67
ด้านกีฬา	2	6.67

จากตารางที่ 38 แสดงว่า นิสิตนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ส่วนใหญ่ขอเข้ารับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา น้อยกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 73.33 เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า เป็นปัญหาด้านวิชาการ ร้อยละ 53.33

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษา

การศึกษาสภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยขอสรุปผลวิเคราะห์การดำเนินงานในภาพรวม รายละเอียดตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 39 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของผู้บริหาร

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)			
	มี	ร้อยละ	ไม่มี	ร้อยละ
1. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาให้ทุกคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ได้รับทราบ	17	85.00	3	15.00
2. กำหนดภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในแผนพัฒนาสถาบัน	18	90.00	2	10.00
3. นำระบบการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือการประเมินตนเองภายในสถาบัน	-	-	20	100
4. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของสถาบัน	12	60.00	8	40.00
5. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะภาควิชา สาขาวิชา	16	80.00	4	20.00
6. มีคำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	16	80.00	4	20.00
7. มีการกำหนดบทบาท หน้าที่ปฏิบัติงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	14	70.00	6	30.00
8. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	3	15.00	17	85.00
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สิ่งพิมพ์แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	15	75.00	5	25.00
10. มีการติดตาม กำกับ ตรวจสอบข้อมูลการให้คำปรึกษาของสถาบันทุกภาคการศึกษา	11	55.00	9	45.00
รวม	122	61.00	78	39.00

จากตารางที่ 39 โดยภาพรวมของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาในปัจจุบันของ ผู้บริหารพบว่า มีการพัฒนาระบบ ร้อยละ 61.00 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการกำหนดภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในแผนพัฒนา ร้อยละ 90.00 รองลงมา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ให้ทุกคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ได้รับทราบ ร้อยละ 85.00

ในส่วนที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่มีการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา ร้อยละ 39.00 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า สถาบันอุดมศึกษาไม่มีการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ นำระบบการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือการประเมินตนเองภายในมหาวิทยาลัย ร้อยละ 100 รองลงมาจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงานเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา ร้อยละ 85.00

ตารางที่ 40 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)			
	มี	ร้อยละ	ไม่มี	ร้อยละ
1. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ให้ทุกคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา ได้รับทราบ	114	68.68	52	31.33
2. กำหนดภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในแผนพัฒนาสถาบัน	121	72.90	45	27.11
3. นำระบบการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือประเมินตนเองภายในสถาบัน	27	16.27	139	83.74
4. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของสถาบัน	89	53.62	77	46.39
5. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	107	64.46	59	35.55
6. มีคำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	129	77.71	37	22.29
7. มีการกำหนดบทบาท หน้าที่ปฏิบัติงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	142	85.55	24	14.46
8. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	27	16.27	139	83.74
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สิ่งพิมพ์แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	127	76.51	39	23.50
10. มีการติดตาม กำกับ ตรวจสอบข้อมูลการให้คำปรึกษาของสถาบันทุกภาคการศึกษา	100	60.24	66	39.76
รวม	983	59.22	677	40.79

จากตารางที่ 40 โดยภาพรวมของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาในปัจจุบันของ อาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า มีการพัฒนาระบบฯ ร้อยละ 59.22 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สถาบันอุดมศึกษา มีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับมีการกำหนดบทบาท หน้าที่ปฏิบัติงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ร้อยละ 85.00 รองลงมา มีคำสั่งแต่งตั้ง

อาจารย์ปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ร้อยละ 77.71 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สิ่งพิมพ์แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ร้อยละ 76.51

ในส่วนที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่มีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ร้อยละ 40.79 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สถาบันอุดมศึกษาไม่มีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ร้อยละ ระบบการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือการประเมินตนเองภายในมหาวิทยาลัย รองลงมา พัฒนาระบบการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือประเมินตนเองภายในมหาวิทยาลัย ร้อยละ 83.74 มีค่าเท่ากัน

ตารางที่ 41 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ของนิสิตนักศึกษา

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	นิสิตนักศึกษา (n = 330)			
	มี	ร้อยละ	ไม่มี	ร้อยละ
1. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาจากมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา สาขาวิชา	61	18.49	269	81.52
2. ได้รับความรู้เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่การเป็นนิสิตนักศึกษา จากอาจารย์ที่ปรึกษานำไปสู่การไปปฏิบัติได้จริง	250	75.76	80	24.25
3. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	268	81.22	62	18.79
4. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	21	6.37	309	93.64
5. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สิ่งพิมพ์แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	206	62.43	124	37.58
6. มีคู่มือการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	211	63.94	119	36.06
7. มีความพึงพอใจการกำหนดสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา	247	74.85	83	25.16
8. มีการนำข้อมูลความต้องการของส่วนต่าง ๆ มาวางแผนพัฒนาสถาบัน	221	66.97	109	33.03
9. จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพ	260	78.79	70	21.22
10. มีการติดตาม กำกับการตรวจสอบข้อมูลการให้คำปรึกษาของสถาบันทุกภาคการศึกษา	218	66.06	42	33.94
รวม	1,963	59.49	1,337	40.52

จากตารางที่ 41 โดยภาพรวมของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาในปัจจุบันของนิสิต นักศึกษา พบว่า มีการพัฒนาระบบ ร้อยละ 59.49 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ร้อยละ 81.22 รองลงมา จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัยและวิชาชีพ ร้อยละ 78.79

ในส่วนที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่มีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ร้อยละ 40.79 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สถาบันอุดมศึกษาไม่มีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ร้อยละ 93.64 รองลงมา ระบบการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือการประเมินตนเองภายในมหาวิทยาลัย รองลงมา ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาจากมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา ร้อยละ 81.52

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยกำหนดกรอบวัตถุประสงค์ องค์ประกอบของระบบการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดเป็นตาราง ดังนี้

ตารางที่ 42 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษา				
1. เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา ได้มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	164 (98.79)	2 (1.21)
2. เพื่อให้เกิดกระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างสถาบัน อาจารย์ที่ปรึกษา กับนิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	19 (95.00)	1 (5.00)	166 (100.00)	-

จากตารางที่ 42 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.79 – 100.00 เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาทุกประเด็น

การศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมตามความคิดเห็นแต่ละองค์ประกอบต่อระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 43 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ปัจจัย ได้แก่				
1. นโยบายที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา ควรประกอบด้วย				
1.1.1 คณะกรรมการการให้คำปรึกษา ระดับ สถาบัน	20 (100.00)	-	165 (99.38)	1 (0.60)
1.1.2 คณะกรรมการการให้คำปรึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
1.1.3 อาจารย์ที่ปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
1.1.4 นิสิตนักศึกษา	18 (90.00)	2 (10.00)	166 (100.00)	-

จากตารางที่ 43 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 99.38 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับนโยบายและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 44 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา				
ระดับสถาบัน ประกอบด้วย				
1. อธิการบดี ที่ปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
2. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ ประธานกรรมการ	16 (80.00)	4 (0.00)	152 (91.56)	14 (4.43)
3. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานกิจการ นักศึกษา รองประธานกรรมการ	18 (90.00)	2 (10.00)	166 (100.00)	-
4. ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี สารสนเทศ	19 (95.00)	1 (5.00)	156 (93.97)	10 (6.02)
5. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการทุกคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	18 (90.00)	2 (10.00)	166 (100.00)	-
6. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา	16 (80.00)	4 (20.00)	162 (97.59)	4 (2.41)
7. ผู้อำนวยการส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน กรรมการและเลขานุการ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
คณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา				
ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ประกอบด้วย				
1. คณบดี ที่ปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
2. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการประธาน กรรมการ	19 (95.00)	1 (5.00)	165 (99.39)	1 (0.60)
3. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา รองประธานกรรมการ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4. หัวหน้าภาควิชา สาขาวิชา	17 (85.00)	3 (15.00)	152 (91.56)	14 (8.43)
5. บุคลากรที่รับผิดชอบงานทะเบียนนักศึกษา กรรมการและเลขานุการ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-

จากตารางที่ 44 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับ
คณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบันและระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

ตารางที่ 45 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถของ
อาจารย์ที่ปรึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านบุคลิกภาพ				
1. มีมนุษยสัมพันธ์	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
2. มีความรับผิดชอบ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3. ใจกว้างและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	19 (90.00)	1 (5.00)	166 (100.00)	-
4. มีความจริงใจ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
5. ไวต่อการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกของนิสิต นักศึกษา	18 (90.00)	2 (10.00)	166 (100.00)	-
6. มีความประพฤติเหมาะสมและเป็นแบบอย่าง ที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา	16 (80.00)	4 (20.00)	162 (97.59)	4 (2.41)
คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านความรู้ ความสามารถ				
1. มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของ อาจารย์ที่ปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	20 (100.00)
2. มีความสามารถในการสื่อสาร	20 (100.00)	-	166 (100.00)	20 (100.00)
3. มีความรู้เรื่องกระบวนการให้คำปรึกษา เข้าใจ แนวคิดและมีทักษะในการใช้เทคนิคการให้ คำปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	20 (100.00)
4. มีความรู้และเข้าใจธรรมชาติของนิสิตนักศึกษา	19 (95.00)	1 (5.00)	165 (99.39)	1 (0.60)
5. มีความสามารถในการดูแลให้ความช่วยเหลือ แก่นิสิตนักศึกษาเมื่อมีปัญหา	17 (85.00)	3 (15.00)	159 (95.78)	7 (4.22)
6. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารทันต่อเหตุการณ์	16 (80.00)	4 (20.00)	166 (100.00)	-
7. มีความรู้และเข้าใจสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง	15 (75.00)	5 (25.00)	140 (84.34)	20 (12.05)
8. มีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร การลงทะเบียนเรียน	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-

จากตารางที่ 45 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับ
คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา

ตารางที่ 46 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
จรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษา				
1. คำนึงถึงสวัสดิภาพและสิทธิประโยชน์ของนิสิต นักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
2. รักษาความลับของนิสิตนักศึกษาในความ ดูแลไว้เป็นความลับ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3. เป็นผู้ที่มีความประพฤติที่เหมาะสมตาม จรรยาแห่งวิชาชีพและมี ศีลธรรมจรรยาที่ดี งาม	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4. ปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่นิสิต นักศึกษาในความดูแลทุกคนด้วยความ เสมอภาค	18 (90.00)	2 (10.00)	162 (97.59)	4 (2.41)
5. ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-

จากตารางที่ 46 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษา

ตารางที่ 47 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.2 การงบประมาณในการดำเนินงานระบบ การให้คำปรึกษา				
1.2.1 สถาบันจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการ ดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	18 (90.00)	2 (10.00)	159 (95.78)	7 (4.22)
1.2.2 คณะ ภาควิชา สาขาวิชา จัดสรร งบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานระบบการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	16 (80.00)	4 (20.00)	164 (98.79)	2 (1.20)

ตารางที่ 47 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.2.3 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา และพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
2. สิ่งอำนวยความสะดวก				
ให้การสนับสนุนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา	18 (90.00)	2 (10.00)	159 (95.78)	7 (4.22)

จากตารางที่ 47 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษา ของสถาบันและคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

ตารางที่ 48 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มีดังนี้				
3.1 พฤติกรรมการให้ความสนใจงานให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษา				
3.1.1 การประสานสายตา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.1.2 การแสดงถึงความมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา โดยใช้ลักษณะท่าทางที่สบาย	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.1.3 การตอบสนองต่อการพูดของนิสิตนักศึกษาและความตั้งใจที่จะแก้ปัญหา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.1.4 การสร้างจุดมุ่งหมายและการพัฒนาข้อผูกพันของการให้คำปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.1.5 การสะท้อนความรู้สึกและเข้าใจความรู้สึก	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-

ตารางที่ 48 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3.1.6 การใช้ความเงียบ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.1.7 การแสดงออกทางสีหน้า ลักษณะ ท่าทางที่แสดงออกทางร่างกาย น้ำเสียง จังหวะการหายใจ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.2 เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพ ดังนี้	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.2.1 สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร อบอุ่น ยิ้มแย้ม แจ่มใส				
3.2.2 ให้ความสนใจแก่นิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.2.3 ให้ความเมตตากรุณาแก่นิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.2.4 แสดงความจริงใจเมื่อนิสิตนักศึกษา มาขอรับคำปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.2.5 ยอมรับในคุณค่าและความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.2.6 พยายามทำความเข้าใจทั้งความรู้สึก ปัญหาและความต้องการของนิสิต นักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.2.7 ให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาอย่าง เต็มใจ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.3 เทคนิคการให้คำแนะนำและการให้ คำปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3.3.1 การให้คำแนะนำ (Advising) เป็นวิธี ที่อาจารย์ที่ปรึกษา ให้การช่วยเหลือ แก่นิสิตนักศึกษามากที่สุด สิ่งที่ อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนิสิต นักศึกษา มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ กฎ ระเบียบหรือวิธีปฏิบัติที่ใช้กันอยู่ เป็นประจำ เช่น การลงทะเบียนเรียน วิธีการเพิ่ม – ถอนวิชาเรียนหรือ ปัญหาเล็กน้อยที่อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่ง เป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะและประสบการณ์ มากกว่าสามารถช่วยเหลือได้				

ตารางที่ 48 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3.3.2 การให้คำปรึกษา (Counseling) เป็น กระบวนการช่วยเหลือให้นิสิต นักศึกษาเข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อม และปัญหาที่เผชิญอยู่และสามารถ ใช้ความเข้าใจดังกล่าวมาแก้ปัญหา หรือตัดสินใจเลือกเป้าหมายในการ ดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง ดังนั้นเทคนิคในการให้คำปรึกษาที่ สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ มีดังนี้	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
1) การฟัง (Listening) เป็นการแสดง ความสนใจต่อนิสิตนักศึกษาโดยใช้สายตา สังเกตท่าทาง และพฤติกรรม เพื่อให้ทราบว่า อะไรเกิดขึ้นแก่นิสิตนักศึกษา เทคนิคในการฟัง นี้ประกอบด้วยการใส่ใจ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ ประกอบด้วยการประสานตา การวางท่า ทางการพูดที่แสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษา ในการฟังนี้บางครั้งอาจารย์ที่ปรึกษาอาจ สะท้อนข้อความ หรือตีความให้กระจ่างชัด หรือ ถามคำถาม เพื่อให้ทราบถึงปัญหา และความ ต้องการของนิสิตนักศึกษา				
2) การนำ (Leading) เป็นการกระตุ้น ให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจและกล้าแสดงออกถึง ความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม หรือการกระทำของตน	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
3) การเรียบเรียงคำพูดใหม่ (Paraphrasing) เป็นการตรวจสอบว่าอาจารย์ที่ ปรึกษาเข้าใจนิสิตนักศึกษาในสิ่งที่ต้องการ	19 (95.00)	1 (5.00)	166 (100.00)	-
4) การสะท้อนกลับ (Reflecting) เป็นการช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเอง เกี่ยวกับความรู้สึก ประสบการณ์ หรือปัญหาได้ อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น	20 (100.00)	-	164 (98.79)	2 (1.20)

ตารางที่ 48 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5) การเผชิญหน้า (Confrontation) เป็น กลวิธีหนึ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะบอกถึงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองต่อนิสิตนักศึกษาอย่าง ตรงไปตรงมา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจ ถึงความรู้สึกที่นึกคิด ตลอดจนพฤติกรรมของตนเอง ถูกต้องตรงความเป็นจริงมากขึ้น	15 (75.00)	5 (25.00)	152 (91.56)	14 (8.43)
6) การตั้งคำถาม (Questioning) อาจารย์ที่ปรึกษาควรใช้คำถามที่เหมาะสม และ ใช้คำถามเพื่อให้ได้คำตอบที่แน่ชัด โดยมี จุดมุ่งหมายจะสร้างความเข้าใจในแง่มุมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา	19 (95.00)	1 (5.00)	166 (100.00)	-
7) การตีความ (Interpretation) เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาอธิบาย ความหมายของเหตุการณ์ให้นิสิตนักศึกษาได้ เข้าใจปัญหาของตนเองในด้านอื่นที่อาจยังไม่ได้ มองมาก่อน และช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจ ถึงปัญหาของตนเองให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น	20 (100.00)	-	165 (99.40)	1 (0.60)
8) การสรุป (Summarization) คือ การที่อาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมความคิดและ ความรู้สึกที่สำคัญ ๆ ตามที่นิสิตนักศึกษาแสดง ออกมา เป็นการให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจ ความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กว้างขวาง ยิ่งขึ้น	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
9) การให้ข้อมูล (Information) เป็นการให้ข้อมูลด้านการศึกษาอาชีพและ สภาพแวดล้อมทางสังคม สามารถตัดสินใจ หรือ เห็นลู่ทางในการแก้ปัญหา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
10) การให้กำลังใจ (Encouragement) เป็นการพูดเพื่อช่วยกระตุ้น ให้นิสิตนักศึกษาล้าลู่ปัญหาเกิดความมั่นใจ และพร้อมที่จะแก้ไขปัญหา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-

ตารางที่ 48 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
11) การเสนอแนะ (Suggestion) เป็น การเสนอความคิดเห็นที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่ การแก้ไขปัญหา โดยเปิดโอกาสให้นิสิต นักศึกษาได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจได้ด้วย ตนเอง	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-

จากตารางที่ 48 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ตารางที่ 49 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือการให้คำปรึกษา

ความคิดเห็นต่อระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร (n = 20)		อาจารย์ที่ปรึกษา (n = 166)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
4. เครื่องมือการให้คำปรึกษา				
4.1 เอกสารข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับ ปริญญาของสถาบัน	18 (90.00)	2 (10.00)	165 (99.40)	1 (0.60)
4.2 คู่มือนิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.3 หลักสูตรของคณะที่นิสิตนักศึกษาสังกัด	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.4 คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.5 แฟ้มระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.6 แบบฟอร์มและแบบคำร้องต่าง ๆ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง กับนิสิตนักศึกษา	19 (95.00)	1 (5.00)	166 (100.00)	-
4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่สถาบันจัดให้แก่ นิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.10 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบัน และชุมชนที่สถาบันตั้งอยู่	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.11 ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-
4.12 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา	20 (100.00)	-	166 (100.00)	-

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับเครื่องมือการให้คำปรึกษา

ตอนที่ 4 แนวทางการดำเนินงานการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอแนะองค์ประกอบด้านกระบวนการ รายละเอียดตามตาราง ดังนี้

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านปัจจัย ผู้วิจัยเสนอรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 50 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. มีโครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร	3.68	0.07	มาก
2. มีกลไกการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในสถาบัน	3.41	0.07	ปานกลาง
3. มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน	3.22	0.05	ปานกลาง
4. กำหนดนโยบายให้ทุกคณะนำระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไปดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	3.52	0.06	มาก
5. มีคณะกรรมการประสานงานและผลักดันให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา	3.17	0.07	ปานกลาง
6. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างชัดเจน	3.54	0.04	มาก
7. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร	4.21	0.11	มาก
8. มีการกำหนดจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา	3.53	0.05	มาก
9. มีนโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นภาระงานประจำ	3.69	0.10	มาก
10. มีการประเมินผลและแจ้งผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทุกสิ้นปี	3.48	0.08	ปานกลาง

ตารางที่ 50 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
11. ผู้บริหารระดับคณะนายนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติ	2.98	0.09	ปานกลาง
12. นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขระบบการให้ คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.77	0.09	มาก
13. มีระบบประเมินคุณภาพภายในและรายงานผลการ ปฏิบัติงานการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา	3.02	0.08	ปานกลาง
14. มีการสร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่	2.98	0.09	ปานกลาง
15. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา	3.33	0.08	ปานกลาง
16. กำหนดตารางการให้คำปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรม ของสถาบัน	3.29	0.09	ปานกลาง
17. มีการสำรวจความต้องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ	3.00	0.07	ปานกลาง
18. มีการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่าง อาจารย์ นิสิตนักศึกษาและมหาวิทยาลัย	3.37	0.06	ปานกลาง
19. อาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ในการประเมินผลการบริหารงาน	3.17	0.10	ปานกลาง
20. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาใน ระยะสั้น	3.65	0.03	มาก
21. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาใน ระยะยาว	3.50	0.05	มาก
22. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิต นักศึกษา	3.43	0.05	ปานกลาง
23. มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน	2.86	0.10	ปานกลาง
รวม	3.38	0.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 50 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.38$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D = 0.07) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่

พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.21$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D = 0.11) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร

ตารางที่ 51 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาระดับสถาบัน

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับสถาบัน		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. มีการจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษา ทุกปี	2.85	0.11	ปานกลาง
2. มีการจัดทำรายงานผลการให้คำปรึกษาทุกภาค การศึกษาตามแบบฟอร์มของสถาบัน	2.91	0.09	ปานกลาง
3. ให้การสนับสนุนจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูล เป็นต้น	3.24	0.07	ปานกลาง
4. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ ประกอบการพิจารณาความดีความชอบ	3.27	0.08	ปานกลาง
5. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ ประกอบการพิจารณาภาระงาน	3.18	0.08	ปานกลาง
6. มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ใน ปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน	3.14	0.07	ปานกลาง
7. มีระบบการให้คำปรึกษาตั้งเป็นศูนย์กลางการให้ คำปรึกษาของสถาบัน	3.00	0.08	ปานกลาง
8. มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้เพื่อให้คำแนะนำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.11	0.06	ปานกลาง
9. มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ดีเด่นในประเภทต่าง ๆ	2.89	0.10	ปานกลาง
10. มีการประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนเพื่อช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษากรณีที่มีปัญหา	2.89	0.10	ปานกลาง

ตารางที่ 51 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาระดับสถาบัน (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับสถาบัน		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
11. มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักการจัดเวลาในการ เรียน และการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม	3.18	0.07	ปานกลาง
12. ให้การสนับสนุนการศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้ คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ	3.80	0.05	มาก
13. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพแก่นิสิต นักศึกษา	3.61	0.07	มาก
14. มีการติดตามและรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของ การให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	3.43	0.03	ปานกลาง
รวม	2.97	0.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 51 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.97$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.80$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.05) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับให้การสนับสนุนศึกษา ดูงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ

ตารางที่ 52 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของหน้าที่ของคณบดี

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่ของคณบดี		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. นำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา มาปฏิบัติ	3.40	0.06	ปานกลาง
2. แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	3.33	0.08	ปานกลาง
3. ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	3.24	0.07	ปานกลาง
4. สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติ หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	3.18	0.07	ปานกลาง
5. จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของ คณะกรรมการการให้คำปรึกษาในระดับคณะอย่าง พอเพียง	3.43	0.05	ปานกลาง
6. ประสานงานระบบการให้คำปรึกษาให้เป็นส่วน หนึ่งของระบบประเมินตนเองของสถาบันให้ ชัดเจน	3.40	0.03	ปานกลาง
7. จัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา	3.43	0.05	ปานกลาง
8. นำผลการประเมินระบบการให้คำปรึกษา มาปรับปรุงงานของสถาบัน	3.35	0.05	ปานกลาง
รวม	3.34	0.04	ปานกลาง

จากตารางที่ 52 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของหน้าที่ของคณบดี
ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.34$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.04) อยู่ในระดับปานกลาง

ประเด็นที่พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.43$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.03) อยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับจัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของ คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะอย่างเพียงพอ และจัดให้มีการประเมินระบบงานการให้ คำปรึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา

ตารางที่ 53 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. นำระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามาดำเนินการ	3.80	0.05	มาก
2. จัดสัมมนาหรือฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะให้มี ความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และข้อปฏิบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการให้ คำปรึกษา	3.61	0.07	มาก
3. มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา	3.66	0.09	มาก
4. มีการสนับสนุนเพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ การให้คำปรึกษา	3.52	0.08	มาก
5. มีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน	4.37	0.13	มาก
6. มีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน	4.42	0.15	มาก
7. มีระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา	4.25	0.14	มาก
8. มีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ที่เป็น ปัจจุบัน	4.25	0.13	มาก
9. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	4.00	0.13	มาก
10. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการให้คำปรึกษาอย่าง ต่อเนื่อง และทันต่อสถานการณ์	3.62	0.04	มาก
11. มีการสร้างความเชื่อมั่นในการนำผลการประเมินการให้ คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติงาน	3.48	0.04	ปานกลาง
12. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง	3.69	0.07	มาก

ตารางที่ 53 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
13. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง	3.98	0.08	มาก
รวม	3.90	0.10	มาก

จากตารางที่ 53 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะบดี ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.90$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.10) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.42$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.15) อยู่ใน ระดับมาก เกี่ยวกับมีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน

ตารางที่ 54 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสถาบันเพื่อดูแลช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ	3.89	0.07	มาก
2. ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของ อาจารย์ที่ปรึกษาและหน้าที่ของนิสิตนักศึกษา	3.37	0.10	ปานกลาง
3. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ ในฐานะครูกับลูกศิษย์	3.73	0.06	มาก
4. พิจารณาคำร้องต่างๆ ของนิสิตนักศึกษาในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ทันเวลา	3.69	0.07	มาก
5. ติดต่อกับนักศึกษาในความรับผิดชอบที่ขาดเรียนและ มีปัญหาอื่น ๆ ที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ	3.98	0.08	มาก

ตารางที่ 54 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
6. กำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอรับคำปรึกษา แนะนำอย่างสม่ำเสมอ	3.88	0.10	มาก
7. จัดทำระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ	3.42	0.06	ปานกลาง
8. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการการให้คำปรึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	3.40	0.03	ปานกลาง
9. พิจารณาตักเตือนนิสิตนักศึกษาที่มีความประพฤติไม่ เหมาะสม	3.21	0.07	ปานกลาง
รวม	3.62	0.07	มาก

จากตารางที่ 54 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้าน
ทั่วไป ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.62$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D = 0.07) อยู่ในระดับมาก
ประเด็นที่พบว่ามีกรปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.98$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D= 0.08) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับติดต่อกับนักศึกษาในความรับผิดชอบที่ขาดเรียนและมี
ปัญหาอื่น ๆ ที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ

ตารางที่ 55 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้าน วิชาการ		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. ให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูล เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และวิธีการ ศึกษา	4.12	0.13	มาก
2. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบและ ข้อบังคับที่สำคัญมากซึ่งอาจทำ ให้นักศึกษาต้องถูกลงโทษทางวินัย	4.06	0.11	มาก

ตารางที่ 55 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้าน วิชาการ		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
3. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาโดยใช้ข้อมูลภูมิหลัง ความสนใจ และ ความสามารถของนิสิตนักศึกษา เพื่อการวางแผนการศึกษาและอาชีพ	4.00	0.13	มาก
4. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและ การเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของ นักศึกษาและเป็นไปตามหลักสูตร	3.62	0.04	มาก
5. ให้คำปรึกษาแนะนำหรือช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา เพื่อการแก้ไขปัญหาด้านการเรียน	3.66	0.09	มาก
6. ติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ เมื่อผล การเรียนของนิสิตนักศึกษาต่ำลง	3.53	0.05	มาก
รวม	3.83	0.09	มาก

จากตารางที่ 55 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.83$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.09) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามีกรปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.12$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.13) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ กฏระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และวิธีการศึกษา

ตารางที่ 56 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนา นิสิตนักศึกษา		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ในสถาบันและ ชุมชน	3.65	0.03	มาก
2. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และ ความมีวินัย	3.53	0.05	มาก
3. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจใน ตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน	3.61	0.07	มาก
4. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ได้แก่ ความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม และการ ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น	3.36	0.06	ปานกลาง
รวม	3.54	0.05	มาก

จากตารางที่ 56 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.54$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.05) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.65$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.03) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการ ต่าง ๆ ในสถาบัน และชุมชน

ตารางที่ 57 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

แนวทางการดำเนินงาน	ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ในการบริหารงานระบบการให้ คำปรึกษานิสิตนักศึกษา		ระดับ
	รวม (n = 20)		
	\bar{X}	S.D	
1. ส่งเสริมการจัดบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ หลักสูตร ระเบียบข้อบังคับของสถาบัน ศูนย์กลางการให้คำปรึกษา เป็นต้น	3.59	0.07	มาก
2. ส่งเสริมการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก ศูนย์กีฬา ห้องสมุด ห้องออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมภายในสถาบัน	3.65	0.07	มาก
รวม	3.55	0.07	มาก

จากตารางที่ 57 พบว่า ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.55$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.65$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับส่งเสริมการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก ศูนย์กีฬา ห้องสมุด ห้องออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมภายในสถาบัน

จากการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับ องค์ประกอบด้านกระบวนการ ผู้วิจัยเสนอรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 58 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. มีโครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร	4.00	0.00	4.40	0.06	4.11	0.00	2.88	0.27	3.03	0.01	3.97	0.00	3.07	0.06	3.64	0.06	มาก
2. มีกลไกการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในสถาบัน	4.45	0.07	4.60	0.09	3.83	0.04	3.38	0.20	3.23	0.04	3.78	0.03	3.40	0.02	3.81	0.07	มาก
3. มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับมหาวิทยาลัย	2.80	0.17	4.39	0.06	3.83	0.04	3.44	0.19	2.93	0.01	3.47	0.07	2.67	0.12	3.37	0.10	ปานกลาง
4. กำหนดนโยบายให้ทุกคณะนาระบบการให้คำปรึกษาไปดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	2.65	0.19	3.78	0.03	3.94	0.02	4.75	0.00	3.10	0.02	3.83	0.02	4.20	0.09	3.75	0.06	มาก
5. มีคณะกรรมการประสานงานและผลักดันให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา	3.40	0.08	3.85	0.02	3.83	0.04	4.31	0.06	2.60	0.05	4.03	0.00	3.47	0.01	3.65	0.04	มาก
6. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างชัดเจน	3.45	0.08	4.83	0.12	3.89	0.03	3.81	0.14	3.37	0.06	3.69	0.04	3.13	0.06	3.74	0.08	มาก
7. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร	3.00	0.14	4.73	0.11	3.44	0.10	3.94	0.12	3.70	0.10	4.08	0.01	3.93	0.06	3.84	0.10	มาก

ตารางที่ 58 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
8. มีการกำหนดจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา	3.70	0.04	4.76	0.11	3.44	0.10	2.94	0.26	2.80	0.02	4.50	0.07	3.40	0.02	3.65	0.09	มาก
9. มีนโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ ที่ปรึกษาเป็นภาระงานประจำ	3.65	0.05	4.67	0.10	3.83	0.04	4.94	0.03	3.90	0.13	4.19	0.03	3.60	0.01	4.12	0.06	มาก
10. มีการประเมินผลและแจ้งผลการดำเนินงานของอาจารย์ ที่ปรึกษาทุกสิ้นปี	4.55	0.08	3.40	0.08	4.61	0.07	4.50	0.04	2.43	0.08	4.22	0.03	3.07	0.06	3.83	0.07	มาก
11. ผู้บริหารระดับคณະนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติ	4.25	0.04	3.37	0.09	3.39	0.10	3.44	0.19	2.77	0.03	4.11	0.01	3.47	0.01	3.55	0.07	มาก
12. นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขระบบการให้ คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.90	0.01	4.04	0.01	4.33	0.02	3.88	0.13	2.73	0.03	4.03	0.00	4.13	0.08	3.87	0.04	มาก
13. มีระบบประเมินคุณภาพภายในและรายงานผลการปฏิบัติ งานการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา	4.55	0.08	4.42	0.06	4.22	0.01	3.13	0.23	3.07	0.01	3.75	0.03	4.40	0.12	3.94	0.08	มาก
14. มีการสร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่	4.20	0.03	2.89	0.16	3.83	0.04	3.81	0.14	2.57	0.02	4.05	0.01	3.87	0.05	3.61	0.07	มาก
15. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา	2.95	0.15	3.81	0.03	4.56	0.06	4.50	0.04	2.53	0.06	4.30	0.04	3.60	0.01	3.75	0.06	มาก
16. กำหนดตารางการให้คำปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรม ของสถาบัน	4.00	0.00	3.45	0.08	3.89	0.03	3.38	0.20	3.07	0.01	4.14	0.02	4.20	0.09	3.74	0.07	มาก

ตารางที่ 58 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
17. มีการสำรวจความต้องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษากับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ	4.25	0.04	3.48	0.07	4.28	0.02	4.56	0.03	2.67	0.04	3.89	0.01	3.60	0.01	3.82	0.04	มาก
18. มีการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างอาจารย์ นิสิตนักศึกษาและมหาวิทยาลัย	4.35	0.05	3.45	0.08	4.11	0.00	4.88	0.02	3.77	0.11	4.33	0.05	2.87	0.09	3.57	0.06	มาก
19. อาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารงาน	4.30	0.04	3.52	0.07	3.94	0.02	4.25	0.07	3.23	0.04	3.36	0.09	4.20	0.09	3.83	0.06	มาก
20. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะสั้น	3.60	0.05	3.84	0.02	4.44	0.04	3.75	0.14	2.73	0.03	3.75	0.03	3.87	0.05	3.72	0.06	มาก
21. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะยาว	3.20	0.03	3.63	0.05	3.21	0.02	3.75	0.14	2.80	0.02	3.47	0.07	3.53	0.00	3.37	0.05	ปานกลาง
22. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา	3.50	0.07	3.78	0.11	3.00	0.02	3.00	0.02	3.30	0.05	3.53	0.07	3.53	0.00	3.38	0.08	ปานกลาง
23. มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน	3.35	0.05	3.60	0.06	3.11	0.03	2.56	0.11	2.53	0.06	3.50	0.07	3.40	0.12	3.15	0.07	ปานกลาง
รวม	3.74	0.07	3.77	0.07	3.85	0.02	3.82	0.12	2.99	0.04	3.90	0.03	3.75	0.05	3.68	0.07	มาก

จากตารางที่ 58 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.68$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.12$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับมี นโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นภาระงานประจำ

ตารางที่ 59 ความคิดเห็นอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับสถาบัน

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ		ม.ในกำกับ		ม.ราชภัฏ		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล		ม.เปิด		ม.เอกชน		สถาบันการ พลศึกษา		รวม		ระดับ
	(n = 20)		(n = 31)		(n = 18)		(n = 16)		(n = 30)		(n = 36)		(n = 15)		(n = 166)		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. มีการจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกปี	4.25	0.04	4.27	0.04	4.50	0.05	4.75	0.00	2.47	0.07	3.67	0.05	2.27	0.18	3.74	0.07	มาก
2. มีการจัดทำรายงานผลการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา ตามแบบฟอร์มของสถาบัน	4.35	0.05	3.37	0.09	4.00	0.02	4.44	0.05	2.50	0.07	3.25	0.11	3.33	0.03	3.61	0.06	มาก
3. ให้การสนับสนุนจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการ ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น	2.75	0.18	4.43	0.06	4.39	0.04	4.75	0.00	3.03	0.01	4.22	0.03	3.20	0.05	3.83	0.06	มาก
4. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบ การพิจารณาความดีความชอบ	3.55	0.06	3.69	0.04	2.00	0.04	3.50	0.18	2.87	0.01	3.14	0.12	2.93	0.08	3.55	0.05	มาก
5. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบ การพิจารณาภาระงาน	3.90	0.01	3.56	0.06	2.00	0.04	3.50	0.18	2.47	0.07	3.25	0.11	2.60	0.13	3.04	0.09	ปานกลาง

ตารางที่ 59 ความคิดเห็นอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
6. มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในปฏิทิน กิจกรรมของสถาบัน	4.60	0.09	4.49	0.07	3.72	0.06	3.50	0.18	3.07	0.01	4.14	0.02	3.60	0.01	3.88	0.07	มาก
7. มีระบบการให้คำปรึกษาตั้งเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษา ของสถาบัน	3.90	0.01	3.56	0.06	4.28	0.02	4.69	0.01	3.13	0.02	3.92	0.01	2.60	0.13	3.73	0.04	มาก
8. มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้เพื่อให้คำแนะนำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.85	0.13	3.87	0.02	2.94	0.02	3.34	0.12	2.47	0.07	3.25	0.11	3.40	0.02	3.30	0.07	ปานกลาง
9. มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ดีเด่นในประเภทต่าง ๆ	3.25	0.10	3.02	0.14	3.83	0.04	3.94	0.12	2.27	0.10	3.05	0.13	2.33	0.17	3.10	0.11	ปานกลาง
10. มีการประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนเพื่อช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษากรณีที่มีปัญหา	4.55	0.08	3.99	0.00	4.56	0.06	3.75	0.14	2.90	0.01	3.86	0.02	2.73	0.11	3.76	0.06	มาก
11. มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักการจัดเวลาใน การเรียนและการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม	4.00	0.03	4.29	0.04	4.56	0.06	4.38	0.05	3.00	0.01	4.17	0.02	3.73	0.03	4.01	0.03	มาก
12. ให้การสนับสนุนศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้ คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ	3.45	0.14	3.89	0.01	3.06	0.01	3.56	0.03	2.87	0.01	3.05	0.01	3.67	0.16	3.36	0.05	ปานกลาง

ตารางที่ 59 ความคิดเห็นอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
13. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพแก่นิสิต นักศึกษา	3.25	0.06	3.68	0.04	3.11	0.05	4.50	0.04	3.57	0.08	4.03	0.01	3.33	0.11	3.64	0.05	มาก
14. มีการติดตามและรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของการ ให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	3.95	0.07	4.44	0.04	4.11	0.02	3.44	0.15	2.47	0.10	4.14	0.03	2.35	0.13	3.56	0.08	มาก
รวม	3.83	0.07	3.90	0.05	3.57	0.04	4.00	0.09	2.79	0.04	3.65	0.05	3.00	0.09	3.57	0.06	มาก

จากตารางที่ 59 พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.57$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.01$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.03) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับมีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักการจัดเวลาในการเรียนและการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

ตารางที่ 60 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคุณบดี

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. นำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษามาปฏิบัติ	3.00	0.14	3.79	0.03	4.67	0.08	4.50	0.04	2.60	0.05	4.39	0.05	4.27	0.10	3.89	0.07	มาก
2. แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	3.25	0.10	3.93	0.05	4.33	0.03	3.50	0.18	2.77	0.03	3.39	0.09	2.40	0.16	3.37	0.10	ปานกลาง
3. ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษา ของคณะ	3.58	0.05	3.89	0.05	4.27	0.02	4.25	0.07	2.75	0.06	3.98	0.03	3.21	0.14	3.72	0.07	มาก
4. สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	4.25	0.08	3.75	0.04	4.20	0.03	4.21	0.08	2.77	0.03	3.72	0.05	3.24	0.08	3.73	0.06	มาก
5. จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของคณะ กรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะอย่างเพียงพอ	3.91	0.05	3.97	0.06	4.16	0.01	3.26	0.05	2.84	0.04	3.56	0.06	3.83	0.04	3.65	0.04	มาก
6. ประสานงานระบบการให้คำปรึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้ชัดเจน	4.30	0.04	3.52	0.07	3.94	0.02	4.25	0.07	3.23	0.04	3.36	0.09	4.20	0.09	3.83	0.06	มาก
7. จัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษาเป็น ประจำทุกปีการศึกษา	4.08	0.05	3.57	0.08	4.12	0.02	4.07	0.10	2.99	0.04	3.97	0.03	3.82	0.06	3.19	0.06	ปานกลาง
8. นำผลการประเมินระบบการให้คำปรึกษามาปรับปรุงงาน ของสถาบัน	3.90	0.07	3.97	0.06	3.43	0.04	3.49	0.10	2.73	0.04	3.61	0.07	2.99	0.08	3.61	0.07	มาก
รวม	3.78	0.07	3.80	0.05	4.14	0.03	3.94	0.11	2.83	0.04	3.75	0.06	3.49	0.09	3.62	0.07	มาก

จากตารางที่ 60 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของหน้าที่ของคณบดี ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.62$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D=0.07) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.89$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษามาปฏิบัติ

ตารางที่ 61 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาค สาขาวิชา

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. นำระบบการให้คำปรึกษามาดำเนินการ	4.25	0.04	4.60	0.09	4.44	0.04	4.75	0.00	2.83	0.02	4.42	0.06	3.00	0.07	4.05	0.05	มาก
2. จัดสัมมนาหรือฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะให้มี ความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และข้อปฏิบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการให้ คำปรึกษา	3.15	0.12	4.60	0.09	4.56	0.06	4.56	0.03	2.80	0.02	4.25	0.03	3.87	0.05	3.97	0.06	มาก
3. มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา	5.00	0.15	4.43	0.06	4.06	0.01	5.00	0.03	3.73	0.11	4.64	0.09	3.00	0.07	4.27	0.08	มาก
4. มีการสนับสนุนเพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ การให้คำปรึกษา	5.00	0.15	4.60	0.09	4.44	0.04	5.00	0.03	3.97	0.14	4.67	0.09	3.87	0.05	4.51	0.09	มากที่สุด
5. มีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน	5.00	0.15	4.87	0.12	4.06	0.01	4.81	0.01	3.80	0.12	4.72	0.10	5.00	0.21	4.61	0.11	มากที่สุด
6. มีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน	4.95	0.14	4.43	0.06	4.06	0.01	4.81	0.01	3.13	0.02	4.44	0.06	4.67	0.16	4.36	0.07	มาก
7. มีระเบียบสละสมของนิสิตนักศึกษา	5.00	0.15	4.26	0.04	4.00	0.02	4.63	0.02	3.50	0.08	4.64	0.09	5.00	0.21	4.44	0.09	มาก

ตารางที่ 61 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในระดับคณะ ภาค สาขาวิชา (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
8. มีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพสาขาต่างๆที่เป็นปัจจุบัน	4.65	0.10	3.63	0.05	4.39	0.04	4.38	0.05	2.80	0.02	4.28	0.04	3.67	0.02	3.98	0.05	มาก
9. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	4.20	0.03	3.75	0.03	3.61	0.07	4.75	0.00	2.63	0.09	3.44	0.08	3.00	0.07	3.63	0.06	มาก
10. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และทันต่อสถานการณ์	4.10	0.02	3.65	0.05	4.44	0.04	4.88	0.02	3.30	0.05	4.11	0.01	3.53	0.00	4.01	0.03	มาก
11. มีการสร้างความเชื่อมั่นในการนำผลการประเมินการให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติงาน	4.20	0.04	3.63	0.05	2.00	0.09	4.38	0.05	3.30	0.05	4.11	0.01	3.67	0.02	3.61	0.04	มาก
12. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆที่สถาบันจัดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง	4.53	0.11	3.93	0.06	4.21	0.03	4.76	0.02	3.25	0.07	4.36	0.06	3.86	0.09	4.13	0.07	มาก
13. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆที่สถาบันจัดให้กับนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง	3.43	0.07	4.00	0.07	4.06	0.03	3.50	0.12	2.91	0.04	3.93	0.05	3.47	0.07	3.68	0.08	มาก
รวม	4.42	0.10	4.18	0.07	4.02	0.04	4.63	0.03	3.23	0.06	4.31	0.06	3.82	0.08	4.10	0.08	มาก

จากตารางที่ 61 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของคณบดี ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.10) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.08) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามีกรปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.13) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับมีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆที่สถาบันจัดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง

ตารางที่ 62 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	1. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสถาบันเพื่อดูแลช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ	3.90	0.01	3.56	0.06	2.00	0.04	3.50	0.18	2.47	0.07	3.25	0.11	2.60	0.13	3.04	
2. ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ ปรึกษาและหน้าที่ของนิสิตนักศึกษา	4.60	0.09	4.49	0.07	3.72	0.06	3.50	0.18	3.07	0.01	4.14	0.02	3.60	0.01	3.88	0.07	มาก
3. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบใน ฐานะครูกับลูกศิษย์	3.90	0.07	3.97	0.06	3.43	0.04	3.49	0.10	2.73	0.04	3.61	0.07	2.99	0.08	3.61	0.07	มาก
4. พิจารณาคำร้องต่างๆ ของนิสิตนักศึกษาในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ทันเวลา	3.25	0.10	3.02	0.14	3.83	0.04	3.94	0.12	2.27	0.10	3.05	0.13	2.33	0.17	3.10	0.12	ปานกลาง
5. ติดต่อกับนักศึกษาในความรับผิดชอบที่ขาดเรียนและ มีปัญหาอื่น ๆ ที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ	4.55	0.08	3.99	0.00	4.56	0.06	3.75	0.14	2.90	0.01	3.86	0.02	2.73	0.11	3.77	0.06	มาก
6. กำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอรับคำปรึกษา แนะนำอย่างสม่ำเสมอ	4.00	0.00	4.29	0.04	4.56	0.06	4.38	0.05	3.00	0.00	4.17	0.02	3.73	0.03	4.02	0.03	มาก
7. จัดทำระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ	4.05	0.01	3.89	0.01	4.06	0.01	4.56	0.03	2.87	0.01	4.05	0.01	4.67	0.16	4.15	0.06	มาก
8. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการการให้คำปรึกษาฯ ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	4.15	0.03	3.75	0.04	4.20	0.03	4.21	0.08	2.77	0.03	3.72	0.05	3.24	0.08	3.74	0.06	มาก
9. พิจารณาดักเตือนนิสิตนักศึกษาที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม	3.68	0.06	3.99	0.07	4.27	0.02	4.25	0.07	2.75	0.06	3.52	0.06	3.21	0.14	3.72	0.07	มาก
รวม	4.01	0.05	3.88	0.05	3.85	0.04	3.95	0.10	2.76	0.04	3.71	0.05	3.23	0.10	3.67	0.07	มาก

จากตารางที่ 62 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.67$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.15$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับจัดทำระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ

ตารางที่ 63 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. ให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และวิธีการศึกษา	4.15	0.03	4.60	0.09	4.44	0.04	4.25	0.00	2.83	0.02	4.42	0.06	3.00	0.07	4.10	0.05	มาก
2. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับที่สำคัญมากซึ่งอาจทำให้นักศึกษาต้องถูกลงโทษทางวินัย	3.15	0.12	4.60	0.09	4.56	0.06	4.56	0.03	2.80	0.02	4.25	0.03	3.87	0.05	3.77	0.06	มาก
3. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาโดยใช้ข้อมูลภูมิหลัง ความสนใจ และ ความสามารถของนิสิตนักศึกษาเพื่อการวางแผนการศึกษาและอาชีพ	3.00	0.07	4.43	0.06	4.06	0.01	5.00	0.03	3.73	0.11	4.35	0.08	3.00	0.07	4.27	0.08	มาก
4. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนักศึกษา และเป็นไปตามหลักสูตร	4.00	0.11	4.60	0.09	4.44	0.04	5.00	0.03	3.97	0.14	4.67	0.09	3.87	0.05	4.51	0.09	มากที่สุด

ตารางที่ 63 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
5. ให้คำปรึกษาแนะนำหรือช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเพื่อการ แก้ไขปัญหาด้านการเรียน	3.10	0.06	3.35	0.05	4.44	0.04	4.18	0.02	3.30	0.05	4.11	0.01	3.53	0.00	4.20	0.03	มาก
6. ติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ เมื่อผลการเรียนของนิสิต นักศึกษาต่ำลง	4.20	0.04	3.43	0.05	2.00	0.09	4.32	0.05	3.30	0.05	4.11	0.01	3.67	0.02	3.51	0.04	มาก
รวม	3.60	0.07	4.17	0.07	3.99	0.05	4.55	0.03	3.32	0.06	4.32	0.05	3.49	0.04	4.06	0.06	มาก

จากตารางที่ 63 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.06) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.51) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.09) อยู่ในระดับมากที่สุด เกี่ยวกับให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนักศึกษา และเป็นไปตามหลักสูตร

ตารางที่ 64 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ในสถาบันและชุมชน	4.33	0.11	3.53	0.02	3.53	0.03	4.60	0.07	3.97	0.02	4.28	0.05	3.27	0.10	4.03	0.07	มาก
2. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความมีวินัย	4.40	0.11	3.07	0.07	4.01	0.03	3.97	0.06	3.87	0.00	4.22	0.04	3.90	0.03	3.77	0.05	มาก
3. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน	3.90	0.01	3.62	0.04	3.90	0.00	3.97	0.14	4.00	0.02	4.24	0.05	4.27	0.11	4.16	0.06	มาก
4. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ได้แก่ ความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น	4.24	0.05	3.26	0.06	3.74	0.04	2.28	0.10	3.90	0.02	4.07	0.07	3.60	0.08	3.57	0.06	มาก
รวม	4.21	0.07	3.37	0.05	3.79	0.02	3.70	0.09	3.93	0.01	4.20	0.05	3.76	0.08	3.88	0.06	มาก

จากตารางที่ 64 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.88) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.16) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน

ตารางที่ 65 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. ส่งเสริมการจัดบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ หลักสูตร ระเบียบข้อบังคับของสถาบัน ศูนย์กลางการให้คำปรึกษา เป็นต้น	3.25	0.10	2.65	0.19	4.56	0.06	3.69	0.15	2.97	0.00	4.61	0.09	3.73	0.03	3.64	0.09	มาก
2. ส่งเสริมการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก ศูนย์กีฬา ห้องสมุด ห้องออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมภายในสถาบัน	3.80	0.30	4.40	0.06	4.39	0.04	3.56	0.17	3.17	0.03	4.64	0.09	3.47	0.01	3.92	0.10	มาก
รวม	3.53	0.07	4.40	0.13	4.47	0.05	3.63	0.16	3.07	0.01	4.62	0.09	3.60	0.02	3.91	0.08	มาก

จากตารางที่ 65 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.91$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.08) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.92$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.10) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับส่งเสริมการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก ศูนย์กีฬา ห้องสมุด ห้องออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมภายในสถาบัน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา องค์ประกอบด้านผลผลิต ผู้วิจัยสรุปภาพรวมเป็นตาราง รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 66 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสถาบัน

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ		ม.ในกำกับ		ม.ราชภัฏ		ม.เทคโนโลยี ราชมนคล (n = 30)		ม.เปิด		ม.เอกชน		สถาบันการ พลศึกษา (n = 30)		รวม		ระดับ
	(n = 30)		(n = 90)		(n = 30)		(n = 30)		(n = 30)		(n = 90)		(n = 330)				
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D			
1. มีการระบุและกำหนดชั่วโมงการพบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.93	0.04	2.85	0.12	3.33	0.11	3.47	0.16	3.97	0.02	3.44	0.12	3.37	0.08	3.48	0.10	ปานกลาง
2. มีการนำผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา มาปรับปรุงแก้ไข	3.97	0.04	3.25	0.04	3.60	0.06	3.97	0.06	3.70	0.04	3.75	0.05	3.40	0.07	3.67	0.06	มาก
3. ได้รับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์ระบบการให้ คำปรึกษาของสถาบันไปสู่การปฏิบัติได้จริง	4.13	0.01	3.24	0.04	3.83	0.01	4.70	0.09	3.90	0.00	4.47	0.09	3.37	0.08	3.95	0.05	มาก
4. สามารถใช้ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้ คำปรึกษาเช่น โทรศัพท์ เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้น ข้อมูล เป็นต้น	4.63	0.10	3.53	0.02	3.73	0.03	4.60	0.07	3.97	0.02	4.28	0.05	3.27	0.10	4.01	0.06	มาก
5. มีกิจกรรมที่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาได้ พบปะเพื่อสร้างสัมพันธภาพ	4.70	0.11	3.07	0.07	4.03	0.03	3.97	0.06	3.87	0.00	4.22	0.04	3.90	0.03	3.97	0.05	มาก
6. มีการชี้แจงให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาต่อ สถาบัน	4.10	0.01	3.62	0.04	3.90	0.00	4.97	0.14	4.00	0.02	4.24	0.05	4.27	0.11	4.16	0.06	มาก
รวม	4.24	0.05	3.26	0.06	3.74	0.04	4.28	0.10	3.90	0.02	4.07	0.07	3.60	0.08	3.87	0.06	มาก

จากตารางที่ 66 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนาสถาบัน ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.87$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.01$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.06) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับสามารถใช้ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา เช่น โทรศัพท์ เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น

ตารางที่ 67 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสังคม

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 30)		ม.ในกำกับ (n = 90)		ม.ราชภัฏ (n = 30)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 30)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 90)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 30)		รวม (n = 330)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	7. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการใช้เหตุผลเพื่อ แก้ไขปัญหา	3.73	0.08	3.77	0.07	3.97	0.02	4.83	0.12	4.13	0.05	4.22	0.04	3.77	0.00	4.06	
8. ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการอยู่ ร่วมกัน เช่น หอพัก ห้องเรียน เป็นต้น	4.23	0.02	3.20	0.05	3.60	0.06	3.97	0.06	4.00	0.02	3.98	0.01	4.00	0.05	3.86	0.04	มาก
9. ได้รับรู้แนวทางเกี่ยวกับการปฏิบัติตน วิธีการเรียนรู้ แหล่งการหาความรู้ที่หลากหลายในสถาบัน	4.27	0.02	3.51	0.02	4.03	0.03	4.17	0.02	3.83	0.01	4.55	0.11	4.30	0.11	4.10	0.05	มาก
10. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการเข้าร่วม กิจกรรมเกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา และสถาบัน พระมหากษัตริย์	4.60	0.09	3.37	0.01	4.10	0.04	4.70	0.09	3.83	0.01	4.25	0.05	3.67	0.02	4.08	0.05	มาก
11. มีแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น ใบ สมัคร ใบคำร้องต่าง ๆ สำหรับนิสิตนักศึกษา	4.27	0.02	3.39	0.01	3.73	0.03	3.83	0.09	3.83	0.01	3.53	0.10	3.90	0.03	3.79	0.05	มาก

ตารางที่ 67 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสังคม (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ		ม.ในกำกับ		ม.ราชภัฏ		ม.เทคโนโลยี ราชมนคล (n = 30)		ม.เปิด		ม.เอกชน		สถาบันการ พลศึกษา (n = 30)		รวม		ระดับ
	(n = 30)		(n = 90)		(n = 30)		(n = 30)		(n = 30)		(n = 90)		(n = 330)				
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D			
12. ได้รับคำแนะนำการใช้เหตุผลทั้งในการเรียน และการ ใช้ชีวิตส่วนตัวจากอาจารย์ที่ปรึกษา	4.00	0.03	3.34	0.02	3.87	0.00	4.03	0.05	3.73	0.03	4.12	0.03	3.37	0.08	3.78	0.04	มาก
13 อาจารย์ที่ปรึกษามีบุคลิกภาพน่าประทับใจและสร้าง แรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบ	4.03	0.02	3.71	0.06	3.83	0.01	4.83	0.12	3.87	0.00	4.12	0.02	3.70	0.01	4.02	0.05	มาก
รวม	4.16	0.04	3.47	0.03	3.88	0.03	4.34	0.08	3.89	0.02	4.11	0.05	3.82	0.04	3.96	0.05	มาก

จากตารางที่ 67 พบว่า การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสังคม โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.96$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.05) อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.08$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.05) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

ตารางที่ 68 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเอง

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 30)		ม.ในกำกับ (n = 90)		ม.ราชภัฏ (n = 30)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 30)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 90)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 30)		รวม (n = 330)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	14. สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.67	0.10	3.43	0.00	3.77	0.02	4.73	0.09	3.70	0.04	2.97	0.21	3.70	0.01	3.71	
15. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น	3.67	0.10	3.29	0.03	3.93	0.01	4.37	0.02	3.63	0.05	3.93	0.02	3.73	0.00	3.80	0.04	มาก
16. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการค้นหาความถนัดของตนเองเพื่อวางแผนไปสู่การประกอบอาชีพ	5.00	0.17	3.55	0.02	3.90	0.00	4.70	0.09	3.77	0.02	3.83	0.04	3.47	0.06	4.04	0.06	มาก
17. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น ความเสียสละ .ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย เป็นต้น	4.23	0.02	3.50	0.01	3.67	0.04	4.07	0.04	3.70	0.04	4.24	0.05	3.20	0.11	3.81	0.05	มาก
18. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น	3.90	0.05	3.40	0.01	3.63	0.05	4.50	0.05	3.93	0.01	3.85	0.03	3.80	0.01	3.86	0.03	มาก
19. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการปรับตัวและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.17	0.00	3.48	0.01	3.73	0.03	4.63	0.07	4.03	0.03	3.85	0.03	4.23	0.10	4.02	0.04	มาก

ตารางที่ 68 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเอง (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ		ม.ในกำกับ		ม.ราชภัฏ		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n=30)		ม.เปิด		ม.เอกชน		สถาบันการ พลศึกษา (n=30)		รวม		ระดับ
	(n = 30)		(n = 90)		(n = 30)		(n = 30)		(n = 30)		(n = 90)		(n = 330)				
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D			
20. อาจารย์ที่ปรึกษามีประโยชน์ในการให้คำปรึกษาต่อนิสิตนักศึกษา	4.07	0.02	3.10	0.07	4.33	0.09	3.03	0.25	4.10	0.04	4.38	0.07	4.40	0.13	3.92	0.10	มาก
21. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อสร้างความตระหนักด้านการศึกษา	4.03	0.02	3.63	0.04	3.80	0.02	4.67	0.08	4.00	0.02	3.94	0.01	3.27	0.10	3.35	0.05	ปานกลาง
22. ผลของการรับคำปรึกษาช่วยให้ปรับตัวการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	4.30	0.03	3.55	0.02	4.83	0.19	3.77	0.10	4.07	0.04	4.11	0.02	4.03	0.06	4.10	0.07	มาก
23. ได้เข้าร่วมกิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาแบบพี่ช่วยน้อง เพื่อช่วยเพื่อน ให้เป็นผู้ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษา	3.87	0.06	3.37	0.01	3.90	0.00	4.33	0.01	3.90	0.00	3.90	0.02	3.63	0.02	3.85	0.02	มาก
24. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้รู้จักสร้างกำลังใจให้กับเพื่อนเมื่อมีปัญหา	4.47	0.06	3.79	0.07	4.03	0.03	4.33	0.01	3.83	0.01	4.04	0.01	4.00	0.05	4.07	0.04	มาก
รวม	4.11	0.06	3.50	0.03	3.97	0.05	4.17	0.09	3.88	0.03	3.93	0.04	3.79	0.06	3.86	0.05	มาก
รวมทั้งสิ้น	4.17	0.05	3.41	0.04	3.86	0.04	4.26	0.09	3.89	0.02	4.04	0.05	3.74	0.06	3.89	0.05	มาก

จากตารางที่ 68 พบว่า การพัฒนาระบบของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเอง โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.86$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.05) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การปฏิบัติมีความถี่สูงสุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.10$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D= 0.07) อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับผลของการรับคำปรึกษาช่วยให้ปรับตัวการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ตอนที่ 3 ประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร

เมื่อได้ผลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาแล้วขั้นตอนต่อมา คือ นำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ นำมาเชื่อมโยง เพื่อสร้างกิจกรรมการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษา โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก ดังนี้

1. กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการคิด การพูด การอภิปราย โดยการประชุมที่แจ้งให้เกิดความเข้าใจตรงกันของอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 1 – 2 วัน และการฝึกปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำกิจกรรม ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น และหาเหตุผล จากกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา

2. ในกรณีที่พบว่าสถาบันจะต้องพัฒนาคุณลักษณะนิสิตนักศึกษาให้มีหลายด้านขึ้นถ้าสถาบันมีความพร้อมทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ และอุปกรณ์ สถาบันสามารถสร้างกิจกรรมพัฒนาให้แก่นิสิตนักศึกษาได้ทุกชั้นปี ตามความเหมาะสมและความจำเป็น หากสถาบันยังไม่มีความพร้อม อาจจัดกิจกรรมพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อน เพราะนิสิตนักศึกษาเริ่มเข้ามาในสถาบันต้องปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักสถาบันและอาจารย์ที่ปรึกษามากขึ้น

3. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเสร็จสิ้นตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้แล้ว ให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาตนเองหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

จากเกณฑ์การพิจารณาดังกล่าว ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินผลของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

การประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาเพื่อนำมากำหนดกรอบการสร้างกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา นำเสนอเป็นตารางที่ 69 ดังนี้

ตารางที่ 69 ผลการสังเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิต
นักศึกษา (ต่อ)

รายการ	ความเสียสละ	ความซื่อสัตย์	ความมีวินัย	ความภูมิใจของตนเองกับผู้อื่น	ความมั่นใจในตนเอง	การจัดเวลาในการเรียน	ความมีน้ำใจ	การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น	การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น
8. การศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองและการสร้างโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนวัยรุ่นภาคเหนือ (ประภาส ณ พิบูล, 2551)				✓	✓	✓		✓	✓
9. การศึกษารูปแบบและวิธีการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนักศึกษา (สุริย์พร พานิช, 2551)	✓	✓	✓	✓	✓				
10. ความเชื่อมั่นในตนเองของบัณฑิตมหาวิทยาลัยธนบุรี (พนิดา มารุ่งเรือง และ อัญชลี ทวีพยเกษม, 2552)	✓	✓			✓		✓	✓	✓
11. คุณลักษณะคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์จากการผลิตของมหาวิทยาลัย (เอมอร เจริญพร, 2553)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12. การปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต (สมพงษ์ ชาดะวิถี, 2554)	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓
รวม	7	10	7	5	7	5	5	6	5

จากตารางที่ 69 พบว่า คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาที่นำมาพัฒนา ส่วนใหญ่เห็นว่าการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความมีวินัย ด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง การจัดเวลาในการเรียน และความภูมิใจของตนเองกับ

ผู้อื่น ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และความมีน้ำใจ

ส่วนที่ 2 การสร้างกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

ผู้วิจัยสร้างกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยนำคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (2552) โดยนำมาศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ศึกษาคุณลักษณะที่จำเป็นและสำคัญเพื่อเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพในด้านอื่นได้ การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา สามารถพัฒนาการบริหารงานและนิสิตนักศึกษาได้จริง ผู้วิจัยได้ให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่เข้ามาในกลุ่ม นับตั้งแต่ครั้งแรกโดยการสัมภาษณ์เพื่อถามความสมัครใจ ผู้วิจัยสร้างสัมพันธ์ภาพกับนิสิตนักศึกษา แนะนำให้นิสิตนักศึกษารู้จักกัน ตลอดจนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่ม ประโยชน์ของการเข้ากลุ่ม ระยะเวลา สถานที่ จุดมุ่งหมายของขั้นตอนนี้เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพ เพื่อให้นิสิตนักศึกษารู้สึกปลอดภัย สบายใจ รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาทุกคน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคจากทฤษฎีต่างๆ ในการนำมาใช้ในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำ เป็นขั้นที่สำคัญสำหรับการให้คำปรึกษาทุกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยสร้างบรรยากาศที่ดี ผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกผ่อนคลาย มีความรู้สึกปลอดภัย และมีการบอกถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละครั้งว่าจะพัฒนาคุณลักษณะในเรื่องใด มีกิจกรรมที่จะนำเข้าสู่เนื้อหาที่จะพัฒนากิจกรรมในแต่ละครั้ง อาจมีการทบทวนเรื่องราวที่ได้ปฏิบัติมาจากครั้งที่ผ่านมา รวมถึงทบทวนถึงการบ้านที่ให้ไปฝึกปฏิบัติและเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมซักถามในส่วนที่ยังไม่กระจ่างชัดและยังเป็นที่สงสัย

2. ขั้นดำเนินการ เป็นขั้นตอนที่มีการกำหนดรูปแบบและวิธีการที่ชัดเจนในการร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคต่าง ๆ อย่างหลากหลายเข้ามาใช้ในกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา การใช้เทคนิคทั่วไป เช่น การถาม การฟังอย่างตั้งใจ การสะท้อนความรู้สึก การตีความ การสรุปความ และเทคนิคเฉพาะของการพัฒนาในแต่ละครั้ง

3. ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนของการสรุปกิจกรรมการให้คำปรึกษาในแต่ละครั้ง และรวมไปถึงการสรุปกิจกรรมการให้คำปรึกษาเมื่อสิ้นสุดการให้คำปรึกษาในครั้งสุดท้ายในการสรุปกิจกรรมการให้คำปรึกษาแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปสาระและประโยชน์จากการที่ได้มาเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ก็จะมี การทำความเข้าใจร่วมกันของกลุ่ม การเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาซักถามเพิ่มเติมในประเด็นปัญหาต่างๆ ที่สงสัยหรือไม่เข้าใจ นอกจากนี้ก็จะมี การให้

ข้อมูลป้อนกลับในระหว่างสมาชิกด้วยกัน หรือระหว่างผู้วิจัยกับนิสิตนักศึกษา ให้การบ้านเพื่อกลับไปฝึกเพื่อพัฒนาคุณลักษณะในครั้งต่อไป

ในการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาระบบให้คำปรึกษากลุ่มแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีและเทคนิคในการให้คำปรึกษา มาประยุกต์ใช้ในการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในแต่ละครั้งดังนี้

ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข การใช้คำถาม การฟังอย่างตั้งใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักการของการให้คำปรึกษากลุ่ม ได้แก่ การรักษาความลับของกลุ่ม การพูดถึงสมาชิกคนอื่นอย่างสร้างสรรค์ การมีความจริงใจต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

ครั้งที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ

การพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อทำกิจกรรม แบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือชั้นการมีส่วนร่วม ชั้นวิเคราะห์ และชั้นประยุกต์หลักการ เพื่อคุณธรรม ความรู้สึกและเจตคติของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้เกิดคุณลักษณะและการตัดสินใจของตนเองเกี่ยวกับการแสดงความเสียสละได้อย่างเหมาะสม

ครั้งที่ 3 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

การพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม โดยถามสมาชิกในกลุ่มถึงความซื่อสัตย์ เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้ทราบความต้องการของตัวเอง มีแนวทางในการไปสู่ความต้องการนั้น มีวิธีประเมินแนวทางและการวางแผนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

ครั้งที่ 4 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย

การพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางตามทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาวางแผนในการปฏิบัติตนและให้ระบุมวลที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษา วิเคราะห์ความมีวินัย วางแผนในการพัฒนาความมีวินัย และการแสดงความคิดเห็นจากเพื่อนสมาชิกจากสิ่งที่ได้เห็นจากการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัย

ครั้งที่ 5 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น

การพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบภาวนิยม ของ คอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง ได้แก่ การสร้างความตระหนักและทำความเข้าใจ การปรับกระบวนการคิด และการฝึกปฏิบัติ เพื่อดูว่าเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับตัวนิสิตนักศึกษา มีความรู้สึกเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นอย่างไร และมีพฤติกรรมรวมทั้งแสดงออกทางอารมณ์อย่างไร

ครั้งที่ 6 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง

การพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ (เอมอร์ เจริญพร, 2553) โดยใช้เทคนิคจินตนาการ คือ ให้นิสิตนักศึกษาจินตนาการถึงเรื่องที่ตนเองไม่มั่นใจและรู้สึกอย่างไร และให้จินตนาการต่อในสิ่งที่ตนเองรู้สึกไม่สบายใจนั้นให้สามารถเกิดความมั่นใจ จากนั้นก็ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองจินตนาการเล่าให้เพื่อนฟัง ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ถามนิสิตนักศึกษาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น จากนั้นให้นิสิตนักศึกษาวางแผนในการปฏิบัติตน และระบุผลที่จะเกิดขึ้นตามมาหากขาดความมั่นใจในตนเอง โดยผู้วิจัยถามว่าถ้าขาดความมั่นใจในตนเองเรื่องอะไร และจะทำอย่างไรต่อสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อทำแล้วจะรู้สึกอย่างไร และถ้าทำไม่ได้จะแก้ไขอย่างไรต่อไป เมื่อนิสิตนักศึกษาทำเสร็จก็มีการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติซึ่งกันและกันสุดท้ายผู้วิจัยได้ให้เขียนแผนผังความคิดในเรื่องการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อมั่น ให้นิสิตนักศึกษารู้สึกเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 7 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน

การพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบภาวนิยม ของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตระหนักรู้ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษานำไปพัฒนาดตนเอง เข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเองในปัจจุบันให้มากขึ้น และการกำหนดเป้าหมาย รวมทั้งการสร้างความรู้เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน

ครั้งที่ 8 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ

การพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของ คอเรย์ (Corey, 2004) โดยใช้เทคนิคการเสริมแรง โดยให้วางแผนในเรื่องของความมีน้ำใจต่อครอบครัว สังคม การเรียน และการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ให้นิสิตนักศึกษามีกำลังใจที่จะพัฒนาความมีน้ำใจของตนเองให้ดีขึ้น

ครั้งที่ 9 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

ในการพัฒนาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการของทฤษฎีการให้คำปรึกษาเกสตัลท์ (Gestalt Therapy) ใช้เทคนิคจินตนาการ ซึ่งผู้วิจัยพยายามที่จะให้นิสิตนักศึกษาเกิดการโต้แย้ง เพื่อให้การโต้แย้งกับตนเองนั้นสามารถตรวจสอบความเชื่อที่ผิด ๆ จนกว่าจะเกิดความรู้สึกที่ดีขึ้นมา

ครั้งที่ 10 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

ในการพัฒนาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการสร้างบุคลิกภาพให้มีความประทับใจในเรื่องใดบ้าง และมีวิธีการรักษาบุคลิกภาพให้คงอยู่ได้อย่างไร

ครั้งที่ 11 ปัจฉิมนิเทศและการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

ในการพัฒนาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง การให้กำลังใจ ตลอดจนให้สมาชิกได้แสดงความรู้สึกหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของนิสิตศึกษาก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา

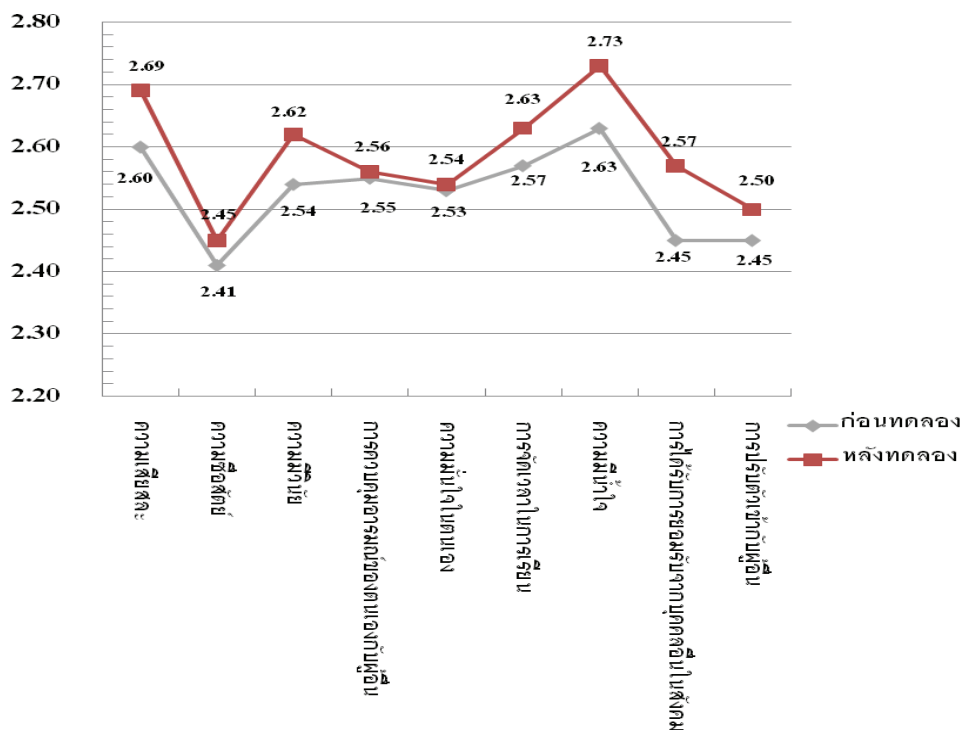
การวิเคราะห์ในขั้นนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนวัดคุณลักษณะของนิสิตศึกษาก่อนเข้าร่วมการพัฒนา (Pretest) เปรียบเทียบกับคะแนนวัดคุณลักษณะของนิสิตศึกษาหลังเข้าร่วมการพัฒนา (Posttest) เพื่อวิเคราะห์ผลการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 70

ตารางที่ 70 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ก่อน-หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา	ก่อนทดลอง (n = 45)		หลังทดลอง (n = 45)		t - test	df	p - value
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D			
ด้านคุณธรรม จริยธรรม							
1. ความเสียสละ	2.60	0.14	2.69	0.09	6.72	44	.038
2. ความซื่อสัตย์	2.41	0.14	2.45	0.13	0.98	44	.865
3. ความมีวินัย	2.54	0.06	2.62	0.14	2.376	44	.430
รวม	2.52	0.12	2.59	0.12			
ด้านความรู้							
4. การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น	2.55	0.09	2.56	0.17	0.66	44	.814
5. ความมั่นใจในตนเอง	2.53	0.10	2.54	0.13	0.1884	44	.967
6. การจัดเวลาในการเรียน	2.57	0.08	2.63	0.05	8.1666	44	.019
รวม	2.55	0.09	2.58	0.12			
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ							
7. ความมีน้ำใจ	2.63	0.13	2.73	0.05	3.7714	44	.192
8. การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม	2.45	0.11	2.57	0.12	1.8666	44	.569
9. การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น	2.45	0.11	2.50	0.07	0.49	44	.954
รวม	2.51	0.12	2.60	0.08			

* p < .05

จากตารางที่ 70 ผลการวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะนิสิตนักศึกษา จำแนกตามคุณลักษณะ 3 ด้าน 9 คุณลักษณะของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองดังแผนภูมิที่ 18

แผนภูมิที่ 18 แสดงผลการวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

จากแผนภูมิที่ 18 แสดงผลการวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาก่อนการทดลอง ในภาพรวม มีคุณลักษณะระดับที่มีความถี่สูง ค่าเฉลี่ย 2.63 เกี่ยวกับความมีน้ำใจ รองลงมา ค่าเฉลี่ย 2.60 เกี่ยวกับความเสียสละ และค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.41 เกี่ยวกับความซื่อสัตย์

แสดงผลการวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาลังการทดลอง ในภาพรวม มีคุณลักษณะระดับที่มีความถี่สูง ค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.73 เกี่ยวกับความมีน้ำใจ รองลงมา ค่าเฉลี่ย 2.69 เกี่ยวกับความเสียสละ และค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.45 เกี่ยวกับความซื่อสัตย์

ส่วนที่ 4 การประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา มีแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

1. นำคะแนนวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาก่อนเข้าร่วมการพัฒนา (Pretest) เปรียบเทียบกับคะแนนวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาลังเข้าร่วมการพัฒนา (Posttest) เพื่อวิเคราะห์ผลการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

2. ประเมินประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา ด้วยการให้นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมประเมินผลที่ได้รับ ความสอดคล้อง ประโยชน์ที่ได้รับ จากการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยขอเสนอผลการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาในภาพรวมตารางที่ 71 ดังนี้

ตารางที่ 71 ผลการวิเคราะห์การประเมินผลกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การปฐมนิเทศเพื่อแนะนำการร่วมกิจกรรม	32 (71.11)	11 (24.44)	2 (4.44)	-	-
2	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับ ความเสียสละ	33 (73.33)	12 (26.67)	-	-	-
3	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์	31 (68.89)	10 (22.22)	3 (6.67)	1 (2.22)	-
4	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับ ความมีวินัย	32 (71.11)	13 (28.89)	-	-	-
5	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการ ควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น	29 (64.44)	12 (26.67)	4 (8.89)	-	-
6	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับ ความมั่นใจในตนเอง	34 (75.55)	11 (24.44)	-	-	-
7	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการ จัดเวลาในการเรียน	31 (68.89)	11 (24.44)	3 (6.67)	-	-
8	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาพัฒนาคุณลักษณะด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ	34 (75.55)	11 (24.44)	-	-	-

ตารางที่ 71 ผลการวิเคราะห์การประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษา พัฒนาคุณลักษณะด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้รับ การยอมรับจากบุคคลอื่นใน สังคม	30 (66.67)	15 (33.33)	-	-	-
10	กิจกรรมระบบการให้คำปรึกษา พัฒนาคุณลักษณะด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัว เข้ากับผู้อื่น	37 (82.22)	8 (17.78)	-	-	-
11	การปัจเจกนิเทศเพื่อสรุปการร่วม กิจกรรม	45 (100)	-	-	-	-
12	ความชัดเจนด้านเนื้อหาที่ส่งผลต่อ การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	38 (84.44)	5 (11.11)	2 (4.44)	-	-
13	ความรู้ที่ได้รับนั้นสามารถนำไป ประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์จริงได้	36 (80.00)	9 (20.00)	-	-	-
14	บรรยากาศการเข้าร่วมกิจกรรมเป็น กันเอง	32 (71.11)	11 (24.44)	2 (4.44)	-	-
15	การจัดแบ่งเวลาของการจัดกิจกรรม เหมาะสม	29 (64.44)	16 (35.55)	-	-	-
16	การเข้าร่วมกิจกรรมที่ผ่านมาทำให้ ได้แนวทางการพัฒนาระบบการให้ คำปรึกษาอย่างชัดเจน	31 (62.89)	14 (31.11)	-	-	-
17	ลักษณะของกิจกรรมช่วยให้นิสิต นักศึกษาได้เข้าใจบทบาทอาจารย์ที่ ปรึกษาเพิ่มขึ้น	31 (62.89)	13 (28.89)	1 (2.22)	-	-
18	สถานการณ์ที่นำมาให้ศึกษาเป็นสิ่งที่ นิสิตนักศึกษานำไปพัฒนาตนเอง ได้เพิ่มขึ้น	16 (35.55)	12 (26.67)	11 (24.44)	6 (13.33)	-

ตารางที่ 71 ผลการวิเคราะห์การประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19	กิจกรรมการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาทำให้ตื่นตัวตลอดเวลา	36 (80.00)	7 (15.55)	2 (4.44)	-	-
20	รู้สึกกระจ่างแฉ้งมากขึ้นในการ พัฒนาคุณลักษณะด้านต่าง ๆ	39 (86.67)	6 (13.33)	-	-	-
21	รู้สึกการตัดสินใจแก้ปัญหาไม่ใช่ เป็นเรื่องยุ่งยาก	26 (57.78)	17 (37.78)	2 (4.44)	-	-
22	ได้รับกำลังใจเสมอในขณะที่ทำ กิจกรรม	38 (84.44)	6 (13.33)	1 (2.22)	-	-
23	รู้สึกสนุกกับการหาแนวทาง แก้ปัญหาได้หลายทางเลือก	32 (71.11)	13 (28.89)	-	-	-
24	รูปแบบของกิจกรรมส่งเสริมให้เกิด การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	34 (75.55)	11 (24.44)	-	-	-
25	บรรยากาศการจัดกิจกรรมที่ หลากหลาย	30 (66.67)	12 (26.67)	3 (6.67)	-	-
26	โดยภาพรวมของการจัดกิจกรรมมี ความเหมาะสม	40 (88.89)	5 (11.11)	-	-	-

จากตารางที่ 71 แสดงผลของการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.89 มีความสำคัญมากที่สุด เกี่ยวกับภาพรวมของการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 86.67 เกี่ยวกับความรู้สึกกระจ่างแฉ้งมากขึ้นในการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ และ คิดเป็นร้อยละ 84.44 เกี่ยวกับผู้วิจัยให้กำลังใจเสมอในขณะที่ทำกิจกรรม

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

1. เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ สามารถแสดงคุณลักษณะของตนเองได้ และสามารถเปิดเผยความรู้สึกต่อการรับรู้ปัญหา และมีแนวทางแก้ไขจากกิจกรรม
2. กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ควรจัดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน และสถาบันต้องให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทให้มากขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ ผู้วิจัยสรุปภาพรวมเป็นตาราง รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 72 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 2)		ม.ในกำกับ (n = 6)		ม.ราชภัฏ (n = 2)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n=2)		ม.เปิด (n = 2)		ม.เอกชน (n = 4)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 2)		รวม (n = 20)		ระดับ	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
	การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา																	
การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาฯ โดยใช้ชิปปโมเดล CIPP Model มีดังนี้																		
1. การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมา กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบัน	3.50	0.07	3.43	0.06	2.50	0.03	4.15	0.05	3.60	0.08	3.25	0.03	3.40	0.07	3.40	0.05	ปานกลาง	
2. การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ	4.00	0.03	3.61	0.07	3.80	0.04	4.00	0.03	2.50	0.06	3.15	0.02	2.50	0.07	3.36	0.04	ปานกลาง	
3. การประเมินกระบวนการเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อยของการทำงานตามขั้นตอนต่างๆของระบบการให้คำปรึกษา	3.00	0.02	3.50	0.06	2.00	0.04	3.50	0.05	3.00	0.02	4.00	0.03	2.59	0.03	3.08	0.03	ปานกลาง	
4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์	2.00	0.04	3.67	0.02	4.50	0.06	4.00	0.03	3.50	0.08	4.25	0.03	4.50	0.04	3.77	0.04	มาก	

ตารางที่ 72 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ		ม.ในกำกับ		ม.ราชภัฏ		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล		ม.เปิด		ม.เอกชน		สถาบันการ พลศึกษา		รวม		ระดับ
	(n = 2)		(n = 6)		(n = 2)		(n = 2)		(n = 2)		(n = 4)		(n = 2)		(n = 20)		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
การป้อนกลับ																	
คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบ การพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการเพื่อให้ ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น	3.61	0.06	2.75	0.09	3.17	0.08	4.20	0.15	2.71	0.10	3.89	0.08	2.81	0.12	3.30	0.10	ปานกลาง
รวม	3.22	0.04	3.39	0.06	3.19	0.05	3.97	0.06	3.06	0.07	3.71	0.04	3.16	0.07	3.38	0.05	ปานกลาง

จากตารางที่ 72 พบว่า การประเมินความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อแยกรายละเอียดโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยตามลำดับคือ การการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมา กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และการป้อนกลับ คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 73 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา																
การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยใช้ชิปปีโมเดล CIPP Model มีดังนี้																	
1. การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมา กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบัน	3.45	0.08	3.74	0.08	3.13	0.06	3.37	0.08	4.13	0.13	3.69	0.11	3.89	0.03	3.63	0.08	มาก
2. การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ	3.84	0.10	3.70	0.09	3.44	0.06	3.94	0.12	4.73	0.15	4.08	0.13	3.00	0.04	3.82	0.10	มาก
3. การประเมินกระบวนการเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อยของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบการให้คำปรึกษา	3.65	0.09	3.70	0.04	3.44	0.10	2.91	0.11	2.80	0.02	4.50	0.07	3.40	0.02	3.48	0.06	ปานกลาง
4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์	4.12	0.06	3.65	0.05	3.83	0.04	3.64	0.07	3.90	0.13	4.19	0.03	3.60	0.01	3.85	0.05	มาก

ตารางที่ 73 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 20)		ม.ในกำกับ (n = 31)		ม.ราชภัฏ (n = 18)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 16)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 36)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 15)		รวม (n = 166)		ระดับ
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
การป้อนกลับ																	
คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบ การพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการเพื่อให้ ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น	3.91	0.08	4.30	0.12	3.47	0.05	3.63	0.16	3.07	0.01	4.62	0.09	3.60	0.02	3.80	0.07	มาก
รวม	3.79	0.08	3.82	0.08	2.86	0.06	3.50	0.11	3.73	0.09	4.22	0.09	3.50	0.02	3.72	0.07	มาก

จากตารางที่ 73 พบว่า การประเมิน ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับโดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อแยกรายละเอียดโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยตามลำดับคือ การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมาก กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และ การป้อนกลับ คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 74 ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ

แนวทางการดำเนินงาน	ม.ของรัฐ (n = 30)		ม.ในกำกับ (n = 90)		ม.ราชภัฏ (n = 30)		ม.เทคโนโลยี ราชมงคล (n = 30)		ม.เปิด (n = 30)		ม.เอกชน (n = 90)		สถาบันการ พลศึกษา (n = 30)		รวม (n = 330)		ระดับ	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา																		
การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยใช้ชิปปีโมเดลCIPP Model มีดังนี้																		
1. การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมา กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบัน	3.93	0.04	3.48	0.10	3.97	0.02	3.47	0.16	3.35	0.11	3.44	0.12	3.37	0.08	3.57	0.09		มาก
2. การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อบัญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ	3.67	0.06	3.25	0.04	3.60	0.06	3.67	0.06	3.70	0.04	3.75	0.05	3.40	0.07	3.15	0.05		ปานกลาง
3. การประเมินกระบวนการเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อยของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบการให้คำปรึกษา	3.95	0.05	3.24	0.04	3.83	0.01	4.13	0.01	3.90	0.04	4.47	0.09	3.37	0.08	3.84	0.04		มาก
4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์	4.01	0.06	3.53	0.02	4.63	0.10	4.28	0.05	3.97	0.02	4.60	0.07	3.27	0.08	4.04	0.06		มาก
การป้อนกลับ คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้																		
ประกอบกรพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น	4.00	0.10	4.04	0.06	3.55	0.02	3.47	0.06	3.90	0.09	4.50	0.15	3.77	0.02	3.89	0.07		มาก
รวม	3.91	0.06	3.51	0.05	3.92	0.04	3.80	0.07	3.76	0.06	4.15	0.10	3.44	0.07	3.70	0.06		มาก

จากตารางที่ 74 พบว่า การประเมินความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และการป้อนกลับ โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) เมื่อแยกรายละเอียดโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยตามลำดับคือ การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การประเมินกระบวนการเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อยของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบการให้คำปรึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมา กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และ การป้อนกลับ คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการเพื่อให้ได้ ผลผลิตที่ดีขึ้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ขั้นที่ 2 การป้อนกลับและการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

กลไกที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครคือ การตรวจประเมินคุณภาพของระบบการให้คำปรึกษา เพื่อติดตามผล ตรวจสอบ และบันทึกสิ่งที่ต้องทบทวนแก้ไขให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีการจัดทำใบรายการตรวจติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา (Audit Check List) เป็นสิ่งที่หน่วยงานกำหนดและออกแบบขึ้นใช้กันเองได้ เพื่อให้ผู้บริหารติดตามนำไปใช้ในการตรวจประเมินคุณภาพของระบบการให้คำปรึกษา ในแต่ละครั้งตามที่หน่วยงานกำหนดขึ้น แต่ต้องมีข้อกำหนดให้มีการบันทึกและรายงานการตรวจประเมินของระบบการให้คำปรึกษา หากพบข้อบกพร่องก็ต้องดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้มีแนวทางการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษา โดยนำผลการพัฒนาเกณฑ์ที่นำเสนอในเบื้องต้นมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ผู้บริหารนำไปใช้ในการตรวจประเมินการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาตามแผนที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการตรวจสอบติดตามการบริหารงานของ ธนินาฏ ณ สุนทร (2545) มาปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยได้แบ่งระดับคุณภาพไว้ 3 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ไม่มีการปฏิบัติงาน ไม่มีเอกสารรองรับและไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน

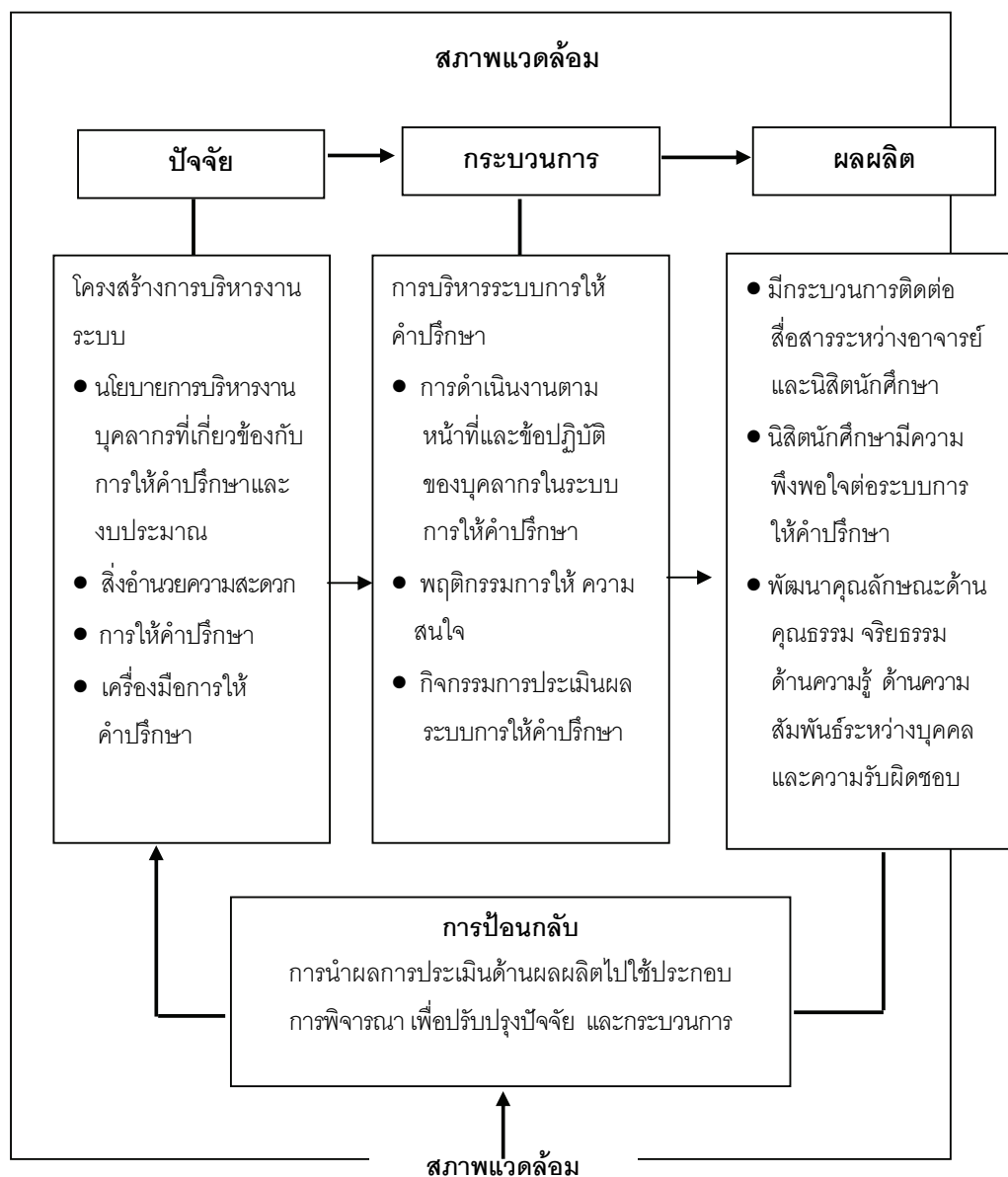
ระดับที่ 2 มีการปฏิบัติงาน มีเอกสารหลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ระดับที่ 3 มีการปฏิบัติงาน มีเอกสารหลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องครบถ้วนสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนด

ส่วนผลการตรวจสอบติดตามการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา ได้แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ผ่านและยอมรับได้ (Acceptable: A) และไม่ผ่าน ต้องแก้ไข (Corrective Action: C) ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน รายการตรวจสอบติดตามการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร รายละเอียดในภาคผนวก จ

ขั้นที่ 3 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่ปรับปรุงแล้ว ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์ ปัจจัย กระบวนการ ผลผลิต และการประเมินผลของระบบการให้คำปรึกษา นำเสนอรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 19 ดังนี้

แผนภูมิที่ 19 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

หลักการ

ความจำเป็นในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร การจัดทำกิจกรรมเพื่อมุ่งเน้นให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกกระบวนการคิด การพูด การอภิปราย ให้นิสิตนักศึกษาได้เกิดความเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจสิ่งแวดล้อม และฝึกปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ได้เรียนรู้แบบร่วมมือ ได้ร่วมคิดร่วมทำกิจกรรม ร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็น ได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการให้หาเหตุผลตามกฎ เกณฑ์ และกติกา ซึ่งเป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพงาน ซึ่งมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา อันเป็นการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา ได้มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้เกิดกระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างสถาบัน อาจารย์ที่ปรึกษา กับนิสิตนักศึกษา
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

หน่วยงาน

ในการจัดทำแนวทางเพื่อการพัฒนาการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยของรัฐ
2. มหาวิทยาลัยในกำกับ
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
5. มหาวิทยาลัยเปิด
6. มหาวิทยาลัยเอกชน
7. สถาบันการพลศึกษา

สาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCE, International Standard Classification of Education : UNESCO, 1997) ดังนี้

กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป

กลุ่มที่ 2 การศึกษา

กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์

กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย

กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์

กลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง

กลุ่มที่ 7 เกษตรกรรม

กลุ่มที่ 8 สุขภาพและสวัสดิการ

กลุ่มที่ 9 การบริหาร

การดำเนินงาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และได้รับการชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในส่วนต่าง ๆ ของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะของนิสิตนักศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือ คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2. การคัดเลือกคุณลักษณะนิสิตนักศึกษา

จากผลการวิเคราะห์คุณลักษณะนิสิตนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (2552) พบว่า นิสิตนักศึกษามีระดับคุณลักษณะความเป็นจริง

องค์ประกอบการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ด้านปัจจัย

โครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา

1. นโยบายที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย

- 1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา ควรประกอบด้วย
- 1.1.1 คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน
- 1.1.2 คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา
- 1.1.3 อาจารย์ที่ปรึกษา
- 1.1.4 นิสิตนักศึกษา
- คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบันประกอบด้วย
 1. อธิการบดี ที่ปรึกษา
 2. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ ประธานกรรมการ
 3. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา รองประธานกรรมการ
 4. ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
 5. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการทุกคณะ ภาควิชา สาขาวิชา
 6. ผู้อำนวยการด้านคุณภาพการศึกษา
 - 7. ผู้อำนวยการส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา
 1. คณบดี ที่ปรึกษา
 2. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ ประธานกรรมการ
 3. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา รองประธานกรรมการ
 4. หัวหน้าภาค หัวหน้าสาขาวิชา
 5. บุคลากรที่รับผิดชอบงานทะเบียนนักศึกษา กรรมการและเลขานุการ
 - คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาฯ
 1. มีมนุษยสัมพันธ์
 2. มีความรับผิดชอบ
 3. ใจกว้างและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 4. มีความจริงใจ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
 5. ไวต่อการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกของนิสิตนักศึกษา
 6. มีความประพฤติเหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา
 - คุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ
 1. มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา
 2. มีความสามารถในการสื่อสาร

<p>ใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา</p> <p>ปัญหา</p> <p>ปกครอง</p>	<p>3. มีความรู้เรื่องกระบวนการให้คำปรึกษาเข้าใจแนวคิดและมีทักษะในการให้คำปรึกษา</p> <p>4. มีความรู้และเข้าใจธรรมชาติของนิสิตนักศึกษา</p> <p>5. มีความสามารถในการดูแลให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษาเมื่อมีปัญหา</p> <p>6. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทันสมัย</p> <p>7. มีความรู้และเข้าใจสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมการเมืองการปกครอง</p> <p>8. มีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร การลงทะเบียนเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษา <p>1. คำนึงถึงสวัสดิภาพและสิทธิประโยชน์ของนิสิตนักศึกษา</p> <p>2. รักษาความลับของนิสิตนักศึกษาในความดูแลไว้เป็นความลับ</p> <p>3. เป็นผู้ที่มีความประพฤติที่เหมาะสมตามจรรยาแห่งวิชาชีพและมีศีลธรรม</p>
<p>จรรยาที่พึงงาม</p> <p>ความเสมอภาค</p>	<p>4. ปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในความดูแลทุกคนด้วยความเสมอภาค</p> <p>5. ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สังคมและประเทศชาติ</p> <p>1.2 การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษา</p> <p>1.2.1 สถาบันจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา</p> <p>1.2.2 คณะ ภาควิชา สาขาวิชา จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา</p> <p>2. สิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>ให้การสนับสนุนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา</p> <p>3. การให้คำปรึกษา มีดังนี้</p> <p>3.1 พฤติกรรมการให้ความสนใจในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>3.2 เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพ</p> <p>3.3 เทคนิคการให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษา</p>

4. เครื่องมือการให้คำปรึกษา ดังนี้

- 4.1 เอกสารข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาของสถาบัน
- 4.2 คู่มือนิสิตนักศึกษา
- 4.3 หลักสูตรของคณะที่นิสิตนักศึกษาสังกัด
- 4.4 คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา
- 4.5 แฟ้มระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา
- 4.6 แบบฟอร์มและแบบคำร้องต่าง ๆ
- 4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา
- 4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษา
- 4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่สถาบันจัดให้แก่นิสิตนักศึกษา
- 4.10 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันและชุมชนที่สถาบันตั้งอยู่
- 4.11 ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
- 4.12 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ด้านกระบวนการ

1. นโยบายและบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย

- 1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา มีหน้าที่ ดังนี้
 - 1.1.1 หน้าที่ของอธิการบดี ดังนี้
 - (1) มีโครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร
 - (2) มีกลไกการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในสถาบันฯ
 - (3) มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน
 - (4) กำหนดนโยบายให้ทุกคณะนำระบบการให้คำปรึกษาไปดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ
 - (5) มีคณะกรรมการประสานงานและผลักดันให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา
 - (6) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างชัดเจน
 - (7) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร
 - (8) มีการกำหนดจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา

ภาระงานประจำ	(9) มีนโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็น
	(10) มีการประเมินผลและแจ้งผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทุกสิ้นปี
คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติ	(11) ผู้บริหารระดับคณะน่านโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	(12) นำผลจากการประเมินมา ปรับปรุงแก้ไขระบบการให้คำปรึกษาให้มี
คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา	(13) มีระบบประเมินคุณภาพภายในและรายงานผลการปฏิบัติงานการให้
	(14) มีการสร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่
	(15) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา
เกี่ยวข้องทั้งระบบ	(16) กำหนดตารางการให้คำปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน
นักศึกษาและสถาบัน	(17) มีการสำรวจความต้องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษากับบุคลากรที่
ประเมินผลการบริหารงาน	(18) มีการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างอาจารย์ นิสิต
1 ครั้งต่อ 1 คน	(19) อาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการ
1.1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน ดังนี้	(20) มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะสั้น
	(21) มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะยาว
ของสถาบัน	(22) มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา
	(23) มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา อย่างน้อยปีละ
นิสิตนักศึกษา เช่น เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น	

<p>ความดีความชอบ</p>	<p>(4) มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณา</p>
<p>ภาระงาน</p>	<p>(5) มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณา</p>
<p>สถาบัน</p>	<p>(6) มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของ</p>
	<p>(7) มีระบบการให้คำปรึกษาตั้งเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของสถาบัน</p>
	<p>(8) มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เพื่อให้</p>
	<p>คำแนะนำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง</p>
	<p>(9) มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาดีเด่นในประเภทต่าง ๆ</p>
<p>ที่มีปัญหา</p>	<p>(10) มีการประสานงานกับ อาจารย์ผู้สอนเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษากรณี</p>
	<p>(11) มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักการจัดเวลาในการเรียนและการ</p>
	<p>ปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม</p>
	<p>(12) ให้การสนับสนุนศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาของ</p>
	<p>สถาบันต่าง ๆ</p>
	<p>(13) เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพแก่นิสิตนักศึกษา</p>
	<p>(14) มีการติดตามและรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของการให้คำปรึกษา</p>
<p>ของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา</p>	<p>ของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา</p>

1.1.3 หน้าที่ของคณบดี ดังนี้

- (1) นำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษามาปฏิบัติ
- (2) แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา
- (3) ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษาของคณะ
- (4) สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
- (5) จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะอย่างเพียงพอ
- (6) ประสานงานระบบการให้คำปรึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้ชัดเจน

การศึกษา	(7) จัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษาเป็นประจำทุกปี
สถาบัน	(8) นำผลการประเมินการให้คำปรึกษามาปรับปรุงระบบอาจารย์ของ
	(9) จัดการอบรมการให้คำปรึกษาให้แก่ อาจารย์ใหม่
	1.1.4. หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาค สาขาวิชา ดังนี้
	(1) นำระบบการให้คำปรึกษามาดำเนินการ
คำปรึกษา	(2) จัดสัมมนาหรือฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะให้มีความรู้ ความ
	เข้าใจบทบาทหน้าที่และข้อปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการให้
คำปรึกษา	(3) มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา
	(4) มีการสนับสนุนเพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้
	(5) มีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน
	(6) มีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน
	(7) มีระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา
	(8) มีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบัน
	(9) ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
ต่อสถานการณ์	(10) มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และทัน
ไปสู่การปฏิบัติงาน	(11) มีการสร้างความเชื่อมั่นในการนำผลการประเมินการให้คำปรึกษา
	(12) มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัด
	ให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง
	(13) มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัด
	ให้กับนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง

1.1.5. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาฯ

(1) หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป

1. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสถาบันเพื่อดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่
รับผิดชอบ
2. ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา
และหน้าที่ของนิสิตนักศึกษา
3. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนิสิตนักศึกษา ที่รับผิดชอบในฐานะครูกับ
ลูกศิษย์
4. พิจารณาคำร้องต่างๆ ของนิสิตนักศึกษาในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับ
หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ทันเวลา
5. ติดต่อกับนักศึกษาในความรับผิดชอบที่ขาดเรียนและมีปัญหาอื่น ๆ
ที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ
6. กำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอรับคำปรึกษาแนะนำอย่าง
สม่ำเสมอ
7. จัดทำระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ
8. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะภาควิชา
สาขาวิชา
9. พิจารณาตัดสินนิสิตนักศึกษาที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม

(2) หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ

1. ให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ
กฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และวิธีการศึกษา
2. ให้ข้อมูลที่ต้องการแก่นิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ กฎ ระเบียบและ
ข้อบังคับที่สำคัญมากซึ่งอาจทำให้นักศึกษาต้องถูกลงโทษทางวินัย
3. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาโดยใช้ข้อมูลภูมิหลัง ความสนใจ และ
ความสามารถของนิสิตนักศึกษาเพื่อการวางแผนการศึกษาและอาชีพ
4. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชา
เรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนักศึกษาและเป็นไปตามหลักสูตร
5. ให้คำปรึกษาแนะนำหรือช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเพื่อการแก้ไขปัญหา
ด้านการเรียน

6. ติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ เมื่อผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลง

(3) หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการพัฒนา นิสิตนักศึกษา ดังนี้

1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการต่างๆ ในสถาบันและชุมชน
2. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความมีวินัย

3. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน

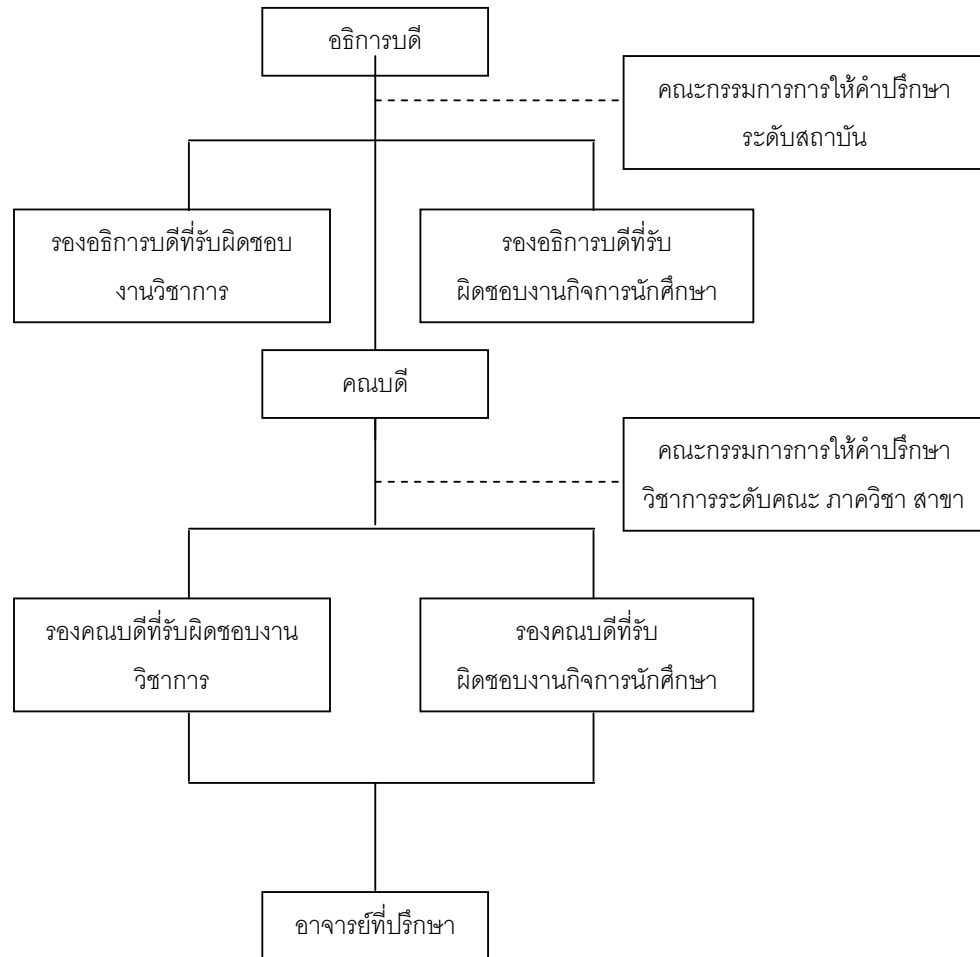
4. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ได้แก่ ความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

1.2 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา และพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน

2. สิ่งอำนวยความสะดวก

มีเว็บไซต์ของระบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย เครื่องมือ ข้อมูลในการให้คำปรึกษา และการจัดการความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา

จากการกำหนดหน้าที่ของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของระบบการให้คำปรึกษาแสดงให้เห็นว่า การบริหารระบบการให้คำปรึกษาดังกล่าวเกี่ยวข้องกับบุคลากรหลายฝ่ายทั้งระดับสถาบันและระดับคณะ สาขาวิชา จึงสามารถกำหนดโครงสร้างการบริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ดังนี้

แผนภูมิที่ 20 โครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

3. การให้คำปรึกษา

3.1 พฤติกรรมการให้ความสนใจ มีดังต่อไปนี้

- 3.1.1 การประสานสายตา
- 3.1.2 การแสดงถึงความมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา โดยใช้ลักษณะท่าทางที่สบาย
- 3.1.3 การตอบสนองต่อการพูดของนักศึกษาและความตั้งใจที่จะแก้ปัญหา
- 3.1.4 การสร้างจุดมุ่งหมายและการพัฒนาข้อผูกพันของการให้คำปรึกษา
- 3.1.5 การสะท้อนความรู้สึกและเข้าใจความรู้สึก
- 3.1.6 การใช้ความเงียบ
- 3.1.7 การแสดงออกทางสีหน้า ลักษณะท่าทาง ที่แสดงออกทางร่างกายน้ำเสียง

จังหวะการหายใจ

3.2 เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพ มีดังต่อไปนี้

- 3.2.1 สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร อ่อนโยน ยิ้มแย้มแจ่มใส
- 3.2.2 ให้ความสนใจแก่นิสิตนักศึกษา
- 3.2.3 ให้ความเมตตากรุณาแก่นิสิตนักศึกษา
- 3.2.4 แสดงความจริงใจเมื่อนิสิตศึกษามาขอรับคำปรึกษา
- 3.2.5 ยอมรับในคุณค่าและความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 3.2.6 พยายามทำความเข้าใจทั้งความรู้สึก ปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษา
- 3.2.7 ให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาอย่างเต็มใจ

3.3 เทคนิคการให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษา

3.3.1 การให้คำแนะนำ (Advising) เป็นวิธีที่อาจารย์ที่ปรึกษา ให้การช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษามากที่สุด สิ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนิสิตศึกษามักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ กฎระเบียบหรือวิธีปฏิบัติที่ใช้กันอยู่เป็นประจำ เช่น การลงทะเบียนเรียนวิธีการเพิ่ม - ถอนวิชาเรียน หรือปัญหาเล็กน้อยที่อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากกว่าสามารถช่วยได้

3.3.2 การให้คำปรึกษา (Counseling) เป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษา เข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อมและปัญหาที่เผชิญอยู่และสามารถทำความเข้าใจดังกล่าวมา กับปัญหาหรือ ตัดสินใจเลือกเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง ดังนั้นเทคนิคในการให้คำปรึกษาที่สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ มีดังนี้

- 1) การฟัง (Listening) เป็นการแสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษาโดยใช้สายตาสังเกตท่าทางและพฤติกรรม เพื่อให้ทราบว่าอะไรเกิดขึ้นแก่นิสิตนักศึกษา เทคนิคในการฟังนี้ประกอบด้วยการใช้ใจ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ประกอบด้วยการประสานตา การวางท่าทาง ใช้มือประกอบการพูดที่แสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษา ในการฟังนี้บางครั้งอาจารย์ที่ปรึกษาอาจสะท้อนข้อความ หรือตีความให้กระจ่างชัด หรือถามคำถาม เพื่อให้ทราบถึงปัญหา และความต้องการของนิสิตนักศึกษา
- 2) การนำ (Leading) เป็นการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจ และกล้าแสดงออกถึงความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม หรือการกระทำของตน
- 3) การเรียบเรียงคำพูดใหม่ (Paraphrasing) เป็นการตรวจสอบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจนิสิตนักศึกษาในสิ่งที่ต้องการ
- 4) การสะท้อนกลับ (Reflecting) เป็นการช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเองเกี่ยวกับความรู้สึก ประสบการณ์ หรือปัญหาได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น
- 5) การเผชิญหน้า (Confrontation) เป็นกลวิธีหนึ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะบอกถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองต่อนิสิตนักศึกษาโดยตรงไปตรงมา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจถึงความรู้สึกที่คิดตลอดจนพฤติกรรมของตนเอง ถูกต้องตรงความเป็นจริงมากขึ้น
- 6) การตั้งคำถาม (Questioning) อาจารย์ที่ปรึกษาควรใช้คำถามที่เหมาะสม และใช้คำถามเพื่อให้ได้คำตอบที่แน่ชัด โดยมีจุดมุ่งหมายจะสร้างความเข้าใจในแง่มุมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา
- 7) การตีความ (Interpretation) เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาอธิบายความหมายของเหตุการณ์ให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจปัญหาของตนเองในด้านอื่นที่อาจยังไม่ได้มองมาก่อน และช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจถึงปัญหาของตนเองให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
- 8) การสรุป (Summarization) คือ การที่อาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมความคิดและความรู้สึกที่สำคัญ ๆ ตามที่นิสิตนักศึกษาแสดงออกมา เป็นการให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- 9) การให้ข้อมูล (Information) เป็นการให้ข้อมูลด้านการศึกษาอาชีพและสภาพแวดล้อมทางสังคม สามารถตัดสินใจ หรือเห็นช่องทางในการแก้ปัญหา
- 10) การให้กำลังใจ (Encouragement) เป็นการพูดเพื่อช่วยกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษากล้าสู้ปัญหา เกิดความมั่นใจ และพร้อมที่จะแก้ไขปัญหา
- 11) การเสนอแนะ (Suggestion) เป็นการเสนอความคิดเห็นที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา โดยเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

● **กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร**

กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา แบ่งออกเป็น 2 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ประชุมชี้แจงให้อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ครั้งที่ 2 กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา เพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ กำหนดจัดกิจกรรม จำนวน 11 ครั้ง ต่อ 1 ภาคการศึกษา

สำหรับรายละเอียดการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในแผนการจัดกิจกรรมตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 74 และ 75

ด้านผลผลิต

คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ระบบการให้คำปรึกษา ได้แก่ มีการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชา ด้านการปฏิบัติตนให้มีคุณลักษณะที่ดีและมีความพึงพอใจต่อระบบการให้คำปรึกษา ดังนี้

1. มีการระบุและกำหนดชั่วโมงการพบอาจารย์ที่ปรึกษา
2. มีการนำผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา มาปรับปรุงแก้ไข
3. ได้รับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์ระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันไปสู่การปฏิบัติได้จริง
4. สามารถใช้ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา เช่น โทรศัพท์ เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น
5. มีกิจกรรมที่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาได้พบปะเพื่อสร้างสัมพันธภาพ
6. มีการชี้แจงให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาต่อสถาบัน
7. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการใช้เหตุผลเพื่อแก้ไขปัญหา
8. ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกัน เช่น หอพัก ห้องเรียน เป็นต้น
9. ได้รับรู้แนวทางเกี่ยวกับการปฏิบัติตน วิธีการเรียนรู้ แหล่งการหาความรู้ที่หลากหลายในสถาบัน
10. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

11. มีแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น ใบสมัคร ใบคำร้องต่าง ๆ สำหรับนิสิตนักศึกษา

12. ได้รับคำแนะนำการใช้เหตุผลทั้งในการเรียน และการใช้ชีวิตส่วนตัวจากอาจารย์ที่ปรึกษา

13. อาจารย์ที่ปรึกษามีบุคลิกภาพน่าประทับใจและสร้างแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบ

14. สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

15. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น

16. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการค้นหาความถนัดของตนเองเพื่อวางแผนไปสู่การประกอบอาชีพ

17. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม เช่น ความเสียสละ

18. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น

19. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการปรับตัวและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

20. อาจารย์ที่ปรึกษามีประโยชน์ในการให้คำปรึกษาต่อนิสิตนักศึกษา

21. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อสร้างความตระหนักด้านการศึกษา

22. ผลของการรับคำปรึกษาช่วยให้ปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

23. ได้เข้าร่วมกิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาแบบพี่ช่วยน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน ให้เป็นผู้ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษา

24. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้รู้จักสร้างกำลังใจให้กับเพื่อนเมื่อมีปัญหา

การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยใช้ซีบีไอโมเดล (CIPP Model) ดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมากำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบันการศึกษา

2. การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อบัญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา

3. การประเมินกระบวนการเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อยของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบการให้คำปรึกษา

4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ และเพื่อพัฒนาระบบต่อไป

การป้อนกลับ

คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น ดังรายละเอียดขอเสนอเป็นตาราง ดังนี้

ตารางที่ 75 ความสอดคล้องระหว่างการสอบถามความคิดเห็น การประชุมชี้แจง ผลการทดลอง และสิ่งที่ต้องปรับปรุง

การประชุมและฝึกปฏิบัติ	ผลการทดลอง	สิ่งที่ต้องปรับปรุงและข้อเสนอแนะ
1. หน่วยงานที่รับผิดชอบ สถาบันอุดมศึกษาที่จัด การศึกษาตามการแบ่งประเภท สถาบันอุดมศึกษาแห่งชาติ	เป็นไปตามแผนที่วางไว้	ไม่มีประเด็นแก้ไขปรับปรุง
2. ผู้รับผิดชอบการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษา 2.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุน ทรัพยากรบุคคล และสิ่ง อำนวยความสะดวกในการ บริหารงาน 2.2 ผู้ปฏิบัติงานมีความ รับผิดชอบ และปฏิบัติงานตาม ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นไปตามแผนที่วางไว้	ไม่มีประเด็นแก้ไขปรับปรุง
3. การดำเนินงาน 3.1 การศึกษาเอกสารและงาน วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษา	การดำเนินงานเป็นไปตาม แผนที่วางไว้ แต่เนื่องจากการ กำหนดระยะเวลาจัดกิจกรรมยังไม่ เหมาะสม เพราะสถาบัน	1. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดเก็บ แบบสอบถาม ต้องใช้เวลานาน มากในเรื่องการประสานงานของ แต่ละสถาบันอุดมศึกษา จะต้อง ใช้วิธีที่หลากหลาย ตามขอบเขต กำหนดพื้นที่ใกล้เคียงกัน

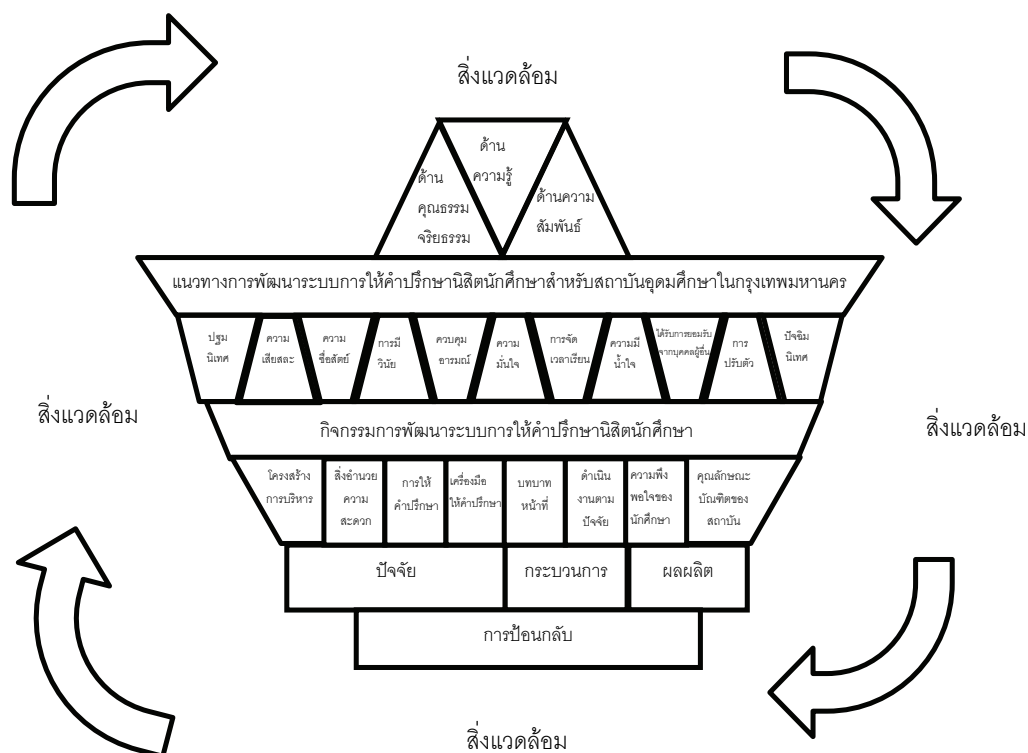
ตารางที่ 75 ความสอดคล้องระหว่างการสอบถามความคิดเห็น การประชุมชี้แจง ผลการทดลอง และสิ่งที่ต้องปรับปรุง (ต่อ)

การประชุมและฝึกปฏิบัติ	ผลการทดลอง	สิ่งที่ต้องปรับปรุงและข้อเสนอแนะ
<p>3.2 การกำหนดคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิต นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม และการวัดคุณลักษณะของนิสิต นักศึกษา</p> <p>3.3 การกำหนดระยะเวลาจัดกิจกรรม 11 ครั้ง รวม 22 ชั่วโมง</p> <p>3.4 การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ จัดสรรงบประมาณ อาคารและสถานที่</p>	<p>มีโปรแกรมจัดนิสิตนักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมหลายครั้ง ทำให้การจัดกิจกรรมต้องเลื่อนไป ส่วนการคัดเลือกคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาเพื่อพัฒนาในส่วนที่จะต้องพัฒนา 5 ด้าน เพื่อให้ผู้ที่จะต้องการนำการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษา ไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับการพัฒนา การศึกษาของทุกสถาบัน</p> <p>ผู้วิจัยจึงได้พัฒนา 3 ด้าน</p>	<p>2. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ควรเป็นระยะเวลาที่นิสิต นักศึกษาว่างจากการเรียนและ กิจกรรม ซึ่งอาจใช้เวลาช่วงเย็น แต่นโยบายการจัดกิจกรรมของสถาบันเป็นปีงบประมาณ แต่กิจกรรมจัดเป็นปีการศึกษา ควรจัดให้มีความสอดคล้องกัน</p> <p>3. คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาที่คัดเลือก เมื่อนิสิตนักศึกษาขาดคุณลักษณะใดก็ควรพัฒนาด้านที่ขาดก็พอเพียง เพราะจะได้มีเวลาพัฒนาได้เต็มที่</p>
<p>4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษา</p> <p>การจัดกิจกรรมเพื่อประเมินผลผลิตของนิสิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ</p>	<p>เป็นไปตามแผนที่วางไว้</p>	<p>ไม่มีประเด็นแก้ไขปรับปรุง</p>

จากตารางที่ 75 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการสอบถามความคิดเห็น การประชุมชี้แจง ผลการทดลอง ในชั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ผู้รับผิดชอบการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษา การดำเนินงาน และการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษา พบว่ามีประเด็นที่ต้องปรับปรุงในเรื่องการประสานงาน การกำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมยังไม่ดีพอ การดำเนินงาน การพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยใช้เป็นข้อมูลเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะนิสิตนักศึกษา ดังนี้

1. การดำเนินงาน ในเรื่องการประสานงานกับสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดพื้นที่ และวิธีการที่หลากหลายในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา
2. กำหนดระยะเวลาจัดกิจกรรมให้สอดคล้องระหว่างปีงบประมาณกับปีการศึกษาเพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียนและกิจกรรม ซึ่งก็อยู่ในช่วงวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือในช่วงเวลาเย็น 15.00 – 17.00 น. สำหรับกิจกรรมฝึกปฏิบัติ
3. การดำเนินงานในการคัดเลือกคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ถ้าคัดเลือกคุณลักษณะ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติได้จำนวนเท่าใดก็พัฒนาเท่านั้น เพื่อจะได้ตรงกับ ความต้องการ

จากผลการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีองค์ประกอบด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต ผลของการทดลองได้แนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทาง ดังแสดงในแผนภูมิที่ 21

แผนภูมิที่ 21 แนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากภาพรวมของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา นำไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อจัดประชุมชี้แจงให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยเสนอเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 76 แผนการจัดประชุมชี้แจงให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา
สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

วัน/เดือน/ปี	เวลา	หัวข้อการประชุม
22 มิถุนายน 2554	9.00 –10.00 น.	ปฐมนิเทศ โดย รองอธิการบดีประจำสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร
	10.00 – 11.00 น	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการ ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดย อาจารย์ชรัยีนาท จิตต์บรรเทา
	13.00 – 14.30 น	หลักการและแนวทางของระบบการให้คำปรึกษาเพื่อนำไปสู่ กลไกการบริหารงานภายในสถาบันการพลศึกษา โดย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
23 มิถุนายน 2554	9.00 –11.00 น.	บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา และเทคนิคที่สำคัญใน การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดย ดร.นพรัตน์ พบลาภ
	13.00- 14.30 น	ฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษา โดย อาจารย์ชรัยีนาท จิตต์บรรเทา

ตารางที่ 77 แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรม
1	18 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัด คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (ก่อนการทดลอง)
2	22 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ
3	25 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 3 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
4	29 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 4 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย
5	1 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 5 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับ ผู้อื่น
6	22 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 6 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง
7	26 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 7 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน
8	30 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 8 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับความมีน้ำใจ
9	5 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 9 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ในสังคม
10	9 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 10 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น
11	13 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 11 บัณฑิตนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัด คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (หลังการทดลอง)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
1	การประชุม นิเทศและ การทดสอบ เพื่อวัด คุณลักษณะ ของนิสิต นักศึกษา (ก่อนการ ทดลอง)	1. เพื่อสร้าง สัมพันธภาพ กับผู้เข้าร่วม กิจกรรมให้ เกิดความ อบอุ่นและ ไว้วางใจ ระหว่างผู้วิจัย และนิสิต นักศึกษา 2. เพื่อกระตุ้น ให้นิสิต นักศึกษา ตื่นตัว มีการ เปิดใจเพื่อ สร้างความ พร้อมของ นิสิตนักศึกษา	การละลาย พฤติกรรม 1. การแนะนำตัว 2. จับเป็น ใคร 3. จับเหมือน หรือต่าง ต่างจาก ใคร	ขั้นนำ 1. ผู้วิจัยทักทายและ กล่าวต้อนรับนิสิต นักศึกษาที่มาร่วม กิจกรรม 2. จากนั้นผู้วิจัยให้นิสิต นักศึกษาแนะนำ ตนเองทีละคนโดย บอกชื่อ - นามสกุล ชื่อเล่น ความรู้สึก และความคาดหวัง จากการเข้าร่วม กิจกรรม 3. ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ของ กิจกรรมจำนวน11 ครั้ง ในแต่ละครั้งจะ มีกิจกรรมต่างกัน จึงขอความ ร่วมมือทุกคนให้เข้า ร่วมกิจกรรมให้ตรง เวลาตามที่นัดหมาย มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 3.1 เพื่อศึกษาแนว ทางการพัฒนาระบบ การให้คำปรึกษา ของสถาบัน การศึกษา 3.2 เพื่อศึกษาพื้นฐาน คุณลักษณะของนิสิต นักศึกษามีมาก น้อยเพียงใด ดังนี้	1. รูปครึ่ง หัวใจ 2. ข้อความ ในรูปแบบ ครึ่ง หัวใจ 3. แบบสอบถามวัด คุณลักษณะ ของนิสิต นักศึกษา	1. สังเกต จากการ เล่นเกม 2. ประเมิน จากการ ให้เหตุผล ของนิสิต นักศึกษา 3. ผลของ การตอบ แบบสอบถามวัด คุณลักษณะ ของนิสิต นักศึกษา

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>1) ความรู้ความเข้าใจคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ ความซื่อสัตย์ และความมีวินัย</p> <p>2) ความรู้ความเข้าใจคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นความมั่นใจในตนเองและการจัดเวลาในการเรียน</p> <p>3) ความรู้ความเข้าใจคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเกี่ยวกับความมีน้ำใจ ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคมและการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น</p> <p>ขั้นตอนการ</p> <p>1. ผู้วิจัยอธิบายให้นิสิตนักศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์โดยอธิบายถึงวิธีการแนวทางการร่วมกิจกรรมแบบพุดคุยซักถาม และสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเป็นเวลา 10 นาที</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>2. ผู้วิจัยใช้เทคนิคการละลายพฤติกรรม การถาม นิสิต นักศึกษาว่า “ตัวเราเองคือใคร” หลังจากนั้นแจกกระดาษรูปหัวใจให้คนละ 1 แผ่น เขียนอธิบายลักษณะของตนเองลงในกระดาษรูปหัวใจที่แจกให้</p> <p>3. ให้นิสิตนักศึกษานำกระดาษรูปหัวใจไปรวมกันไว้ตรงกลาง . หลังจากนั้นให้แต่ละบุคคลเดิน ไปหยิบกระดาษรูปหัวใจจากส่วนกลางมาไว้กับตนเอง 1 ใบ อธิบายความหมายที่มีอยู่ในข้อความและให้เหตุผล เช่น ความจริงใจต่อกันทำให้ทำงาน บรรลุเป้าหมายได้อย่างไร ซึ่งกระดาษรูปหัวใจที่หยิบมาต้องไม่เป็นของตนเอง</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะตระหนักในแนวทางเลือกปฏิบัติของตนเองอย่างเหมาะสม 2. หลังจากร่วมกิจกรรม นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้เข้าใจคุณลักษณะที่ควรได้รับจากการให้คำปรึกษา 3. แจกสมุดให้กับนิสิตนักศึกษาเพื่อบันทึกสิ่งที่ตนได้ทำ ความดี และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการพัฒนาตนเอง หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม 4. การนัดหมายนิสิตนักศึกษาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป 		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
2	การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาอธิบายความสำคัญและประโยชน์ของความเสียสละ 2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ 	ทฤษฎีการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม	<p>ขั้นนำ ผู้วิจัยอธิบายถึงความหมาย ความสำคัญ คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ</p> <p>ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการตามทฤษฎีการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของคอเรย์ (Corey, 2004) โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เพื่อทำกิจกรรม ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นการมีส่วนร่วม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยอธิบายกิจกรรมที่จะร่วมกันปฏิบัติในครั้งนี้ 2. แบ่งนิสิตนักศึกษา ออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน 3. ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เพื่อให้ นิสิตนักศึกษา ร่วมกัน ศึกษาและแสดงความคิดเห็น 4. เปิดโอกาสให้นิสิต นักศึกษาซักถาม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารประกอบ การจัดกิจกรรม กรณี ตัวอย่าง เรื่องความเสียสละ 2. แบบประเมิน ผลการพัฒนา คุณลักษณะคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับ ความเสียสละ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประเมินจากการให้เหตุผลของนิสิตนักศึกษา 2. ประเมินผลการพัฒนาคุณลักษณะคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>ชั้นที่ 2 ชั้นวิเคราะห์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตนักศึกษาแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายในหัวข้อที่กำหนดให้ 2. ตัวแทนกลุ่มรายงานผลการอภิปราย 3. ผู้วิจัยสรุป ชักถาม และ เชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ <p>ชั้นที่ 3 ชั้นประยุกต์หลักการ</p> <p>ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและ นิสิต นักศึกษา รวบรวมแนวคิดจากการอภิปรายร่วมกัน และจากการสรุปของผู้วิจัย และให้ นิสิต นักศึกษา แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ ประโยชน์ของ ความเสี่ยสละ</p> <p>ผู้วิจัยให้ นิสิต นักศึกษา เค้า ประสพการณ์ที่ตนเอง ได้ ประสพมา ในเรื่อง ความเสี่ยสละ ในสังคม ปัจจุบัน หลังจากนั้น ผู้วิจัยให้ นิสิต นักศึกษา ทั้งหมด กลับตา และ จินตนาการ ภาพของ ปัญหา</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>อยากปรับเปลี่ยนภาพในจินตนาการอย่างไร หลังจากนั้นผู้วิจัยถามนิสิตนักศึกษาแต่ละคนถึงความรู้สึภขณะที่ทำกิจกรรมนั้น และสิ่งที่อยากปรับเปลี่ยน โดยให้นำเสนอต่อกลุ่ม</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาช่วยกันวิเคราะห์และสรุปถึงความเสียสละของคนไทยในปัจจุบันอีกครั้งหนึ่งและการนัดหมายนิสิตนักศึกษาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
3	การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์	<p>1. เพื่อให้หนีสิตนักศึกษาบอกความสำคัญและประโยชน์ของความซื่อสัตย์</p> <p>2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์</p>	ทฤษฎีการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบยึดบุคคล เป็นศูนย์ กลาง ของ คอเรย์ (Corey , 2004) ใช้ เทคนิคการตั้งคำถาม	<p>ขั้นนำ</p> <p>ผู้วิจัยซักถามถึงผลของการทำกิจกรรมที่ผ่านมา และอธิบายถึงความหมาย ความสำคัญของความซื่อสัตย์</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>1. ผู้วิจัยดำเนินการตามกิจกรรมดังนี้</p> <p>1.1 ให้นักศึกษาระบุว่าตนเองต้องการที่จะปฏิบัติตนอย่างไรให้เกิดความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น โดยการสำรวจพฤติกรรมในปัจจุบันของตนเองเกี่ยวกับความซื่อสัตย์</p> <p>1.2 ให้นักศึกษาวางแผนที่จะกระทำหรือแสดงออกเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์</p> <p>1.3 ให้นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองว่ามีความซื่อสัตย์ในเรื่องใดบ้างที่ต้องการพัฒนาหรือไม่ เพื่อช่วยให้อัดสินใจกระทำตนเองว่าเป็นอย่างไร</p> <p>1.4 ให้นักศึกษากรอกข้อความลงในตารางจากเอกสารประกอบกิจกรรม</p>	เอกสารประกอบการจัดกิจกรรม สถานการณ์จำลองเรื่องความซื่อสัตย์	<p>1. ประเมินจากการให้เหตุผลของหนีสิตนักศึกษา</p> <p>2. ประเมินผลจากแบบบันทึกกิจกรรม</p>

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>2. แบ่งนิสิตนักศึกษา ออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน แล้วให้แต่ละคน นำเสนอสิ่งที่บันทึกลงในสมุดความคิดว่าทำอย่างไรบ้าง และให้เพื่อนในกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับให้กำลังใจในการที่เพื่อนปฏิบัติตามแผน</p> <p>3. ให้นิสิตนักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอกลุ่มใหญ่ ดังนี้</p> <p>3.1 ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตั้งคำถามโดยถามสมาชิกในกลุ่มถึงความซื่อสัตย์ที่ได้นำเสนอ</p> <p>3.2 ผู้วิจัยกล่าวถึงวิธีการที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปฏิบัติตามแผนด้วยตนเอง</p> <p>3.3 ให้นิสิตนักศึกษาระบุว่า หากสามารถปฏิบัติตามแผนได้แล้วรู้สึกอย่างไร และสมาชิกในกลุ่มมีความรู้สึกอย่างไร</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
4	คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความมีวินัย	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษา บอกความสำคัญและประโยชน์ ของความมีวินัย	ทฤษฎีการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของคอเรย์ (Corey, 2004)	ขั้นนำ ผู้วิจัยอธิบายถึง ความหมาย ความสำคัญของ คุณลักษณะด้าน คุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความมีวินัย ขั้นดำเนินการ 1. ผู้วิจัยใช้แนวทาง ตามทฤษฎีการให้ คำปรึกษากลุ่มแบบ ยึดบุคคลของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้ เทคนิคการเสริมแรง โดยกล่าวว่า ใน ชีวิตที่ผ่านมาเคยมี บุคคลใด บ้างที่ นิสิตนักศึกษา นำเอามาเป็น แบบอย่างในเรื่อง เกี่ยวกับการมีวินัย และบุคคลเหล่านั้น ทำอะไร มีอะไรที่น่า กระทำตาม จึงเป็น แบบอย่างแก นิสิต นักศึกษาได้	1. ใบงาน ที่ 4.1 ความมี วินัย 2. ใบงานที่ 4.2 การ วิเคราะห์ ความมี วินัย	1. สังเกต จากการ ตั้งใจฟัง ซักถามข้อ สงสัยต่างๆ ของนิสิต นักศึกษา

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
		<p>2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย ได้แก่</p> <p>2.1 ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง</p> <p>2.2 รู้ว่าสิ่งใดดีควรทำสิ่งใดควรหลีกเลี่ยง</p>	ใช้เทคนิคการเสริมแรง	<p>2. ผู้วิจัยนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ โดยนำภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - รูปภาพนิสิตนักศึกษาแต่งกายตามกฎระเบียบเรียบร้อย - รูปภาพนิสิตนักศึกษาที่เข้าคิวในการซื้อสินค้า - รูปภาพคนข้ามถนนได้สะพานลอย - รูปภาพคนทิ้งขยะจากรถเมล์ <p>3. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นและพูดคุยแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับภาพที่นำเสนอ</p> <p>4. ให้นิสิตนักศึกษามันทีกลงในกระดาษว่า นิสิตนักศึกษาสามารถนำแนวคิดที่ได้จากการนำเสนอรูปภาพไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองอย่างไร</p> <p>5. ให้นิสิตนักศึกษานำเสนอสิ่งที่ได้จากตัวแบบ และสามารถนำไปใช้กับชีวิตตนเองได้</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>สิ่งใดที่นิสิตนักศึกษา นำเสนอแล้วเป็นสิ่งที่ดีที่ ควรกระทำ</p> <p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยให้เทคนิคการเสริมแรงโดยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันอภิปรายและให้ข้อเสนอแนะแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาควมมีวินัย 2. การนัดหมายนิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมครั้งต่อไป 		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
5	การพัฒนาทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น	<p>1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษา เกิดความตระหนักรู้ และรับรู้ อารมณ์ของตนเองได้</p> <p>2. เพื่อพัฒนา คุณลักษณะ การควบคุม อารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นได้</p>	<p>ทฤษฎีการให้ คำปรึกษาแบบ ภาวนิยมของ คอเรย์ (Corey , 2004) ใช้ เทคนิคการ ตระหนักรู้ อารมณ์ของ ตนเองกับผู้อื่น ได้</p>	<p>ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำการ วิจัยเพื่อพัฒนา คุณลักษณะของ นิสิต นักศึกษาให้เกิด ความตระหนักรู้ การควบคุม อารมณ์ของตนเองได้</p> <p>ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้ คำปรึกษาแบบภาวนิยม ของ คอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการ ตระหนักรู้ อารมณ์ของ ตนเอง มีวิธีการ ดังนี้</p> <p>1. ขั้นสร้างความ ตระหนักและทำความเข้าใจ โดยการถาม ความรู้สึกของแต่ละ คนมีอารมณ์และ ความรู้สึกอย่างไรต่อ ตนเอง เช่น วันนี้สบาย ใจที่ได้มาร่วมกิจกรรม กับเพื่อน ๆ หรือ วันนี้เสียใจที่พูดไม่ดี กับเธอ</p> <p>2. ขั้นการปรับ กระบวนการคิดให้ นิสิตนักศึกษาแสดง ความคิดเห็นต่อ ความรู้สึก และ อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับ ตนเองว่า ก่อให้เกิด</p>	<p>เอกสาร ประกอบ การจัด กิจกรรม ครั้งที่ 5 เรื่อง การ ควบคุม อารมณ์ ของตนเอง กับผู้อื่น</p>	<p>1. ประเมิน จาก การให้ ผล ของ นิสิต นักศึกษา</p> <p>2. ประเมิน ผล การ พัฒนา ทักษะ ความรู้ เกี่ยว กับ การ ควบคุม อารมณ์ ของ ตนเอง กับผู้อื่น</p>

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>ประโยชน์หรือโทษต่อนิสิตนักศึกษาอย่างไร เพื่อเป็นพื้นฐานในกระบวนการคิด</p> <p>3. ขั้นการฝึกปฏิบัติให้นิสิตนักศึกษาแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน พร้อมแจกเอกสารประกอบการจัดกิจกรรมครั้งที่ 5 ซึ่งเป็นคำสั่งในการทำกิจกรรมให้ทุกคนได้ศึกษาลักษณะอารมณ์ที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบของตนเอง</p> <p>4. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาเสนอผลงานของกลุ่มของตนเองและให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปถึงการตรวจสอบอารมณ์และความรู้สึกของแต่ละคน</p> <p>5. ขั้นพัฒนาการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ดังนี้</p> <p>5.1 ผู้วิจัยกล่าวนำเรื่องอารมณ์ความรู้สึกและความต้องการของแต่ละบุคคล</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>5.2 ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเขียนเป็นสื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เกิดความรู้สึก อารมณ์ และความต้องการต่าง ๆ</p> <p>5.3 นิสิตนักศึกษาคนใดที่ทบทไม่ได้ก็จะเริ่มระบายความรู้สึก และอารมณ์ของตนเองออกมา</p> <p>5.4 ให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการจัดการอารมณ์ของตนเองที่แตกต่างกัน</p> <p>5.5 ให้นิสิตนักศึกษาเล่าถึงประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกความต้องการของตนเอง โดยขออาสาสมัคร 2 – 3 คน</p> <p>5.6 ให้นิสิตนักศึกษาและกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียจากประสบการณ์นั้น ๆ</p> <p>5.7 ให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาหรือการจัดการอารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการของตนเองที่ดีกว่าที่ผ่านมา</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
6	การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง	<p>1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาบอกความสำคัญและประโยชน์ของความมั่นใจในตนเอง</p> <p>2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองได้แก่ กล้ากระทำด้วยความมั่นใจไม่ลังเลหรือกลัวถูกตำหนิ</p>	<p>ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ (ออนไลน์ วันที่ 27 มกราคม 2554 http://learnersinth/) ใช้เทคนิคจินตนาการ</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <p>1. ให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม</p> <p>2. ผู้วิจัยสรุปให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปประโยชน์ของการร่วมกิจกรรมในครั้งนี้</p> <p>3. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมตามสาระแนวการวิเคราะห์กิจกรรมและการนัดหมายนิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมครั้งต่อไป</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>ผู้วิจัยตั้งคำถามถึงความรู้สึกในการเข้าร่วมกิจกรรม และอธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์ในการพัฒนาทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองของนิสิตนักศึกษา</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>1. ผู้วิจัยถามความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาในสิ่งที่ได้ปฏิบัติผ่านมาในครั้งก่อนว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง</p>	<p>1. ใบงานที่ 6.1 การวางแผนการสร้าง ความมั่นใจในตนเอง</p>	<p>1. ประเมินจากการให้เหตุผลของนิสิตนักศึกษา</p> <p>2. ประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม</p> <p>3. ประเมินผลจากใบงานที่ 6.1-6.2</p>

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>2. ผู้วิจัยชี้แจงนิสิต นักศึกษาว่า “ในวันนี้จะมีการฝึกในเรื่องการสร้าง ความมั่นใจในตนเอง โดยให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้วิจัยบอกให้นิสิตนักศึกษาทำ เมื่อบอกอย่างไรก็ขอให้ทำตามนั้น”</p> <p>3. ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ (ออนไลน์ วันที่ 27 มกราคม 2554 http://learners.inth/) ใช้เทคนิคจินตนาการ โดยผู้วิจัยถามว่า “ทุกคนพร้อมที่จะปฏิบัติตามหรือยัง ถ้าพร้อมแล้วให้ทุกคนนั่งโนท่าที่สบายหลับตาแล้ว เริ่มจินตนาการถึงเหตุการณ์ที่ทำให้มีความสุขแล้ว เหตุการณ์นั้น ๆ มีรายละเอียดอย่างไร ให้อยู่กับเหตุการณ์นั้นประมาณ 5 นาที</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>แล้วค่อย ๆ ลืมตาขึ้น ต่อจากนั้นจึงให้แต่ละคนเล่าให้กลุ่มฟังว่าเหตุการณ์ที่จินตนาการแล้วมีความสุขเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอะไร เป็นความลับหรือไม่สามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้หรือไม่ ต่อจากนั้นจึงจินตนาการถึงเรื่องที่ทำให้รู้สึกมั่นใจในตนเอง แล้ว รู้สึกอย่างไร” เมื่อจินตนาการ แล้วก็ให้ผลัดกันเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง</p> <p>4. จากนั้นผู้วิจัยก็ให้นิสิตนักศึกษาจินตนาการต่อไปว่ามีเหตุการณ์ใดบ้างที่นิสิตนักศึกษารู้สึกขาดความมั่นใจในตนเอง เช่น ในระหว่างที่อาจารย์สอนหนังสืออยากแสดงเรื่องใด</p> <p>5. จากนั้นผู้วิจัยพูดกับนิสิตนักศึกษาต่อไปว่า “จากที่จินตนาการ</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>รู้สึกอย่างไรมีความรู้สึกว่ามีใครไม่พอใจบ้าง แสดงความรู้สึกอย่างไร และสามารถเดินไปพูดกับเขาคอนั้นหรือไม่"</p> <p>6. ผู้วิจัยพูดกับนิสิตนักศึกษาต่อไปว่า "เมื่อนิสิตนักศึกษาได้พูดกับคนที่เขารู้สึกไม่พอใจไปแล้ว รู้สึกอย่างไร เขามีปฏิกิริยาต่อนิสิตนักศึกษาอย่างไร รู้สึกดีขึ้นหรือไม่ ถ้ารู้สึกดีขึ้น หากไปเจอเหตุการณ์เช่นนี้อีก จะกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความเชื่อมั่นในตนเองหรือไม่"</p> <p>7. ผู้วิจัยให้เวลานิสิตนักศึกษาในการจินตนาถึงความรู้สึกเวลา 3 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ทุกคนค่อย ๆ ลืมตาขึ้น</p> <p>8. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาอภิปรายถึงสิ่งที่ตนเองได้กระทำให้ในการจินตนาการ โดยให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยน</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยแจกเอกสาร (ใบงานที่ 6.1)</p> <p>9. ผู้วิจัยให้นักศึกษาช่วยวิเคราะห์แผนผังความคิด (Mind Map) ในเรื่อง “การดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจในตนเอง” โดยให้ระบุการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อมั่นในใบงานที่ผู้วิจัยแจกเอกสาร (ใบงานที่ 6.2)</p> <p>10. ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มผลิตภัณฑ์ให้การเสริมแรงแก่เพื่อนโดยการให้กำลังใจกล่าวชมเชยในสิ่งที่เพื่อน ๆ สามารถปรับเปลี่ยนความรู้สึกรู้สึกของตนเองและสามารถแสดงออกด้านความมั่นใจในตนเองได้</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>1. ผู้วิจัยสรุปให้นักศึกษาช่วยกันสรุปถึงผลของการมีความมั่นใจในตนเองและนัดหมายนิสิตนักศึกษาเพื่อทำกิจกรรมในครั้งต่อไป</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
7	กศพัฒนา คุณลักษณะ ด้าน ความรู้ เกี่ยวกับ การจัด เวลาใน การเรียน	เพื่อพัฒนา คุณลักษณะที่ แสดงถึงความ สามารถของ นิสิตนักศึกษาที่ จัดเวลาในการ เรียน	ทฤษฎีการให้ คำปรึกษากลุ่ม แบบภาวนิยม ของ คอเรย์(Corey , 2004) ใช้ เทคนิคการ ตระหนักรู้	ขั้นนำ ผู้วิจัยอธิบายถึง คุณลักษณะระบบการ ให้คำปรึกษา ช่วยให้ นิสิตนักศึกษาสามารถ จัดเวลาในการเรียนได้ โดยใช้ทฤษฎีการให้ คำปรึกษากลุ่มแบบ ภาวนิยม ของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้ เทคนิคการตระหนักรู้ (Awareness) เพื่อช่วย ให้นิสิตศึกษานำไป พัฒนาตนเอง ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยอธิบายให้นิสิต นักศึกษา พิจารณาว่า 1. ผลการเรียนใน ปัจจุบันของนิสิต นักศึกษานั้น หาก ยังไม่พอใจมี ประเด็นปัญหา อะไรบ้างและ การจัดเวลาในการ เรียนนั้น มีส่วน เกี่ยวข้องกับอะไร 2. หากการจัดเวลาใน การเรียนส่งผลต่อ การเรียนของนิสิต นักศึกษาควร ปรับปรุงแก้ไขได้ โดยระบุ ดังนี้	1. ตาราง การ บันทึก จัด เวลา ในการ เรียน 2. แบบ บันทึก จัดเวลา ในการ เรียน	1. สังเกตจาก การมี ส่วนร่วม กิจกรรม 2. ผลการ ประเมิน จากแบบ บันทึกการ จัดเวลาใน การเรียน

ครั้งที่	กิจกรรม/ เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและ เทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัด กิจกรรม	สื่อการจัด กิจกรรม	การประเมิน ผลกิจกรรม
				<p>2.1 ให้นิสิต นักศึกษาระบุว่า ปัจจุบันแบ่งเวลาใน การเรียนอย่างไร บันทึกลงในตารางที่ 1</p> <p>2.2 นิสิตนักศึกษาจะ ปรับเปลี่ยนเวลาและ พฤติกรรมในการ เรียนอะไรบ้าง อย่างไร บันทึกลงใน ตารางที่ 2</p> <p>3. ให้นิสิตนักศึกษา ตรวจสอบว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวกับ การจัดเวลาในการ เรียนที่ต้องการ ปรับเปลี่ยนมีความ เป็นไปได้มากน้อย เพียงใด พร้อมทั้งจะ ปฏิบัติตามสิ่งที่ ตนเองต้องการ หรือไม่</p> <p>4. ให้นิสิตนักศึกษา ประมวลข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาที่ อาจทำให้การจัด เวลาในการเรียนไม่ เป็นไปตามที่ วางแผนไว้ และ ระบุปัญหาคืออะไร</p>		

ครั้งที่	กิจกรรม/ เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและ เทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัด กิจกรรม	สื่อการจัด กิจกรรม	การประเมิน ผลกิจกรรม
				<p>5. ให้นิสิตนักศึกษา ระบุนำปัญหา ในข้อ 1 – 4 เกิดขึ้น บ่อยเพียงใด จะอย่างไรให้ ปัญหาลดลง</p> <p>6. ให้นิสิตนักศึกษา บันทึกเกี่ยวกับ การจัดเวลาในการ เรียนของตนเองลง ในตารางที่ 3</p> <p>7. ผู้วิจัยให้สมาชิกใน กลุ่มนำเสนอถึงการ จัดเวลาในการเรียน ที่แต่ละคนบันทึกมา ต่อกลุ่ม ผู้วิจัย ให้ข้อเสนอแนะ และให้กำลังใจที่ พร้อมปรับเปลี่ยน พฤติกรรม</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>1. ให้นิสิตนักศึกษา สรุปสาระที่ได้จาก การเข้าร่วมกิจกรรม</p> <p>2. ผู้ร่วมวิจัยสรุป เพิ่มเติมและเปิด โอกาสให้นิสิต นักศึกษาซักถาม และนัดหมายการ ทำกิจกรรมในครั้ง ต่อไป</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
8	การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ	เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการ แสดงออกเกี่ยวกับความมีน้ำใจให้มากขึ้น	ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของ คอเรย์ (Corey, 2004) โดยใช้เทคนิคการเสริมแรง	<p>ขั้นนำ</p> <p>ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธระหว่างบุคคลเกี่ยวกับความมีน้ำใจ</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>1. ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของ คอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง โดยศึกษาความมีน้ำใจยอมรับการตัดสินใจ การสื่อสารแสดงต่อผู้อื่น และให้ความช่วยเหลือ</p> <p>2. ผู้วิจัยแจกกรณีศึกษาให้นักศึกษา ร่วมแสดงความคิดเห็นตามคำถามในเรื่องที่กำหนด</p> <p>3. หลังจากนั้นผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 7 คน เพื่อวิเคราะห์ร่วมกัน ดังนี้</p> <p>3.1 นิสิตนักศึกษาทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็นแสดง</p>	<p>1. เอกสารประกอบกรณีศึกษาความมีน้ำใจ</p> <p>2. แบบประเมินผลคุณลักษณะของการพัฒนาความสัมพันธระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ</p>	<p>1. สังเกตจากการตั้งใจและซักถามข้อสงสัยต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา</p> <p>2. ประเมินผลจาก การสรุปผลที่ได้จากกิจกรรม</p> <p>3. ผลการประเมินคุณลักษณะของการพัฒนาความสัมพันธระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ</p>

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>ถึงความมีน้ำใจ</p> <p>3.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกลุ่ม เพื่อสรุปประเด็นเตรียมนำเสนอกลุ่ม</p> <p>3.3 ส่งตัวแทนของกลุ่มรายงานผลการอภิปรายให้เพื่อนฟัง</p> <p>4. ผู้วิจัยถามนิสิต นักศึกษาว่ามี เรื่องใดบ้างที่ต้องปรับปรุงเหตุใดจึงเลือกปรับปรุงพฤติกรรมในบทบาทนั้น ๆ</p> <p>5. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาคนอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นในพฤติกรรมที่คนนั้นต้องการปรับปรุง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>ผู้วิจัยสรุปประเด็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยชน์ของกรณีศึกษาให้ทุกคนร่วมสรุปสาระที่ได้รับจากการทำกิจกรรมในครั้งนี้ และเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาซักถามเพิ่มเติม</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
9	การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม	เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาให้ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม	ทฤษฎีการให้คำปรึกษาากลุ่มแบบเกสตัลท์ (ออนไลน์ วันที่ 27 มกราคม 2554 http://learners.inth/) ใช้เทคนิคจินตนาการ	<p>ขั้นนำ</p> <p>ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยถามนิสิตนักศึกษาว่า “นิสิตนักศึกษารู้สึกชื่นชมใครเป็นพิเศษคน ๆ นั้นมีลักษณะอย่างไรที่นิสิตนักศึกษาชื่นชมอยากมีลักษณะเช่นนั้นหรือไม่จะทำอย่างไร จึงจะเป็นเหมือนคน ๆ นั้นได้” 2. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนเล่าในประเด็นที่ผู้วิจัยได้ยกขึ้นมาจนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันคิดว่า “นิสิตนักศึกษารู้สึกว่ามีใครมาชื่นชมนิสิต 	ใบงานที่ 9 รายชื่อบุคคลที่ชื่นชมนิสิตนักศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตั้งใจและซักถามข้อสงสัยต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา 2. ประเมินผลจากใบงาน

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>นักศึกษาเป็นพิเศษเหมือนชั้นชมคนอื่นนั้นหรือไม่ถ้ามีบุคคลเหล่านั้นเป็นใครบ้าง และเขาชื่นชมนิสิตนักศึกษาอย่างไร และบุคคลต่อไปนี้ เขาเคยชื่นชมนิสิตนักศึกษาบ้างหรือไม่ ชื่นชมอย่างไร ”</p> <p>(ใบงานที่ 9)</p> <p>4. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาเล่าให้เพื่อนฟังจนครบทุกคน</p> <p>5. ผู้วิจัยใช้หลักการของทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ (ออนไลน์ วันที่ 27 มกราคม 2554</p> <p>http://learnersinth/)</p> <p>ใช้เทคนิคจินตนาการซึ่งผู้วิจัยพยายามที่จะให้นิสิตนักศึกษาเกิดการโต้แย้ง เพื่อให้การโต้แย้งกับตนเองนั้น สามารถตรวจสอบความเชื่อที่ผิด ๆ</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>เกี่ยวกับการไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาได้แย่งความเชื่อของเพื่อน ๆ ในสาเหตุของการไม่ได้รับการยอมรับ การยอมรับจากนั้นผู้วิจัยพูดว่า “เราจะมามีวิธีการให้บุคคลอื่น ๆ ยอมรับนิสิตนักศึกษาได้อย่างไร”</p> <p>6. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มให้พิจารณา ดังนี้</p> <p>กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์ว่าการที่เราไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัวเพราะอะไร</p> <p>กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์ว่าการที่เราไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนเพราะอะไร</p> <p>กลุ่มที่ 3 สร้างสถานการณ์โดยสมมติว่า นิสิตนักศึกษาจะไม่ได้รับการยอมรับจากอาจารย์จะเป็น</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>เพราะเกิดจากสาเหตุใดบ้างให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ ผู้วิจัยให้เวลา 10 นาที โดยให้แต่ละกลุ่มคิดวิเคราะห์ และนำเสนอความคิดต่อกลุ่มใหญ่กลุ่มที่เหลือให้ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ</p> <p>7. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนบอกเพื่อนว่า “ตนเองจะปฏิบัติตนเพื่อเป็นที่ยอมรับของบุคคลอย่างไร เช่น พ่อ แม่ เพื่อน พี่ น้อง อาจารย์ “โดยให้บอกทีละคน</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>1. ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปผลดีของการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม</p> <p>2. ผู้วิจัยกล่าวให้กำลังใจนิสิตนักศึกษาและนัดหมายครั้งต่อไป</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
10	การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น	<p>1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้มีการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและสถานการณ์ต่างๆ ได้</p> <p>2. เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาสามารถนำมาพัฒนาตนเองได้อย่างมีคุณภาพตามที่สถาบันการศึกษากำหนด</p>	ทฤษฎีการให้คำคำปรึกษา กลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์-กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง	<p>ขั้นนำ</p> <p>ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์ของการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นช่วยพัฒนาตนเองในการแก้ปัญหา</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>1. ผู้วิจัยดำเนินการให้นิสิตนักศึกษาว่าร่วมระดมสมองว่าการพัฒนาตนเองในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นโดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรงเพื่อพัฒนาคุณลักษณะการสร้างบุคลิกภาพให้มีความประทับใจในเรื่องใดบ้าง และมีวิธีการรักษาบุคลิกภาพให้คงอยู่ได้อย่างไร</p> <p>2. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นพูดคุยแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน</p>	แบบประเมินผล การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น	<p>1. สังเกตจากการตั้งใจและซักถามข้อสงสัยต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา</p> <p>2. ผลการประเมินผลความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น</p>

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				<p>3. ให้นิสิตนักศึกษาเสนอตัวอย่างเพื่อสามารถนำมาใช้ในชีวิตตนเอง สิ่งใดที่นำมาเสนอแล้วเป็นสิ่งดี ให้สมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันอภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ</p> <p>ขั้นสรุป ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาเข้าร่วมกับสรุปเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์</p>		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
11	การ ปัจฉิม นิเทศ และ การ ทดสอบ เพื่อวัด คุณ ลักษณะ ของนิสิต นักศึกษา (หลังการ ทดลอง)	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาได้ แสดงความ รู้สึกเกี่ยวกับ การเข้าร่วม กิจกรรม 2. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาร่วม สรุปและ ทบทวน เกี่ยวกับ คุณลักษณะ ที่ได้รับการ พัฒนา	ทฤษฎีการ ให้คำปรึกษา กลุ่มแบบยึด บุคคลเป็น ศูนย์กลางของ คอเรย์ (Corey, 2004) เทคนิคการ เสริมแรง	ขั้นนำ ผู้วิจัยสอบถาม ความรู้สึกของนิสิต นักศึกษาหลังเข้าร่วม กิจกรรมพัฒนา คุณลักษณะด้านต่าง ๆ ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยและนิสิต นักศึกษานั่งเป็น ลักษณะวงกลม โดยใช้ ทฤษฎีการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบยึดบุคคลเป็น ศูนย์กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้ เทคนิคการเสริมแรง โดยให้สมาชิกได้แสดง ความรู้สึกหลังจากที่ได้ เข้าร่วมกิจกรรมการ พัฒนาคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้าน ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความ รับผิดชอบแล้วให้ทุกคน ร่วมแสดงความคิดเห็น และสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ จากการได้ปฏิบัติ และ สามารถนำไปปรับปรุง ตนในการอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นในสังคม	1. แบบ สอบถาม คุณลักษณะ ของนิสิต นักศึกษา 2. แบบ ประเมิน ผลการ จัด กิจกรรม การ พัฒนา ระบบ การ ให้คำ ปรึกษา	1. สังเกต จากการ ร่วมแสดง ความ คิดเห็น 2. ผลของ การตอบ แบบสอบ ถามวัด คุณลักษณะ ของนิสิต นักศึกษา 3. ผลของ การตอบ แบบ ประเมิน ผลกิจกรรม การ พัฒนา ระบบการ ให้คำ ปรึกษา

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้	แนวทางการจัดกิจกรรม	สื่อการจัดกิจกรรม	การประเมินผลกิจกรรม
				ขั้นสรุป ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และกล่าวขอบคุณนิสิต นักศึกษาที่เข้าร่วม กิจกรรมครบทุกครั้ง และปิดกิจกรรมการ พัฒนาระบบการให้ คำปรึกษาฯ		

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีสาระสำคัญสรุป ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ
2. พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
3. ประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 สสำรวจสภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ดังนี้

ส่วนที่ 1 ร่างการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แบ่งการดำเนินงาน ประกอบด้วย

ขั้นเตรียมการ ประกอบด้วย หน่วยงาน ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติ

ขั้นตอนดำเนินงาน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ขั้นที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

ขั้นที่ 3 แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา แบ่งขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

ขั้นที่ 2 การสร้างกิจกรรมเพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการให้คำปรึกษา

ขั้นที่ 4 การประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 การป้อนกลับและการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายออกเป็น การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

สภาพปัจจุบันของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา รวบรวมสรุปผลจากแบบสำรวจเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.27 ช่วงอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ร้อยละ 36.74 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วงระหว่าง 6 – 10 ปี และช่วง 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.58 ตำแหน่งทางวิชาการ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 75.51 ตำแหน่งของผู้บริหาร ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

สภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาภายในสถาบัน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 100 เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และการกำหนดสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาอย่างน้อย 1 ต่อ 30 คน ส่วนที่เห็นว่ายังไม่มีมีการพัฒนาระบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เกี่ยวกับการระบุ การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือประเมินตนเองในสถาบัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนุชลี อุปภัย (2542) สรุปได้ว่า การกำหนดนโยบายและเป้าหมายยังขาดความชัดเจน ไม่สามารถนำไปสู่การประเมินตนเองได้ เนื่องจากไม่สามารถนำผลงานการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามาประกอบการพิจารณาความดีความชอบ หรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา รู้สึกเสียเวลาและโอกาสในการพัฒนาตนเอง

ตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบของระบบการให้คำปรึกษา แบ่งออกเป็น

1.1 ด้านปัจจัย ได้แก่ (1) โครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น นโยบายการบริหารงาน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบันการศึกษา คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา และการจัดสรรงบประมาณ (2) สิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงาน (3) การให้คำปรึกษา (4) เครื่องมือการให้คำปรึกษา

1.2 ด้านกระบวนการ ได้แก่ (1) โครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา นิสิตนักศึกษา ได้แก่ นโยบายการบริหารงาน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น หน้าที่ของอธิการบดี จำนวน 23 ข้อ หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบันจำนวน 14 ข้อ หน้าที่ของคณบดีจำนวน 9 ข้อ หน้าที่ของคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา จำนวน 14 ข้อ หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป จำนวน 9 ข้อ หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ จำนวน 6 ข้อ หน้าที่ของอาจารย์ปรึกษาด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา จำนวน 4 ข้อ งบประมาณ จำนวน 2 ข้อ (2) สิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงาน จำนวน 2 ข้อ (3) การให้คำปรึกษา จำนวน 17 ข้อ (4) เครื่องมือการให้คำปรึกษา จำนวน 11 ข้อ (5) นิสิตนักศึกษา จำนวน 24 ข้อ

1.3 ด้านผลผลิต นิสิตนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา จำนวน 11 ครั้ง ประกอบด้วย การประชุมนิเทศ การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัยด้านความรู้ เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง การใช้เวลาในการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และการปัจฉิมนิเทศ

1.4 ด้านการป้อนกลับ คือการนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้าและกระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น

2. ผลการทดลองใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทำให้สถาบันอุดมศึกษาครบตามองค์ประกอบของระบบการให้คำปรึกษาที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ดังต่อไปนี้

- 2.1 มีการกำหนดนโยบายให้ทุกคณะมีระบบคำปรึกษาการให้คำปรึกษา
- 2.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบันอุดมศึกษา
- 2.3 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการให้คำปรึกษาวิชาการระดับคณะ ภาควิชา

สาขาวิชา

- 2.4 มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา
- 2.5 มีการจัดทำแนวทางการดำเนินงานการให้คำปรึกษา
- 2.6 มีการกำหนดและจัดทำแบบฟอร์มต่าง ๆ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการ

ให้คำปรึกษา เช่น แบบฟอร์มประวัตินักศึกษา แบบฟอร์มบันทึกการให้คำปรึกษา แบบฟอร์มการ

ปฏิบัติงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา แบบฟอร์มการสำรวจปัญหานักศึกษา แบบฟอร์มบันทึกการพบนักศึกษา เป็นต้น

2.7 มีการจัดฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้และเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษา

2.8 มีการจัดทำเว็บไซต์ ระบบการให้คำปรึกษา โดยมุ่งเน้นนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษา

2.9 มีการกำหนดเวลาให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้พบกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล

2.10 มีการกำหนดให้มีการรายงานสรุปผลการปฏิบัติหน้าที่การให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

2.11 มีแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยกำหนดให้ประธานคณะกรรมการการให้คำปรึกษา ซึ่งได้แก่ รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ และงานกิจการนักศึกษา เป็นผู้จัดให้มีการประเมิน

3. ผลการประเมินการทดลองใช้ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ทรีพีโมเดล (CIPP Model) สรุปผลการประเมิน ดังนี้

3.1 ด้านบริบท พบว่า สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แบ่งการจัดประเภทสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยเอกชน และสถาบันการพลศึกษา การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่ระบุว่ามีการปฏิบัติในทุกประเด็น และประเด็นที่พบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับความถี่สูง คือ คำสั่งแต่งตั้งการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และประเด็นการกำหนดสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาอย่างน้อย 1: 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ประเด็นที่พบ ไม่มีการปฏิบัติ คือ การระบุการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไว้ในคู่มือประเมินตนเองภายในสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 ด้านปัจจัย พบว่า การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบันการศึกษา และระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา สัดส่วนการดูแลนิสิตนักศึกษา 1: 30 คน การพัฒนาองค์ประกอบด้านปัจจัย แบ่งออกเป็น

1. การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ จากการแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ได้แก่ (1) อธิการบดี พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวมค่าเฉลี่ย 3.38 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 (2) คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน

พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 2.97 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 (3) คณบดี พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 3.34 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 (4) คณะกรรมการการให้คำปรึกษา ระดับคณะ ภาควิชา พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 3.90 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 (5) อาจารย์ที่ปรึกษา จากการประเมินความรู้ความสามารถ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความรู้ด้านทั่วไป ค่าเฉลี่ย 3.62 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ด้านวิชาการ ค่าเฉลี่ย 3.83 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.09 และด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.54 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ จากการแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ (1) อธิการบดี พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 3.68 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 (2) คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 3.57 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 (3) คณบดี พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 (4) คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับระดับคณะ ภาควิชา พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ประเด็นการปฏิบัติในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08 (5) อาจารย์ที่ปรึกษา จากการประเมินความรู้ความสามารถ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความรู้ด้านทั่วไป ค่าเฉลี่ย 3.67 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ด้านวิชาการ ค่าเฉลี่ย 4.06 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 และด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.88 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 จากประเด็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จากความคิดเห็นของผู้บริหาร มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณ มีประเด็นความถี่สูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.43 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 และความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณ มีประเด็นความถี่สูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.38 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05

2. สิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงาน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา จากความคิดเห็นของผู้บริหาร พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 และความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08

3. ประเด็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา ผลการวิจัยพบว่าความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ที่ปรึกษา โดยภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่ 75.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเทคนิคการให้คำปรึกษาและบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ พฤติกรรมการให้ความสนใจงานให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพ และ เทคนิคการให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา จากการแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ในภาพรวม พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ ความสามารถอยู่ในระดับปานกลางถึงมากบางประเด็น แบ่งออกเป็นด้านความรู้ทั่วไป ส่วนใหญ่ ค่าเฉลี่ย 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ด้านวิชาการ ค่าเฉลี่ย 3.83 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.09 และด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.54 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 และความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ในภาพรวมพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาด้านความรู้ทั่วไป ค่าเฉลี่ย 3.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ด้านวิชาการค่าเฉลี่ย 4.06 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 และด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.88 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06

4. ประเด็นเครื่องมือการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่าใน ด้านความพร้อมของเครื่องมือการให้คำปรึกษา จากการแสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา โดยภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.00 – 100.00 เห็นว่า เครื่องมือการให้คำปรึกษามีความพอเพียง

3.3 ด้านกระบวนการ พบว่า สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ได้มีการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็น

1. การดำเนินตามบทบาทหน้าที่และข้อปฏิบัติที่เกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ผลการประเมิน พบว่า อธิการบดี คณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน คณะบดี และคณะกรรมการการให้คำปรึกษาทุกคณะ ภาควิชา สาขาวิชาของสถาบัน ได้ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาได้อย่างครบถ้วนในระดับปานกลางถึงมาก

จากความคิดเห็นของผู้บริหาร **บทบาทหน้าที่ของอธิการบดี** พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.38 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง เรียงลำดับ คือ เกี่ยวกับมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร ค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.11

และนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขระบบการให้คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.77 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.09

หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ค่าเฉลี่ย 2.97 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง คือ เกี่ยวกับการสนับสนุนศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.80 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05

หน้าที่ของคณบดี โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.34 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง เรียงลำดับ คือ เกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะภาควิชา สาขาวิชาอย่างพอเพียง และจัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษาเป็นประจำทุกปี การศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.34 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05

หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง เรียงลำดับ คือ มีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน ค่าเฉลี่ย 4.42 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.15 และมีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.37 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.13 มีระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา และมีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบันและค่าเฉลี่ย 4.25 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.14

การบริหารงานเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณ พบว่า มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบัน โดยภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ได้นำการจัดสรรงบประมาณอยู่ในส่วนของการบริหารงานด้านอื่น ๆ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา **บทบาทหน้าที่ของอธิการบดี** พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง เรียงลำดับ คือ มีนโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นภาระงานประจำ ค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 และมีระบบประเมินคุณภาพภายในและรายงานผลการปฏิบัติงานการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.94 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08

หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบัน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ค่าเฉลี่ย 3.57 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง คือ มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักการจัดเวลาในการเรียนและการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ในสังคม ค่าเฉลี่ย 4.01 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.03 คือ มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน ค่าเฉลี่ย 3.88 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07

หน้าที่ของคณบดี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง เรียงลำดับ คือ นำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษามาปฏิบัติค่าเฉลี่ย 3.89 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ประสานงานระบบการให้คำปรึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้ชัดเจน ค่าเฉลี่ย 3.83 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06

หน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาค สาขาวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง เรียงลำดับ คือ มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 4.61 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.01 และมีการสนับสนุนเพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา ค่าเฉลี่ย 4.51 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.09

2. สิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงาน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ในภาพรวม มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55 และ 3.91 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 และ 0.08 ประเด็นการปฏิบัติที่มีความถี่สูง เกี่ยวกับส่งเสริมการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก ศูนย์กีฬา ห้องสมุด ห้องออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษา

3. การให้คำปรึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทำให้ความสนใจงานให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา เทคนิคการให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษา และเทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพ ส่วนการประเมินหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา จากความคิดเห็นของผู้บริหาร เห็นว่า หน้าที่ทั่วไปเฉพาะกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องปฏิบัติ ซึ่งในภาพรวมทั้ง 7 สถาบัน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 เมื่อพิจารณาในประเด็นที่มีความถี่สูงสุด คือ มีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.11 อยู่ในระดับมากที่สุด และความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า หน้าที่ทั่วไปเฉพาะกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องปฏิบัติ ซึ่งในภาพรวมทั้ง 7 สถาบัน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07

ผลการประเมินหน้าที่ด้านวิชาการ เฉพาะกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องปฏิบัติ ซึ่งในภาพรวมทั้ง 7 สถาบัน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ประเมินว่ามีการปฏิบัติในทุกประเด็น มีบางประเด็นที่มีความถี่สูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.13 อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับให้คำแนะนำนิสิต นักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และวิธีการศึกษาสำหรับ อาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนใหญ่ ประเมินว่ามีการปฏิบัติในทุกประเด็น ประเด็นที่มีความถี่สูงสุด อยู่ใน ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.09 เกี่ยวกับให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนักศึกษาและเป็นไปตาม หลักสูตร

ผลการประเมินหน้าที่ด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา เฉพาะกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องปฏิบัติ ซึ่งในภาพรวมทั้ง 7 สถาบัน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ประเมินว่ามีการปฏิบัติในทุกประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีความถี่สูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.65 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.03 อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับให้ คำแนะนำเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ในสถาบันและชุมชน สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนใหญ่ ประเมิน ว่ามีการปฏิบัติในทุกประเด็น ประเด็นที่มีความถี่สูงสุดสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ค่าเฉลี่ย 4.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 เกี่ยวกับให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับให้คำปรึกษาแนะนำ คุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และ การจัดเวลาในการเรียน

4. เครื่องมือการให้คำปรึกษา ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ ปรึกษาเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.00 – 100.00 เห็นด้วยเกี่ยวกับเครื่องมือการให้คำปรึกษา

3.4 ด้านผลผลิต นิสิตนักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก พบว่าประเด็นที่มีการพัฒนาต่อสถาบัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.87 ค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06 การพัฒนาต่อสังคม ค่าเฉลี่ย 3.96 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 การพัฒนาต่อสังคม ค่าเฉลี่ย 3.96 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 การพัฒนาต่อตนเอง ค่าเฉลี่ย 3.86 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05

ระดับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนิสิต นักศึกษา เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่นิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามีความพึงพอใจ คิดเป็น ร้อยละ 88.89 ในระดับมากที่สุด บางประเด็นอยู่ในระดับมาก

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านปัจจัย

จากการศึกษา การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านปัจจัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และองค์ประกอบด้านปัจจัยจำแนกความคิดเห็นของผู้บริหารได้ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี ที่มีต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารมีแนวทางการดำเนินงาน เกี่ยวกับการประเมินผลและแจ้งผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทุกสิ้นปี มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา และมีกลไกสร้างความร่วมมือระหว่างบุคคลระดับสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัย ของพรพรรณ อุซุภาพ (2545: 153) พบว่า (1) การมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจนและเอื้อต่อการปฏิบัติงาน (2) มีกลไกในการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในมหาวิทยาลัย (3) มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบคณะกรรมการ (4) มีการกำหนดบทบาทและภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนและแจ้งให้นักศึกษาทราบในการปฐมนิเทศนิสิตนักศึกษาใหม่ (5) มีการกำหนดแผนพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาโดยมีโปรแกรมการฝึกอบรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งระยะสั้นและระยะยาว และ (6) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา และพบว่า มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคิงส์ (King, 1983: 367) และผลการวิจัยของศักดิ์ชาย เพชรช่วย (2541: 174 - 180) กล่าวว่า การจัดสรรงบประมาณ การกำหนดงบประมาณที่ชัดเจนจะช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาระดับสถาบัน พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาระดับสถาบัน ต่อการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร **โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง** ทั้งนี้เนื่องจากคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาระดับสถาบันประกอบด้วย รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักทะเบียน และประมวลผล ผู้อำนวยการสำนักฝ่ายบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ คณบดี หัวหน้าภาควิชา สาขาวิชา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันเพื่อการทำหน้าที่ตรวจประเมิน ควบคุมและพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาให้มีคุณภาพนั้น มีหน้าที่โดยตรงในการให้การสนับสนุน ศึกษา ศึกษานเกี่ยวกับระบบให้คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ และมีหน้าที่ในการติดตาม และรวบรวมปัญหา และอุปสรรคของการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา เป็นต้น แต่ก็อาจย่อหย่อนในการทำหน้าที่บางประการ เช่น การจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกปี หรือในด้านการประสานงานกับอาจารย์ผู้สอน เพื่อช่วยเหลือนิสิต นักศึกษากรณีที่มีปัญหา เพราะบุคคลที่ประกอบเป็นคณะกรรมการดังกล่าว มีภาระหน้าที่อื่น ๆ ที่รับผิดชอบไม่เฉพาะงานการให้คำปรึกษาเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม การให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา เป็นการให้ความรู้แก่นักศึกษาได้ทราบถึง บทบาทหน้าที่ เพื่อให้เกิดความพร้อมในการปฏิบัติตนอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับงานการให้คำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพรหมณี คอนจจอ (2542: 19-20) และ Moser and Chong (1995) ซึ่งสรุปหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาของสถาบันดังนี้

1. มีการจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกปี
2. มีการจัดทำรายงานผลการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษาตามแบบฟอร์มของสถาบัน
3. ให้การสนับสนุนจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา เช่น เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูล เป็นต้น
4. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบ
5. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาภาระงาน
6. มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน
7. มีระบบการให้คำปรึกษาตั้งเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของสถาบัน
8. มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เพื่อให้คำแนะนำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

9. มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาดีเด่นในประเภทต่าง ๆ
10. มีการประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษากรณีที่มีปัญหา
11. มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษา รู้จักการจัดเวลาในการเรียน และการปรับตัวร่วมกับผู้อื่นในสังคม
12. ให้การสนับสนุนศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ
13. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพแก่นิสิตนักศึกษา
14. มีการติดตามและรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา

ด้านหน้าที่ของคณบดี พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณบดีต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร **โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง** ทั้งนี้ เนื่องจากคณบดีมีหน้าที่เกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ดังนี้

1. นำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษามาปฏิบัติ
2. แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา
3. ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบให้คำปรึกษาของคณะ
4. สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษา ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
5. จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะอย่างเพียงพอ
6. ประสานงานระบบการให้คำปรึกษา ให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้ชัดเจน
7. จัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา
8. นำผลการประเมิน การให้คำปรึกษามาปรับปรุงระบบอาจารย์ของสถาบัน
9. จัดการอบรมการให้คำปรึกษาให้แก่อาจารย์ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สวีนี Sweeny (2002: 104) ซึ่งให้เห็นว่าปัจจัยหลักที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาภายใน ประเทศ และต่างประเทศมีประสิทธิภาพ (Effective) ในการบริหารจัดการและพัฒนา คือ ตัวผู้บริหาร กล่าวคือ ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร สร้างบรรยากาศที่ดีในสถาบันอุดมศึกษา สามารถก้าวเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง บริหารงานแบบมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด (Participate of all Stakeholder) และมี

ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน ตลอดจนพัฒนาบุคลากรในองค์กร (Staff Development) ตามความต้องการของแต่ละบุคคลและสถาบัน

ด้านหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะภาควิชา สาขาวิชา ต่อการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร **โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก** ทั้งนี้เนื่องจาก คณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ประกอบด้วย รองคณบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ รองคณบดีที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้างานภาควิชาทุกภาควิชา หัวหน้าสาขาวิชาทุกสาขาวิชา หัวหน้างานทะเบียน ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณบดีเพื่อสนับสนุน กำกับ ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดยคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ซึ่งมีหน้าที่หลักสำคัญในการดำเนินงานของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษานั้น มีความรับผิดชอบโดยตรงในการดูแลงานการให้คำปรึกษาและมีความใกล้ชิดกับนักศึกษามาก อีกทั้งคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา จะสัมพันธ์ใกล้ชิดควบคุมกำกับดูแลอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฮอยและซีซิล (Hoy and Cecil, 2001: 8-1) ที่ชี้ให้เห็นว่า การบริหาร คือ การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปร่วมมือกันในการดำเนินการเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยนำทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยใช้กระบวนการบริหาร

ด้านหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป ต่อการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร **โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก** ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ บุคคลที่สถานศึกษาแต่งตั้งขึ้นมา โดยมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำตักเตือนเกี่ยวกับการเรียน ดูแลความประพฤติ และช่วยเหลือสนับสนุนนิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ตามเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ ดวงเดือน , สวัสดิ์ อรดี (2550: 14), ทนงศักดิ์ วันชัย และนพ บรรเจิด (2547: 53) ที่ชี้ให้เห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ต้องช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในการปรับตัวเอง เมื่อเข้ามาสู่การเรียนในสถาบันอุดมศึกษา เช่น การปรับตัวกับเพื่อนใหม่ ปรับตัวในการเรียน นิสิตนักศึกษาต้องรับผิดชอบตัวเองมากขึ้น เพราะถือว่า

เป็นผู้ใหญ่แล้ว ย่อมรับผิดชอบตัวเองได้ บางคนยังคุ้นเคยการเรียนแบบสมัยมัธยมศึกษา ทั้งการเรียนและการคบเพื่อน ถ้านิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตไปด้วยดี นิสิตนักศึกษาจะประสบความสำเร็จในการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยนิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการปรับตัว และช่วยเหลือเมื่อนิสิตนักศึกษาประสบปัญหา การช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวต่อการเรียนรู้ ค้นหาศักยภาพของตนเองเลือกสาขาอาชีพที่ถนัด ช่วยให้พยายามพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะพื้นฐานเหมาะสมกับอาชีพ มีประสบการณ์หลากหลายจากการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีวิสัยทัศน์ เตรียมสู่โลกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ เป้าหมายของการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตนักศึกษา

ด้านหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ ต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร **โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก** ทั้งนี้เนื่องจากงานวิชาการถือเป็นหน้าที่หนึ่งของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา มีดังนี้ คือ

1. ให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตรและวิธีการศึกษา
2. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อบังคับที่สำคัญมาก ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาต้องถูกลงโทษทางวินัย
3. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาโดยใช้ข้อมูล ภูมิหลัง ความสนใจ และความสามารถของนิสิตนักศึกษา เพื่อการวางแผนการศึกษาและอาชีพ
4. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนักศึกษา และเป็นไปตามหลักสูตร
5. ให้คำปรึกษาแนะนำ หรือช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา เพื่อการแก้ไขปัญหาด้านการเรียน
6. ติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ เมื่อผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาต่ำลง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ วันชัย และนพ บรรเจิด (2547) ในงานวิจัยเรื่องการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะเกษตรศาสตร์บางพระ ที่พบว่า 1) อาจารย์ที่ปรึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระ พบว่า อยู่ในระดับมากในด้านวิชาการ 2) นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระ มีความเห็นต่อสภาพการปฏิบัติการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับมากในด้านวิชาการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล เตชะวาทกุล (2543) ในงานวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัด

กรมอาชีวศึกษา ที่พบว่า นิสิตนักศึกษา มีความเห็นว่าการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การให้ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน แนวทางการปฏิบัติ และการแก้ปัญหาทางการเรียน

ด้านหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา ต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร **โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก** ทั้งนี้ เนื่องจากงานการพัฒนานิสิตนักศึกษา เป็นงานด้านหนึ่งของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยมีหน้าที่ ดังนี้ คือ

1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ในสถาบันและชุมชน
2. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละและความมีวินัย
3. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน
4. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ได้แก่ ความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

สอดคล้องกับงานวิจัยของทองศักดิ์ วันชัย และ นพ บรรเจิด (2547) เรื่อง การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระ ที่พบว่า 1) อาจารย์ที่ปรึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระ มีความเห็นว่าสภาพการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลางในด้านบริการและพัฒนานิสิตนักศึกษา และด้านอื่น ๆ 2) นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์บางพระ มีความเห็นต่อสภาพการปฏิบัติกรให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา อยู่ในระดับปานกลางในด้านบริการและพัฒนานิสิตนักศึกษาและด้านอื่น ๆ

ด้านหน้าที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร **โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก** ทั้งนี้ เนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบสำคัญในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อสนับสนุนให้การพัฒนานักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ ช่วยทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา

และการพัฒนาการต่าง ๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะระบบสารสนเทศซึ่งจะเป็นประโยชน์กับอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ จามรกุล เหล่าเกียรติกุล (2550: 26) ที่ว่า “สิ่งอำนวยความสะดวก” ถือเป็นกระบวนการและระบบงาน เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้งานเฉพาะด้านที่ช่วยให้ได้ระบบสารสนเทศหรือการจัดระบบข้อมูลตามต้องการ ทั้งนี้เทคโนโลยีสารสนเทศ แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีคมนาคม หรือการสื่อสารข้อมูล เทคโนโลยีอื่น ๆ ส่วนของเทคโนโลยีมีประโยชน์ในการให้คำปรึกษา คือ มีการมุ่งเน้นให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษา สามารถค้นหาข้อมูลของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้คำปรึกษาได้ตรงเป้าหมาย ช่วยในการวางแผนและพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ในการให้คำปรึกษา

5.2.2 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านกระบวนการ ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก

ทั้งนี้ เนื่องจากอธิการบดีมีหน้าที่เกี่ยวกับ การจัดระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ทั้งในด้านการจัดโครงสร้าง การบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา มีการกำหนดนโยบายให้ทุกคณะ นำระบบการให้คำปรึกษาไปดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างชัดเจน มีการสร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 31) ที่สรุปได้ว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาคและผู้ประสานงานหน่วยจัดการศึกษา ควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาภายในของสถานศึกษาร่วมกันกับบุคลากรทุกภาคส่วน เพื่อให้ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกัน

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษา ให้การสนับสนุน จัดทำระบบฐานข้อมูล เกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา นำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาภาระงานและความดีความชอบ มีการติดตาม รวบรวมปัญหาและอุปสรรคของการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา

สาขาวิชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kansas State University (2008) ที่กล่าวว่า หน้าที่ของผู้บริหารระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาควรมีดังนี้

1. กำหนดนโยบายให้ทุกหน่วยจัดการศึกษานำระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไปดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ
2. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
3. ให้ความสำคัญและควรสนับสนุนคณะกรรมการพัฒนาระบบให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
4. สร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณบดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก คณบดีมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ เช่น การนำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษาของคณะ สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอกับการดำเนินงาน ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาในระดับคณะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2550: 5-6, 9) ที่กำหนดข้อปฏิบัติของผู้บริหาร คณบดีและหัวหน้าภาควิชา เพื่อให้งานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษามีคุณภาพ ควรประกอบด้วย การแต่งตั้งคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับภาควิชาที่มีอาจารย์ที่ปรึกษา การติดตามและประเมินผล การดำเนินงานของคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาให้ดียิ่งขึ้น การชมเชย ยกย่อง ส่งเสริมและให้บำเหน็จ ความดี ความชอบแก่อาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างดี การลงโทษอาจารย์ที่ปรึกษาที่บกพร่องต่อหน้าที่จนทำให้นิสิตนักศึกษาเสียประโยชน์ หรือไม่จบการศึกษาตามที่ควรจะเป็น และการประเมินผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ควรประเมินผลตามกระบวนการ (Process Evaluation) และผลการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา (Product Evaluation)

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก คณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านการกำกับดูแล ควบคุมให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานตาม

หน้าที่งานที่ปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการมีข้อมูลและการสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ครอบค็อกเก็ต และ ลี วิทซ์ (Crockett and Levitz, 1984: 47) ที่กล่าวว่า การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพ ขึ้นอยู่กับระบบข้อมูลที่ดี เพื่อช่วยเหลือส่งเสริม นิสิตนักศึกษา แต่ละคนในการตัดสินใจทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ให้คำปรึกษาทั่ว ๆ ไป โดยไม่เน้นหนักในงานด้านใดด้านหนึ่ง เช่น การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ ในฐานะครูกับลูกศิษย์ การชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา และหน้าที่ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลินี ธนากรณ (2550) เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท และคุณลักษณะที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ดำเนินบทบาทที่เหมาะสมในระดับมาก ในด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิตนักศึกษา ด้านการแนะนำและการให้คำปรึกษา

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่สำคัญ ในงานที่ปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ เป็นต้นว่า ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนักศึกษา และเป็นไปตามหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสูตร จำเนียร (2543) เรื่องการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่าการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการศึกษา ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรในสาขาวิชาที่เรียน

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนา นิสิตนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษา นอกจากมีหน้าที่สำคัญในงานให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในงานวิชาการ ในการศึกษาตามหลักสูตรแล้ว ยังมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อการปรับชีวิตให้เหมาะสมกับการศึกษา เพื่อบรรลุมรรคผลสัมฤทธิ์ คือการจบตามหลักสูตร นั่นคือการให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเองและการจัดเวลาในการเรียน ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศสรหัส ไซติเสถียร (2543) ที่ได้ทำการศึกษาบทบาทและหน้าที่ของ อาจารย์ที่ปรึกษาตามที่เป็นจริงและที่คาดหวังในทัศนะของนิสิตนักศึกษา และบทบาทของอาจารย์ ที่ปรึกษาตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษามีความหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษา ปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก และอาจารย์ที่ปรึกษาควรดำเนินการตามบทบาท และหน้าที่ของตน ซึ่งมีความสำคัญ 4 ด้าน คือ 1) การแนะนำและการให้คำปรึกษา 2) การพัฒนา นิสิตนักศึกษา 3) การมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา และ 4) การให้ความช่วยเหลือและการ ประสานงานกับนิสิตนักศึกษา

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการ บริหารงาน ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะปฏิบัติหน้าที่ในงานที่ปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบสำคัญในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อสนับสนุนในการพัฒนานักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ ช่วยทำให้นักศึกษาประสบ ความสำเร็จในด้านการศึกษา และการพัฒนาการต่าง ๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องจัด สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะระบบ สารสนเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับอาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึงการส่งเสริมการจัดบริการด้านกายภาพ ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก ศูนย์กีฬา ห้องสมุด ห้องออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมภายใน สถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเริญรัตน์ เจือจันทร์ (2543) ที่ว่า การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ในการช่วยเหลืออาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา ให้ประสบความสำเร็จในด้านวิชาการ ให้มากที่สุด ต้องมีแหล่งทรัพยากรและเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ เครื่องมือวัดและประเมินผล แหล่งข้อมูลทางวิชาการในสำนักงานต่าง ๆ ของสถาบัน รวมทั้งบุคลากรในสถาบันด้วย

5.2.3 การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา องค์ประกอบด้านผลผลิต การพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษา ของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสถาบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้เนื่องจาก งานที่ปรึกษาของสถาบันจะมีประสิทธิภาพ ระบบการให้คำปรึกษาของนิสิต นักศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนา ซึ่งจะมีผลดีต่อการพัฒนาสถาบันเป็นต้นว่า อาจารย์สามารถใช้ ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา เช่น โทรศัพท์ เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ก่อกุลดิกลง และ หรรษา แสนสิงห์ (2545) ที่ได้ทำ การวิจัย เรื่องระบบสารสนเทศช่วยอาจารย์ที่ปรึกษา และพิจารณาทุนการศึกษาประจำภาควิชา

วิทยาการคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่อช่วยในการตรวจสอบข้อมูล และช่วยสนับสนุนอาจารย์ที่ปรึกษาในการเสนอแนะทางการศึกษา และการพิจารณาให้ทุนการศึกษา ร่วมกับอาจารย์ที่พิจารณาให้ทุนการศึกษา โดยการพัฒนาระบบงาน (ในส่วนของ Application ได้นำเอาโปรแกรม Develop 2000 มาใช้ในการพัฒนาและโปรแกรม Oracle 8i เป็นตัวจัดการฐานข้อมูล)

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก นิสิตนักศึกษาต่างก็เป็นพลเมืองของประเทศ การจะเป็นพลเมืองที่ดีนั้นต้องได้รับการพัฒนาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้นว่า การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2543) ที่กล่าวว่าเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบ่งออกเป็น

1. ด้านสติปัญญา โดยเน้นเรื่องการใช้ความคิด การวิเคราะห์ด้วยเหตุผล
2. ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยการสร้างทักษะในการติดต่อระหว่างบุคคล
3. ด้านอารมณ์ โดยเน้นให้มีวุฒิภาวะในด้านอารมณ์
4. ด้านจิตใจ โดยเน้นเรื่องค่านิยมในการปฏิบัติที่ดี มีคุณธรรม ยึดมั่นในศาสนาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
5. ด้านอาชีพและเป้าหมายของชีวิต โดยเน้นการเลือกอาชีพ การสร้างเป้าหมายและการวางแผนสู่เป้าหมายของชีวิต

การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษา ต่อการพัฒนาตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตนักศึกษาในระหว่างศึกษาเล่าเรียน ควรได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาตนเองตามหลักการพัฒนามนุษย์ ให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้านโดยกระบวนการทางการศึกษา เป็นต้นว่า ผลของการรับคำปรึกษาช่วยให้ปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิพัฒน์ เพิ่มผล (2545) สรุปประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถาบันการศึกษา ควรได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ดังที่กรมสุขภาพจิต (2543) เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น การจัดเวลาในการเรียน ความมั่นใจในตนเองและด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

5.2.4 ด้านการป้อนกลับ

ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และการป้อนกลับ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นที่ยอมรับกันว่าอาจารย์ คือทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษา และคุณภาพของอาจารย์จะเป็นสิ่งสะท้อนถึงคุณภาพการศึกษา ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบ เป็นส่วนสำคัญในการผลิตนิสิตนักศึกษา ระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่ดีช่วยเอื้อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันนั้น ๆ ดังนั้น การป้อนกลับคือการนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณา เพื่อปรับปรุงปัจจัยและกระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มอร์ติสันสัน (Mortinson, 1960) ที่ให้ความหมายไว้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง ระบบที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการ เพื่อการปฏิบัติงานของบุคคล การประเมินควรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และดำเนินการเป็นประจำทุกปี และผู้ถูกประเมินควรจะได้รับทราบข้อมูลย้อนกลับจากผู้บริหาร และคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาเช่นเดียวกัน

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และการป้อนกลับ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผลการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาและการป้อนกลับ เพราะการประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ คือการให้บริการทางการศึกษาที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่ความสำเร็จและความพึงพอใจของนิสิตและนักศึกษา ดังนั้น การป้อนกลับ คือการนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัยและกระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สตัด์เฟลบีม Stufflebeam (2003) ที่ได้เสนอรูปแบบการประเมินแบบ ชิปปี้โมเดล (CIPP Model) ซึ่งเป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งระบบและผู้ประเมินควรเป็นคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นสำคัญเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เลือกลงเลือกที่เหมาะสม

ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และการป้อนกลับ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับบริการจากระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และการทำให้การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ โดยการทำให้บริการทางการศึกษา มีการ

พัฒนาอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่ความสำเร็จและความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา โดยการบริหารจัดการระบบให้มีคุณภาพทุกขั้นตอน (Total Quality Management, TQM) สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การจัดการบริการและระบบที่สอดคล้องกับความพึงพอใจและความต้องการของผู้รับบริการ (Customer) และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ จึงเป็นตัวแทนกำหนดการพัฒนาและการปรับปรุงคุณภาพที่สำคัญของระบบ ซึ่งการป้อนกลับคือการนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณา เพื่อปรับปรุงปัจจัยและกระบวนการ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แอสเวิร์ด และ ฮาร์วี (Ashworth and Harvey, 1994) ได้ทำการศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบการให้คำปรึกษาและเป็นลูกค้าที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา และการศึกษาต่อเนื่อง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาบางประเภทยังขาดระบบงานที่สำคัญหลายประการ ดังนั้นควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาในด้านอื่น ๆ เช่น การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาด้านกิจกรรมนักศึกษา และการพัฒนาคุณลักษณะด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แบบสอบถามคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาได้ โดยต้องคำนึงถึงลักษณะของนิสิตนักศึกษาว่าจะต้องมีลักษณะที่เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2. กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ผู้ที่จะนำกิจกรรมนี้ไปใช้ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้คำปรึกษากลุ่ม ได้รับการฝึกฝนปฏิบัติ และผ่านการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการให้คำปรึกษา ก่อนที่จะนำไปใช้

3. การนำระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไปใช้ ควรกำหนดเป็นนโยบายของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีหลักดังนี้

3.1 อธิการบดีซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน และคณบดีซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของคณะ มีความสำคัญต่อการให้การสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษา ซึ่งถ้าผู้บริหารสูงสุดไม่เห็นความสำคัญของระบบการให้คำปรึกษาและไม่ได้รับการสนับสนุนแล้ว ระบบการให้

คำปรึกษาก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการนำเอาระบบการให้คำปรึกษาไปใช้จึงควรอยู่ในความเห็นชอบของผู้บริหารสูงสุด

3.2 ควรแต่งตั้งคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับสถาบันการศึกษา และคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ควรให้ความรู้ ความเข้าใจกับระบบการให้คำปรึกษาให้ถ่องแท้ ก่อนนำระบบการให้คำปรึกษาไปใช้

3.3 มอบหมายคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชาจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการในแต่ละคณะเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา โดยให้บุคลากรของคณะที่เกี่ยวข้องทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในระบบการให้คำปรึกษา เข้าใจหน้าที่ของแต่ละฝ่าย และเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้เทคนิคและทักษะในการให้คำปรึกษา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. สถาบันการพลศึกษา. (2548). **หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. สถาบันการพลศึกษา. (2552). **คู่มือพิธีพระราชทาน ปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กิตติมา ปรีดีดีลิก. (2542). **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพมหานคร: ธนะการพิมพ์.
- ขวัญชนก ยิ้มแต่ และคณะ. (2546). การประเมินระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2546. **วารสารประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 5**, (มกราคม – มิถุนายน): 46-55.
- คณะกรรมการการศึกษา, สำนักงาน. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. (ฉบับปรับปรุง 2545). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน. (2545). **การศึกษาวิเคราะห์รูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน. (2552). **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2530). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน **เอกสารคำสอนวิชาแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2547). การให้คำปรึกษาคืออะไร. **สานปฏิรูป 7**, 76 (สิงหาคม): 40-43. (อัดสำเนา)
- จรัส สุวรรณเวลา. (2541). วิกฤติอุดมศึกษาไทย. **อนุสารอุดมศึกษา 24** (ธันวาคม): 3-11.
- จามรกุล เหล่าเกียรติกุล. (2550). **เอกสารประกอบคำบรรยาย เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศใน สถานศึกษา: โปรแกรมประยุกต์ด้านการบริหารในสถานศึกษา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทเกษม.

- จำเริญรัตน์ เจือจันทร์. (2543). **การพัฒนาดัชนีบ่งชี้คุณภาพด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย เอกชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรรัตน์ ดวงเดือน, บุญฤดี แสงจันทร์, วิรัตน์ ชาญศิริรัตนา และ สวัสดิ์ วรดี. (2550). **การศึกษา บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่คาดหวัง บทบาทที่ปฏิบัติจริงและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เฉลิมชัย หาญกล้า. (2545). **การพัฒนากระบวนการตรวจติดตามคุณภาพภายในของสถาบัน ราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลียว บุรีภักดี. (2538). **หลักพัฒนศึกษาศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สมาคมการศึกษา แห่งประเทศไทย.
- แฉล้ม โพธิ์แดง. (2547). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา**. กรุงเทพมหานคร: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชนัย วรรณะสี. (2546). **การพัฒนาดัชนีที่บ่งชี้คุณภาพทางวิชาการของวิทยาลัย นาฏศิลป์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2548). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดและประเมินผลทางการ ศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- दनัย จันทร์เจ้าฉาย. (2551). **สร้างตลาดยั่งยืนด้วยไวท์โอเชียน (White Ocean)**. **กรุงเทพธุรกิจ** (8 พฤษภาคม 2551): 1.
- เดชา พริ้งลำภู. (2544). **การพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เชียงใหม่**. เชียงใหม่: กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทงศักดิ์ วันชัย และ นพ บรรณเจ็ด. (2547). **การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาคณะ เกษตรศาสตร์บางพระ**. ชลบุรี: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออก.
- ทองพล โสภณ. (2546). **การพัฒนาแผนกลยุทธ์การจัดการทรัพยากรบุคคลในสถาบันราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- ทองเรือน อมรัชกุล และคณะ. (2551). **หลักการแนะแนวเบื้องต้น**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนีย์ ก่อกุลดิถก และ หรรษา แสนสิงห์. (2545). **ระบบสารสนเทศช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาและพิจารณาทุนการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2543). **บทบาทของครูประจำชั้นและอาจารย์ที่ปรึกษา**. สานปฏิรูป 69, (ธันวาคม): 68-69.
- ธงชัย สิทธิกรรม. (2550). **เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.
- ธนีนาฏ ณ สุนทร. (2545). **การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การบริหารคุณภาพ สำหรับกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธันยพร บุญฤกษ์. (2543). **บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของนักศึกษาและปัญหาในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา** วิทยาเขตกลุ่มช่างอุตสาหกรรมในสวนกลาง สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพดล เตชวาทกุล. (2543). **การศึกษาสภาพและปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- นิรมล เลิศวีระวัฒน์. (2546). **การศึกษาสภาพการบริหารงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในมหาวิทยาลัยศิลปากร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตา ชูโต. (2551). **การวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: พรินต์ไพร.
- นุชลี อุปภัย. (2542). **ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และรูปแบบที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุษบา ยศราช. (2550). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

- บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ. (2539). **การวิเคราะห์ระบบการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาส ณ พิภูล. (2551). **การศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองและการสร้างโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนวัยรุ่นภาคเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประมวล หมั่นดี. (2542). **คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคตะวันออก**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประสิทธิ์ โพธิ์สะอาด. (2548). **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาองค์การช่างเทคนิคในขนาดแห่งประเทศไทย ระดับหน่วย**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปราณี หะชัน. (2542). **การปฏิบัติตามบทบาทที่จริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ และ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2542). **ทิศทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของโลกในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: ที.พี.พรินท์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2543). **ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- พนิดา มารุ่งเรือง และ อัญชลี ทรัพย์เกษม. (2552). **ความเชื่อมั่นในตนเองของบัณฑิตมหาวิทยาลัยธนบุรีก่อนเข้าสู่สถานประกอบการ**. ธนบุรี: สำนักวิจัยและวางแผนพัฒนา มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- พรชูลี อาชวอำรุง และ เจริญ แสนภักดี. (2543). **รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษา:รูปแบบการจัดการกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรทิพย์ สุริยาชัยวัฒน์. (2553). **การพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- พรพิพัฒน์ เพิ่มผล. (2545). **รูปแบบการพัฒนานิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล ไทยางกูร. (2552). **การพัฒนารูปแบบระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่**. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- พรธนพร วรรณลักษณ์. (2548). **การศึกษาและการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรธนอร อุสุภาพ. (2545). **การพัฒนาดัชนีบ่งชี้คุณภาพระบบอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรธณี คอนจจอหอ. (2542). **ระบบสารสนเทศสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. (2530). **การงบประมาณ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2546). **กระบวนการใหม่ในการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณี พลเฉลียงรัตน์. (2539). **บทบาทและคุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษาในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กองบริการการศึกษา. (2546). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาพุทธศักราช 2546** (ฉบับแก้ไขปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กองบริการการศึกษา. (2551). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2548). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา**.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. (2543). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาเขตพระนครเหนือ**.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ.
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ฝ่ายวิชาการ. (2550). **คู่มืออาจารย์**. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. (2548). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายกิจการ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. งานประกันคุณภาพ. (2550). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา**.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. (2550). **คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา**.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (2552). **ระบบงานอาจารย์ที่ปรึกษา**. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- มาลินี ธนารุณ. (2550). **เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษา**. พิษณุโลก: คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. (อัคราเนนา)
- รุ่งกานต์ ทันทะหงส์ และ สุทัศน์ ชันเลข. (2549). **แนวทางการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. เชียงใหม่: คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เริงจิตร กลั่นปุระ. (2541). **รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลิขิต กาญจนภรณ์. (2548). **บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในการพัฒนานิสิต**.
บทความจากการนำเสนอในการจัดอบรมและสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร. (อัคราเนนา)
- วัชรวิ ทรัพย์มี. (2542). **เทคนิคการให้คำปรึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลภา ลิ้มสกุล. (2547). **รายงานการวิจัย เรื่อง บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของ
นักศึกษาคณะธุรกิจการเกษตรมหาวิทยาลัยแม่โจ้**. เชียงใหม่: คณะธุรกิจการเกษตร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). **ความเป็นครูและจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2552). **เอกสารประกอบการสอนวิชาพัฒนานิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)
- วิจิตร บุญยธโรกุล. (2541). บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาอันพึงประสงค์...อยู่ตรงไหน. **วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 8**, (มิถุนายน 2541): 4-12.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2542). ลักษณะทั่วไปของการบริหาร ใน **เอกสารการสอนชุดวิชา หลักและระบบบริหารการศึกษา**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิจิตร สิ้นสิริ. (2546). **การอุดมศึกษาเชิงรุก**. กรุงเทพมหานคร: เม็ดทรายพริ้นติ้ง.
- วิทยา คูวิรัตน์. (2539). **การพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนคาทอลิกอัครสังฆมณฑล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภา เหมือนปิว. (2548). **การพัฒนารูปแบบศูนย์ให้คำปรึกษาเพื่อเตรียมนิสิตนักศึกษาเข้าสู่โลกของการทำงานโดยใช้ทฤษฎีเอนเนียแกรม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ วงษ์ทน. (2550). **น้ำใจนักกีฬา (sport man – ship)**. **มติชน**. (4 มีนาคม 2550).
- วิไลลักษณ์ นิยมจิตร. (2543). **รูปแบบการบริหารงานอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคกลาง สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิสูตร จำเนียร. (2543). **การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ในสถาบันราชภัฏธนบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีสมร ชูด้วง. (2546). **บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาคณะพีชศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตลำปาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ศรีสวัสดิ์ รัตนวราหะ. (2543). การบริหารงานธุรการ ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการ
โรงเรียนประถมศึกษา. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศักดิ์ชาย เพชรช่วย. (2541). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ใน
สถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่
ที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542. (ฉบับ
ปรับปรุง 2545). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. (2546). แนวปฏิบัติงานแนะแนวตามแบบ
พัฒนาการแนะแนวกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- สภาสถาบันราชภัฏ, สำนักงาน. (2543). เอกสารประกอบการประชุมเรื่อง ปัญหาและ
อุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. (อัดสำเนา)
- สมจิตร์ ลักษณะม่วงศรี. (2546). คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยเทคนิค เขต
การศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมพงษ์ ชาตะวิถี. (2554). การปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกับการ
พัฒนาคุณภาพบัณฑิตของสถาบันการพลศึกษา. วารสารวิชาการ สถาบันการพล
ศึกษา. 3 (พฤษภาคม – สิงหาคม): 181 -191.
- สมลักษณ์ พรหมมีเนตร และ ฉันทนา จันทร์บรรจง. (2547). ระบบการบริหารงานที่ปรึกษานักเรียน
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร 12 (มกราคม-เมษายน): 47-
61.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2550). วิทยาการประเมิน: ศาสตร์แห่งคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาน ลอยฟ้า. (2543). การประเมินอาจารย์สาขาบรรณรักษ์ศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์.
ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สวัสดิ์ บันเทิงสุข. (ม.ป.ป.). การให้คำปรึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

- สำเนา วิชาการศิลป์. (2543). **ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ทบวงมหาวิทยาลัย.
(อัดสำเนา)
- สุกัญญา ไชวี่ไฉกุล. (2547). **การวิเคราะห์ระบบเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา**.
กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุภาพจิต, กรม. (2543). **คู่มือความฉลาดทางอารมณ์**. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง
- สุชาติ จันทรเฒ. (2536). **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีรา สุริยวงศ์. (2550). **ครูยุคใหม่. วารสารวิทยาจารย์ 7 (พฤษภาคม): 70-75.**
- สุนันทา แก้วสุข. (2544). **งานวิจัยเรื่อง: ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงาน
อาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ธนบุรี.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2549). **การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2550). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ แยมทิม. (2543). **การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา. สังกัดกรม
อาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**
- สุรีย์พร พานิช. (2551). **การศึกษารูปแบบและวิธีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษา.
เชียงใหม่: ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- สุวิมล ตั้งประเสริฐ. (2542). **เอกสารประกอบการสอนรายวิชาของค์การและการจัดการ
โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ. นครราชสีมา: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ
นครราชสีมา.**
- หฤทัย ศิริสินอุดมกิจ. (2544). **การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปริญญาตรีของ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารและ
นโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- อังคณา สำเนาประเสริฐ. (2538). **การวิเคราะห์แนวคิดในการปลูกฝังจริยธรรมของ
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาสารัตถศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

- อำรุง จันทวานิช. (2536). **รวมบทความเกี่ยวกับระบบสารสนเทศทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร. (2542). **รูปแบบการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิสสรหัส โชติกเสถียร. (2543). **การศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2529). **วิธีการหรือเทคนิคเชิงระบบกับการบริหารโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ใน เอกสารประกอบโครงการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง หลักและแนวทางในการบริหารโรงเรียนอย่างเป็นระบบ**. กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา)
- อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. (2540). **แนวคิดในการประกันคุณภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. วารสารวิชาการ APHEIT JOURNAL 4 (พฤศจิกายน): 33 -41.
- เอมอร เจริญพร. (2553). **ทฤษฎีการเรียนรู้ของเกสตัลท์**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.learners.in.th/blogs/posts/339661> [27 มกราคม 2554]

ภาษาอังกฤษ

- Afrassiabi, H. (1987). **A study of undergraduate student perceptions of faculty advising effectiveness**. Doctoral dissertation, The George Washington University.
- Ashworth, A., and Harvey, R. (1994). **Assessing quality in further and higher education**. London: Jessica Kingsley.
- Astin, A. (1993). "Why not try some new ways of measuring quality?" **Educational Record** 63 (Spring): 10-15.
- Axelrod, J. (1973). **The university teacher as artist**. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Banghart, F. W. (1969). **Educational systems analysis**. New York: Collier McMillan.
- Banjamin, M. (1996). "The design of performance indicator systems: Theory as a guide to Relevance". **Journal of College Student Development**. 37 (November-December): 632- 630.

- Barne, J., and others (1997). **Higher education staff development: Directions for 21st century**. Paris: United National Education, Scientific and Cultural Organization.
- Barr, M. J., and Upcraft, M. L. (1990). **New futures for student affairs: Building a vision for professional leadership and practice**. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Bartol, K., Martin, D., Tein, M., and Matthews, G. (1998). **Management: A pacific rim focus**. 2nd ed. Roseville NSW: McGraw-Hill.
- Beck, W.R. (1967). Pupils' perceptions of teacher merit: a factor analysis of five postulated dimensions. **Journal of Educational Research**. 61 (November): 127-128.
- Belcheir, M. J. (1999). Student satisfaction and academic advising. Paper presented at **The 39th Annual Forum of the Association of Institutional Research**, Seattle, WA, May 30- June 12.
- Belcheir, T., and Kogan, M. (1992). **Process and structure in higher education**. London: Routledge.
- Biggs, C. L., Birks, E. G., and Alkins, W. (1980). **Managing the systems development process**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bittel, L. R. (1978). **Encyclopedia of profession management**. New York: McGraw-Hill.
- Bowen, H. R. (1977). **Investment in learning: The individual and social values of American higher education**. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Brockett, R. G., and Hiemstra, R. (1991). **Self-direction in adult learning**. New York: Routledge.
- Brown, D., & Brooks, L. (1991). **Career counseling technique**. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Burns, J. (1994). **Tuning up your advisory program**. Middle Ground: National Middle School Association.
- Bushnell, D., and George, P. S. (1993). Five crucial characteristics: Middle school teachers as effective advisers. **Schools in the Middle** 3 (September): 10-16.
- Campbell, S. M., and Nutt, C. L. (2008). Academic advising in the new global century: Supporting student engagement and learning outcomes achievement. **AAC&U Peer Review** 10 (Winter): 4-8.

- Certo, S. C. (1986). **Principle of modern management: Functions and systems**. 3rd ed. Dubuque, IA: Wm C. Brown.
- Chickering, A. W., and Reisser, L. (1993). **Education and identity**, 2nd ed. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Clemson University. (2005). **Welcome employers**. [Online]. Available from : <http://career.clemson.edu/employers/> [2008, July 10]
- Corey, G. (2004). **Theory and practice of group counseling**. 6th ed. Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole.
- Crockett, D. S., and Levitz, R. S. (1984). **Current advising practices in colleges and universities**. In R. B. Winston, Jr., T. K. Miller, S. C. Ender, T. J. Grites, & Associates (eds.), **Developmental academic advising**, pp. 35-63. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Dartmouth College. (2008). **Pre-major advising**. [Online]. Available from : <http://www.dartmouth.edu/~ugar/premajor/> [2008, August 15]
- Edwards, P. (1985). **Systems analysis, design, and development with structured concepts**. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Ellis, R. (1993). Quality assurance for university teaching: Issues and approaches. In R. Ellis (ed.). **Quality assurance for university teaching**, pp. 3-12. Buckingham: Open University Press.
- Ender, S. C., Winston, R. B. Jr., and Miller, T. K. (1988). Academic advising reconsidered. In R. B. Winston, Jr., T. K. Miller, S. C. Ender, T. J. Grites, & Associates (eds.), **Developmental academic advising**, p.3-34. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Ender, S. C., Winston, R. B., & Miller, T. K. (1984). Academic advising reconsidered. In R. B. Winston, Jr., T. K. Miller, S. C. Ender, T. J. Grites, & Associates (eds.). **Developmental academic advising**, pp. 3-34. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Frost, S. H. (1990). A Comparison of development advising at two small colleges. **The Journal of National Academic Advertising Association** 10 (Fall): 9-13.

- Frost, S. H. (1991). Fostering the critical thinking of college women through academic advising and faculty contact. *Journal of College Student Development* 32 (July): 359-366.
- George Mason University. (2008). **Handbook of academic procedures: For students & advisors; Academic year 2007-2008**. [Online]. Available from : http://icar.gmu.edu/Student_Handbook_Procedures2007.pdf [2008, June 28]
- George, R. L., and Christiani, T. S. (1995). **Counseling: Theory and practice**, 4th ed. Needham Heights, MA: Allyn & Bacon.
- Good, V. C. (1981). **Dictionary of education**. New York: McGraw-Hill.
- Graham, S. W., and Gisi, S. L. (2000). The effects of instructional climate and student affairs services on college outcomes and satisfaction. *Journal of College Student Development* 41 (May-June): 279-291.
- Grites, T. J. (1984). Techniques and tools for improving advising. *The Journal of National Academic Advertising Association* 4 (October): 55-74.
- Guinn, D. (1984). **The role of academic advisors as perceived by faculty, students, and administrators**. Doctoral Dissertation, Graduate College The University of Oklahoma.
- Gulick, L., and Urwick, L. (1973). **Papers on the science of administration**. New York: Institute of Public Administration, Columbia University.
- Habley, W. R. (2005). Academic advisement the critical link in student retention. *NASPA Journal* 18 (Spring): 45-50.
- Herzberg, F., Mausner, B., and Snyderman, B. B. (2003). **The motivation to work**. New Brunswick, NJ: Transaction.
- Hick, H. G. (1972). **The management of organization: A systems and human resources approach**. New York: McGraw-Hill.
- Hines, E. R. (1984). Delivery systems and the institutional context. In R. B. Winston Jr., T. K. Miller, S. C. Ender, and T.J. Grites (eds.), **Developmental Academic Advising**. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Hoffer, J. A. (1998). **System development and design**. 4th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.

- Hoy, W. K., and Cecil, G. (2001). **Educational administration theory research and practice**. 6th ed. Boston, MA: McGraw-Hill.
- Hungate, T. L. (1964). **Management in higher education**. New York: Teachers College, Columbia University.
- Hyman, R. E., Beeles, K. J., and Benedict, L. G. (1994). Outcomes assessment and student affairs: New roles and expectations. **NASPA Journal** 32 (Fall): 20-30.
- Isaksen, H. L. (1965). Planning for total pupil personnel services. In **School executive's guide**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Kansas State University. (2008). **For student: Undergraduate advising information**. [Online]. Available from: <http://www.k-state.edu/advising/students.html> [2010, October 15]
- Kast, F. E., and Rosenzweig, M. R. (1985). **Organization and management: A system and contingency approach**. 4th ed. New York: McGraw-Hill.
- Katz, D., and Kahn, R. L. (1978). **The social psychology of organizations**. 2nd ed. New York: John Wiley.
- Kerr, C. (1963). The idea of a multiversity. In C. Kerr (ed.) **The uses of the university**, pp.1-45. Cambridge, MA: Harvard University press.
- King, Z. (2001). **Career self-management: A framework for guidance of employed adults**. *British journal of Guidance & Counseling* 29 (February): 65-78.
- Kings, D. W. (1988). Administration advising programs: Staffing, budgeting and other issues. In R. B. Winston, Jr., T. K. Miller, S. C. Ender, T. J. Grites, & Associates (eds.), **Developmental Academic Advising**, pp.347-380. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Kopera, A. T. (1998). **The role of the academic advisor in a public university**. Doctoral dissertation, The University of Nebraska.
- Kramer, G. L., Taylor, L., Chynoweth, B., and Jensen, J. (1987). Developmental academic advising: A taxonomy of services. **NASPA Journal** 24 (Spring): 23-31.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determine sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement** 30 (Autumn): 607-610.

- Little, J. W. (1985). Teachers as teacher advisors: The delicacy of collegial leadership. *Educational Leadership* 43 (November): 34-36.
- Lunenburg, F. C., and Ornstein, A. C. (1996). *Educational administration: Concept and practices*. 2nd ed. Belmont, CA: Wadsworth Publishing.
- Maslow, A. H. (1990). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row.
- Mayhew, L. B., Ford, P. J., and Habbard, D. L. (1990). *The quest of quality: The challenge for undergraduate educational*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- McLaren, J. (2004). The changing face of undergraduate academic advising. *Guidance & Counseling* 19 (Summer): 173-175.
- Michigan State University. (2006). *School of criminal justice: advising*. [Online]. Available from: <http://www.criminaljustice.msu.edu/advising.html> [2010, October 15]
- Miller, T. K., and Roger, B. W. Jr. (1991). *Administration and leadership in student affairs: Actualizing student higher education*. Munich: Accelerated Development.
- Mortinson, W. D. (1960). The role and duties of advisor. In *Improving University Teaching. Education Bulletin, Report of a Pre-Semester Work Conference, 43* (November): 9-11.
- Moser, S. B., and Chong, J. K. S. (1995). Determinants of MBA advisor job Satisfaction: An exploratory study. *NACADA Journal* 15 (Spring): 36-43.
- Owens, R. G. (1998). *Organizational behavior in education*. 6th ed. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Paule, R. (1991). Factor influencing successful counseling. *Journal of Development Education*. 21 (March): 60-64.
- Peavy, R. V. (1995). *An orientation to constructivist career counseling*. North Star Research Document
- Penn State University. (1997). *Policies and rules for undergraduate students*. [Online]. Available from: <http://senate.psu.edu/policies/index.html> [2009, December 20]
- Pepinsky, H. B., and Pepinsky, P. N. (1954). *Counseling: Theory and practice*. New York: Ronald Press.

- Reeves, K. E. (1997). **Formal mentoring for college freshmen: Who participates and what happens**. Doctoral dissertation, Department of Educational Psychology, Counseling and Special Education Graduate School Northern Illinois University.
- Schoderbek, P. P., Schoderbek, C. G., and Kefalas, A. G. (1990). **Management systems: Conceptual considerations**. Boston, MA: Irwin.
- Semprevio, P. C. (1976). **Systems analysis: Definition, process and design**. New York: Science Research Associates.
- Senge, P. M. (1995). **The fifth discipline: The art and practice of the learning organization**. New York: Doubleday Business.
- Senn, J. A. (1989). **Analysis and design of information systems**. 2nd ed. Singapore: McGraw-Hill.
- Shelly, G.B., Cashman, T.J., and Rosenblatt, H.J. (2001). **Systems analysis and design**. 4th ed. Boston, MA: Thomson Learning.
- Shrode, W. A., and Voich, D., Jr. (1974). **Organization and Management: Basic systems concepts**. Homewood, IL: Richard D. Irwin.
- Slota, R. (2006). **Undergraduate advising handbook**. Mequon, WI: Concordia University Wisconsin.
- Stickle, F. (1980). Faculty and student perception of faculty advising effectiveness. **Journal of College Student Personnel**. 21 (May): 262-264.
- Stufflebeam, D. L. (2003). **The CIPP model for evaluation**. Paper presented at the 2003 Annual Conference of the Oregon Program Evaluators' Network (OPEN). Portland, Oregon.
- Sweeny, B. (2002). **Staff development purpose**. [Online]. Available from : <http://www.ksde.org> [2008, June 28]
- Tylor, L. E. (1965). **The psychology of human difference**. 3rd ed. New York: Appleton Century Crafts.
- University of Missouri-Kansas City. (2008). **Academic advising**. [Online]. Available from: http://www.umkc.edu/stu-aff/documents/student_handbook_08-09.pdf [2010, October 15]

- Von Bertalanffy, L. (1950). An outline of general systems theory. **British Journal of Philosophical Science** 1 (August): 134-165.
- Wichita State University. (2008). **Toward a mission statement for academic advising**. [Online]. Available from:
<http://www.advising.wichita.edu/lasac/pubs/aah/aahindex.htm> [2010, October 20]
- Wyckoff, S. C. (1996). **Student satisfaction with faculty advising influences on retention in higher education**. Doctoral dissertation, University of New Hampshire.
- Yale College. (2008). **Guidelines for freshman faculty advising**. [Online]. Available from:
<http://yalecollege.yale.edu/content/guidelines-freshman-faculty-advising> [2012, January 16]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้สัมภาษณ์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้สัมภาษณ์
การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันการพลศึกษา
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ
2. นายจรวุฒิ สัตยานุรักษ์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ
สถาบันการพลศึกษา
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกิจการนักศึกษา
3. ดร.นพรัตน์ พบลาก	คณบดีคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา
4. นายปฏิวัฒน์ สืบสันติ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตสมุทรสาคร
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกิจกรรมพัฒนาระบบการให้
คำปรึกษา
5. นายประสงค์ วงศาโรจน์	อาจารย์ที่ปรึกษา ครูเชี่ยวชาญ ระดับ 9
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

**รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร**

1. รองศาสตราจารย์ เวนนี่ กรีทอง	หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์ บุญสถิรกุล	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล	อดีต คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล	ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ดร.ธนีนาฏ ณ สุนทร	คณบดี คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
7. ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. อาจารย์จรีพร โชติพิบูลย์ทรัพย์	ศูนย์วิทย์พัฒนา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

**รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจกิจกรรม
การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร**

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี	หัวหน้าสาขาวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนามนุษย์
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
2. รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง	หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์ บุญสถิรกุล	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรกฎ นักร้อง	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค
ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC)

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
2. แบบสำรวจ
3. แบบสอบถามความคิดเห็น
4. แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา
5. แบบประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่การบริหารงาน อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน.....ปี

ข้อมูลทั่วไป	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. เพศ	8	-	-	1
2. ประสบการณ์ปฏิบัติงาน	8	-	-	1

ตอนที่ 2 ระบบการให้คำปรึกษานักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1. วิธีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาในสถาบันของท่าน
 - () 1. การสัมมนา
 - () 2. การประชุมเชิงวิชาการ
 - () 3. การศึกษา ดูงาน
 - () 4. การอภิปราย
 - () 5. กิจกรรมกลุ่ม
 - () 6. จัดนิทรรศการ
 - () 7. การปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่
 - () 8. การฝึกอบรม
 - () 9. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
2. ท่านได้นำระบบการให้คำปรึกษามาพัฒนาด้านใดบ้าง ในรอบปีที่ผ่านมา
 - () โครงสร้างการบริหาร
 - () บุคลากร
 - () เครื่องมือการให้คำปรึกษา
 - () การจัดสรรงบประมาณบริหารระบบการให้คำปรึกษา
 - () สิ่งอำนวยความสะดวก

3. การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาเน้นการจัดกิจกรรมในลักษณะใด
- () 1. เน้นเนื้อหาเฉพาะ
- () 2. เน้นหัวข้อเสนอในกระบวนการประชุม
- () 3. เน้นกิจกรรมสอดแทรกระหว่างการสัมมนาประจำภาคการศึกษา
- () 4. เน้นกิจกรรมเฉพาะเจาะจงเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- () 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. ท่านมีวิธีการประเมินผลหรือติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาอย่างไร
- () 1. การสังเกต
- () 2. การสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงาน
- () 3. การให้รายงานตนเอง
- () 4. การติดตามโดยฝ่ายประเมินตนเองของสถาบัน
- () 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. ผลของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของท่านที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ
โดยประมาณ คิดเป็นร้อยละ.....

ระบบการให้คำปรึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. วิธีการพัฒนาระบบ	8	-	-	1
2. การนำระบบไปพัฒนา	7	1	-	0.9
3. จัดกิจกรรมพัฒนาระบบ	8	-	-	1
4. วิธีการติดตามและประเมินผล	7	1	-	0.9
5. ความสำเร็จของระบบ	6	2	-	0.75

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

1. ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาของท่านมีความจำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในระดับใด
- () มาก () ปานกลาง () น้อย
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ถ้าสถาบันการศึกษามีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- () เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วย

3. ในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา สิ่งจำเป็นมาก เรียงตามลำดับ
- () โครงสร้างการบริหาร ประมาณร้อยละ.....
 - () บุคลากร ประมาณร้อยละ.....
 - () เครื่องมือการให้คำปรึกษา ประมาณร้อยละ.....
 - () การจัดสรรงบประมาณบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา ประมาณร้อยละ.....
 - () สิ่งอำนวยความสะดวก ประมาณร้อยละ.....
4. การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ควรมีการพัฒนาอย่างไร
- () 1. ต่อเนื่องทุกปี
 - () 2. ไม่จำเป็นต้องต่อเนื่อง
 - () 3. แล้วแต่โอกาสความสะดวก
 - () 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. ท่านคิดว่าการประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ควรเป็นอย่างไร
- () 1. ไม่ควรมีการประเมินผล
 - () 2. ควรมีการประเมินทุกภาคการศึกษา
 - () 3. ควรมีการประเมินผลบ้างเป็นบางครั้ง
 - () 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
6. ท่านต้องการให้หน่วยงานของท่านจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาหรือไม่
- () 1. ต้องการ
 - () 2. ไม่ต้องการ โปรดระบุเหตุผล.....

ความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. ระดับการพัฒนา	7	1	-	0.9
2. การแต่งตั้งคณะกรรมการ	8	-	-	1
3. เรียงลำดับการพัฒนา	8	-	-	1
4. ระยะเวลาการพัฒนา	8	-	-	1
5. ผลการพัฒนา	7	1	-	0.9
6. ความต้องการพัฒนา	7	1	-	0.9

7. ท่านคิดว่าระบบต่อไปนี้มีผลต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มาอย่างน้อย
เพียงใด

รายการ	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. จัดทำเป็นแนวทางการบริหารงานการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา						8	-	-	1
2. การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา									
2.1 ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม						8	-	-	1
2.2 ทักษะด้านความรู้						8	-	-	1
2.3 ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ						8	-	-	1

8. ท่านคิดว่าปัจจัยต่อไปนี้มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษามากน้อย
เพียงใด

รายการ	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. ระบบหรือแนวทางการพัฒนางานการให้คำปรึกษา						8	-	-	1
2. วิธีการดำเนินงาน						8	-	-	1
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนางาน						7	1	-	0.9
4. โครงสร้างการบริหาร						8	-	-	1
5. บุคลากร						8	1	-	1
6. เครื่องมือการให้คำปรึกษา						8	1	-	1
7. การจัดสรรงบประมาณบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา						8	1	-	1
8. สิ่งอำนวยความสะดวก						8	1	-	1
9. จัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา						8	1	-	1
10. การติดตามและประเมินผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา						8	1	-	1

9. ท่านคิดว่าวิธีการต่อไปนี้จะมึผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา มากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ดีด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ดีด้วย (-1)	ค่า IOC
1. การสัมมนา การฝึกอบรม						8	-	-	1
2. การประชุมเชิงวิชาการ						7	1	-	0.9
3. การศึกษา ดูงาน						8	-	-	1
4. การร่วมแสดงความคิดเห็น						6	2	-	0.7
5. กิจกรรมกลุ่มของอาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา						8	1	-	1
6. จัดนิทรรศการ						8	1	-	1
7. การปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่						8	1	-	1

10. ท่านคิดว่าจุดอ่อนหรือปัญหาที่ทำให้การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไม่ได้ผล คือ

.....

.....

.....

11. ท่านคิดว่าควรแก้ไขด้วยวิธีใด

.....

.....

.....

12. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

.....

.....

.....

รหัส

--	--	--	--	--	--

แบบสำรวจ

เรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสำรวจฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบสภาพปัจจุบันและแนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของท่าน โดยแบ่งการศึกษาการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารระบบการให้คำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา

ขอความอนุเคราะห์ท่านได้พิจารณาข้อความในแต่ละข้อ ระดับใดมีความสำคัญที่จะนำมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันของท่าน หากเห็นว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นตั้งแต่ระดับ 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ แบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยของท่าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสำรวจ

ประเภทของสถาบันการศึกษา แบ่งตามกลุ่มของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

- 1. มหาวิทยาลัยของรัฐ
- 2. มหาวิทยาลัยในกำกับ
- 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
- 5. มหาวิทยาลัยเปิด
- 6. มหาวิทยาลัยเอกชน
- 7. สถาบันการพลศึกษา

1. เพศ

- หญิง
- ชาย

2. อายุ
- น้อยกว่า 30 ปี
 - 31 – 40 ปี
 - 41 – 50 ปี
 - 51- 60 ปี
 - มากกว่า 60 ปี
3. ตำแหน่งหน้าที่ด้านบริหาร
- ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
 - ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
 - รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
 - รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - ผู้ช่วยรองคณบดีฝ่ายวิชาการ
 - ผู้ช่วยรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - คณะกรรมการบริหารระบบการให้คำปรึกษา
 - อาจารย์ที่ปรึกษา
 - บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
 - อื่น ๆ
4. ตำแหน่งทางวิชาการ
- อาจารย์
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 - รองศาสตราจารย์
 - ศาสตราจารย์
 - อื่น ๆ.....
5. คณะที่ท่านทำงานอยู่ แบ่งสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, International Standard Classification of Education ของ UNESCO, 1997) ดังนี้
- กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป
 - กลุ่มที่ 2 การศึกษา
 - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์

- กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย
- กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์
- กลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง
- กลุ่มที่ 7 เกษตรกรรม
- กลุ่มที่ 8 สุขภาพและสวัสดิการ
- กลุ่มที่ 9 การบริหาร
6. ประสบการณ์ปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย
- น้อยกว่า 5 ปี 6 – 10 ปี 11 – 15 ปี
- 16 – 20 ปี 21 – 25 ปี มากกว่า 26 ปี
7. แนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ท่านเห็นว่าควรขึ้นกับหน่วยงานใด
- ฝ่ายบริหาร
- ฝ่ายวิชาการ
- ฝ่ายกิจการนักศึกษา
- ศูนย์กลางของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา
- ศูนย์กลางของสถาบัน
- อื่น ๆ
10. ท่านเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่
- ไม่เคย
- เคย (โปรดระบุจำนวนครั้ง).....

ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

(1) เพิ่ม

(7) คงไว้

() ตัด

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของท่าน

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติ		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	มี	ไม่มี	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
ความสำคัญของระบบการให้คำปรึกษา						
1. ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายให้ทุกคณะมีระบบการให้คำปรึกษาโดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่			8	-	-	1
2. สถาบันของท่านมีการกำหนดภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในเอกสารกำหนดภาระงานสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่			7	1	-	0.9
3. สถาบันของท่านมีการระบุการให้คำปรึกษาไว้ในการประเมินตนเองของสถาบันการศึกษาหรือไม่			8	-	-	1
4. สถาบันของท่านมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษา ระดับสถาบันหรือไม่			6	2	-	0.75
5. สถาบันของท่านมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา หรือไม่			8	-	-	1
6. คณะ ภาควิชา สาขาวิชา มีคำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ปรึกษาหรือไม่			8	-	-	1

7. สัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา (โปรดระบุ).....
8. ระบบการให้คำปรึกษา ให้เรียงลำดับความสำคัญ โดยใส่หมายเลขในช่องที่เห็นว่าสำคัญที่สุด เรียงลำดับ 2 3 4 5 ที่หน้าข้อรองลงมาตามลำดับ
- () การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ
- () การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัว
- () การให้คำปรึกษาด้านเงินทุน
- () การหางานทำนอกเวลาเรียน
- () การให้คำปรึกษาด้านกีฬา
- () การให้คำปรึกษาด้านบุคลิกภาพ
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. ปัจจัยสำคัญของการบริหารงานการให้คำปรึกษา โดยใส่หมายเลข 1 สำคัญที่สุด เรียงลำดับ 2 3 4 5 ที่หน้าข้อรองลงมาตามลำดับ
- () กฎระเบียบบริหารงาน
 - () บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
 - () คณะกรรมการการให้คำปรึกษา
 - () อาจารย์ที่ให้คำปรึกษา
 - () ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษา
 - () อื่น ๆ.....
10. องค์ประกอบการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาสถาบันของท่านมีลักษณะอย่างไร
- () ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารงาน
 - () ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดแผนงาน
 - () มีคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับมหาวิทยาลัย
 - () อื่น ๆ
11. การบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา มีรายการดังต่อไปนี้
- () ไม่มีระบบการบริหารงาน
 - () อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนร่วมการวางแผนงาน
 - () มีการประชาสัมพันธ์
 - () มีกลไกการทบทวนระบบ
 - () มีการจัดทำแผนการพัฒนากระบวนการ
 - () มีการนำแผนการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ
 - () มีระบบการประเมินผล
 - () มีการนำผลการประเมินมาใช้
12. ความพร้อมของการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาตามที่ปรากฏในข้อ 11 อยู่ในระดับใด
- () ไม่มีความพร้อมการดำเนินงาน
 - () มีความพร้อมระดับน้อย (จำนวน 1 – 2 รายการ)
 - () มีความพร้อมระดับปานกลาง (จำนวน 3 – 4 รายการ)
 - () มีความพร้อมระดับมาก (จำนวน 5 – 7 รายการ)

13. การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน มีรายการดังต่อไปนี้
- () ไม่มีบุคลากรปฏิบัติงานเฉพาะทาง
 - () มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเป็นลายลักษณ์อักษร
 - () อาจารย์ที่ปรึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน
 - () มีการจัดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญมาบริหารงาน
 - () มีนโยบายและแผนพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา
 - () มีการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา
 - () มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาระบบ
14. ความพร้อมของการจัดบุคลากรปฏิบัติงานตามที่ปรากฏในข้อ 13 อยู่ในระดับใด
- () ไม่มีความพร้อมการดำเนินงาน
 - () ความพร้อมระดับน้อย (จำนวน 1 - 2 รายการ)
 - () ความพร้อมระดับปานกลาง (จำนวน 3 - 4 รายการ)
 - () ความพร้อมระดับมาก (จำนวน 5 - 6 รายการ)
15. การจัดสรรงบประมาณบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา มีรายการดังต่อไปนี้
- () ไม่มีการจัดสรรงบประมาณ
 - () มีการจัดทำคำขอจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกับแผนการพัฒนา
 - () มีคณะกรรมการบริหารงบประมาณ
 - () มีการนำข้อมูลความต้องการของส่วนต่าง ๆ มาวางแผนพัฒนา
 - () มีการเผยแพร่การจัดสรรงบประมาณให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ
 - () มีการติดตาม และประเมินผลการใช้งบประมาณทั้งระยะสั้นและระยะยาว
16. ความพร้อมของการจัดงบประมาณบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา ตามที่ปรากฏในข้อ 15 อยู่ในระดับใด
- () ไม่มีความพร้อมการดำเนินงาน
 - () ความพร้อมระดับน้อย (จำนวน 1 - 2 รายการ)
 - () ความพร้อมระดับปานกลาง (จำนวน 3 - 4 รายการ)
 - () ความพร้อมระดับมาก (จำนวน 5 รายการ)

โครงสร้างการบริหารงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
8. ระบบการให้คำปรึกษา						8	-	-	1
9. ปัจจัยสำคัญของการบริหารงาน						7	1	-	0.9
10. องค์ประกอบการพัฒนาระบบ						8	-	-	1
11. การบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา						6	2	-	0.75
12. ความพร้อมการบริหารงานระบบ						6	1	1	0.62
13. การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน						8	1	-	1
14. ความพร้อมของการจัดบุคลากร						6	1	1	0.62
15. การจัดสรรงบประมาณบริหารงาน						8	-	-	1
16. ความพร้อมของการจัดงบประมาณ						6	1	1	0.62

17. จัดตั้งอำนาจความสะดวในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษา มีรายการดังต่อไปนี้

- () ไม่มีการจัดตั้งอำนาจความสะดว
- () มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติการรักษาสิ่งอำนาจความสะดว
- () มีบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนาจความสะดว
- () มีห้องให้คำปรึกษา สภาพแวดล้อมร่มรื่น
- () มีการประเมินผลสิ่งแวดล้อมโดยอาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องและนิสิตนักศึกษา
- () มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงสิ่งอำนาจความสะดว

18. ความพร้อมของการจัดตั้งอำนาจความสะดวในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ตามที่ปรากฏในข้อ 17 อยู่ในระดับใด

- () ไม่มีความพร้อมการดำเนินงาน
- () ความพร้อมระดับน้อย (จำนวน 1 - 2 รายการ)
- () ความพร้อมระดับปานกลาง (จำนวน 3 - 4 รายการ)
- () ความพร้อมระดับมาก (จำนวน 5 รายการ)

การจัดตั้งอำนาจความสะดว	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
17. การจัดตั้งอำนาจความสะดว						8	-	-	1
18. ความพร้อมการบริหารงาน						7	1	-	0.9

19. การให้คำปรึกษามีรายการดังต่อไปนี้

- () ไม่มีการจัดให้มีคำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- () มีระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- () มีการประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและนิสิตนักศึกษาทราบ
- () มีการสำรวจสภาพความต้องการให้คำปรึกษา
- () มีการติดตาม กำกับการตรวจสอบข้อมูลการให้คำปรึกษาของสถาบันอย่างสม่ำเสมอ
- () มีการนำผลการประเมินมาใช้ในปรับปรุงการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- () มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล
- () นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม
- () นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะด้านความรู้
- () นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

20. ความพร้อมของการให้คำปรึกษา ตามที่ปรากฏในข้อ 19 อยู่ในระดับใด

- () ไม่มีความพร้อมการดำเนินงาน
- () ความพร้อมระดับน้อย (จำนวน 1 - 3 รายการ)
- () ความพร้อมระดับปานกลาง (จำนวน 4 - 6 รายการ)
- () ความพร้อมระดับมาก (จำนวน 7 - 9 รายการ)

21. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา มีรายการดังต่อไปนี้

- () ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
- () มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา
- () มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับเทคนิคการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- () มีความสามารถในการนำข้อมูลนิสิตศึกษามาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงพฤติกรรม
- () มีความศรัทธาในการปฏิบัติงานอาจารย์ที่ปรึกษา
- () ให้ความช่วยเหลือดูแลเมื่อนิสิตนักศึกษามีปัญหา
- () รักษาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนิสิตนักศึกษาไว้เป็นความลับ
- () สามารถนำข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์มาใช้ในการให้คำปรึกษา
- () สามารถประสานความร่วมมือกับบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

22. ความพร้อมของการมีคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามที่ปรากฏในข้อ 21 อยู่ในระดับใด

- () ไม่มีความพร้อมการดำเนินงาน
- () ความพร้อมระดับน้อย (จำนวน 1 - 3 รายการ)
- () ความพร้อมระดับปานกลาง (จำนวน 4 - 6 รายการ)

() ความพร้อมระดับมาก (จำนวน 7 - 8 รายการ)

การให้คำปรึกษา	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ขึ้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ลงด้วย (-1)	ค่า IOC
19. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา						7	1	-	0.90
20. ความพร้อมของการให้คำปรึกษา						7	-	1	0.75
21. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา						6	1	1	0.62
22. ความพร้อมของการมีคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา						8	-	-	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

1. การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

.....

.....

.....

ผู้บริหาร/อาจารย์ที่ปรึกษา

รหัส

--	--	--	--	--

แบบสอบถามความคิดเห็น

เรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบสภาพปัจจุบันและแนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของท่าน โดยแบ่งการศึกษาระบบการให้คำปรึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารระบบการให้คำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา

ขอความอนุเคราะห์ท่านได้พิจารณาข้อความในแต่ละข้อ ระดับใดมีความสำคัญที่จะนำมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันของท่าน หากเห็นว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นตั้งแต่ระดับ 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ แบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1** ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
- ตอนที่ 3** ความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4** แนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดยพิจารณาจากการดำเนินงาน ซึ่งใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้
- ระดับ 5 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานมาก
- ระดับ 3 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานน้อยที่สุด
- ตอนที่ 5** ข้อเสนอแนะการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเขียนข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ หญิง ชาย
2. อายุ

☐ น้อยกว่า 30 ปี	☐ 31 – 40 ปี	☐ 41 – 50 ปี
☐ 51- 60 ปี	☐ มากกว่า 60 ปี	
3. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหน้าที่
 - ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
 - ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
 - รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
 - รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - ผู้ช่วยรองคณบดีฝ่ายวิชาการ
 - ผู้ช่วยรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - คณะกรรมการบริหารระบบการให้คำปรึกษา
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. ตำแหน่งทางวิชาการ
 - อาจารย์
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 - รองศาสตราจารย์
 - ศาสตราจารย์
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. คณะที่ท่านทำงานอยู่แบ่งสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, International Standard Classification of Education ของ UNESCO, 1997) ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป
 - กลุ่มที่ 2 การศึกษา
 - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์
 - กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย

- กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์
 - กลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง
 - กลุ่มที่ 7 เกษตรกรรม
 - กลุ่มที่ 8 สุขภาพและสวัสดิการ
 - กลุ่มที่ 9 การบริหาร
6. ประสบการณ์ในการบริหารงานวิชาการ กิจการนักศึกษา
- น้อยกว่า 5 ปี
 - 6 – 10 ปี
 - 11 – 15 ปี
 - 16 – 20 ปี
 - 21 – 25 ปี
 - มากกว่า 26 ปี
7. ท่านเห็นว่าแนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ควรขึ้นกับหน่วยงานใด
- ฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา
 - ฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา
 - ฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา
 - ศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย
 - ศูนย์กลางของคณะ ภาควิชา
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

() เพิ่ม

(8) คงไว้

() ตัด

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นให้ตรงกับสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการ
 พัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาตามความเป็นจริงในมหาวิทยาลัยที่ท่าน
 ปฏิบัติงานอยู่

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติ		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	มี	ไม่มี	찬ด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สนับสนุน (-1)	ค่า IOC
1. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา ให้ทุกคณะ ภาควิชาได้รับทราบ			7	1	-	0.9 0
2. กำหนดภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในแผนพัฒนาสถาบัน			7	1	-	0.9 0
3. นำนโยบายการให้คำปรึกษาไว้ในคู่มือประเมินตนเองภายในสถาบัน			8	-	-	1
4. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของสถาบัน			8	-	-	1
5. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของ คณะ ภาควิชา สาขาวิชา			8	-	-	1
6. มีคำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ปรึกษาของคณะ ภาควิชา			8	-	-	1
7. มีการกำหนดบทบาท หน้าที่ปฏิบัติงานอาจารย์ที่ปรึกษาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร			8	-	-	1
8. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา			8	-	-	1
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สิ่งพิมพ์ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา			8	-	-	1
10. มีการติดตาม กำกับ ตรวจสอบข้อมูลการให้คำปรึกษาของสถาบันทุกภาคการศึกษา			8	-	-	1

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อสงสัย	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
วัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษา							
1. เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา ได้มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
2. เพื่อให้เกิดกระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างสถาบัน อาจารย์ที่ปรึกษา กับนิสิตนักศึกษา							
3. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				8	-	-	1
ปัจจัย ได้แก่							
1. นโยบายที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา				8	-	-	1
1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา ควรประกอบด้วย							
1.1.1 คณะกรรมการการให้คำปรึกษา ระดับสถาบัน				8	-	-	1
1.1.2 คณะกรรมการการให้คำปรึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา				8	-	-	1
1.1.3 อาจารย์ที่ปรึกษา				8	-	-	1
1.1.4 นิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
คณะกรรมการการให้คำปรึกษา ระดับสถาบัน ประกอบด้วย							
1. อธิการบดี ที่ปรึกษา				8	-	-	1
2. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ ประธานกรรมการ				8	-	-	1

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอนั้น	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
3. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา รองประธานกรรมการ				8	-	-	1
4. ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ				8	-	-	1
5. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการทุกคณะ ภาควิชา สาขาวิชา				8	-	-	1
6. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา				8	-	-	1
7. ผู้อำนวยการส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน กรรมการและเลขานุการ				8	-	-	1
คณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ประกอบด้วย							
1. คณบดี ที่ปรึกษา				8	-	-	1
2. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ ประธานกรรมการ				8	-	-	1
3. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา รองประธานกรรมการ				8	-	-	1
4. หัวหน้าภาควิชา สาขาวิชา				8	-	-	1
5. บุคลากรที่รับผิดชอบงานทะเบียนนักศึกษา กรรมการและเลขานุการ				8	-	-	1
คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านบุคลิกภาพ							
1. มีมนุษยสัมพันธ์				8	-	-	1
2. มีความรับผิดชอบ				8	-	-	1
3. ใจกว้างและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				8	-	-	1
4. มีความจริงใจ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น				8	-	-	1
5. ไวต่อการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกของนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
6. มีความประพฤติเหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา				8	-	-	1

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
คุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ				8	-	-	1
1. มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา				8	-	-	1
2. มีความสามารถในการสื่อสาร				8	-	-	1
3. มีความรู้เรื่องกระบวนการให้คำปรึกษา เข้าใจแนวคิดและมีทักษะในการใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา				8	-	-	1
4. มีความรู้และเข้าใจธรรมชาติของนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
5. มีความสามารถในการดูแลให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษาเมื่อมีปัญหา				8	-	-	1
6. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารทันต่อเหตุการณ์				8	-	-	1
7. มีความรู้และเข้าใจสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง				8	-	-	1
8. มีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร การลงทะเบียนเรียน				8	-	-	1
จรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษา							
1. ดำเนินถึงสวัสดิภาพและสิทธิประโยชน์ของนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
2. รักษาข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลไว้เป็นความลับ				8	-	-	1
3. เป็นผู้ที่มีความประพฤติที่เหมาะสมตามจรรยาแห่งวิชาชีพและมี ศีลธรรมจรรยาที่ดีงาม				8	-	-	1
4. ปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในความดูแลทุกคนด้วยความเสมอภาค				8	-	-	1
5. ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สังคมและประเทศชาติ				8	-	-	1
1.2 งบประมาณในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษาของสถาบัน ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา				8	-	-	1

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอนี้ แนะ	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
2. สิ่งอำนวยความสะดวก ให้การสนับสนุนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
3. การให้คำปรึกษา มีดังนี้							
3.1 พฤติกรรมการให้ความสนใจงานให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา				8	-	-	1
3.1.1 การประสานสายตา							
3.1.2 การแสดงถึงความมีส่วนร่วมใน การให้คำปรึกษา โดยใช้ลักษณะท่าทางที่สบาย				8	-	-	1
3.1.3 การตอบสนองต่อการพูดของนิสิต นักศึกษาและความตั้งใจที่จะแก้ปัญหา				8	-	-	1
3.1.4 การสร้างจุดมุ่งหมายและการพัฒนา ข้อผูกพันของการให้คำปรึกษา				8	-	-	1
3.1.5 การสะท้อนความรู้สึกลึกและเข้าใจ ความรู้สึก				8	-	-	1
3.1.6 การใช้ความเงียบ				8	-	-	1
3.1.7 การแสดงออกทางสีหน้า ลักษณะ ท่าทางที่แสดงออกทางร่างกาย น้ำเสียง จังหวะการหายใจ				7	1	-	0.90
3.2 เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพ ดังนี้				8	-	-	1
3.2.1 สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร อ่อน ยิ้มแย้มแจ่มใส							
3.2.2 ให้ความสนใจแก่นิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
3.2.3 ให้ความเมตตากรุณาแก่นิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
3.2.4 แสดงความจริงใจเมื่อนิสิตนักศึกษา มาขอรับคำปรึกษา				8	-	-	1
3.2.5 ยอมรับในคุณค่าและความแตกต่าง ระหว่างบุคคล				8	-	-	1
3.2.6 พยายามทำความเข้าใจทั้งความรู้สึกลึก ปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอนะ	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
3.2.7 ให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาอย่างเต็มที่				8	-	-	1
3.3 เทคนิคการให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษา 3.3.1 การให้คำแนะนำ (Advising) เป็นวิธีที่อาจารย์ที่ปรึกษา ให้การช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษามากที่สุด สิ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนิสิตนักศึกษามักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎ ระเบียบหรือวิธีปฏิบัติที่ใช้กันอยู่เป็นประจำ เช่น การลงทะเบียนเรียนวิธีการเพิ่ม – ถอนวิชาเรียนหรือปัญหาเล็กน้อยที่อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากกว่าสามารถช่วยได้				8	-	-	1
3.3.2 การให้คำปรึกษา (Counseling) เป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อมและปัญหาที่เผชิญอยู่ และสามารถให้ความเข้าใจดังกล่าวมาแก้ปัญหาหรือตัดสินใจเลือกเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง ดังนั้นเทคนิคในการให้คำปรึกษาที่สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ มีดังนี้ 1) การฟัง (Listening) เป็นการแสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษาโดยใช้สายตา สังเกตท่าทางและพฤติกรรม เพื่อให้ทราบว่าอะไรเกิดขึ้นแก่นิสิตนักศึกษา เทคนิคในการฟังนี้ประกอบด้วย การใส่ใจ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ประกอบด้วย การประสานตา การวางท่าทางการพูดที่แสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษา ในการฟังนี้บางครั้งอาจารย์ที่ปรึกษาอาจสะท้อนข้อความ หรือตีความให้กระจ่างชัด หรือถามคำถาม เพื่อให้ทราบถึงปัญหา และความต้องการของนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
2) การนำ (Leading) เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้สำรวจและกล้าแสดงออกถึงความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม หรือการกระทำของตน				8	-	-	1
3) การเรียบเรียงคำพูดใหม่ (Paraphrasing) เป็นการตรวจสอบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจนิสิตนักศึกษาในสิ่งที่ต้องการ				8	-	-	1
4) การสะท้อนกลับ (Reflecting) เป็นการช่วยทำให้นักศึกษาเข้าใจตนเองเกี่ยวกับความรู้สึก ประสบการณ์ หรือปัญหาได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น				8	-	-	1
5) การเผชิญหน้า (Confrontation) เป็นกลวิธีหนึ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะบอกถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองต่อนิสิตนักศึกษาอย่างตรงไปตรงมา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนพฤติกรรมของตนเอง ถูกต้องตรงความเป็นจริงมากขึ้น				8	-	-	1
6) การตั้งคำถาม (Questioning) อาจารย์ที่ปรึกษาควรใช้คำถามที่เหมาะสม และใช้คำถามเพื่อให้ได้คำตอบที่แน่ชัด โดยมีจุดมุ่งหมายจะสร้างความเข้าใจในแง่มุมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
7) การตีความ (Interpretation) เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาอธิบายความหมายของเหตุการณ์ให้นักศึกษาได้เข้าใจปัญหาของตนเองในด้านอื่นที่อาจยังไม่ได้มองมาก่อน และช่วยให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงปัญหาของตนเองให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น				8	-	-	1

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นด้วย (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
8) การสรุป (Summarization) คือ การที่อาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมความคิดและความรู้สึกที่สำคัญ ๆ ตามที่นิสิตนักศึกษาแสดงออกมา เป็นการให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น				8	-	-	1
9) การให้ข้อมูล (Information) เป็นการให้ข้อมูลด้านการศึกษาอาชีพและสภาพแวดล้อมทางสังคม สามารถตัดสินใจ หรือเห็นลู่ทางในการแก้ปัญหา				8	-	-	1
10) การให้กำลังใจ (Encouragement) เป็นการพูดเพื่อช่วยกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษา กล้าสู้ปัญหา เกิดความมั่นใจ และพร้อมที่จะแก้ไข้ปัญหา				8	-	-	1
11) การเสนอแนะ (Suggestion) เป็นการเสนอความคิดเห็นที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหา โดยเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง							
4. เครื่องมือการให้คำปรึกษา ดังนี้				8	-	-	1
4.1 เอกสารข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาของสถาบัน							
4.2 คู่มือนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
4.3 หลักสูตรของคณะที่นิสิตนักศึกษาสังกัด				8	-	-	1
4.4 คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา				8	-	-	1
4.5 แฟ้มระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
4.6 แบบฟอร์มและแบบคำร้องต่าง ๆ				8	-	-	1
4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา				8	-	-	1
4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1

ข้อความ	ความคิดเห็น			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอนะ	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่สถาบันจัดให้แก่ นิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
4.10 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของ สถาบันและชุมชนที่สถาบันตั้งอยู่				8	-	-	1
4.11 ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ				8	-	-	1
4.12 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา				8	-	-	1
การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา				8	-	-	1
1. การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูล สำคัญมากำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการ ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสม มากน้อยเพียงใดกับสถาบันการศึกษา				8	-	-	1
2. การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการ ตัดสินใจต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ การให้คำปรึกษา				8	-	-	1
3. การประเมินกระบวนการเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย ของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของ ระบบการให้คำปรึกษา				8	-	-	1
4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องผล การดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ และเพื่อ พัฒนาระบบต่อไป				8	-	-	1
การป้อนกลับ คือ การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไป ใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น				8	-	-	1

ตอนที่ 4 แนวทางการดำเนินงานการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง ระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาใน สถาบันที่ท่านปฏิบัติงาน

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี									
1. มีโครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร						8	-	-	1
2. มีกลไกการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในสถาบัน						7	1	-	0.09
3. มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับสถาบัน						8	-	-	1
4. กำหนดนโยบายให้ทุกคณะนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไปดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ						8	-	-	1
5. มีคณะกรรมการประสานงานและผลักดันให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา						8	-	-	1
6. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างชัดเจน						8	-	-	1
7. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร						8	-	-	1
8. มีการกำหนดจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา						8	-	-	1
9. มีนโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นภาระงานประจำ						8	-	-	1
10. มีการประเมินผลและแจ้งผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาการทุกสิ้นปี						7	1	-	0.09

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ต้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สนใจ (-1)	ค่า IOC
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการบดี (ต่อ)									
11. ผู้บริหารระดับคณะนายนโยบาย เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำ ปรึกษาไปสู่การปฏิบัติ						8	-	-	1
12. นำผลจากการประเมินมา ปรับปรุง แก้ไขระบบการให้คำปรึกษาให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น						8	-	-	1
13. มีระบบประเมินคุณภาพภายในและ รายงานผลการปฏิบัติงานการให้ คำปรึกษาทุกภาคการศึกษ						7	1	-	0.09
14. มีการสร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่						7	1	-	0.09
15. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา						8	-	-	1
16. กำหนดตารางการให้คำปรึกษาไว้ใน ปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน						8	-	-	1
17. มีการสำรวจความต้องการพัฒนา ระบบการให้คำปรึกษากับบุคลากรที่ เกี่ยวข้องทั้งระบบ						8	-	-	1
18. มีการสร้างความสัมพันธ์และความ เข้าใจอันดีระหว่างอาจารย์ นิสิต นักศึกษา และสถาบัน						7	1	-	0.09
19. อาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรที่ เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลการบริหารงาน						8	-	-	1
20. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบ อาจารย์ที่ปรึกษาในระยะสั้น						7	1	-	0.09
21. มีการกำหนดแผนพัฒนาระบบอาจารย์ ที่ปรึกษาในระยะยาว						7	1	-	0.09
22. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการ จัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา						6	2	-	0.75
23. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน						7	1	-	0.09

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ขึ้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ลงด้วย (-1)	ค่า IOC
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในระดับสถาบัน									
1. มีการจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกปี						8	-	-	1
2. มีการจัดทำรายงานผลการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษาตามแบบฟอร์มของสถาบัน						8	-	-	1
3. ให้การสนับสนุนจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น						7	1	-	0.09
4. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบ						6	2	-	0.75
5. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาภาระงาน						7	1	-	0.09
6. มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน						8	-	-	1
7. มีระบบการให้คำปรึกษาดังเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของสถาบัน						8	-	-	1
8. มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เพื่อให้คำแนะนำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง						8	-	-	1
9. มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาดีเด่นในประเภทต่าง ๆ						8	-	-	1
10. มีการประสานงานกับ อาจารย์ผู้สอน เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษากรณีที่มีปัญหา						7	1	-	0.09

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในระดับสถาบัน (ต่อ)									
11. มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักการจัดเวลาในการเรียนและการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม						7	1	-	0.09
12. ให้การสนับสนุนศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ						8	-	-	1
13. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพแก่นิสิตนักศึกษา						7	1	-	0.09
14. มีการติดตามและรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา						7	1	-	0.09
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของคณบดี									
1. นำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษามาปฏิบัติ						8	-	-	1
2. แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา						8	-	-	1
3. ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา						8	-	-	1
4. สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ						8	-	-	1
5. จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะอย่างพอเพียง						7	1	-	0.09
6. ประสานงานระบบการให้คำปรึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประเมินตนเองของสถาบันให้ชัดเจน						7	1	-	0.09
7. จัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา						8	-	-	1
8. นำผลการประเมินระบบการให้คำปรึกษามาปรับปรุงงานของสถาบัน						6	2	-	0.75

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นด้วย (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา									
1. นำระบบการให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษามาดำเนินการ						8	-	-	1
2. จัดสัมมนาหรือฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะให้มีความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ และข้อปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิค และทักษะในการให้คำปรึกษา						8	-	-	1
3. มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา						8	-	-	1
4. มีการสนับสนุนเพื่อประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา						8	-	-	1
5. มีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน						8	-	-	1
6. มีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน						8	-	-	1
7. มีระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา						8	-	-	1
8. มีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาขาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบัน						8	-	-	1
9. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา						8	-	-	1
10. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และทันต่อสถานการณ์						7	1	-	0.09
11. มีการสร้างความเชื่อมั่นในการนำผลการประเมินการให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติงาน						7	1	-	0.09
12. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง						8	-	-	1
13. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง						8	-	-	1

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ขึ้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป									
1. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสถาบันเพื่อดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ						7	1	-	0.09
2. ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาและหน้าที่ของนิสิตนักศึกษา						7	1	-	0.09
3. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบในฐานะครูกับลูกศิษย์						8	-	-	1
4. พิจารณาคำร้องต่างๆ ของนิสิตนักศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ทันเวลา						8	-	-	1
5. ติดต่อกับนักศึกษาในความรับผิดชอบที่ขาดเรียนและมีปัญหาอื่น ๆ ที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ						8	-	-	1
6. กำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอรับคำปรึกษาแนะนำอย่างสม่ำเสมอ						8	-	-	1
7. จัดทำระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ						8	-	-	1
8. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการการให้คำปรึกษาระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา						7	1	-	0.09
9. พิจารณาดักเตือนนิสิตนักศึกษาที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม						7	1	-	0.09

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ขึ้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ลงด้วย (-1)	ค่า IOC
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ									
1. ให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และวิธีการศึกษา						8	-	-	1
2. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ กฎ ระเบียบและ ข้อบังคับที่สำคัญมากซึ่งอาจทำให้นักศึกษาต้องถูกลงโทษทางวินัย						8	-	-	1
3. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาโดยใช้ข้อมูลภูมิหลัง ความสนใจ และความสามารถของนิสิตนักศึกษาเพื่อการวางแผนการศึกษาและอาชีพ						8	-	-	1
4. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนักศึกษาและเป็นไปตามหลักสูตร						8	-	-	1
5. ให้คำปรึกษาแนะนำหรือช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเพื่อการแก้ไขปัญหา ด้าน การเรียน						8	-	-	1
6. ติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ เมื่อผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาต่ำลง						8	-	-	1
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา									
1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ในสถาบันและชุมชน						8	-	-	1
2. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ และความมีวินัย						8	-	-	1
3. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน						8	-	-	1

นิสิตนักศึกษา

รหัส

--	--	--	--	--	--

แบบสอบถามความคิดเห็น

เรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบสภาพปัจจุบันและแนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของท่าน โดยแบ่งการศึกษาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารระบบการให้คำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษา

ขอความอนุเคราะห์ท่านได้พิจารณาข้อความในแต่ละข้อ ระดับใดมีความสำคัญที่จะนำมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันของท่าน หากเห็นว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นตั้งแต่ระดับ 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ แบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ตอนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดยพิจารณาจากการดำเนินงาน ซึ่งใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานมาก

ระดับ 3 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานน้อย

ระดับ 1 หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเขียนข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ หญิง ชาย
2. อายุ
 - น้อยกว่า 20 ปี 21 – 25 ปี มากกว่า 26 ปี
3. คณะที่ท่านทำงานอยู่/แบ่งสาขาวิชาตามมาตรฐานการจัดการศึกษานานาชาติ (ISCED, International Standard Classification of Education ของ UNESCO, 1997) ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป
 - กลุ่มที่ 2 การศึกษา
 - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์
 - กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย
 - กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์
 - กลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และการก่อสร้าง
 - กลุ่มที่ 7 เกษตรกรรม
 - กลุ่มที่ 8 สุขภาพและสวัสดิการ
 - กลุ่มที่ 9 การบริหาร
4. จำนวนครั้งเข้าขอรับคำปรึกษาต่อภาคการศึกษา
 - น้อยกว่า 3 ครั้ง
 - 4 – 5 ครั้ง
 - มากกว่า 6 ครั้ง
5. ท่านเห็นว่าแนวทางการดำเนินงานพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ควรขึ้นกับหน่วยงานใด
 - ฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา
 - ฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา
 - ฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา
 - ศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย
 - ศูนย์กลางของคณะ ภาควิชา
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ปัญหาใดที่ขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

- ด้านวิชาการ
- ด้านส่วนตัว
- ด้านเงินทุน
- ด้านงานทำนอกเวลาเรียน
- ด้านการกีฬา
- ด้านบุคลิกภาพ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

() เพิ่ม

(8) คงไว้

() ตัด

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นให้ตรงกับสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาตามความเป็นจริงในสถาบันที่ท่านศึกษาอยู่

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติ		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	มี	ไม่มี	เห็นด้วย (+1)	ไม่สนใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา จากสถาบัน คณะ ภาควิชา สาขาวิชา			8	-	-	1
2. ได้รับความรู้เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่การเป็นนิสิตนักศึกษา จากอาจารย์ที่ปรึกษาไปสู่การไปปฏิบัติได้จริง			8	-	-	1
3. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของอาจารย์ ที่ปรึกษาต่อการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา			8	-	-	1
4. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริหารงาน เกี่ยวกับการ พัฒนาระบบการให้คำปรึกษา			8	-	-	1
5. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สิ่งพิมพ์ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา			8	-	-	1
6. มีคู่มือการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา			8	-	-	1
7. มีการกำหนดสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวน นิสิตนักศึกษา			8	-	-	1
8. มีการนำข้อมูลความต้องการของส่วนต่าง ๆ มาวางแผน พัฒนาระบบการให้คำปรึกษา			8	-	-	1
9. จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัยและวิชาชีพ และการศึกษา			8	-	-	1
10. มีการติดตาม กำกับการตรวจสอบข้อมูลการให้คำปรึกษา ของสถาบันทุกภาคการศึกษา			8	-	-	1
อื่น ๆ โปรดระบุ						
.....						
.....						

ตอนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันที่กำลังศึกษาอยู่

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ทับด้วย (+1)	ไม่สนใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
ด้านนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสถาบัน									
1. มีการระบุและกำหนดชั่วโมงการพบอาจารย์ที่ปรึกษา						8	-	-	1
2. มีการนำผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษามาปรับปรุงแก้ไข						7	1	-	0.09
3. ได้รับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์ระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันไปสู่การปฏิบัติได้จริง						7	-	-	0.09
4. ท่านสามารถใช้ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา เช่น โทรศัพท์ เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น						8	-	-	1
5. มีกิจกรรมที่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาได้พบปะเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพ						8	-	-	1
6. มีการชี้แจงให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาต่อสถาบัน						7	1	-	0.09
ด้านนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาการพัฒนาสังคม									
7. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการใช้เหตุผลเพื่อแก้ไขปัญหา						8	-	-	1
8. ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกัน เช่น หอพัก นักศึกษา ห้องเรียน เป็นต้น						8	-	-	1
9. ได้รับรู้แนวทางเกี่ยวกับการปฏิบัติตนวิธีการเรียนรู้ แหล่งการหาความรู้ที่หลากหลายในมหาวิทยาลัย						8	-	-	1

แนวทางการดำเนินงาน	ระดับการปฏิบัติ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
ด้านนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสังคม (ต่อ)									
10. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์						8	-	-	1
11. มีแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น ใบสมัคร ใบคำร้องต่าง ๆ สำหรับนิสิตนักศึกษา						8	-	-	1
12. ได้รับคำแนะนำการให้เหตุผลทั้งในการเรียน และการใช้ชีวิตส่วนตัวจากอาจารย์ที่ปรึกษา						7	1	-	0.09
13. อาจารย์ที่ปรึกษามีบุคลิกภาพน่าประทับใจ และสร้างแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบ						8	-	-	1
ด้านนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาการพัฒนาตนเอง									
14. สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้						6	2	-	0.75
15. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น						8	-	-	1
16. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการค้นหาความถนัดของตนเองเพื่อวางแผนไปสู่การประกอบอาชีพ						8	-	-	1
17. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย เป็นต้น						7	1	-	0.09
18. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น						7	1	-	0.09

แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีข้อความจำนวน 55 ข้อ จัดทำขึ้นเพื่อสอบความคิดเห็น ความรู้สึก และการแสดงออกบางอย่างของนิสิตนักศึกษา จึงขอความร่วมมือจากนิสิตนักศึกษา โดยให้ตอบตามความจริงสำหรับตัวท่าน ซึ่งคำตอบของนิสิตนักศึกษาในครั้งนี้เป็นความลับ ที่สุด โดยจะเสนอผลการประเมินในภาพรวม

2. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ไม่มีผลต่อการเรียนของท่าน ขอให้นิสิต นักศึกษาตอบแบบสอบถามนี้อย่างจริงจังที่สุด

3. ในการตอบให้นิสิตนักศึกษาเลือกตอบว่าข้อความใดเป็นจริงสำหรับนิสิตนักศึกษามาก น้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อความแต่ละข้อที่ท่านเลือก ดังนี้

ระดับ 5 จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัว นิสิตนักศึกษามากที่สุด

ระดับ 4 ส่วนใหญ่จริง หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัว นิสิตนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 3 จริงพอประมาณ หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัว นิสิตนักศึกษาพอประมาณ

ระดับ 2 จริงเพียงเล็กน้อย หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัว นิสิตนักศึกษาเพียงเล็กน้อย

ระดับ 1 ไม่จริงเลย หมายถึง ข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ ตัวนิสิตนักศึกษาเลย

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อความ	จริงมากที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
(0) ข้าพเจ้ามองอาจารย์ขณะที่อาจารย์สอน	✓				
(00) ข้าพเจ้าไม่พูดคุยขณะที่อาจารย์สอน			✓		

ตารางที่ 76 แสดงโครงสร้างของแบบสอบถามคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม		
1.1 ความเสียสละ	5	1- 5
1.2 ความซื่อสัตย์	6	6 – 11
1.3 ความมีวินัย	7	12 - 18
2. ด้านความรู้		
2.1 การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น	7	19 - 25
2.2 ความมั่นใจในตนเอง	6	26 - 31
2.3 การจัดการเวลาในการเรียน	6	32 - 37
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล		
3.1 ความมีน้ำใจ	7	38 - 44
3.2 การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม	5	45 – 49
3.3 การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น	6	50 - 55

คุณลักษณะของนิสิต	ระดับความคิดเห็น					ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	จริงมากที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอสมควร	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย	ต้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. เมื่อเพื่อนบางคนไม่มีเงินซื้ออาหาร กลางวันข้าพเจ้าจะแบ่งอาหารของข้าพเจ้าให้เพื่อนคนนั้น						4	-	-	1
2. ข้าพเจ้าช่วยบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือชุมชนที่ประสบภัยน้ำท่วม						4	-	-	1
3. เมื่อว่างจากการเรียน ข้าพเจ้ารวมกลุ่มเพื่อนช่วยสอนกีฬาฟุตบอลให้กับรุ่นน้อง						4	-	-	1
4. เวลาที่เพื่อนไม่สบาย ข้าพเจ้าจะแบ่งเวลาไปดูแล ช่วยเหลือ						4	-	-	1
5. เพื่อนจะถูกรีไทร์ถ้าสอบไม่ผ่าน ข้าพเจ้าจึงช่วยอธิบายบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ						4	-	-	1
6. เวลาไปซื้อของเมื่อได้รับเงินทอนเกินมา ข้าพเจ้าก็จะนำไปคืน						4	-	-	1
7. หากข้าพเจ้าเก็บกระเป๋าสตางค์ของคนอื่นได้ ข้าพเจ้าจะนำไปคืนให้เจ้าของ						4	-	-	1
8. ข้าพเจ้าสัญญาอะไรกับใครอย่างไร ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามสัญญานั้น						3	1	-	0.75
*9. บางครั้งข้าพเจ้าพูดปด เพราะทำให้ข้าพเจ้าสามารถเอาตัวรอด						4	-	-	1
*10. ในขณะที่สอบข้าพเจ้าเคยแอบถามเพื่อนว่าตอบอย่างไร						4	-	-	1
*11. บางครั้งข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ทัน ข้าพเจ้าจะลอกเพื่อน						4	-	-	1
12. ข้าพเจ้าแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของสถาบันไม่ต้องรอให้อาจารย์ตักเตือน						4	-	-	1

คุณลักษณะของนิสิต	ระดับความคิดเห็น					ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	จริงมากที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอสมควร	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
13. ข้าพเจ้าเคยเดินลัดสนามเพราะช่วยย่นระยะทาง แม้ว่าสถาบันจะมีกฎห้ามเดินลัดสนาม						3	1	-	0.75
14. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎของสถาบันเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี						4	-	-	1
15. ในขณะที่อาจารย์สอนข้าพเจ้าตั้งใจฟัง						4	-	-	1
16. ข้าพเจ้าข้ามถนนตรงทางข้ามหรือใช้สะพานลอย						4	-	-	1
17. เมื่อมีการเข้าคิวรอซื้ออาหาร ข้าพเจ้าต่อแถวตามลำดับ						4	-	-	1
18. ข้าพเจ้าไม่เคยหนีเรียน						4	-	-	1
19. เวลาโกรธข้าพเจ้าไม่รู้จะระงับความโกรธนั้นได้อย่างไร						4	-	-	1
*20. ข้าพเจ้ามักจะควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ค่อยได้						3	1	-	0.75
*21. ข้าพเจ้ามักโกรธเสมอ เมื่อไม่ได้สิ่งที่ต้องการ						4	-	-	1
22. จะพูดสิ่งใด ข้าพเจ้าต้องคิดก่อนเสมอ						4	-	-	1
23. เมื่อมีอารมณ์โกรธ ข้าพเจ้าตั้งสติก่อนทุกครั้ง						4	-	-	1
*24. ข้าพเจ้าหงุดหงิด						4			1
25. เวลาพูดคุยกับเพื่อน ข้าพเจ้าจะไม่ส่งเสียงดัง						4	-	-	1
*26. เวลาอาจารย์สอนข้าพเจ้าไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะไม่มั่นใจในตอบของตนเอง						4	-	-	1
27. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบโดยไม่คิดว่าสิ่งที่ทำนั้นจะถูกหรือผิด						4	-	-	1
*28. ข้าพเจ้ากังวลใจ ถ้าต้องไปในที่ที่ไม่มีคนรู้จัก						3	1	-	0.75

คุณลักษณะของนิสิต	ระดับความคิดเห็น					ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	จริงมากที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
*29. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดหากต้องแสดงความคิดเห็น						4	-	-	1
30. เวลาทำงานกับเพื่อน ข้าพเจ้าจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน						4	-	-	1
31. เวลาอยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้า ข้าพเจ้ารู้สึกกังวล เพราะไม่มั่นใจว่าจะพูดได้ดี						4	-	-	1
32. ข้าพเจ้าสามารถแบ่งเวลาในการเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวันได้ทันเวลาที่กำหนด						4	-	-	1
33. ข้าพเจ้าจะจัดตารางอ่านหนังสือในแต่ละวัน และสามารถทำได้ตามเวลา						4	-	-	1
34. ข้าพเจ้าสามารถแบ่งเวลาเพื่อการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน						4	-	-	1
35. ข้าพเจ้าจัดแบ่งเวลาสำหรับสรุปใจความสำคัญในสิ่งที่เรียนทุกครั้ง						4	-	-	1
36. ข้าพเจ้าอ่านบททวนบทเรียน หลังจากจบบทเรียน แล้ว						4	-	-	1
37. ข้าพเจ้าจัดเวลาดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ ในขณะที่อยู่บ้านทุกวัน						4	-	-	1
38. ถ้าข้าพเจ้าเห็นอาจารย์ถืออุปกรณ์การสอน ข้าพเจ้าจะเข้าไปช่วยเหลือในทันที						4	-	-	1
39. ข้าพเจ้าจะสละที่นั่งบนรถเมล์ให้เด็กหรือผู้สูงอายุอยู่เสมอ						4	-	-	1
40. เวลาเพื่อนประสบอุบัติเหตุขณะเล่นกีฬา ข้าพเจ้าจะเข้าไปช่วยเหลือ						4	-	-	1
41. เมื่อพบคนที่ข้าพเจ้ารู้จัก ข้าพเจ้าจะยิ้มให้						3	1	-	0.75
42. เมื่อเพื่อนรู้สึกท้อใจ ข้าพเจ้าจะให้กำลังใจ เพื่อจะได้มีกำลังใจสู้ต่อไป						4	-	-	1

คุณลักษณะของนิสิต	ระดับความคิดเห็น					ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	จริงมากที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
43. ข้าพเจ้าไม่เคยใช้คำพูดลบหลู่ดูหมิ่นเพื่อนที่เรียนซ้ำ						4	-	-	1
44. ข้าพเจ้ามักช่วยเก็บของให้เรียบร้อยก่อนออกจากห้องเรียน						4	-	-	1
45. เพื่อน ๆ ชอบให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานภายในห้องเรียน						4	-	-	1
*46. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดหากต้องแสดงความคิดเห็น						4	-	-	1
*47. เวลาออกมาพูดหน้าห้อง ข้าพเจ้าจะพูดผิด ๆ ถูก ๆ เพราะไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น						4	-	-	1
48. เพื่อน ๆ มักชมเสมอว่าข้าพเจ้าทำงานเรียบร้อย						4	-	-	1
49. การได้รับการยอมรับจากเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจในการเรียน						4	-	-	1
50. เพื่อน ๆ มักจะชมข้าพเจ้าว่าเป็นคนที่ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เก่ง						4	-	-	1
51. ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงตนเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน						4	-	-	1
52. คุณลักษณะเกี่ยวกับความรับผิดชอบช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับผู้อื่นได้						4	-	-	1
53. การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข						4	-	-	1
*54. พอเริ่มต้นจะทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกยุ่งยากลำบากใจ						3	1	-	0.75
55. เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้						4	-	-	1

* หมายถึง ข้อความแสดงคุณลักษณะด้านลบ ได้แก่ ข้อ 9, 10, 11, 13, 20, 21, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 46, 47, 54

แบบประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ เป็นการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ในช่วงการจัดกิจกรรมที่ผ่านมาความคิดเห็นเหล่านี้ไม่ผิดหรือถูก แต่เป็นการร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อนำมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยจะเสนอผลการประเมินในภาพรวม ดังนั้นโปรดพิจารณาข้อความแล้วเลือกคำตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี

- ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมน้อยที่สุด

คำชี้แจง เมื่อท่านอ่านข้อความแต่ละข้อแล้ว โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่าน ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ต้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
1. การประชุมพิเศษเพื่อแนะนำการร่วม กิจกรรม						9	1	-	0.90
2. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับ ความเสียสละ						9	1	-	0.90
3. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์						10	-	-	1
4. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับ ความมีวินัย						10	-	-	1
5. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้านความรู้ เกี่ยวกับการ ควบคุมอารมณ์ของ ตนเองกับผู้อื่น						10	-	-	1
6. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้านความรู้ เกี่ยวกับ ความมั่นใจในตนเอง						10	-	-	1
7. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้านความรู้ เกี่ยวกับ การจัดเวลา ในการศึกษา						10	-	-	1
8. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ ความมี น้ำใจ						10	-	-	1
9. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถ พัฒนาคุณลักษณะ ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการ ได้รับ การยอมรับจากบุคคลอื่นใน สังคม						10	-	-	1

ความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นด้วย (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
10. กิจกรรมการให้คำปรึกษาสามารถพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น						10	-	-	1
11. การปัจฉิมนิเทศเพื่อสรุปการร่วมกิจกรรม						10	-	-	1
12. ผู้วิจัยมีความชัดเจนด้านเนื้อหา และผลของกิจกรรมที่ส่งผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา						10	-	-	1
13. ความรู้ที่ได้รับนั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์จริงได้						10	-	-	1
14. บรรยายภาคการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกันเอง						10	-	-	1
15. การจัดแบ่งเวลาของการจัดกิจกรรมเหมาะสม						10	-	-	1
16. จากการเข้าร่วมกิจกรรมที่ผ่านมาทำให้ท่านได้แนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาอย่างเป็นกระบวนการที่ชัดเจน						10	-	-	1
17. ลักษณะของกิจกรรมช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มขึ้น						10	-	-	1
18. สถานการณ์ที่ผู้วิจัยนำมาให้ศึกษาเป็นสิ่งที่นิสิตศึกษานำไปพัฒนาตนเองได้เพิ่มขึ้น						10	-	-	1
19. การจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาทำให้ท่านตื่นตัวตลอดเวลา						10	-	-	1
20. ท่านรู้สึกกระจำจ้งมากขึ้นในการพัฒนาคุณลักษณะด้านต่าง ๆ						10	-	-	1

ความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ขึ้นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ค่า IOC
21. ท่านรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาไม่ใช่เป็นเรื่องยุ่งยาก						10	-	-	1
22. ผู้วิจัยให้กำลังใจเสมอในขณะที่ทำร่วมกิจกรรม						10	-	-	1
23. ท่านรู้สึกสนุกกับการหาแนวทางแก้ปัญหาได้หลายทางเลือก						10	-	-	1
24. รูปแบบของกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษา						10	-	-	1
25. บรรยากาศการจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย						10	-	-	1
26. โดยภาพรวมของการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม						10	-	-	1

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

สาขาวิชาตามมาตรฐานของ ISCED และแบบวิเคราะห์สาระรายวิชาที่
มหาวิทยาลัยเปิดดำเนินการ

สาขาวิชาตามมาตรฐานของ

International Standard Classification of Education : ISCED

หน่วยงาน United Nations Educational , Scientific and Cultural Organization (UNESCO, 1997) ได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการจัดระดับการศึกษานานาชาติ (ISCED, International Standard Classification of Education) จากเดิม 21 สาขาวิชา มาเป็น 25 สาขาวิชาภายใต้การจัดแบ่งกลุ่มได้ 9 กลุ่มโปรแกรม เมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1997 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 หลักสูตรทั่วไป (General Programmes)

- หลักสูตรพื้นฐาน (Basic Programmes)
- ภาษาและการคำนวณ (Literacy and Numeracy)
- การพัฒนาบุคลิกภาพ (Personal Development)

กลุ่มที่ 2 การศึกษา (Education)

- การฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์ (Teacher Training and Education

Science)

กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ (Humanities and Arts)

- ศิลปศาสตร์ (Arts)
- มนุษยศาสตร์ (Humanities)

กลุ่มที่ 4 สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และกฎหมาย (Social sciences , Business and Law)

- สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (Social and Behavioral Science)
- สิ่งพิมพ์และข้อมูลข่าวสาร (Journalism and Information)
- การบริหารธุรกิจ (Business and Administration)
- กฎหมาย (Law)

กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์ (Sciences)

- Life sciences
- วิทยาศาสตร์กายภาพ (Physical Sciences)
- คณิตศาสตร์และสถิติ (Mathematics and Statistics)
- คอมพิวเตอร์ (Computer)

- กลุ่มที่ 6 วิศวกรรมศาสตร์การผลิตและการก่อสร้าง (Engineering, Manufacturing and Construction)
- วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering and Engineering Trades)
 - กระบวนการผลิต (Manufacturing and Processing)
 - สถาปัตยกรรมและอาคาร (Architecture and Building)
- กลุ่มที่ 7 เกษตรกรรม (Agriculture)
- เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (Agriculture , Forestry and Fishery)
 - สัตวแพทย์ (Veterinary)
- กลุ่มที่ 8 สุขภาพและสวัสดิการ (Health and Welfare)
- สุขภาพ (Health)
 - การบริหารสังคม (Social Services)
- กลุ่มที่ 9 การบริการ (Services)
- การบริการบุคคล (Personal Service)
 - การบริการขนส่ง (Transportation Service)
 - การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environment Protection)
 - บริการรักษาความปลอดภัย (Security Services)

**แบบวิเคราะห์สาระรายวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดดำเนินการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของ
ISCED เขตกรุงเทพมหานคร**

ลำดับ	รายชื่อสถาบัน/มหาวิทยาลัย	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5	กลุ่ม 6	กลุ่ม 7	กลุ่ม 8	กลุ่ม 9	ผลการ วิเคราะห์
1	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	เปิดสอน ครบ
2	มหาวิทยาลัยมหิดล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
3	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	
4	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
5	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	
6	มหาวิทยาลัยศิลปากร	-	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	-	
7	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
8	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
9	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
10	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
12	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	
13	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	
14	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	
15	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
16	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
17	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
18	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
19	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
20	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต กรุงเทพมหานคร	✓	✓	✓	-	✓	-	-	-	-	
21	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
22	มหาวิทยาลัยเกริก	-	-	✓	✓	-	-	-	-	-	
23	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	
24	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	
25	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	-	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	
26	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	-	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	
27	มหาวิทยาลัยสยาม	-	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	
28	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	
29	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	-	-	✓	✓	✓	-	-	-	✓	
30	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	-	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	

ภาคผนวก จ

กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

กิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาโดยแบ่งการพัฒนาออกเป็น 3 คุณลักษณะ ประกอบด้วยคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ระยะเวลาการจัดกิจกรรม 11 ครั้ง ต่อ 1 ภาคการศึกษา ดังนี้

- กิจกรรมครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (ก่อนการทดลอง)
- กิจกรรมครั้งที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ
- กิจกรรมครั้งที่ 3 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
- กิจกรรมครั้งที่ 4 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย
- กิจกรรมครั้งที่ 5 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น
- กิจกรรมครั้งที่ 6 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง
- กิจกรรมครั้งที่ 7 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน
- กิจกรรมครั้งที่ 8 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ
- กิจกรรมครั้งที่ 9 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม
- กิจกรรมครั้งที่ 10 การพัฒนาคุณลักษณะด้านสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น
- กิจกรรมครั้งที่ 11 การปัจฉิมนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (หลังการทดลอง)

กำหนดการจัดกิจกรรมพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร
ระหว่างวันที่ 18 กรกฎาคม ถึง 13 กันยายน 2554

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรม
1	18 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (ก่อนการทดลอง)
2	22 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ
3	25 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 3 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
4	29 กรกฎาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 4 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย
5	1 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 5 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น
6	22 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 6 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง
7	26 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 7 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการการจัดเวลาในการเรียน
8	30 สิงหาคม	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 8 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ
9	5 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 9 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม
10	9 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 10 การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น
11	13 กันยายน	14.00 – 16.00 น.	กิจกรรมที่ 11 ปัจฉิมนิเทศ และการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (หลังการทดลอง)

กิจกรรมครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศและการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (ก่อนการทดลอง)

วันที่ 18 กรกฎาคม 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้เกิดความอบอุ่นและไว้วางใจระหว่างผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษา

2. เพื่อกระตุ้นนิสิตนักศึกษาตื่นตัว มีการเปิดใจเพื่อสร้างความพร้อมของนิสิตนักศึกษา
แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนิสิตนักศึกษา และกล่าวต้อนรับนิสิตนักศึกษาที่มาร่วมกิจกรรม
2. จากนั้นผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแนะนำตนเองทีละคนโดยบอกชื่อ – นามสกุล ชื่อเล่น
ความรู้สึก และความคาดหวังหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม

3. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม จำนวน 11 ครั้ง ในแต่ละครั้งจะมีกิจกรรมแตกต่างกัน จึงขอความร่วมมือทุกคนให้เข้าร่วมกิจกรรมให้ตรงเวลาตามที่นัดหมาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของ
ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของ
สถาบันการศึกษา

3.2 เพื่อศึกษาพื้นฐานคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษามีอย่างน้อยเพียงใด ดังนี้

1) ความรู้ความเข้าใจคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับ ความเสียสละ
ความซื่อสัตย์ และความมีวินัย

2) ความรู้ความเข้าใจคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับ การจัดการอารมณ์ของ
ตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน

3) ความรู้ความเข้าใจคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเกี่ยวกับ
ความมีน้ำใจ ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

ขั้นตอนการ

1. ผู้วิจัยอธิบายให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจในการสร้างความสัมพันธ์ โดยอธิบายถึงวิธีการแนว
ทางการร่วมกิจกรรมแบบพูดคุย ชักถาม และสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเป็นเวลา
10 นาที

2. ผู้วิจัยเทคนิคการละลายพฤติกรรม โดยถามนิสิตนักศึกษาว่า “ตัวเราเองคือใคร” หลังจากนั้นแจกกระดาษรูปหัวใจให้คนละ 1 แผ่น เขียนอธิบายลักษณะของตนเองลงในกระดาษรูปหัวใจตามที่แจกให้

3. ให้นิสิตศึกษานำกระดาษรูปหัวใจไปรวมกันไว้ตรงกลาง หลังจากนั้นให้แต่ละบุคคลเดินไปหยิบกระดาษรูปหัวใจจากส่วนกลางมาไว้กับตนเอง 1 ใบ อธิบายความหมายที่มีอยู่ในข้อความและให้เหตุผล เช่น ความจริงใจต่อกันทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างไร ซึ่งกระดาษหัวใจที่หยิบมาต้องไม่เป็นของตนเอง

ขั้นสรุป

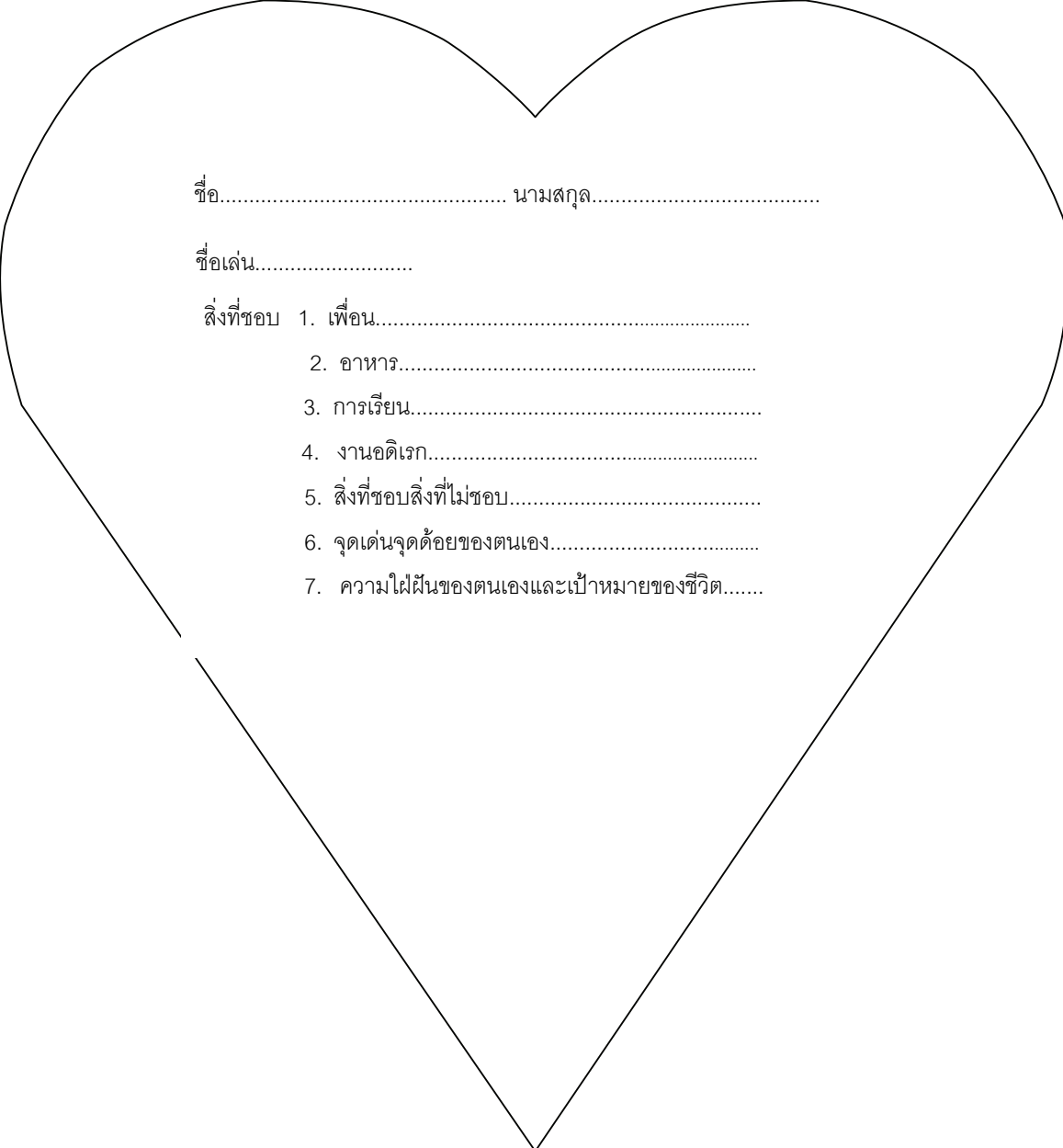
1. นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะตระหนักในแนวทางเลือกปฏิบัติของตนเองอย่างเหมาะสม
2. หลังจากร่วมกิจกรรม นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้เข้าใจคุณลักษณะที่ควรได้รับการให้คำปรึกษา
3. แจกสมุดให้กับนิสิตนักศึกษาเพื่อบันทึกสิ่งที่ตนได้ทำความดี และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการพัฒนาตนเองหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม
4. การนัดหมายนิสิตนักศึกษาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. รูปครึ่งหัวใจ
2. ข้อความในรูปครึ่งหัวใจ
3. แบบสอบวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

การประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตจากการเล่นเกม
2. ประเมินจากการให้เหตุผลของนิสิตนักศึกษา
3. ผลของการสอบวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา

ชื่อ..... นามสกุล.....

ชื่อเล่น.....

สิ่งที่ชอบ

1. เพื่อน.....
2. อาหาร.....
3. การเรียน.....
4. งานอดิเรก.....
5. สิ่งที่ชอบสิ่งที่ไม่ชอบ.....
6. จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง.....
7. ความใฝ่ฝันของตนเองและเป้าหมายของชีวิต.....

กิจกรรมครั้งที่ 2

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ

วันที่ 22 กรกฎาคม 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาอธิบายความสำคัญและประโยชน์ของความเสียสละ
2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความเสียสละ

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยอธิบายถึงความหมาย ความสำคัญคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ

ขั้นดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของ คอเรีย(Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อทำกิจกรรม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการมีส่วนร่วม

1. ผู้วิจัยอธิบายกิจกรรมที่จะร่วมกันปฏิบัติในครั้งนี้
2. แบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน
3. ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เพื่อให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันศึกษาและแสดงความคิดเห็น
4. เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาซักถาม

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์

1. นิสิตนักศึกษาแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายในหัวข้อกำหนดให้
2. ตัวแทนกลุ่มรายงานผลการอภิปราย
3. ผู้วิจัยสรุป ซักถาม และเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์หลักการ

ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และนิสิตนักศึกษารวบรวมแนวคิดจากการอภิปรายร่วมกัน และจากการสรุปของผู้วิจัย และให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของความเสียสละ

ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาเล่าประสบการณ์ที่ตนเองได้ประสบมาในเรื่องความเสียสละ ในสังคมปัจจุบัน หลังจากนั้นผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาทั้งหมดหลับตา และจินตนาการภาพของ

ปัญหาความเสียหายในสังคมปัจจุบัน ถ้าปรับเปลี่ยนได้นิสิตนักศึกษาอยากจะปรับเปลี่ยนภาพในจินตนาการอย่างไร หลังจากนั้นผู้วิจัยจะถามนิสิตนักศึกษาแต่ละคนถึงความรู้สึกขณะที่ทำกิจกรรม และสิ่งที่อยากปรับเปลี่ยนได้ อยากจะปรับเปลี่ยนภาพในจินตนาการอย่างไร หลังจากนั้นผู้วิจัยถามนิสิตนักศึกษาแต่ละคนถึงความรู้สึกขณะที่ทำกิจกรรมนั้น และสิ่งที่อยากปรับเปลี่ยน โดยให้นำเสนอต่อกลุ่ม

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาช่วยกันวิเคราะห์และสรุปถึงความเสียหายของคนไทยในปัจจุบันอีกครั้งหนึ่ง และการนัดหมายนิสิตนักศึกษาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. เอกสารประกอบการจัดกิจกรรม กรณีตัวอย่างเรื่อง ความเสียหาย
2. แบบประเมินผลการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียหาย

การประเมินผลกิจกรรม

1. ประเมินจากการให้เหตุผลของนิสิตนักศึกษา
2. ประเมินผลจากแบบการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียหาย

เอกสารประกอบการจัดกิจกรรม ครั้งที่ 2

กรณีตัวอย่าง

“ในชั่วโมงนวัตกรรม อาจารย์ให้นิสิตนักศึกษาประดิษฐ์ภาพวาดเกี่ยวกับธรรมชาติบริเวณรอบ ๆ มหาวิทยาลัย นายวันรัตน์ไม่มีสีจึงเอ่ยปากยืมสีกับสมชาย นายสมชายไม่ให้และพูดว่าเสียใจ เรียบหนังสือหัดมีสมบัติของตนเองบ้าง นายลภัส จึงบอกว่า ไซ้ว่าเขาจะไม่มีสีทุกครั้ง วันนี้ นายวันรัตน์อาจจะลืมจริง ๆ ก็ได้ ไม่เป็นไรเดี๋ยวใช้ของเราก่อน นายวันรัตน์ได้ยืมจึงยิ้มออก แล้วกล่าวว่า ขอบใจมากนะ วันนี้เราเร่งรีบจึงลืมหยิบสีติดกระเป๋าจริงๆ”

พอถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ อาจารย์ให้นิสิตนักศึกษาทำแบบทดสอบเพื่อเก็บคะแนน โดยให้นิสิตนักศึกษาแยกโต๊ะ และเตรียมหยิบเครื่องเขียนขึ้นมา และอาจารย์แจกแบบทดสอบให้นิสิตนักศึกษาขณะทำไปได้สักครู่ นายสมชายยกมือขึ้นและบอกกับอาจารย์ว่า ปากกาผมหมดครับ อาจารย์ได้ถาม นิสิตนักศึกษาในห้องว่าใครมีปากกาสองด้ามบ้างให้นายสมชายยืมหน่อย ทุกคนเงยบหมด นายวันรัตน์ ซึ่งนั่งอยู่หลังสุดยกมือขึ้นแล้วพูดว่า ผมมีปากกาสองด้ามครับ ให้ยืมครับ นายสมชายเดินไปหานายวันรัตน์และกล่าวขอใจ เมื่อหมดชั่วโมงเรียน นายสมชายนำปากกามาคืนให้นายวันรัตน์ แล้วถามว่า นายวันรัตน์ไม่โกรธเราหรือที่ชั่วโมงนวัตกรรมเราพูดไม่ดีกับเธอ นายวันรัตน์บอกไม่โกรธหรอกเรื่องแล้วไปแล้ว นายสมชายรู้สึกเสียใจ และให้สัญญาว่าต่อไปจะเป็นเพื่อนที่ดีและมีความเสียสละให้เพื่อนทุกคน”

แบบประเมินผลการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละ

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	
1	การนำความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะความเสียสละไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
2	การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะความเสียสละ					
3	วิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเรื่องความเสียสละเพิ่มเติม					
4	การชื่นชมกับการพัฒนาตนเอง					
5	การนำผลของการพัฒนาคุณลักษณะความเสียสละไปปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ					
	รวม					

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมิน

4	หมายถึง	ดีมาก
3	หมายถึง	ดี
2	หมายถึง	พอใจ
1	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

กิจกรรมครั้งที่ 3

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

วันที่ 25 กรกฎาคม 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาบอกความสำคัญและประโยชน์ของความซื่อสัตย์
2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความซื่อสัตย์

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยซักถามถึงผลของการทำกิจกรรมที่ผ่านมา และอธิบายถึงความหมาย ความสำคัญของความซื่อสัตย์

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการตามกิจกรรม ดังนี้
 - 1.1 ให้นิสิตนักศึกษาระบุว่าตนเองต้องการที่จะปฏิบัติตนอย่างไรให้เกิดความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น โดยการสำรวจพฤติกรรมในปัจจุบันของตนเองเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
 - 1.2 ให้นิสิตนักศึกษาวางแผนที่จะกระทำหรือแสดงออกเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
 - 1.3 ให้นิสิตนักศึกษาระเมินพฤติกรรมของตนเองว่ามีความซื่อสัตย์ในเรื่องใดบ้างที่ต้องการพัฒนาหรือไม่ เพื่อช่วยให้ตัดสินใจกระทำตนเองว่าเป็นอย่างไร
 - 1.4 ให้นิสิตนักศึกษารอกข้อความลงในตาราง จากเอกสารประกอบกิจกรรม
2. แบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน แล้วให้แต่ละคนนำเสนอสิ่งที่บันทึกลงในสมุดความดีว่าทำอย่างไรบ้าง และให้เพื่อนในกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ให้กำลังใจในการที่เพื่อนปฏิบัติตามแผน
3. ให้นิสิตนักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอกลุ่มใหญ่ โดยผู้วิจัยใช้
 - 3.1 ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม โดยถามสมาชิกในกลุ่มถึงความซื่อสัตย์ที่ได้นำเสนอ
 - 3.2 ผู้วิจัยกล่าวถึงวิธีการที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปฏิบัติตามแผนด้วยตนเอง
 - 3.3 ให้นิสิตนักศึกษาระบุว่า หากสามารถปฏิบัติตามแผนได้แล้ว รู้สึกอย่างไร และสมาชิกในกลุ่มมีความรู้สึกอย่างไร

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาสรุปสาระที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้
2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาซักถามเพิ่มเติม
3. การนัดหมายนิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

เอกสารประกอบการจัดกิจกรรม สถานการณ์จำลองเรื่อง ความซื่อสัตย์

การประเมินผลกิจกรรม

1. ประเมินจากการให้เหตุผลของนิสิตนักศึกษา
2. ประเมินผลจากแบบบันทึกกิจกรรม

เอกสารประกอบการจัดกิจกรรม ครั้งที่ 3

สถานการณ์จำลอง

ไบไฟ่ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไปซื้อผลไม้ให้กับแม่ และจ่ายเงินไปในราคา 80 บาท ปรากฏว่าแม่ค้าทอนเงินให้ไบไฟ่เกิน 120 บาท แต่ไบไฟ่ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น และก็ไม่ได้นำเงินทอนเกินมานั้นคืนแก่แม่ค้า

นิสิตนักศึกษาจะทำอย่างไรที่จะช่วยให้ไบไฟ่ประพฤติชอบ ไม่เอาของ ๆ คนอื่นมาเป็นของตนจะพัฒนาให้มีความซื่อสัตย์ได้อย่างไร

แบบบันทึกกิจกรรม

ให้นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ของตนเองลงในตารางต่อไปนี้

ความซื่อสัตย์	พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ในปัจจุบัน	สิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง	สำรวจพฤติกรรมในปัจจุบันของตนเองที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์	ประเมินพฤติกรรมความซื่อสัตย์	กิจกรรมที่วางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง	การปฏิบัติตนหรือการดำเนินการแก้ไขตนเอง

กิจกรรมครั้งที่ 4

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความมีวินัย

วันที่ 29 กรกฎาคม 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาบอกความสำคัญและประโยชน์ของความมีวินัยได้
2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เกี่ยวกับความมีวินัย ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง
 - 2.2 รู้ว่าสิ่งใดดีควรทำ สิ่งใดควรหลีกเลี่ยง

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยอธิบายถึงความหมาย ความสำคัญของคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมเกี่ยวกับความ มีวินัย

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยใช้แนวทางตามทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ของ คอเรีย (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง โดยกล่าวว่า ในชีวิตที่ผ่านมาเคยมีบุคคลใดบ้างที่ นิสิตศึกษานำมาเป็นแบบอย่างในเรื่องเกี่ยวกับการวินัย และบุคคลเหล่านั้นทำอะไร มีอะไรที่ น่ากระทำตาม ซึ่งเป็นแบบอย่างแก่นิสิตนักศึกษาได้

2. ผู้วิจัยนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ โดยนำภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์ ดังนี้
 - 2.1 รูปภาพนิสิตนักศึกษาที่แต่งกายตามกฎระเบียบเรียบร้อย
 - 2.2 รูปภาพนิสิตนักศึกษาที่เข้าคิวในการซื้อสินค้า
 - 2.3 รูปภาพคนข้ามถนนได้สะพานลอย
 - 2.4 รูปภาพคนทิ้งขยะจากรถเมล์
 - 2.5 รูปภาพนักแสดงที่รับผิดชอบในการเรียนจนประสบผลสำเร็จ

3. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นและพูดคุยแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับภาพที่ นำเสนอ

4. ให้นิสิตนักศึกษานับที่กลงกระดาษว่า สามารถนำแนวคิดที่ได้จากการนำเสนอจากรู ปภาพไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้หรือไม่ อย่างไร

5. ให้นิสิตศึกษานำเสนอสิ่งที่ได้จากตัวแบบ และสามารถนำไปใช้กับชีวิตตนเองได้สิ่ง ใดที่นิสิตศึกษานำเสนอแล้วเป็นสิ่งที่ดีที่ควรกระทำ

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้เทคนิคการเสริมแรง โดยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันอภิปรายและข้อเสนอแนะ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัย
2. การนัดหมายนิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. ใบงานที่ 4.1 ความมีวินัย
2. ใบงานที่ 4.2 การวิเคราะห์ความมีวินัย
3. ใบงานที่ 4.3 การวางแผนในการพัฒนาความมีวินัย

การประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตจากการตั้งใจฟัง ชักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา
2. ประเมินผลจากใบงาน 4.1 – 4.3

ใบงานที่ 4.1
 ความมีวินัย

ลักษณะของบุคคลที่มีความมีวินัย	ลักษณะของบุคคลที่ไม่มีความมีวินัย
1.....	1.....
2.....	2.....
3.....	3.....
4.....	4.....
5.....	5.....

กิจกรรมครั้งที่ 5

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้ เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น

วันที่ 1 สิงหาคม 2554 **เวลา** 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเกิดความตระหนักรู้ และรับรู้อารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นได้
2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นได้

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาให้เกิดความตระหนักรู้จักการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นได้

ขั้นดำเนินการ

ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบภาวนิยม ของ คอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง มีวิธีการ ดังนี้

1. ขั้นสร้างความตระหนักและทำความเข้าใจ โดยการถามความรู้สึกของแต่ละคนมีอารมณ์และความรู้สึกอย่างไรต่อตนเอง เช่น วันนี้สบายใจที่ได้มาร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ หรือวันนี้เสียใจที่พูดไม่ดีกับเพื่อน
 2. ขั้นการปรับกระบวนการคิดให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อความรู้สึก และอารมณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองว่า ก่อให้เกิดประโยชน์หรือโทษต่อนิสิตนักศึกษาอย่างไร เพื่อเป็นพื้นฐานในกระบวนการคิด
 3. ขั้นการฝึกปฏิบัติ ให้นิสิตนักศึกษาแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน พร้อมแจกเอกสารประกอบการจัดกิจกรรมครั้งที่ 5 ซึ่งเป็นคำสั่งในการทำกิจกรรมให้ทุกคน ได้ศึกษาลักษณะอารมณ์ที่มีทั้งอารมณ์บวกและทางลบของตนเอง
 4. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาเสนอผลงานของกลุ่มของตนเอง และให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปถึงการตรวจสอบอารมณ์และความรู้สึกของแต่ละคน
- ขั้นพัฒนาการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ดังนี้
1. ผู้วิจัยกล่าวนำเรื่องอารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการของแต่ละบุคคล
 2. ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเขียนเป็นสื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เกิดความรู้สึก อารมณ์ และความต้องการต่าง ๆ

3. นิสิตนักศึกษาคนใดที่ทนไม่ได้ ก็จะเริ่มระบายความรู้สึกและอารมณ์ของตนเอง
ออกมา

4. ให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการควบคุมอารมณ์ของตนเองที่แตกต่างกัน

5. ให้นิสิตนักศึกษาเล่าถึงประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์
ความรู้สึก ความต้องการของตนเอง โดยขออาสาสมัคร 2 – 3 คน

6. ให้นิสิตนักศึกษาและกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียจากประสบการณ์นั้น ๆ

7. ให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหา หรือการควบคุมอารมณ์
ความรู้สึก และความต้องการของตนเองที่ดีกว่าที่ผ่านมา

ขั้นสรุป

1. ให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม
2. ผู้วิจัยสรุปให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปประโยชน์ของการร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
3. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมตามสาระและแนวการวิเคราะห์กิจกรรม และนัดหมายนิสิต
นักศึกษาเพื่อทำกิจกรรมในครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. เอกสารประกอบการจัดกิจกรรมครั้งที่ 5 เรื่อง การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น
2. แบบประเมินผลการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น

การประเมินผลกิจกรรม

1. ประเมินจากการให้เหตุผลของนิสิตนักศึกษา
2. ผลของการประเมินผลการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น

เอกสารประกอบการจัดกิจกรรม ครั้งที่ 5

คำสั่งในการทำกิจกรรม

1. ให้นิสิตนักศึกษาอภิปรายในหัวข้อ “ชีวิตเมื่อวันวาน”
2. นิสิตนักศึกษาแต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่ม 2 คน เป็นผู้ตรวจสอบอารมณ์ของตนเองว่าใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมามีอาการ ความรู้สึกนึกคิดที่เด่นด้านใดบ้าง เช่น หงุดหงิด วิตกกังวล ฯลฯ
3. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอวิธีการตรวจสอบอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกในกลุ่ม และวิธีสื่อสารในการแสดงความรู้สึกนึกคิดของเพื่อนในกลุ่ม และสรุปว่าเพื่อนในกลุ่มมีอาการ ความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบ
4. ให้นิสิตนักศึกษาแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปว่า อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดลักษณะใดที่ควรได้รับการแก้ไข หรือปรับเปลี่ยนให้เป็นปกติโดยเร็ว เพราะเหตุผลใด
5. ผลของการสร้างความตระหนักรู้การควบคุมอารมณ์ช่วยให้การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาไปถึงเป้าหมายได้อย่างไรบ้าง

แบบประเมินผลการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	
1	การนำความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
2	การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น					
3	วิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นเพิ่มเติม					
4	การชื่นชมกับการพัฒนาตนเอง					
5	การนำผลการพัฒนาคุณลักษณะเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่นไปปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ					
	รวม					

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมิน

- 4 หมายถึง ดีมาก
- 3 หมายถึง ดี
- 2 หมายถึง พอใจ
- 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

กิจกรรมครั้งที่ 6

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง

วันที่ 22 สิงหาคม 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาบอกความสำคัญและประโยชน์ของความมั่นใจในตนเอง
2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ได้แก่ กล้ากระทำด้วยความมั่นใจ ไม่ลังเล หรือกลัวถูกตำหนิ

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยตั้งคำถามถึงความรู้สึกในการเข้าร่วมกิจกรรม อธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์การพัฒนาทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองของนิสิตนักศึกษา

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยถามความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาในสิ่งที่ได้ปฏิบัติผ่านมาในครั้งก่อนว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง
2. ผู้วิจัยชี้แจงนิสิตนักศึกษาว่า “ในวันนี้จะมีการฝึกในเรื่องการสร้างความมั่นใจในตนเอง โดยให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้วิจัยบอกให้ทำ เมื่อบอกอย่างไรก็ขอให้ทำตามนั้น”
3. ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ (ออนไลน์ วันที่ 27 มกราคม 2554 : <http://learners.inth>) ใช้เทคนิคจินตนาการ โดยผู้วิจัยถามนิสิตนักศึกษาว่า “ทุกคนพร้อมที่จะปฏิบัติตามหรือยัง ถ้าพร้อมแล้วให้ทุกคนนั่งในท่าที่สบาย หลับตา เริ่มจินตนาการถึงเหตุการณ์ที่ทำให้มีความสุขแล้วเหตุการณ์นั้น ๆ มีรายละเอียดอย่างไร ให้อยู่กับเหตุการณ์นั้นประมาณ 5 นาที แล้วค่อย ๆ ลืมตาขึ้น ต่อจากนั้นจึงให้นิสิตนักศึกษาเล่าให้กลุ่มฟังว่าเหตุการณ์ที่จินตนาการแล้วมีความสุขเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอะไรเป็นความลับหรือไม่ เล่าให้เพื่อนฟังได้หรือไม่ ต่อจากนั้นจึงให้นิสิตนักศึกษาจินตนาการถึงเรื่องราวที่ทำให้รู้สึกมั่นใจในตนเอง แล้วรู้สึกอย่างไร” เมื่อจินตนาการแล้วก็ให้ผลัดกันเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง
4. จากนั้นผู้วิจัยก็นิมนต์นิสิตนักศึกษาจินตนาการต่อไปว่า “มีเหตุการณ์ใดบ้างที่รู้สึกขาดความมั่นใจในตนเอง เช่น ในระหว่างที่อาจารย์สอนหนังสือ นิสิตนักศึกษาอยากแสดงความคิดเห็นแต่ไม่กล้า เพราะไม่มั่นใจว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับตน จากเหตุการณ์ดังกล่าวนิสิตนักศึกษาจะทำอย่างไร”

5. จากนั้นผู้วิจัยพูดกับนิสิตนักศึกษาต่อไปว่า “ จากที่จินตนาการ รู้สึกอย่างไรมีใครมอง นิสิตนักศึกษาด้วยความรู้สึกที่ไม่พอใจหรือไม่ ถ้ามีใครแสดงความรู้สึกที่ไม่พอใจจะทำอย่างไร นิสิตนักศึกษาสามารถที่จะเดินไปพูดกับเขาคนนั้นได้หรือไม่”

6. ผู้วิจัยพูดกับนิสิตนักศึกษาต่อไปว่า “ เมื่อนิสิตนักศึกษาได้พูดกับคนที่เขารู้สึกไม่พอใจ ไปแล้ว รู้สึกอย่างไร เขามีปฏิกิริยาต่อนิสิตนักศึกษาอย่างไร รู้สึกดีขึ้นหรือไม่ ถ้ารู้สึกดีขึ้น หากไปเจอเหตุการณ์เช่นนี้อีกจะกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจในตนเองหรือไม่”

7. ผู้วิจัยให้เวลานิสิตนักศึกษาในการจินตนาถึงความรู้สึกเวลา 3 นาที หลังจากนั้นให้นิสิต นักศึกษาค่อย ๆ ลืมตาขึ้น

8. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาอภิปรายถึงสิ่งที่ตนเองได้กระทำในการจินตนาการ โดยให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยแจกเอกสาร (ใบงานที่ 6.1)

9. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาช่วยวิเคราะห์แผนผังความคิด (Mind Map) ในเรื่อง “การดำเนิน ชีวิตด้วยความมั่นใจในตนเอง” โดยให้ระบุการดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจลงในใบงาน ผู้วิจัยแจก เอกสาร (ใบงานที่ 6.2)

10. ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่ม ผลัดกันให้การเสริมแรงแก่เพื่อนโดยการให้ กำลังใจกล่าว ชมเชยในสิ่งที่เพื่อน ๆ สามารถปรับเปลี่ยนความรู้สึกของตนเองและสามารถ แสดงออกด้านความเชื่อมั่นในตนเองได้

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยสรุปให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปถึงผลของการมีความมั่นใจในตนเอง และนัดหมาย นิสิตนักศึกษาเพื่อทำกิจกรรมในครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. ใบงานที่ 6.1 การวางแผนการสร้างความมั่นใจในตนเอง
2. ใบงานที่ 6.2 การวางแผน “ การดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจในตนเอง”

การประเมินผลกิจกรรม

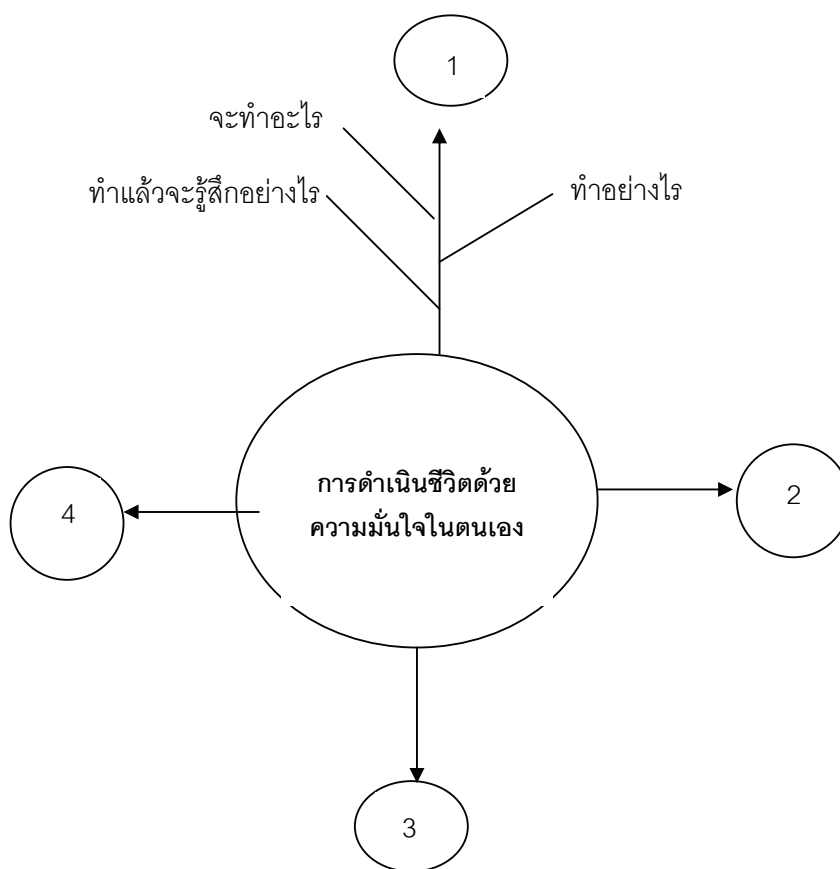
1. ประเมินจากการให้เหตุผลของนิสิตนักศึกษา
2. ประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ประเมินผลจากใบงานที่ 6.1 – 6.2

ใบงานที่ 6.1
การวางแผนการสร้างความมั่นใจในตนเอง

ไม่มั่นใจเรื่องอะไร	จะทำอย่างไร	ทำแล้วจะรู้สึกอย่างไร	ถ้าทำไม่ได้จะแก้ไขอย่างไร
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

ใบงานที่ 6.2

การวางแผน “ การดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจในตนเอง”

กิจกรรมครั้งที่ 7

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียน

วันที่ 26 สิงหาคม 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่แสดงถึงความสามารถของนิสิตนักศึกษาที่จัดเวลาในการเรียน

ขั้นนำ

ผู้วิจัยอธิบายถึงคุณลักษณะระบบการให้คำปรึกษา ช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถจัดเวลาในการเรียนได้ โดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบภาวนิยม ของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการตระหนักรู้ (Awareness) เพื่อช่วยให้นิสิตศึกษานำไปพัฒนาตนเอง

ขั้นดำเนินการ

ผู้วิจัยอธิบายให้นิสิตนักศึกษา พิจารณาว่า

1. ผลการเรียนในปัจจุบันของนิสิตนั้น หากนิสิตนักศึกษายังไม่พอใจ ยังมีประเด็นปัญหาอะไรบ้าง และการจัดเวลาในการเรียนนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับอะไร

2. หากการจัดเวลาในการเรียนส่งผลต่อการเรียนของนิสิตนักศึกษา ควรปรับปรุงแก้ไขได้โดยระบุ

2.1 ให้นิสิตศึกษาระบุว่า ปัจจุบันแบ่งเวลาในการเรียนอย่างไร โดยให้บันทึกลงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบบันทึกเวลาในการเรียน

สิ่งที่นิสิตนักศึกษาปฏิบัติ	จำนวนครั้ง	ระยะเวลา

2.2 นิสิตนักศึกษาจะปรับเปลี่ยนเวลาและพฤติกรรมในการเรียนอะไรบ้าง อย่างไร
บันทึกลงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แบบบันทึกเวลาและพฤติกรรมในการเรียน

เวลา	จะปรับเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมอะไร	ทำอย่างไร

3. ให้นิสิตนักศึกษาตรวจสอบว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียนที่ต้องการปรับเปลี่ยนนั้น ความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด พร้อมทั้งจะปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเองต้องการหรือไม่

4. ให้นิสิตนักศึกษาประมวลข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่อาจทำให้การจัดเวลาในการเรียนหรือไม่ เป็นไปตามที่วางแผนไว้ แล้วระบุว่าปัญหาคืออะไร

5. ให้นิสิตนักศึกษาระบุว่าปัญหาในข้อ 1-4 เกิดขึ้นบ่อย ๆ เพียงใด จะทำอย่างไรให้ปัญหาเหล่านั้นลดลง

6. ให้นักศึกษานักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๓ เกี่ยวกับการจัดเวลาในการเรียนของตนเองลงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แบบบันทึกจัดเวลาในการเรียน

เวลา	พฤติกรรม การเรียนใน ปัจจุบัน	ต้องการจะ ปรับเปลี่ยนจัด เวลาเรื่อง อะไรบ้าง และจัด อย่างไร	ความเป็นไปได้ ในการที่จะ ปรับเปลี่ยน	ปัญหาที่อาจ ทำให้ไม่เป็น ไปตามที่ ต้องการ	ปัญหานั้น เกิดบ่อย เพียงใด	จะแก้ปัญหานั้น อย่างไรจึง สามารถกระทำ ได้ตามแผนที่ วางไว้

7. ผู้วิจัยให้สมาชิกในกลุ่มนำเสนอถึงการจัดเวลาในการเรียน ที่แต่ละคนบันทึกมาต่อกลุ่มผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะและให้กำลังใจนิสิตนักศึกษาที่พร้อมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ขั้นสรุป

1. ให้นิสิตนักศึกษาสรุปสาระที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ผู้ร่วมวิจัยสรุปเพิ่มเติมและเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาซักถาม
3. นัดหมายนิสิตนักศึกษาในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. ตารางการบันทึกจัดเวลา
2. แบบบันทึกจัดเวลาในการเรียน

การประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตจากการมีส่วนร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการสรุปผลที่ได้จากกิจกรรม
3. ผลจากการประเมินแบบบันทึกการจัดเวลาในการเรียน

กิจกรรมครั้งที่ 8

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับ
ความมีน้ำใจ

วันที่ 30 สิงหาคม 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการแสดงออกเกี่ยวกับความมีน้ำใจให้มากขึ้น

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาทักษะด้าน
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเกี่ยวกับความมีน้ำใจ

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของ คอเรย์ (Corey, 2004) โดยใช้เทคนิคการตระหนักรู้ การรับรู้ การยอมรับการตัดสินใจ การสื่อสาร แสดงต่อผู้อื่น และให้ความช่วยเหลือ
2. ผู้วิจัยแจกกรณีศึกษาให้นิสิตนักศึกษาศึกษา ร่วมแสดงความคิดเห็นตามคำถามในเรื่องที่กำหนด
3. หลังจากนั้นผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 7 คน เพื่อวิเคราะห์ร่วมกัน ดังนี้
 - 3.1 นิสิตนักศึกษาทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็นแสดงถึงความมีน้ำใจ
 - 3.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของในกลุ่ม เพื่อสรุปประเด็นเตรียมนำเสนอกลุ่ม
 - 3.3 ส่งตัวแทนของกลุ่มรายงานผลการอภิปรายให้เพื่อน ๆ ฟัง
4. ผู้วิจัยถามนิสิตนักศึกษาว่า มีเรื่องใดบ้างที่ต้องปรับปรุง เหตุใดจึงเลือกปรับปรุงพฤติกรรมในบทบาทนั้น ๆ
5. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาคนอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นในพฤติกรรมที่คนนั้นต้องการปรับปรุง

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยสรุปประเด็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยชน์ของกรณีศึกษา ให้ทุกคนร่วมสรุปสาระที่ได้รับจากการทำกิจกรรมในครั้งนี้ และเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาซักถามเพิ่มเติม

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. เอกสารประกอบกรณีศึกษา เรื่อง ความมีน้ำใจ
2. แบบประเมินคุณลักษณะการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ

การประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตจากการตั้งใจฟัง และซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา
2. ประเมินผลจากการสรุปผลที่ได้จากกิจกรรม
3. ผลของการประเมินคุณลักษณะการพัฒนาทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ

เอกสารประกอบการจัดกิจกรรมที่ 8

กรณีศึกษา

นายไทย รักชาติ เป็นนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา มีฐานะยากจน ช่วงเข้าก่อนมาเรียนหนังสือ จะต้องช่วยบิดา มารดาขายน้ำเต้าหู้ ในตลาดมหาชัย ในวันนี้ นายไทย รักชาติ ได้ขอเงินจากบิดาเพื่อมาชำระค่าบำรุงการศึกษา ปรากฏว่าถูกคนล้วงกระเป๋าเงินหายไป 5,000 บาท ไม่สามารถนำเงินไปชำระได้ นายไทย รักชาติ มีความเสียใจพยายามหาแต่ไม่พบสงสารบิดามารดาที่ต้องทำงานหนัก ทำให้เกิดความเครียด

จากสถานการณ์ดังกล่าวให้นิสิตนักศึกษาแสดงบทบาทตามสถานการณ์ เพื่อสะท้อนถึงความ มีน้ำใจ การให้กำลังใจกับเพื่อน โดยสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนมีบทบาท ดังนี้

1. ให้นิสิตนักศึกษาทุกคนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีน้ำใจ
2. ในขณะที่เพื่อนพูดแสดงความคิดเห็น ให้นิสิตนักศึกษารับฟังความคิดเห็นของเพื่อนด้วยความตั้งใจ
3. ให้นิสิตนักศึกษาพูดให้กำลังใจ แสดงถึงความมีน้ำใจ

**แบบประเมินการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
เกี่ยวกับความมีน้ำใจ**

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	
1	การนำความรู้คุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
2	การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจ					
3	วิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเรื่องความมีน้ำใจของตนเองเพิ่มเติม					
4	การชื่นชมกับการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับความมีน้ำใจ					
5	การนำผลการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจของความมีน้ำใจปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ					
	รวม					

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมิน

4	หมายถึง	ดีมาก
3	หมายถึง	ดี
2	หมายถึง	พอใจ
1	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

กิจกรรมครั้งที่ 9

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
เกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

วันที่ 5 กันยายน 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาให้ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยถามนิสิตนักศึกษาว่า “ นิสิตนักศึกษารู้สึกชื่นชมใครเป็นพิเศษ คน ๆ นั้นมีลักษณะอย่างไรที่นิสิตนักศึกษาชื่นชม อยากมีลักษณะเช่นนั้นหรือไม่ จะทำอย่างไรจึงจะเป็นเหมือนคน ๆ นั้นได้”

2. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนเล่าในประเด็นที่ผู้วิจัยได้ยกขึ้นมาจนครบทุกคน

3. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันคิดว่า “นิสิตนักศึกษารู้สึกว่ามีใครมาชื่นชมนิสิตนักศึกษาเป็นพิเศษ เหมือนชื่นชมคนอื่นนั้นหรือไม่ ถ้ามีบุคคลเหล่านั้นเป็นใครบ้าง และเขาชื่นชมนิสิตนักศึกษาอย่างไร และบุคคลต่อไปนี้ เขาเคยชื่นชมนิสิตนักศึกษาบ้างหรือไม่ เข้าชื่นชมอย่างไร ” (ใบงานที่ 9.1)

4. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาเล่าให้เพื่อนฟังจนครบทุกคน

5. ผู้วิจัยใช้หลักการของทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ (ออนไลน์ วันที่ 27 มกราคม 2554: <http://learnersinth>) ใช้เทคนิคจินตนาการ ซึ่งผู้วิจัยพยายามที่จะให้นิสิตนักศึกษาเกิดการโต้แย้ง เพื่อให้การโต้แย้งกับตนเองนั้นสามารถตรวจสอบความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาโต้แย้งความคิดเชื่อของเพื่อน ๆ ในสาเหตุของการไม่ได้รับการยอมรับ จากนั้นผู้วิจัยพูดว่า “ เราจะมามีวิธีการให้บุคคลอื่นยอมรับได้อย่างไร”

6. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษา ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มให้พิจารณา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์ว่าการที่เราไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัวเพราะอะไร

กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์ว่าการที่เราไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนเพราะอะไร

กลุ่มที่ 3 สร้างสถานการณ์โดยสมมติว่า ถ้านิสิตนักศึกษาจะไม่ได้รับการยอมรับจากอาจารย์จะเป็นเพราะเกิดจากสาเหตุใดบ้าง ให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ ผู้วิจัยให้เวลา 10 นาที โดยให้แต่ละกลุ่มคิดวิเคราะห์และนำเสนอความคิดต่อกลุ่มใหญ่ กลุ่มที่เหลือให้ช่วยกันแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ

7. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนบอกเพื่อนว่า “ ตนเองจะปฏิบัติตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม เช่น พ่อ แม่ เพื่อน พี่ น้อง อาจารย์ “ โดยให้บอกที่ละคน

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปผลดีของการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม
2. ผู้วิจัยกล่าวให้กำลังใจนิสิตนักศึกษา และนัดหมายครั้งต่อไป

สื่อในการจัดกิจกรรม

ใบงานที่ 9 รายชื่อบุคคลที่ชื่นชมนิสิตนักศึกษา

การประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตจากการตั้งใจฟัง และซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา
2. ประเมินผลจากใบงานที่ 9

กิจกรรมครั้งที่ 10

เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

วันที่ 9 กันยายน 2554 **เวลา** 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้มีการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
2. เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสามารถนำมาพัฒนาตนเองได้อย่างมีคุณภาพตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ช่วยพัฒนาตนเองในการแก้ปัญหา

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการให้นิสิตนักศึกษาร่วมระดมสมองว่า การพัฒนาตนเองในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น โดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของคอเรย์ (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง โดยเพื่อพัฒนาคุณลักษณะการสร้างบุคลิกภาพให้มีความประทับใจในเรื่องใดบ้าง และมีวิธีการรักษาบุคลิกภาพให้คงอยู่ได้อย่างไร
2. ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็น พูดคุยแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน
3. ให้นิสิตนักศึกษาเสนอตัวอย่าง เพื่อสามารถนำมาใช้ในชีวิตตนเองได้ สิ่งใดที่นำมาเสนอแล้วเป็นสิ่งดี ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาร่วมกับสรุปเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

สื่อในการจัดกิจกรรม

แบบประเมินผลความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

การประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตจากการตั้งใจและซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา
2. ผลการประเมินผลความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

**แบบประเมินผลการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ
รับผิดชอบเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น**

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	
1	การนำความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะ เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
2	การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการ พัฒนาคุณลักษณะเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับ ผู้อื่น					
3	วิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเรื่อง การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นของตนเองเพิ่มเติม					
4	การชื่นชมกับการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการ ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น					
5	การนำผลเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะ เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ปรับปรุง แก้ไข ตนเองอยู่เสมอ					
	รวม					

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมิน

- 4 หมายถึง ดีมาก
- 3 หมายถึง ดี
- 2 หมายถึง พอใจ
- 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

กิจกรรมครั้งที่ 11

เรื่อง ปัจจัยนิเทศและการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา (หลังการทดลอง)

วันที่ 13 กันยายน 2554 เวลา 14.00 – 16.00 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แสดงความรู้สึเกี่ยวกับเข้าร่วมกิจกรรม
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาร่วมสรุปและทบทวนเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ได้รับการพัฒนา

แนวทางการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาหลังเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะด้านต่าง ๆ

ขั้นดำเนินการ

ผู้วิจัยและนิสิตศึกษานั่งเป็นลักษณะวงกลม โดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางของ คอเรีย (Corey, 2004) ใช้เทคนิคการเสริมแรง โดยให้สมาชิกแสดงความรู้สึกหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ แล้วให้ทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการได้ปฏิบัติ และสามารถนำไปปรับปรุงตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และกล่าวขอบคุณนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมครบทุกครั้ง และปิดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

สื่อในการจัดกิจกรรม

1. แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา
2. แบบประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา

การประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตจากการร่วมแสดงความคิดเห็น
2. ผลของการตอบแบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา
3. ผลของการตอบแบบประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ภาคผนวก ฉ

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....							
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา		ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
			1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ปัจจัย	1. นโยบายที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษา						
	1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ควรประกอบด้วย						
	1.1.1 คณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับสถาบัน						
	1.1.2 คณะกรรมการการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา						
	1.1.3 อาจารย์ที่ปรึกษา						
คณะกรรมการให้คำปรึกษา ระดับสถาบัน	1. อธิการบดี ที่ปรึกษา						
	2. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ ประธานกรรมการ						
	3. รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา รองประธานกรรมการ						
	คะแนนเต็ม :		คะแนนที่ได้ :				
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง			ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 			<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน			ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :			ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรววจ			ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :			ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
คณะกรรมการให้คำปรึกษา ระดับสถาบัน	4. ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ					
	5. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการทุกคณะ ภาควิชา สาขาวิชา					
	6. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
	7. ผู้อำนวยการส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ธุรกรรมและเลขานุการ					
คณะกรรมการให้คำปรึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	1. คณบดี ที่ปรึกษา					
	2. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการ ประธานกรรมการ					
	3. รองคณบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา รองประธานกรรมการ					
	4. หัวหน้าภาควิชา สาขาวิชา					
	5. บุคลากรที่รับผิดชอบงานทะเบียนนักศึกษา ธุรกรรมและเลขานุการ					
	คะแนนเต็ม :	คะแนนที่ได้ :				
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่าง สอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรวบรวม		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
คุณลักษณะ ของอาจารย์ ที่ปรึกษา ความ สามารถ	1. มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา					
	2. มีความสามารถในการสื่อสาร					
	3. มีความรู้เรื่องกระบวนการให้คำปรึกษา เข้าใจ แนวคิด และมีทักษะในการใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา					
	4. มีความรู้และเข้าใจธรรมชาติของนิสิตนักศึกษา					
	5. มีความสามารถในการดูแลให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษาเมื่อมีปัญหา					
	6. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทันต่อเหตุการณ์					
	7. มีความรู้และเข้าใจสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง					
	8. มีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร การลงทะเบียนเรียน					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่านยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
จรรยาบรรณ อาจารย์ที่ ปรึกษา	1. คำนึงถึงสวัสดิภาพและสิทธิประโยชน์ของนิสิตนักศึกษา					
	2. รักษาความลับของนิสิตนักศึกษาในความดูแลไว้เป็น ความลับ					
	3. เป็นผู้ที่มีความประพฤติที่เหมาะสมตามจรรยาแห่งวิชาชีพ และมี ศีลธรรมจรรยาที่ดีงาม					
	4. ปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาใน ความดูแลทุกคนด้วยความเสมอภาค					
	5. ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม และ ประเทศชาติ					
การจัดสรร งบประมาณ	1. สถาบันจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานระบบ การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา					
	2. คณะ ภาควิชา สาขาวิชา จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการ ดำเนินงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา					
	3. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิต นักศึกษาและพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่าง สอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรวบรวม :		ระยะเวลาการตรวจ :				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
สิ่งอำนวยความสะดวก	ให้การสนับสนุนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา					
การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	1. พฤติกรรมการให้ความสนใจงานให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา					
	1.1 การประสานสายตา					
	1.2 การแสดงถึงความมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา โดยใช้ลักษณะท่าทางที่สบาย					
	1.3 การตอบสนองต่อการพูดของนิสิตนักศึกษาและความตั้งใจที่จะแก้ปัญหา					
	1.4 การสร้างจุดมุ่งหมายและการพัฒนาข้อผูกพันของการให้คำปรึกษา					
	1.5 การสะท้อนความรู้สึกและเข้าใจความรู้สึก					
	1.6 การใช้ความเงียบ					
	1.7 การแสดงออกทางสีหน้า ลักษณะท่าทางที่แสดงออกทางร่างกาย น้ำเสียง จังหวะการหายใจ					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข/ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรวบรวม :		ระยะเวลาการตรวจ :				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
การให้คำปรึกษา นิสิต นักศึกษา	2. เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพ ดังนี้					
	2.1. สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร อบอุ่น ยิ้มแย้ม แจ่มใส					
	2.2. ให้ความสนใจแก่นิสิตนักศึกษา					
	2.3. ให้ความเมตตากรุณาแก่นิสิตนักศึกษา					
	2.4. แสดงความจริงใจเมื่อนิสิตศึกษามาขอรับคำปรึกษา					
	2.5. ยอมรับในคุณค่าและความแตกต่างระหว่างบุคคล					
	2.6. พยายามทำความเข้าใจทั้งความรู้สึก ปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษา					
	2.7. ให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาอย่างเต็มที่					
	3. เทคนิคการให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษา					
	3.1 การให้คำแนะนำนิสิตศึกษามักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกฎ ระเบียบหรือวิธีปฏิบัติที่ใช้กันอยู่เป็นประจำ					
3.2 การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเองสภาพแวดล้อม ปัญหาที่เผชิญอยู่						
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
การให้คำปรึกษา นิสิต นักศึกษา	เทคนิคในการให้คำปรึกษาที่สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ มีดังนี้ 1. การฟัง (Listening) เป็นการแสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษาโดยใช้สายตาส่งเกตท่าทาง และพฤติกรรม เพื่อให้ทราบว่าอะไรเกิดขึ้นแก่นิสิตนักศึกษา เทคนิคในการฟังนี้ประกอบด้วย การใส่ใจ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ประกอบด้วย การประสานตา การวางท่าทางการพูดที่แสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษาในการฟังนี้บางครั้งอาจารย์ที่ปรึกษาอาจสะท้อนข้อความ หรือตีความให้กระจ่างชัด หรือถามคำถาม เพื่อให้ทราบถึงปัญหา และความต้องการของนิสิตนักศึกษา					
	2. การนำ (Leading) เป็นการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจและกล้าแสดงออกถึงความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม หรือการกระทำของตน					
	3. การเรียบเรียงคำพูดใหม่ (Paraphrasing) เป็นการตรวจสอบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจนิสิตนักศึกษาในสิ่งที่ต้องการ					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้		● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A)				
● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้		= ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน				
● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้		● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C)				
		= ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้องกับ.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
การให้คำปรึกษา นิสิต นักศึกษา	4. การสะท้อนกลับ (Reflecting) เป็นการช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเองเกี่ยวกับความรู้สึกประสบการณ์ หรือปัญหาได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น					
	5. การเผชิญหน้า (Confrontation) เป็นกลวิธีหนึ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะบอกถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองต่อนิสิตนักศึกษาอย่างตรงไปตรงมา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนพฤติกรรมของตนเอง ถูกต้องตรงความเป็นจริงมากขึ้น					
	6. การตั้งคำถาม (Questioning) อาจารย์ที่ปรึกษาควรใช้คำถามที่เหมาะสม และใช้คำถามเพื่อให้ได้คำตอบที่แน่ชัด โดยมีจุดมุ่งหมายจะสร้างความเข้าใจในแง่มุมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา					
	7. การตีความ (Interpretation) เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาอธิบายความหมายของเหตุการณ์ให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจปัญหาของตนเองในด้านอื่นที่อาจยังไม่ได้มองมาก่อน และช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจถึงปัญหาของตนเองให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
การให้คำปรึกษา นิสิต นักศึกษา	8. การสรุป (Summarization) คือ การที่อาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมความคิดและความรู้สึกที่สำคัญ ๆ ตามที่นิสิตนักศึกษาแสดงออกมา เป็นการให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น					
	9. การให้ข้อมูล (Informaion) เป็นการให้ข้อมูลด้านการศึกษาอาชีพและสภาพแวดล้อมทางสังคม สามารถตัดสินใจหรือเห็นช่องทางในการแก้ปัญหา					
	10. การให้กำลังใจ (Encouragement) เป็นการพูดเพื่อช่วยกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษากล้าสู้ปัญหา เกิดความมั่นใจ และพร้อมที่จะแก้ไข้ปัญหา					
	11. การเสนอแนะ (Suggestion) เป็นการเสนอความคิดเห็นที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การแก้ไข้ปัญหา โดยเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เครื่องมือ การให้คำ ปรึกษา	1. เอกสารข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาของสถาบัน					
	2. คู่มือนิสิตนักศึกษา					
	3. หลักสูตรของคณะที่นิสิตนักศึกษาสังกัด					
	4. คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา					
	5. เพิ่มระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา					
	6. แบบฟอร์มและแบบคำร้องต่าง ๆ					
	7. ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา					
	8. ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษา					
	9. ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่สถาบันจัดให้แก่นิสิตนักศึกษา					
	10. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันและชุมชนที่ สถาบันตั้งอยู่					
	11. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ					
	12. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่าง สอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กระบวนการ หน้าที่ของ อธิการบดี	1. มีโครงสร้างการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร					
	2. มีกลไกการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในสถาบัน					
	3. มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการให้คำปรึกษาในระดับสถาบัน					
	4. กำหนดนโยบายให้ทุกคณะนำระบบการให้คำปรึกษาฯ ไปดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ					
	5. มีคณะกรรมการประสานงานและผลักดันให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา					
	6. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างชัดเจน					
	7. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร					
	8. มีการกำหนดจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา					
	คะแนนเต็ม :	คะแนนที่ได้ :				
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กระบวนการ หน้าที่ของ อธิการบดี	9. มีนโยบายในการกำหนดชั่วโมงทำงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นภาระงานประจำ					
	10. มีการประเมินผลและแจ้งผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาการทุกสิ้นปี					
	11. ผู้บริหารระดับคณะน่านโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติ					
	12. นำผลจากการประเมินมา ปรับปรุงแก้ไขระบบการให้คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
	13. มีระบบประเมินตนเองภายในและรายงานผลการปฏิบัติงานการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา					
	14. มีการสร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่					
	15. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา					
	16. กำหนดตารางการให้คำปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบันฯ					
	คะแนนเต็ม :	คะแนนที่ได้ :				
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กระบวนการ หน้าที่ของ อธิการบดี	17. มีการสำรวจความต้องการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษากับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ					
	18. มีการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างอาจารย์ นิสิตนักศึกษาและสถาบัน					
	19. อาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารงาน					
	20. มีการกำหนดแผนพัฒนา ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะสั้น					
	21. มีการกำหนดแผนพัฒนา ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะยาว					
	22. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษา					
	23. มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อ 1 คน					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กระบวนการ หน้าที่ คณะกรรมการ การให้คำ ปรึกษา นิสิตนักศึกษา ระดับสถาบัน	1. มีการจัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกปี					
	2. มีการจัดทำรายงานผลการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษาตามแบบฟอร์มของสถาบัน					
	3. ให้การสนับสนุนจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เช่น เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น					
	4. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบ					
	5. มีการนำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาภาระงาน					
	6. มีตารางการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ในปฏิทินกิจกรรมของสถาบัน					
	7. มีระบบการให้คำปรึกษาดังเป็นศูนย์กลางการให้คำปรึกษาของสถาบัน					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กระบวนการ หน้าที่คณะ กรรมการ การให้คำ ปรึกษา นิสิตนักศึกษา ระดับสถาบัน	8. มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้เพื่อให้คำแนะนำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
	9. มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาดีเด่น ในประเภทต่าง ๆ					
	10. มีการประสานงานกับ อาจารย์ผู้สอนเพื่อช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษากรณีที่มีปัญหา					
	11. มีการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักการจัดเวลาในการเรียน และการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม					
	12. ให้การสนับสนุนศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการให้คำ ปรึกษาของสถาบันต่าง ๆ					
	13. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและวิชาชีพแก่นิสิตนักศึกษา					
	14. มีการติดตามและรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของการ ให้คำปรึกษาของคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่าง สอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรวบรวม		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กระบวนการ หน้าที่ของ คณบดี	1. นำนโยบายเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษามาปฏิบัติ					
	2. แต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา					
	3. ให้ความสำคัญและสนับสนุนระบบการให้คำปรึกษาของคณะ					
	4. สร้างระบบแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ					
	5. จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของคณะ กรรมการการให้คำปรึกษาในระดับคณะอย่างพอเพียง					
	6. ประสานงานระบบการให้คำปรึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของ ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้ชัดเจน					
	7. จัดให้มีการประเมินระบบงานการให้คำปรึกษาเป็นประจำ ทุกปีการศึกษา					
	8. นำผลการประเมินระบบการให้คำปรึกษามาปรับปรุงงาน ของสถาบัน					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่าง สอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรว		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ภาระบวกร หน้าที่ของ คณะกรรมการ การให้คำ ปรึกษานิสิต นักศึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	1. นำระบบการให้คำปรึกษามาดำเนินการ					
	2. จัดสัมมนาหรือฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะให้มี ความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และข้อปฏิบัติของอาจารย์ ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการให้คำปรึกษา					
	3. มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา					
	4. มีการสนับสนุนเพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ การให้คำปรึกษา					
	5. มีข้อมูลหลักสูตรของสถาบันที่เป็นปัจจุบัน					
	6. มีข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของสถาบัน					
	7. มีระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา					
	8. มีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบัน					
	9. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา					
	10. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และทันต่อสถานการณ์					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่าง สอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กระบวนการ หน้าที่ของ คณะกรรมการ การให้คำ ปรึกษานิสิต นักศึกษา ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา	11. มีการสร้างความเชื่อมั่นในการนำผลการประเมินการให้คำปรึกษาไปสู่การปฏิบัติงาน					
	12. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆ ที่สถาบันจัดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง					
	13. มีข้อมูลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆ ที่สถาบันจัดให้กับนิสิตนักศึกษาที่ทันสมัยและถูกต้อง					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา ด้านทั่วไป	1. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสถาบันเพื่อดูแลช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ					
	2. ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาและหน้าที่ของนิสิตนักศึกษา					
	3. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบในฐานะครูกับลูกศิษย์					
	4. พิจารณาคำร้องต่างๆ ของนิสิตนักศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ทันเวลา					
	5. ติดต่อกับนักศึกษาในความรับผิดชอบที่ขาดเรียนและมีปัญหาอื่น ๆ ที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ					
	6. กำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอรับคำปรึกษา แนะนำอย่างสม่ำเสมอ					
	7. จัดทำระเบียบสนธิสัญญานิสิตนักศึกษาที่รับผิดชอบ					
	8. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการการให้คำปรึกษาฯ ระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา					
	9. พิจารณาคำร้องของนิสิตนักศึกษาที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา ด้านวิชาการ	1. ให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และวิธีการศึกษา					
	2. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับที่สำคัญมากซึ่งอาจทำให้นักศึกษาต้องถูกลงโทษทางวินัย					
	3. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาโดยใช้ข้อมูลภูมิหลัง ความสนใจ และ ความสามารถของนิสิตนักศึกษาเพื่อการวางแผนการศึกษาและอาชีพ					
	4. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนให้เหมาะสมกับการศึกษาของนิสิตนักศึกษาและเป็นไปตามหลักสูตร					
	5. ให้คำปรึกษาแนะนำหรือช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเพื่อการแก้ไขปัญหาด้านการเรียน					
	6. ติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ เมื่อผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาต่ำลง					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรวบรวม		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
หน้าที่ อาจารย์ที่ ปรึกษาด้าน พัฒนานิสิต นักศึกษา	1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ในสถาบันและชุมชน					
	2. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ และความมีวินัย					
	3. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง และการจัดเวลาในการเรียน					
	4. ให้คำปรึกษาแนะนำคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ได้แก่ ความมีน้ำใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรวบรวม		ระยะเวลาการตรวจ :				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
สิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารงานระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	1. ส่งเสริมการจัดบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ หลักสูตร ระเบียบข้อบังคับของสถาบัน ศูนย์กลางการให้คำปรึกษา เป็นต้น					
	2. ส่งเสริมการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก ศูนย์กีฬา ห้องสมุด ห้องออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมภายในสถาบัน					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
นิสิตนักศึกษา ต่อการพัฒนา สถาบัน	1. มีการระบุและกำหนดชั่วโมงการพบอาจารย์ที่ปรึกษา					
	2. มีการนำผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษามาปรับปรุงแก้ไข					
	3. ได้รับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์ระบบการให้คำปรึกษาของสถาบันไปสู่การปฏิบัติได้จริง					
	4. สามารถใช้ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้คำปรึกษา เช่น โทรศัพท์ เว็บไซต์ คอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น					
	5. มีกิจกรรมที่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาได้พบปะเพื่อสร้างสัมพันธภาพ					
	6. มีการชี้แจงให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาต่อสถาบัน					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ชิ้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
นิสิตนักศึกษา ต่อการพัฒนา สังคม	7. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการใช้เหตุผลเพื่อแก้ไข ปัญหา					
	8. ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกัน เช่น หอพัก ห้องเรียน เป็นต้น					
	9. ได้รับรู้แนวทางเกี่ยวกับการปฏิบัติตน วิธีการเรียนรู้ แหล่งการหาความรู้ที่หลากหลายในสถาบัน					
	10. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์					
	11. มีแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น ใบสมัคร ใบคำร้องต่าง ๆ สำหรับนิสิตนักศึกษา					
	12. ได้รับคำแนะนำการใช้เหตุผลทั้งในการเรียน และการใช้ ชีวิตส่วนตัวจากอาจารย์ที่ปรึกษา					
	13. อาจารย์ที่ปรึกษามีบุคลิกภาพน่าประทับใจและสร้างแรง จูงใจให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบ					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่าง สอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี		
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
นิสิตนักศึกษา ต่อการพัฒนา ตนเอง	14. สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
	15. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น					
	16. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการค้นหาความถนัดของตนเองเพื่อวางแผนไปสู่การประกอบอาชีพ					
	17. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น ความเสียสละ . ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย เป็นต้น					
	18. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการควบคุมอารมณ์ของตนเองกับผู้อื่น					
	19. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการปรับตัวและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง		ผลการตรวจติดตาม				
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		<ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกรวบรวม :		ระยะเวลาการตรวจ :				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา

ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
นิสิตนักศึกษา ต่อการพัฒนา ตนเอง	20. อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประโยชน์ในการให้คำปรึกษาต่อนิสิตนักศึกษา					
	21. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อสร้างความตระหนักด้านการศึกษา					
	22. ผลของการรับคำปรึกษาช่วยให้ปรับตัวการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข					
	23. ได้เข้าร่วมกิจกรรมระบบการให้คำปรึกษาแบบที่ช่วยน้องเพื่อนช่วยเพื่อน ให้เป็นผู้ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษา					
	24. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้รู้จักสร้างกำลังใจให้กับเพื่อนเมื่อมีปัญหา					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

สถาบันการศึกษา
ใบตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

เรื่อง/ขั้นตอนการทำงานที่ปฏิบัติ และเกี่ยวข้อง:.....						
หัวข้อ	รายการตรวจติดตามการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	ระดับที่พบ			ผลการตรวจติดตาม	
		1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน
การประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา	การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา โดยใช้ชิปปโมเดล CIPP Model มีดังนี้					
	1. การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญมา กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับสถาบัน					
	2. การประเมินปัจจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ					
	3. การประเมินกระบวนการเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อยของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆของระบบการให้คำปรึกษา					
การป้อนกลับ	4. การประเมินผลระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์					
	การนำผลการประเมินด้านผลผลิตไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงปัจจัย และกระบวนการ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น					
หมายเหตุ : ระดับที่พบ หมายถึง <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับ 1 = ไม่มีการปฏิบัติงาน เอกสารรองรับ และไม่สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ ● ระดับ 2 = มีการปฏิบัติ เอกสาร หลักฐานรองรับ แต่ผลงานยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ● ระดับ 3 = มีการปฏิบัติงาน เอกสาร หลักฐานรองรับ และผลงานเป็นไปอย่างสอดคล้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 		ผลการตรวจติดตาม <ul style="list-style-type: none"> ● ผ่าน/ยอมรับได้ (Acceptable; A) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วน ● ไม่ผ่านต้องแก้ไข (Corrective Action; C) = ปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่ครบถ้วน 				
เรื่องที่ต้องแก้ไข ป้องกัน		ผู้รับผิดชอบ			วัน เดือน ปี	
วัตถุประสงค์ :		ครั้งที่ตรวจ :				
หน่วยงานที่ถูกตรวจ		ระยะเวลาการตรวจ:				
วันที่ตรวจติดตาม :		ผู้ตรวจติดตาม :				

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวชรีษณา จิตต์บรรเทา
เกิดวันที่	18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2504
สถานที่เกิด	จังหวัดนนทบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ปริญญาบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2538	ปริญญามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2554	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2526 - 2531	สำนักงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2532 - 2533	กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
พ.ศ. 2534 - 2541	นักวิชาการสอบ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2542 – ปัจจุบัน	ครูชำนาญการ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา